Gutka Jap Sahib Tika

जाप साहिब टीका

ਗ੍ਰਥ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਗੁਰਬਾਣੀ
ਭਿਨ ਪਤਰੇ॥ ਲ੦ ਭ੦ ੧੨ ਪੰ੦ ਸ੦ ਸ੦

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਃ ੧ ਸਲੋਕ

ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਆਦਿ ਸਚੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਪੁ

ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ

[illegible]

ਪਉੜੀ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸ

ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ

ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ

ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ਸਹਸ

ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ

ਨਾਲਿ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ

ਤੁਟੈ ਕੂੜੈ ਪਾਲਿ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ
ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ੧
ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿ
ਆ ਜਾਈ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ
ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹੁਕਮੀ
ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ
ਪਾਈਅਹਿ ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬ
ਖਸੀਸ ਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈ
ਅਹਿ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਬਾਹਰਿ
ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਇ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁ
ਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ੨

ਗਾਵੈਕੋਤਾਣੁਹੋਵੈਕਿਸੈਤਾਣੁ ਗਾਵੈ
ਕੋਦਾਤਿਜਾਣੈਨੀਸਾਣੁ ਗਾਵੈਕੋ
ਗੁਣਵਡਿਆਈਆਚਾਰ
ਗਾਵੈਕੋਵਿਦਿਆਵਿਖਮੁਵੀ
ਚਾਰੁ ਗਾਵੈਕੋਸਾਜਿਕਰੇਤਨੁਖੇ
ਹੁ ਗਾਵੈਕੋਜੀਅਲੈਫਿਰਿਦੇਹਿ
ਗਾਵੈਕੋਜਾਪੈਦਿਸੈਦੂਰਿ ਗਾਵੈ
ਕੋਵੇਖੈਹਾਦਰਾਹਦੂਰਿ ਕਥਨਾਕਥੀ
ਨਆਵੈਤੋਟਿ ਕਥਿਕਥਿਕਥੀਕੋਟੀ
ਕੋਟਿਕੋਟਿ ਦੇਦਾਦੇਲੈਦੇਥਕਿਪਾਹਿ
ਜੁਗਾਜੁਗੰਤਰਿਖਾਹੀਖਾਹਿ ਹੁਕਮੀ

ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਰਾਹੁ ਨਾਨਕ ਵਿਗਸੈ
ਵੇਪਰਵਾਹੁ ੩ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਨਾ
ਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰੁ ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ
ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ਫੇਰਿ ਕਿ
ਅਗੈ ਰਖੀਐ ਜਿਤੁ ਦਿਸੈ ਦਰਬਾਰੁ
ਮੁਹੌ ਕਿ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲੀਐ ਜਿਤੁ ਸੁਣਿ
ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਨਾਉ
ਵਡਿਆਈ ਵੀਚਾਰੁ ਕਰਮੀ ਆਵੈ
ਕਪੜਾ ਨਦਰੀ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ਨਾਨਕ
ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਿਆਰੁ
੪ ਥਾਪਿਆ ਨ ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਨ ਹੋਇ

ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿ
ਆ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਮਾਨੁ ਨਾਨਕ ਗਾਵੀਐ
ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਗਾਵੀਐ ਸੁਣੀਐ ਮਨਿ ਰਖੀ
ਐ ਭਾਉ ਦੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਸੁਖੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਇ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿ
ਆ ਸਮਾਈ ਗੁਰੁ ਈਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਰਖੁ ਬਰਮਾ
ਗੁਰੁ ਪਾਰਬਤੀ ਮਾਈ ਜੇ ਹਉ ਜਾਣਾ ਆ
ਖਾ ਨਾਹੀ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ਗੁਰਾ ਇਕ
ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ
ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ੫
ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਵਿਣੁ ਭਾਣੇ

ਕਿ ਨਾਇਕਰੀ ਜੇਤੀਸਿਰਠਿਉਪਾਈ
ਵੇਖਾਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਮਿਲੈਲਈ
ਮਤਿਵਿਚਿਰਤਨਜਵਾਹਰਮਾਣਿਕ
ਜੇਇਕਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀ ਗੁਰਾਇਕ
ਦੇਹਿਬੁਝਾਈ ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਇਕੁ
ਦਾਤਾਸੋਮੈਵਿਸਰਿਨਜਾਈ ੬ ਜੇਜੁ
ਗਚਾਰੇਆਰਜਾਂਹੋਰਦਸੂਣੀਹੋਇ
ਨਵਾਖੰਡਾਂ ਵਿਚਿ ਜਾਂਣੀਐਨਾਲਿਚ
ਲੈਸਭੁਕੋਇ ਚੰਗਾਨਾਉਰਖਾਇਕੈਜਸੁ
ਕੀਰਤਿਜਗਿਲੇਇ ਜੇਤਿਸੁਨਦਰਿਨ
ਆਵਈਤਵਾਤਨਪੁਛੈਕੇ ਕੀਟਾ

ਅੰਦਰਿਕੀਟੁਕਰਿਦੋਸੀਦੋਸੁਧਰੇ ਨਾਨਕ
ਨਿਰਗੁਣਿ ਗੁਣੁਕਰੇਗੁਣਵੰਤਿਆਗੁਣੁ
ਦੇ ਤੇਹਾਕੋਇਨਸੁਝਈਜਿਤਿਸੁਗੁਣੁ
ਕੋਇਕਰੇ ੭ ਸੁਣਿਐਸਿਧ
ਪੀਰਸੁਰਿਨਾਥ ਸੁਣਿਐਧਰਤਿਧਵਲ
ਆਕਾਸ ਸੁਣਿਐਦੀਪਲੋਅਪਾਤਾਲ
ਸੁਣਿਐਪੋਹਿਨਸਕੈਕਾਲੁ ਨਾਨਕ
ਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪ
ਕਾਨਾਸੁ ੮ ਸੁਣਿਐਈਸਰੁਬਰਮਾਇੰ
ਦੁ ਸੁਣਿਐਮੁਖਿਸਾਲਾਹਣਮੰਦੁ
ਸੁਣਿਐਜੋਗਜੁਗਤਿਤਨਿਭੇਦ ਸੁਣਿਐ

ਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿਤਿਵੇਦ ਨਾਨਕਭਗਤਾਸ
ਦਾਵਿਗਾਸੁ ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ
੯ ਸੁਣਿਐਸਤੁਸੰਤੋਖੁਗਿਆਨੁ
ਸੁਣਿਐਅਠਸਠਕਾਇਸਨਾਨੁ ਸੁਣਿ
ਐਪੜਿਪੜਿਪਾਵਹਿਮਾਨੁ ਸੁਣਿਐਲਾਗੈ
ਸਹਜਿਧਿਆਨੁ ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾ
ਸੁ ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ ੧੦
ਸੁਣਿਐਸਰਾਗੁਣਾਕੇਗਾਹ ਸੁਣਿਐਸੇਖ
ਪੀਰਪਾਤਿਸਾਹ ਸੁਣਿਐਅੰਧੇਪਾਵਹਿਰਾਹੁ
ਸੁਣਿਐਹਾਥਹੋਵੈਅਸਗਾਹੁ ਨਾਨਕ
ਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾ

ਨਾਸੁ ੧੧ ਮੰਨੇਕੀਗਤਿਕਹੀਨਜਾਇ
ਜੇਕੋਕਹੈਪਿਛੈਪਛੁਤਾਇ ਕਾਗਦਿ
ਕਲਮਨਲਿਖਣਹਾਰੁ ਮੰਨੇਕਾਬਹਿਕਰਨਿਵੀ
ਚਾਰੁ ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ ਜੇਕੋ
ਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ ੧੨ ਮੰਨੈ
ਸੁਰਤਿਹੋਵੈਮਨਿਬੁਧਿ ਮੰਨੈਸਗਲ
ਭਵਣਕੀਸੁਧਿ ਮੰਨੈਮੁਹਿਚੋਟਾਨਾ
ਖਾਇ ਮੰਨੈਜਮਕੈਸਾਥਿਨਜਾਇ
ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ ਜੇਕੋਮੰਨਿ
ਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ ੧੩ ਮੰਨੈਮਾਰਗਿ
ਠਾਕਨਪਾਇ ਮੰਨੈਪਤਿਸਿਉਪਰਗਟੁਜਾਇ

ਮੰਨੈ ਮਗੁਨਚਲੈਪੰਥੁ ਮੰਨੈ ਧਰਮ
ਸੇਤੀਸਨਬੰਧੁ ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ
ਜੇਕੋ ਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ ੧੪
ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿਮੋਖੁਦੁਆਰੁ ਮੰਨੈ ਪਰ
ਵਾਰੈਸਾਧਾਰੁ ਮੰਨੈ ਤਰੈਤਾਰੇਗੁਰੁਸਿਖ
ਮੰਨੈ ਨਾਨਕਭਵਹਿਨਭਿਖ ਐਸਾਨਾਮੁ
ਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ ਜੇਕੋ ਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ
੧੫ ਪੰਚਪਰਵਾਣਪੰਚਪਰਧਾਨ ਪੰਚੇ
ਪਾਵਹਿਦਰਗਹਿਮਾਨੁ ਪੰਚੇਸੋਹਹਿਦਰਿਰਾਜਾਨੁ
ਪੰਚਾਕਾਗੁਰੁਏਕੁਧਿਆਨੁ ਜੇਕੋ ਕਹੈਕਰੈ
ਵੀਚਾਰੁ ਕਰਤੇਕੈਕਰਣੈਨਾਹੀਸੁਮਾਰੁ

ਧਉਲੁਧਰਮੁਦਈਆਂਕਾਪੂਤ ਸੰਤੋਖੁਥਾਪਿ
ਰਖਿਆਜਿਨਿਸੂਤਿ ਜੇਕੋਬੁਝੈਹੋਵੈ
ਸਚਿਆਰੁ ਧਵਲੈਉਪਰਿਕੇਤਾਭਾਰੁ
ਧਰਤੀਹੋਰੁਪਰੈਹੋਰੁਹੋਰੁ ਤਿਸਤੇਭਾਰੁਤਲੈ
ਕਵਣੁਜੋਰੁ ਜੀਅਂਜਾਂਤਿਰੰਗਾਂਕੇਨਾਵ
ਸਭਨਾਲਿਖਿਆਵੁੜੀਕਲਾਮੁ ਏਹੁਲੇਖਾ
ਲਿਖਿਜਾਣੈਕੋਇ ਲੇਖਾਲਿਖਿਆਕੇਤਾ
ਹੋਇ ਕੇਤਾਂਤਾਂਣੁਸੁਆਲਿਹੁਰੂਪੁ ਕੇਤੀ
ਦਾਤਿਜਾਣੈਕਉਣੁਕੂਤੁ ਕੀਤਾਪਸਾਉ
ਏਕੋਕਵਾਉ ਤਿਸਤੇਹੋਏਲਖਦਰੀ
ਆਉ ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾਂਵੀਚਾਰੁ ਵਾਰਿਆ

ਜਾਣੈਕੋਇਕੇਵਡਾ॥ ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰ
ਤੂੰਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ ੧੬ ਅਸੰ
ਖਜਪੁ ਅਸੰਖਭਾਉ ਅਸੰਖਪੂਜਾਅਸੰ
ਖਤਪਤਾਉ ਅਸੰਖਗਰੰਥਮੁਖਿਵੇਦਪਾਠ
ਅਸੰਖਜੋਗਮਨਿਰਹਹਿਉਦਾਸ ਅਸੰਖ
ਭਗਤਗੁਣਗਿਆਨਵੀਚਾਰ ਅਸੰਖਸਤੀ
ਅਸੰਖਦਾਤਾਰ ਅਸੰਖਸੂਰਮੁਹਭਖਸਾਰ
ਅਸੰਖਮੋਨਿਲਿਵਲਾਇਤਾਰ ਕੁਦਰਤਿ
ਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾਰੁ ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏ
ਕਵਾਰ ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰ ਤੂੰਸ
ਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ ੧੭ ਅਸੰਖਮੂਰ

ਖਅੰਧਘੋਰ ਅਸੰਖਚੋਰਹਰਾਮਖੋਰ ਅਸੰਖ
ਅਮਰਕਰਿਜਾਹਿਜੋਰ ਅਸੰਖਗਲਵਢ
ਹਤਿਆਕਮਾਹਿ ਅਸੰਖਪਾਪੀਪਾਪੁਕਰਿਜਾਹਿ
ਅਸੰਖਕੂੜਿਆਰਕੂੜੇ ਫਿਰਾਹਿ ਅਸੰਖ
ਮਲੇਛਮਲੁਭਖਿਖਾਹਿ ਅਸੰਖਨਿੰਦਕਸਿਰ
ਕਰਹਿਭਾਰੁ ਨਾਨਕੁਨੀਚੁਕਹੈਵੀਚਾਰੁ
ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾਰੁ, ਵਾਰਿਆ
ਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀ
ਕਾਰ ਤੂੰਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ ੧੮
ਅਸੰਖਨਾਵਅਸੰਖਥਾਵ ਅਸੰਖਅਗੰਮ
ਅਗੰਮਅਸੰਖਲੋਅ ਅਸੰਖਕਹਹਿਸਿਰਿਭਾਰੁਹੋਇ

ਅਖਰੀਨਾ[illegible]ਅਖਰੀਸਾਲਾਹ ਅਖਰੀਗਿ
ਆਨੁਗੀਤਗੁਣਗਾਹ ਅਖਰੀਲਿਖਣੁਬੋ
ਲਣੁਬਾਣਿ ਅਖਰਾਸਿਰਿਸੰਜੋਗੁਵਖਾ
ਣਿ ਜਿਨਿਏਹਿਲਿਖੇ ਤਿਸੁਸਿਰਿਨਾਹਿ
ਜਿਵਫੁਰਮਾਏਤਿਵਤਿਵਪਾਹਿ ਜੇਤਾ
ਕੀਤਾਤੇਤਾਨਾਉ ਵਿਣੁਨਾਵੈਨਾਹੀਕੋਥਾਉ
ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾਰੁ ਵਾਰਿ
ਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈ
ਭਲੀਕਾਰ ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰ
ਕਾਰ ੧੯ ਭਰੀਐਹਥੁਪੈਰੁਤਨੁਦੇਹ
ਪਾਣੀਧੋਤੈਉਤਰਸੁਖੇਹ ਮੂਤਪਲੀਤੀ
ਸੁ

ਕਪੜੁਹੋਇ ਦੇਸਾਬੂਣੁ ਲਈਐ ਓਹੁ
ਧੋਇ ਭਰੀਐਮਤਿਪਾਪਾਕੈਸੰਗਿ ਓਹੁ
ਧੋਪੈਨਾਵੈਕੈਰੰਗਿ ਪੁੰਨੀਪਾਪੀਆਖਣੁਨਾਹਿ
ਕਰਿਕਰਿਕਰਣਾਲਿਖਿਲੈਜਾਹੁ
ਆਪੇਬੀਜਿ ਆਪੇਹੀਖਾਹੁ ਨਾਨਕਹੁ
ਕਮੀਆਵਹੁਜਾਹੁ ॥੨੦॥ ਤੀਰਥੁਤਪੁ
ਦਇਆਦਤੁਦਾਨੁ ਜੇਕੋਪਾਵੈਤਿ
ਲਕਾਮਾਨੁ ਸੁਣਿਆਮੰਨਿਆਮਨਿਕੀਤਾ
ਭਾਉ ਅੰਤਰਗਤਿਤੀਰਥਿਮਲਿਨਾਉ
ਸਭਿਗੁਣਤੇਰੇਮੈਨਾਹੀਕੋਇ ਵਿਣੁਗੁ
ਣਕੀਤੇਭਗਤਿਨਹੋਇ ਸੁਅਸਤਿਆਥਿ

ਘਾਣੀਖੰਮਾਹਿ ਸ੍ਰਿਤਸ੍ਰਤਾਂਦਾਸਦਾਮਾਹਿ

ਹਾਂਰੁ ਕਹੂੰਸੁਸੁਦੇਵਾਂਦਵਾਤੁਕਹੂੰ ਰਵਟ

ਸ੍ਰਿਸਤਿ ਕਹੂੰਦਾਵਾਰੁ ਕਹੂੰਸਿਸ੍ਰਤੀ

ਸਾਂਤੁਕਹੂੰਸੁਜਿਹੁਤੋਂਆਅਕਾਰੁ

ਵੇਸੁਨਪਾਂਣੀਅਥੰਤਰੀਸੋਹੈ

ਤੇਸੁਖੁਰਾਂਦ ਵਖਤੁਨਪਾਂਣੀਓ

ਕਾਂਟੀਆਂਸੋਪਖੀ ਦੇਸੁਕਾਂਦ

ਸ਼ਿਤਵਾਂਰਨ ਜਗਿਜਾਂਰੈਸੁਤਮਾਂ

ਉਨਕਉਂ ਜਾਂਕਰਤਾਂਸਿਰਕੀਕਲਾਂ

ਤੈਆਂਖੇਜਾਂਰੌਸੌਂਈ ਕਿਤਕਿਸੇਆਂ

ਖਾਂਕਿਵਸਾਂਨਾਂਤੁਕਿਵੰਦਰਈਕਿਣਜਾਂਦਾਂ

ਨਾਨਕ ਆਖਣ ਸਭ ਕੋਈ ਆਖੈ ਇਕਦੂ
ਇਕੁ ਸਿਆਣਾ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ
ਨਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਜੇ
ਕੋ ਆਪੌ ਜਾਣੈ ਅਗੈ ਗਇਆ ਨ
ਸੋਹੈ ੨੧ ਪਾਤਾਲਾ ਪਾਤਾਲ ਲਖ
ਆਗਾਸਾ ਆਗਾਸ ਓੜਕ ਓੜਕ
ਭਾਲਿ ਥਕੇ ਵੇਦ ਕਹਨਿ ਇਕ ਵਾਤ
ਸਹਸ ਅਠਾਰਹ ਕਹਨਿ ਕਤੇਬਾ ਅਸੁ
ਲੂ ਇਕੁ ਧਾਤੁ ਲੇਖਾ ਹੋਇ ਤ ਲਿਖੀਐ
ਲੇਖੈ ਹੋਇ ਵਿਣਾਸੁ ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆ
ਖੀਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੁ ੨੨ ਸਾਲਾਹੀ

ਸਾਂਖੀ ਏਤੀ ਸੁਣਿ ਤਿਨ ਪਾਣੀ ਆਨਦੀ ਐਸੇ
ਆ
ਵਾਰੁ ਪਦੀਤ ਸਮੁੰਦੈ ਨਜਾਂਦੀ ਅੰਤਿਸਮੈ
ਦੁਸਾਂਤਿਸੁਣਕਨੁ ਗਿਰਤੇ ਸੋਤੀ ਸਾਣੁਪਨੁ
ਕੀਕੀਤੀਆਨਏਤ ਦੂਨਿ ਜਿੰਦਸਮਨਜਾਵੀ
ਸੈਂਕੂਾਂਤਨਪੂਏਕਾਗੁ ੨੩ ਐਸੇ
ਸਿਰਤੀਕਰਣਿਨਐਹੁ ਐਤੁਨਦੇਕਾਈ
ਬੁਣਤੀਨਐਹੁ ਐਤੁਨਜਾਂਏ ਕਿਸਾਮਿ
ਆ
ਮਹੁ ਐੰਤੁਨਜਾਂਥੈਕੀਤਾਂਅਕਾਰ ਐਸੇ
ਨਜਾਂਥੈਪਾਂਰਦਾਰੁ ਐਂਤਬਾਂਗਦਾਕੇਤੇਖਿ
ਇਨਾਂਰੀ ਤਾਂਕੇ ਐਂਤਲਪਾਂਏਜਾਂਦੇ:
ਇਦੁ ਐਤਨਾਂਗੀ ਜਾਂਏ ਕੀਏ ਬਹੁਤਾਂ ਕਹੇ

[illegible]

ਐਬਹੁਤਾਹੋਇ ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਊਚਾਥਾਉ
ਊਚੇਉਪਰਿਊਚਾਨਾਉ ਏਵਡੁਊਚਾ
ਹੋਵੈਕੋਇ ਤਿਸੁਊਚੇਕਉਜਾਣੈਸੋਇ
ਜੇਵਡੁਆਪਿਜਾਣੈਆਪਿਆਪਿ
ਨਾਨਕਨਦਰੀਕਰਮੀਦਾਤਿ ੨੪
ਬਹੁਤਾਕਰਮੁਲਿਖਿਆਨਾਜਾਇ
ਵਡਾਦਾਤਾਤਿਲੁਨਤਮਾਇ ਕੇਤੇ
ਮੰਗਹਿਜੋਧਅਪਾਰ ਕੇਤਿਆਗਣਤ
ਨਹੀਵੀਚਾਰੁ ਕੇਤੇਖਪਿਤੁਟਹਿਵੇਕਾਰ
ਕੇਤੇਲੈਲੈਮੁਕਰੁਪਾਹਿ ਕੇਤੇਮੂਰਖ
ਖਾਹੀਖਾਹਿ ਕੇਤਿਆਦੂਖਭੂਖਸਦ

ਮਾਰ ਏਹਿਭਿਦਾਤਿਤੇਰੀਦਾਤਾਰ ਬੰਦਿ
ਖਲਾਸੀਭਾਣੈਹੋਇ ਹੋਰੁਆਖਿਨਸਕੈ
ਕੋਇ ਜੇਕੋਖਾਇਕੁਆਖਣਿਪਾਇ
ਓਹੁਜਾਣੈਜੇਤੀਆਮੁਹਿਖਾਇ ਆਪੇ
ਜਾਣੈਆਪੇਦੇਇ ਆਖਹਿਸਿਭਿਕੇਈ
ਕੇਇ ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਸਿਫਤਿਸਾਲਾਹਿ
ਨਾਨਕਪਾਤਸਾਹੀਪਾਤਸਾਹੁ ੨੫
ਅਮੁਲਗੁਣਅਮੁਲਵਾਪਾਰ ਅਮੁ
ਲਵਾਪਾਰੀਏਅਮੁਲਭੰਡਾਰ ਅਮੁਲ
ਆਵਹਿਅਮੁਲਲੈਜਾਹਿ ਅਮੁਲਭਾ
ਇਅਮੁਲਸਮਾਹਿ ਅਮੁਲਧਰਮੁਅਮੁ
ਲੁਦੀਬਾਣੁ ਅਮੁਲੁਤੁਲੁਅਮੁਲੁ

ਪਰਵਾਣੁ ਅਮੁਲੁ ਬਖਸੀਸ ਅਮੁਲੁ ਨੀਸਾ-
ਣੁ ਅਮੁਲੁ ਕਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਫੁਰਮਾਣੁ
ਅਮੁਲੋ ਅਮੁਲੁ ਆਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ਆਖਿ
ਆਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ਆਖਹਿ ਵੇਦ
ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ਆਖਹਿ ਪੜੇ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆ-
ਣ ਆਖਹਿ ਬਰਮੇ ਆਖਹਿ ਇੰਦ ਆਖਹਿ
ਗੋਪੀ ਤੈ ਗੋਵਿੰਦ ਆਖਹਿ ਈਸਰ ਆਖਹਿ
ਸਿਧ ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਕੀਤੇ ਬੁਧ ਆਖਹਿ
ਦਾਨਵ ਆਖਹਿ ਦੇਵ ਆਖਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ
ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵ ਕੇਤੇ ਆਖਹਿ ਆਖਣਿ ਪਾਹਿ
ਕੇਤੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ਏਤੇ ਕੀਤੇ
ਹੋਰਿ ਕਰੇਹਿ ਤਾ ਆਖਿ ਨ ਸਕਹਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ਜੇਵਡੁ

ਭਾਵੈ ਤੇਵਡੁ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ਸੋ
ਇ ਜੇਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ ਤਾਲਿਖੀ
ਐਸਿਰਿਗਾਵਾਰਾਗਾਵਾਰੁ ੨੬ ਸੋਦਰੁ ਕੇਹਾ
ਘਰੁਕੇਹਾਜਿਤੁਬਹਿਸਰਬਸਮਾਲੇ
ਵਾਜੇਤੇਰੇਨਾਦਅਨੇਕਅਸੰਖਾਕੇਤੇ
ਕੇਤੇਰਾਗਪਰੀਸਿਉਕਹੀਅਨਿਕੇਤੇਗਾਵਣਹਾਰੇ
ਵਾ ਵਣਹਾਰੇ ਗਾਵਹਿਤੁਹਨੋਪਉਣੁਪਾਣੀ
ਬੈਸੰਤਰੁਗਾਵੈਰਾਜਾਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ
ਗਾਵਹਿਚਿਤੁਗੁਪਤੁਲਿਖਿਜਾਣ
ਹਿਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰਮੁਵੀਚਾਰੇ ਗਾਵਹਿ
ਈਸਰੁਬਰਮਾਦੇਵੀਸੋਹਨਿਸਦਾਸਵਾਰੇ
ਗਾਵਹਿਇੰਦਇਦਾਸਣਿਬੈਠੇਦੇਵਤਿਆ
ਦਰਿਨਾਲੇ ਗਾਵਹਿਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿ

ਗਾਵਨਿਸਾਧਿਵਿਚਾਰੇ ਗਾਵਨਿਜਤੀਸਤੀ
ਸੰਤੋਖੀਗਾਵਹਿਵੀਰਕਰਾਰੇ ਗਾਵਨਿਪੰਡਿ
ਤਪੜਨਿਰਖੀਸਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵੇਦਾਨਾਲੇ
ਮੋਹਿ ਗਾਵਹਿਮੋਹਣੀਆਮਨੁਮੋਹਨਿਸੁਰਗਾਮਛਪ
ਇਆਲੇ ਗਾਵਨਿਰਤਨਉਪਾਏਤੇਰੇਅ
ਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਲੇ ਗਾਵਹਿਜੋਧਮਹਾਬ
ਲਿਸੂਰਾਗਾਵਹਿਖਾਣੀਚਾਰੇ ਗਾਵਹਿਖੰ
ਡਮੰਡਲਵਰਭੰਡਾਕਰਿਕਰਿਰਖੇਧਾਰੇ
ਸੇਈਤੁਧੁਨੋਗਾਵਹਿਜੋਤੁਧੁਭਾਵਨਿਰ
ਤੇਤੇਰੇਭਗਤਰਸਾਲੇ ਹੋਰਿਕੇਤੇਗਾਵਨਿ
ਸੇਮੈਚਿਤਿਨਆਵਨਿਨਾਨਕੁਕਿਆ
ਵੀਚਾਰੇ ਸੋਈਸੋਈਸਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬੁ

ਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ ਹੈਭੀਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰ
ਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ ਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀਕਰਿਕ
ਰਿਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈ ਕਰਿਕਰਿ
ਵੇਖੈਕੀਤਾਆਪਣਾਜਿਵਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈ
ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਹੁਕਮੁਨਕਰ
ਣਾਜਾਈ ਸੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁ
ਨਾਨਕਰਹਣੁਰਜਾਈ ੨੭ ਮੁੰਦਾ
ਸੰਤੋਖੁਸਰਮੁਪਤੁਝੋਲੀਧਿਆਨਕੀਕਰਹਿਬਿ
ਭੂਤਿ ਖਿੰਥਾਕਾਲੁਕੁਆਰੀਕਾਇਆਜੁਗ
ਤਿਡੰਡਾਪਰਤੀਤਿ ਆਈਪੰਥੀਸਗਲਜਮਾ
ਤੀਮਨਿਜੀਤੈਜਗੁਜੀਤੁ ਆਦੇਸੁਤਿਸੈ

ਦੇਸੁ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਂਹਤਿ ਜੁਗੁ
ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ੨੮ ਭੁਗਤਿ ਗਿਆਨੁ ਦਇਆ
ਭੰਡਾਰਣਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਂਜਹਿ ਨਾਦ ਆਪਿ ਨਾਥੁ
ਨਾਥੀ ਸਭ ਜਾਂ ਕੀ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਅਵਰਾ ਸਾਦ
ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਦੁਇ ਕਾਂਰ ਚਲਾਵਹਿ ਲੇਖੇ
ਆਵਹਿ ਭਾਗ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ਆਦਿ
ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਂਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ
੨੯ ਏਕਾ ਮਾਈ ਜੁਗਤਿ ਵਿਆਈ ਤਿਨਿ
ਚੇਲੇ ਪਰਵਾਂਣੁ ਇਕੁ ਸੰਸਾਰੀ ਇਕੁ ਭੰਡਾਰੀ
ਇਕੁ ਲਾਏ ਦੀਬਾਂਣੁ ਜਿਵ ਤਿਸੁ
ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਜਿਵ ਹੋਵੈ ਫੁਰਮਾਣੁ

ਓਹੁ ਵੇਖੈ ਓਨਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ
ਵਿਡਾਣੁ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ਆਦਿ
ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ
੩੦ ਆਸਣੁ ਲੋਇ ਲੋਇ ਭੰਡਾਰ ਜੋ ਕਿ
ਛੁ ਪਾਇਆ ਸੁ ਏਕਾ ਵਾਰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿ
ਰਜਣਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰ
ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅ
ਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ੩੧
ਇਕ ਦੂੰ ਜੀਭੌ ਲਖ ਹੋਹਿ ਲਖ ਹੋਵਹਿ ਲਖ
ਵੀਸ ਲਖੁ ਲਖੁ ਗੇੜਾ ਆਖੀਅਹਿ ਏਕੁ
ਨਾਮੁ ਜਗਦੀਸੁ ਏਤੁ ਰਾਹਿ ਪਤਿ ਪਵੜੀਆ
ਚੜੀਐ ਹੋਇ ਇਕੀਸ ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਆਕਾਸ

ਕੀਆ ਕੀਟਾਂ ਭੀ ਆਈ ਰੀਸ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾ
ਈਐ ਕੂੜੀ ਕੂੜੈ ਠੀਸ ੩੨ ਆਖਣਿ
ਜੋਰੁ ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਰੁ ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ਦੇਣਿ
ਨ ਜੋਰੁ ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨ ਜੋਰੁ
ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ਮਨਿ ਸੋਰੁ
ਜੋਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗ
ਤੀ ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰੁ ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ
ਸੋਇ ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ੩੩
ਰਾਤੀ ਰੁਤੀ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਅ
ਗਨੀ ਪਾਤਾਲ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਥਾ
ਪਿ ਰਖੀ ਧਰਮਸਾਲ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੀਅ
ਜੁਗਤਿ ਕੇ ਰੰਗ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤ
ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੁ ਸਚਾ ਆਪਿ

ਪੰਚ

ਸਾਚਾਦਰਬਾਰੁ ਤਿਥੈਸੋਹਨਿਪੰਚਪਰਵਾਣੁ
ਨਦਰੀਕਰਮਿਪਵੈਨੀਸਾਣੁ ਕਚਪਕਾਈ
ਓਥੈਪਾਇ ਨਾਨਕਗਇਆਜਾਪੈਜਾਇ
੩੪ ਧਰਮਖੰਡਕਾਏਹੋਧਰਮੁ ਗਿਆਨ
ਖੰਡਕਾਆਖਹੁਕਰਮੁ ਕੇਤੇਪਵਣਪਾਣੀਵੈ
ਸੰਤਰਕੇਤੇਕਾਨਮਹੇਸ ਕੇਤੇਬਰਮੇਘਾੜਤਿ
ਘੜੀਅਹਿਰੂਪਰੰਗਕੇਵੇਸ ਕੇਤੀਆਕਰਮਭੂਮੀਮੇਰ
ਕੇਤੇਕੇਤੇਧੂਉਪਦੇਸ ਕੇਤੇਇੰਦਚੰਦਸੂਰ
ਕੇਤੇਕੇਤੇਮੰਡਲਦੇਸ ਕੇਤੇਸਿਧਬੁਧਨਾਥ
ਕੇਤੇਕੇਤੇਦੇਵੀਵੇਸ ਕੇਤੇਦੇਵਦਾਨਵ
ਮੁਨਿਕੇਤੇਕੇਤੇਰਤਨਸਮੁੰਦ ਕੇਤੀਆ
ਖਾਣੀਕੇਤੀਆਬਾਣੀਕੇਤੇਪਾਤਨਰਿੰਦ

ਕੇਤੀਆਂਸੁਰਤੀਸੇਵਕਕੇਤੇਨਾਨਕਅੰਤੁਨਅੰਤੁ ੩੫

ਗਿਆਨਖੰਡਮਹਿਗਿਆਨੁਪਰਚੰਡੁ ਤਿਥੈਨਾਦ

ਬਿਨੋਦਕੋਡਅਨੰਦੁ ਸਰਮਖੰਡਕੀਬਾਣੀ

ਰੂਪੁ ਤਿਥੈਘਾੜਤਿਘੜੀਐਬਹੁਤੁਅਨੂਪੁ

ਤਾਕੀਆਗਲਾਕਥੀਆਂਨਾਜਾਹਿ ਜੇਕੋਕਹੈ

ਕੈ ਪਿਛੈਪਛੁਤਾਇ ਤਿਥੈਘੜੀਐਸੁਰਤਿਮ

ਤਿਮਨਿਬੁਧਿ ਤਿਥੈਘੜੀਐਸੁਰਾਸਿਧਾਕੀ

ਸੁਧਿ ੩੬ ਕਰਮਖੰਡਕੀਬਾਣੀਜੋਰੁ ਤਿਥੈ

ਹੋਰੁਨਕੋਈਹੋਰੁ ਤਿਥੈਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰ

ਤਿਨਮਹਿਰਾਮੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰ ਤਿਥੈ

ਸੀਤੋਸੀਤਾਮਹਿਮਾਮਾਹਿ ਤਾਕੇਰੂਪਨਕਥ

ਨੇਜਾਹਿ ਨਾਓਹਿਮਰਹਿਨਠਾਗੇਜਾਹਿ

ਜਿਨ ਕੈ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਿਥੈ ਭਗ
ਤ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਿਥੈ ਭਗਤ ਵਸਹਿ ਕੇ
ਲੋਅ ॥ ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥
ਸਚਿ ਖੰਡਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇ
ਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਤਿਥੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡ
ਡ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਥੈ ਤ ਅੰਤ ਨ ਅੰਤ ॥ ਤਿਥੈ
ਲੋਅ ਲੋਅ ਆਕਾਰ ॥ ਜਿਵ ਜਿਵ ਹੁਕਮੁ
ਤਿਵੈ ਤਿਵ ਕਾਰ ॥ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਕਥਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਰੁ ॥ ੩੭ ॥ ਜਤੁ
ਪਾਹਾਰਾ ਧੀਰਜੁ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥ ਅਹਰਣਿ ਮਤਿ
ਵੇਦੁ ਹਥੀਆਰੁ ॥ ਭਉ ਖਲਾ ਅਗਨਿ ਤਪ
ਤਾਉ + ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਕਾਰ

ਭਾਂਡਾ ਭਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਤੁ ਢਾਲਿ ॥ ਘੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਟਕਸਾਲ ॥ ×

ਭਾਈ ਗ[illegible] ਸਿੰਘ ਜੀ

ਰਾਗਜਾਣ ਭਾਂਡਾਭਾਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਿਤੁਢਾਲ

ਘੜੀਐਸਬਦੁਸਚੀਟਕਸਾਲ ਜਿਨ

ਕਉਨਦਰਿਕਰਮੁਤਿਨਕਾਰ ਨਾਨਕਨਦ

ਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲ ॥੩੮॥ ਜਪੁਸੰਪੂਰ

ਨਹੋਆ ਭੁਲਾਂਚੁਕਾਂਬਖਸਲੈਣਾ

ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਵਣੁਗੁਰੂਪਾਣੀਪਿਤਾਮਾਤਾਧਰਤਿ

ਮਹਤੁ ॥ ਦਿਵਸੁਰਾਤਿਦੁਇਦਾਈਦਾਇਆਖੇਲੈ

ਸਗਲਜਗਤੁ ॥ ਚੰਗਿਆਈਆਬੁਰਿਆਈਆਵਾ

ਚੈਧਰਮੁਹਦੂਰਿ ॥ ਕਰਮੀਆਪੋਆਪਣੀਕੇਨੇੜੈਕੇ

ਦੂਰਿ ॥ ਜਿਨੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗਏਮਸਕਤਿਘਾਲਿ ॥

ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਕੇਤੀਛੁਟੀਨਾਲਿ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਃ ੧ ਸੋਦਰੁਸੋਘਰੁ
ਤੇਰਾਕੇਹਾ
ਕੇਹਾਜਿਤੁਬਹਿਸਰਬਸਮਾਲੇ ਵਾਜੇ
ਤੇਰੇਨਾਦਅਨੇਕਅਸੰਖਾਕੇਤੇਤੇਰੇਵਾਵ
ਣਹਾਰੇ ਕੇਤੇਤੇਰੇਰਾਗਪਰੀਸਿਉਕਹੀ
ਅਹਿਕੇਤੇਗਾਵਣਹਾਰੇ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋ
ਤੇਰੇ
ਪਵਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਗਾਵੈਰਾਜਾਧਰਮੁ
ਦੁਆਰੇ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਚਿਤੁਗੁਪਤੁ
ਲਿਖਿਜਾਣਨਿਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰਮੁਬੀਚਾਰੇ
ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਈਸਰੁਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵੀਸੋ
ਹਨਿਸਦਾਸਵਾਰੇ ਗਾਵਨਿਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਾਸ ਤੁਧਨੋ
ਤੇਰੇ
ਣਿਬੈਠੇਦੇਵਤਿਆਦਰਿਨਾਲੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ
ਤੁਧਨੋਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿਗਾਵਨਿਸਾਧ
ਬੀਚਾਰੇ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋ

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਿੰਘ ਪੁਰੀ ।

[illegible]

ਘੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਟਕਸਾਲ ਜਿਨ

ਜਿਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨੈ ਕਾਰ ਨਾਨਕ ਨਦ

ਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ੩੮ ਜਪੁ ਸੰਪੂਰ

ਨ ਹੋਆ ਗੁਣ ਚਰਣ ਬਖਸੀਸ ਸਲੋਕੁ

ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ

ਮਹਤੁ ॥ ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ

ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥ ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾ

ਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥ ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ

ਦੂਰਿ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥

ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਃ ੧ ਸੋਦਰੁ ਸੋਘਰੁ
ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ
ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ਵਾਜੇ
ਤੇਰੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਵ
ਣਹਾਰੇ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀ
ਅਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ
ਤੈ
ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ
ਦੁਆਰੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ
ਲਿਖਿ ਜਾਣਨਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੇ
ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋ
ਹਨਿ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ਗਾਵਨਿ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸ ਤੁਧਨੋ ਤੇਰੇ
ਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ
ਤੁਧਨੋ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਸਾਧ
ਬੀਚਾਰੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋ

ਖੀਗਾਵਨਿਵੀਰੁਕਰਾਰੇ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਪੰਡਿ
ਤੁਧਨੋ^
ਤਪੜਨਿਰਖੀਸੁਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵੇਦਾਨਾਲੇ
ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਮੋਹਣੀਆਮਨੁਮੋਹਨਿਸੁਰ
ਗੁਮਛੁਪਇਆਲੇ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਰ
ਤਨਉਪਾਏਤੇਰੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਲੇ ਗਾਵਨਿ
ਤੁਧਨੋਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰਾਗਾਵਨਿਖਾਣੀ
ਤੁਧਨੋ^
ਚਾਰੇ ਗਾਵਨਿਖੰਡਮੰਡਲਬ੍ਰਹਮੰਡਾਕਰਿ
ਤੁਧਨੋ^
ਕਰਿਰਖੇਤੇਰੇਧਾਰੇ ਸੇਈਤੁਧਨੋਗਾਵਨਿ
ਜੋਤੁਧੁਭਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਭਗਤਰਸਾਲੇ
ਹੋਰਿਕੇਤੇਤੁਧਨੋਗਾਵਨਿਸੇਮੈਚਿਤਿਨ
ਆਵਨਿਨਾਨਕੁਕਿਆਬੀਚਾਰੇ ਸੋਈਸੋਈ
ਸਦਾ[illegible]ਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ
ਹੈਭੀਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰ

ਈ ਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀਕਰਿਕਰਿਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ
ਜਿਨਿਉਪਾਈ ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਕੀਤਾਆਪਣਾਜਿਵ
ਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀ
ਹੁਕਮੁਨਕਰਣਾਜਾਈ ਸੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾ
ਪਤਿਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕਰਹਣੁਰਜਾਈ ੧ ੧

ਆਸਾ ਮਃ ੧ ਸੁਣਿਵਡਾਆਖੈ
ਸਭੁਕੋਇ ਕੇਵਡੁਵਡਾਡੀਠਾਹੋਇ ਕੀਮਤਿਪਾਇ
ਨਕਹਿਆਜਾਇ ਕਹਣੈਵਾਲੇਤੇਰੇਰਹੇਸਮਾ
ਇ ੧ ਵਡੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ ਗੁਣੀਗ
ਹੀਰਾ ਕੋਇਨਜਾਣੈਤੇਰਾਕੇਤਾਕੇਵਡੁਚੀਰਾ
ਰਹਾਉ ਸਭਿਸੁਰਤੀਮਿਲਿਸੁਰਤਿਕਮਾਈ
ਸਭਕੀਮਤਿਮਿਲਿਕੀਮਤਿਪਾਈ ਗਿਆਨੀ

+ ਰ
ਿਧਆਨੀ ਗੁਰ ਗੁਰ ਹਾਈ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਤੇਰੀ ਤਿ
ਲੁ ਵਡਿਆਈ ੨ ਸਭਿ ਸਤ ਸਭਿ ਤਪ ਸਭਿ
ਚੰਗਿਆਈਆ ਸਿਧਾ ਪੁਰਖਾ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈ
ਆ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ਕਰਿ
ਮਿ ਮਿਲੈ ਨਾਹੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈਆ ੩ ਆਖਣ
ਵਾਲਾ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਸਿਫਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰ
ਡਾਰਾ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ੪ ੨ ਆਸਾ
ਮਃ ੧ ਆਖਾ ਜੀਵਾ ਵਿਸਰੈ ਮਰਿ ਜਾਉ
ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ
ਲਾਗੈ ਭੂਖ ਉਤੁ ਭੂਖੈ ਖਾਇ ਚਲੀਅਹਿ ਦੂਖ
੧ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ

ਸਾਂਚੈਨਾਇ ੧ ਰਹਾਉ ਸਾਂਚੇਨਾਂਮਕੀ
ਤਿਲੁਵਡਿਆਂਈ ਆਂਖਿਥਕੇਕੀਮ.ਤਿ
ਨਹੀਪਾਂਈ ਜੇਸਭਿਮਿਲਿਕੈਆਂਖਣ
ਪਾਂਹਿ ਵਡਾਂਨਹੋਵੈਘਾਟਿਨਜਾਇ ੨
ਨਾਂਓਹੁਮਰੈਨਹੋਵੈਸੋਗੁ ਦੇਂਦਾਂਰਹੈਨਚੂਕੈ
ਭੋਗੁ ਗੁਣੁਏਹੋਹੋਰੁਨਾਹੀਕੋਇ ਨਾਕੋਹੋ
ਆਂਨਾਕੋਹੋਇ ੩ ਜੇਵਡੁਆਂਪਿ
ਤੇਵਡੁਤੇਰੀਦਾਂਤਿ ਜਿਨਿਦਿਨੁਕਰਿ
ਕੈਕੀਤੀਰਾਂਤਿ ਖਸਮੁਵਿਸਾਰਹਿਤੇ
ਕਮਜਾਂਤਿ ਨਾਂਨਕਨਾਂਵੈਬਾਝੁਸਨਾਂਤਿ
੪ ੩ ਰਾਗੁਗੂਜਰੀ ਮਃ ੪
ਹਰਿਕੇਜਨਸਤਿਗੁਰਸ.ਤਪੁਰਖਾਬਿਨਉ
ਕਰਉਗੁਰਪਾਸਿ ਹਮਕੀਰੇਕਿਰਮਸਤਿਗੁਰ

ਸਰਣਾਈਕਰਿਦਇਆਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ ੧ ਮੇਰੇ

ਮੀਤਗੁਰਦੇਵਮੋਕਉਰਾਮੁਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ

ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਮੇਰਾਪ੍ਰਾਨਸਖਾਈਹਰਿਕੀਰਤਿ

ਹਮਰੀਰਹਰਾਸਿ ੧ ਰਹਾਉ ਹਰਿਜਨਕੇ

ਵਡਭਾਗਵਡੇਰੇਜਿਨਹਰਿਹਰਿਸਰਧਾਹਰਿ

ਪਿਆਸ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿ

ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਗੁਣਪਰਗਾਸਿ ੨ ਜਿਨਹਰਿ

ਹਰਿ ਹਰਿਹਰਿਰਸੁਨਾਮੁਨਪਾਇਆਤੇਭਾਗਹੀਣਜਮ

ਪਾਸਿ ਜੋਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਸੰਗਤਿਨਹੀਆਏ

ਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵੇਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਾਸਿ ੩ ਜਿਨਿ

ਹਰਿਜਨਸਤਿਗੁਰਸੰਗਤਿਪਾਈਤਿਨਧੁਰਿਮਸਤ

ਮਿਲਿਜਨ ਕਿਲਿਖਿਆਲਿਖਾਸਿ ਧੰਨੁਧੰਨੁਸਤਸੰਗਤਿ

ਜਿਤੁਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆਨਾਨਕਨਾਮੁਪਰਗਾਸ

੪੪ ਗੂਜਰੀ ਮਃ ੫

ਕਾਂਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮੁ ਜਾਂ ਆਹਰਿ
ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਰਿਆ ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉ
ਪਾਏ ਤਾ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਧਰਿਆ ੧
ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ ਜੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਸੁ ਤਰਿਆ
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ
ਹਰਿਆ ੧ ਰਹਾਉ ਜਨਨਿ ਪਿਤਾ ਲੋਕ
ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਕੀ ਧਰਿਆ
ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਠਾਕੁਰੁ ਕਾਹੇ ਮਨ
ਭਉ ਕਰਿਆ ੨ ਊਡੇ ਊਡਿ ਆਵੈ ਸੈ ਕੋਸਾ
ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਬਚਰੇ ਛਰਿਆ ਤਿਨ ਕਵਣੁ
ਖਲਾਵੈ ਕਵਣੁ ਚੁਗਾਵੈ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿਆ।

ਤ੍ਰ ਸਭਿਨਿਯਾਂਨਦਸਅਸਟਦੀਸਯਾਂਨਤੇਂਕ੍ਰਮਕਰ

ਤਣਯਗੀਆਂ ਜਨਨਾਂਨਕਥੀਣਕੀਣਸਦ

ਖੀਣਜਾਂਧ੍ਰੀਐਤੇਰਾਂਅੰਤ੍ਰਨਯਾਂਸਾਂਦੀਆਂ

੪ ੫ ੧ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਃ ੪

ਸੋਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਅਗਮਾ
ਅਗਮਅਪਾਰਾ ਸਭਿਧਿਆਵਹਿਸਭਿਧਿਆਵਹਿ
ਤੁਧੁਜੀਹਰਿਸਚੇਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ਸਭਿਜੀਅ
ਤੁਮਾਰੇਜੀਤੂੰਜੀਆਕਾਦਾਤਾਰਾ ਹਰਿਧਿਆ
ਵਹੁਸੰਤਹੁਜੀਸਭਿਦੂਖਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ਹਰਿ
ਆਪੇਠਾਕੁਰੁਹਰਿਆਪੇਸੇਵਕੁਜੀਕਿਆਨਾਨਕ
ਜੰਤਵਿਚਾਰਾ ੧ ਤੂੰਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬ
ਨਿਰੰਤਰਿਜੀਹਰਿਏਕੋਪੁਰਖੁਸਮਾਣਾ ਇਕਿ
ਦਾਤੇਇਕਿਭੇਖਾਰੀਜੀਸਭਿਤੇਰੇਚੋਜਵਿਡਾਣਾ
ਤੂੰਆਪੇਦਾਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਜੀਹਉਤੁਧੁਬਿਨੁ
ਅਵਰੁਨਜਾਣਾ ਤੂੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬੇਅੰਤੁਬੇਅੰਤੁ
ਜੀਤੇਰੇਕਿਆਗੁਣਆਖਿਵਖਾਣਾ ਜੋਸੇਵਹਿ

ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣਾ
੨ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ
ਸੇ ਜਨ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੁਖਵਾਸੀ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਸੇ
ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਤਿ
ਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਸੀ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਜਿਨ
ਸੇਵਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪਿ ਸਮਾਸੀ
ਸੇ ਧੰਨੁ ਸੇ ਧੰਨੁ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਜਨੁ
ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ੨ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ
ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਜੀ ਭਰੇ ਬਿਅੰਤ ਬੇਅੰਤਾ ਤੇਰੇ
ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਲਾਹਨਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਅ
ਨਿਕ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਤੇਰੀ ਅਨਿ
ਕ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਜੀ ਤਪੁ ਤਾਪਹਿ ਜਪਹਿ

ਤੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਤਿ

ਤੇਰੇ ਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤਾ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪ
ੜਹਿ ਬਹੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਖਟੁ
ਕਰਮ ਕਰੰਤਾ ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਭਗਤ ਭਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ੩ ਤੂੰ
ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਜੀ ਤੁਧੁ ਜੇ
ਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਤੂੰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ
ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜੀ ਤੂੰ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਤਾ ਸੋਈ
ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪੇ
ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ
ਉਪਾਈ ਜੀ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜਿ ਸਭ ਗੋਈ
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਜੀ ਜੋ ਸਭ
ਸੈ ਕਾ ਜਾਣੋਈ ੪ ੧ ਆਸਾ ਮਃ ੪

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਚਿਆਰੁ ਮੈਡਾ ਸਾਂਈ ਜੋ ਤਉ
ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥੀਸੀ ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਹਉ
ਪਾਈ ੧ ਰਹਾਉ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਭਨੀ
ਧਿਆਇਆ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨਿ
ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ਮਨ
ਮੁਖਿ ਗਵਾਇਆ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਵਿਛੋੜਿਆ
ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ੧ ਤੂੰ ਦਰੀਆ
ਉ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ
ਕੋਈ ਨਾਹਿ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ
ਵਿਜੋਗਿ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਸੰਜੋ
ਗੀ ਮੇਲੁ ੨ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਜਾਣਾਇਹਿ ਸੋਈ
ਜਨੁ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦ ਹੀ ਆਖਿ

ਵਖਾਣੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ
ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ
੩ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਇ
ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਤੂੰ ਕਰਿ ਕਰਿ
ਵੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ੪ ੨ ਆਸਾ ਮਃ ੧
ਤਿਤੁ ਸਰਵਰੜੈ ਭਈਲੇ ਨਿਵਾਸਾ ਪਾਣੀ
ਪਾਵਕੁ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ਪੰਕਜੁ ਮੋਹ ਪਗੁ ਨਹੀ
ਚਾਲੈ ਹਮ ਦੇਖਾ ਤਹ ਡੂਬੀਅਲੇ ੧
ਮਨ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਮੂੜ ਮਨਾ ਹਰਿ ਬਿਸ
ਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ੧ ਰਹਾਉ
ਨਾ ਹਉ ਜਤੀ ਸਤੀ ਨਹੀ ਪੜਿਆ ਮੂਰਖ

ਮੁਗਧਾਂ ਜਨਮੁ ਭਈਆ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ
ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਾ ਜਿਨ ਤੂੰ ਨਾਹੀ ਵੀਸਰਿਆ
੨ ੩ ਆਸਾ ਮ: ੫
ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹੁਰੀਆ ਗੋਬਿੰਦ
ਮਿਲਣ ਕੀ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ਅਵਰਿ ਕਾਜ
ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਨ ਕਾਮ ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ੧ ਸਰੰਜਾਮਿ ਲਾਗੁ
ਭਵਜਲ ਤਰਨ ਕੈ ਜਨਮੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾ
ਤ ਰੰਗਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ੧ ਰਹਾਉ ਜਪੁ ਤਪੁ
ਸੰਜਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਕਮਾਇਆ ਸੇਵਾ ਸਾਧ
ਨ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ
ਨੀਚ ਕਰੰਮਾ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮਾ ੨
੪ ੧ [illegible]

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ ਮ: ੧ ॥ਸੋਹਿਲਾ॥

ਜੈਘਰਿਕੀਰਤਿਆਖੀਐਕਰਤੇਕਾਹੋਇਬੀਚਾਰੋ
ਤਿਤੁਘਰਿਗਾਵਹੁਸੋਹਿਲਾਸਿਵਰਿਹੁਸਿਰ
ਜਣਹਾਰੋ ੧ ਤੁਮਗਾਵਹੁਮੇਰੇਨਿਰਭਉ
ਕਾਸੋਹਿਲਾਹਉਵਾਰੀਜਿਤੁਸੋਹਿਲੈਸਦਾ
ਸੁਖੁਹੋਇ ੧ ਰਹਾਉ ਨਿਤਨਿਤਜੀ
ਅੜੇਸਮਾਲੀਅਨਿਦੇਖੈਗਾਦੇਵਣਹਾਰੁ
ਤੇਰੇਦਾਨੈਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਤਿਸੁਦਾਤੇ
ਕਵਣੁਸੁਮਾਰੁ ੨ ਸੰਬਤਿਸਾਹਾਲਿਖਿ
ਆਮਿਲਿਕਰਿਪਾਵਹੁਤੇਲੁ ਦੇਹੁਸਜ
ਣਅਸੀਸੜੀਆਂ ਹੋਵੈ [illegible] ਸਿਉ
ਜਿਉ ਸਾਹਿਬ

ਮੇਲੁ ੩ ਘਰਿਘਰਿਏਹੋਪਾਹੁਚਾ ਸਦੜੇ

ਨਿਤਪਵੰਨਿ ਸਦਣਹਾਰਾ ਸਿਮਰੀ

ਐਨਾਨਕਸੇਦਿਹ ਆਵੰਨਿ ੪ ੧

ਆਸਾ ਮ: ੧ ਛਿਅਘਰਛਿਅਗੁਰ

ਛਿਅਉਪਦੇਸ ਗੁਰੁਗੁਰੁਏਕੋ ਵੇਸਅਨੇਕ

੧ ਬਾਬਾਜੈਘਰਿਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿਹੋਇ

ਸੋਘਰੁਰਾਖੁਵਡਾਈਤੋਇ ੧ ਰਹਾਉ

ਵਿਸੁਏਚਸਿਆਘੜੀਆਪਹਰਾਥਿਤੀਵਾਰੀ

ਮਾਹੁਹੋਆ ਸੂਰਜੁਏਕੋਰੁਤਿਅਨੇਕ

ਨਾਨਕਕਰਤੇਕੇਕੇਤੇਵੇਸ ੨ ੨

ਪੰ: ਸਭਕਦਸਰਪਭੂਕਿਜੀਮਿਥਿਅਫਰੋ ਕਦਾਯ

ਸੁਮਤਿ ਜਿਹ ਪੂਰੀ ਤਾਮਧ ਵਸਉ ਕਵਨ ਸੰਜੋਗ

ਅਣਕਿ ਪੂਰਬ ਅਸੁਨੈ ਪਰਾਪਣਿ ਅਸਦਾ

ਉਗਿਜਪਰੈ ਐਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ

ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਸਭੈ ਨਰ ਤੁਵੈਰੈ ੨ ੨

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਃ ੧

ਗਗਨਮੈ ਥਾਲੁ ਰਵਿਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ ਤਾਰਿ

ਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ ਧੂਪੁ ਮਲਆਨਲੋ

ਪਵਣੁ ਚਵਰੋ ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ ਫੂਲੰਤ

ਜੋਤੀ ੧ ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ਭਵਖੰਡਨਾ

ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ

ਭੇਰੀ ੧ ਰਹਾਉ ਸਹਸ ਤਵ ਨੈਨ ਨਨ ਨੈਨ

ਹਹਿ ਤੋਹਿ ਕਉ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੁਹੀ

ਸਹਸਪਦਬਿਮਲਨਨਏਕਪਦਗੰਧਬਿਨੁਸਹਸ

ਤਸਗੰਧਇਵਚਲਤਮੋਹੀ॥੨॥ ਸਭਮਹਿ
ਤਵ

ਸਭਮਹਿ ਜੋਤਿਜੋਤਿਹੈਸੋਇ ਤਿਸਦੈਚਾਨਣਿਸਭ

ਮਹਿਚਾਨਣੁਹੋਇ ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਪਰਗਟੁ

ਹੋਇ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਆਰਤੀਹੋਇ ॥੩॥

ਹਰਿਚਰਣਕਵਲਮਕਰੰਦਲੋਭਿਤਮਨੋ

ਅਨਦਿਨੋਮੋਹਿਆਹੀਪਿਆਸਾ ਕ੍ਰਿਪਾ

ਜਲੁਦੇਹਿਨਾਨਕਸਾਰਿੰਗਕਉਹੋਇਜਾ

ਤੇਤੇਰੈਨਾਇਵਾਸਾ ੪ ੩ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀ

ਮਃ ੪ ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਨਗਰੁਬਹੁਭਰਿਆਮਿਲਿ

ਸਾਧੂਖੰਡਲਖੰਡਾਹੇ ਪੂਰਬਿਲਿਖਤਲਿਖੇ

ਮੇਰੁ ਪਹਿਰੁ ਆਮਨਿ ਜੀਇਨ ਵਸਿਅੰਤਰਿ ਆਂ

ਰਹੇ ੧ ਕੋਈ ਸਾਧੂ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ਨਦਰੇ ਉ॥ ਕਰੀ ਕਉ ਤਪੁਰਾਵ ਰਾਤਾ॥

੧ ਰਹਾਉ ਸਾਕਤ ਜੀਸਿ ਸਪਨਜਾਂ

ਲਿਆਈਤਨ ਅੰਤਰਿ ਜਿਉ ਮੈ ਕੰਚਨੇ ਜਿਉ

ਜਿਉ ਚਾਣੁ ਚਕੋਰੇ ਦਖੂ ਦੀਤੁ ਜਾਮ ਰਿ ਧਾ

ਕਾਂਪ ਸਜੀਜੀਸਾਗੇ ਰੰਗਨੇ ੨

ਜੀਜਨ ਜੀਜੀਨਾਂ ਮਸਮਾਂਏ ਦੁਖੁ

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕੰਟਨੇ ਅਬਿਨਾਸੀ

ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਪਮੇਸਰੁ ਸਭਕੇ ਬਤੁ

ਬੂਡਤ ਅੰਗੇ ੩ ਜਮਾਰੀ ਬਸਕੀਨ

ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਜੀਆ ਪੁ ਕਰ ਕਰਤੇ

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ

ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ੪ ੪ ਗਉੜੀ

ਪੂਰਬੀ ਮਃ ੫ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਣਹੁ

ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕੀ ਬੇਲਾ ਈਹਾ ਖਾਟਿ

ਚਲਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਆਗੈ ਬਸਨੁ ਸੁਹੇਲਾ

੧ ਅਉਧ ਘਟੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਾਰੇ ਮਨ

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ੧ ਰਹਾਉ

ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਕਾਰੁ ਸੰਸੇ ਮਹਿ ਤਰਿਓ ਬ੍ਰਹਮ

ਗਿਆਨੀ ਜਿਸਹਿ ਜਗਾਇ

ਪੀਆਵੈ ਇਹੁ ਰਸੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਤਿਨਿ ਜਾਨੀ

੨ ਜਾ ਕਉ ਆਏ ਸੋਈ ਬਿਹਾਝਹੁ

ਗੁਰ ਤੇ ਮਨਿ ਵਸੇਆ ਨਿਜ ਥੀਅ ਮਨ ਤਨੁ

ਪਾਰ ਪੁਰਖ ਸਭ ਜੋ ਬਕੁ ਨੈ [illegible] ਰੇਹਿਆ
ਤੇਰਿਓ

੩ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖਿ ਘਟ ਤੇ ਸਮਾਏਂ

ਮਨ ਕੀਏ ਪੂਰੇ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੂੰ ਏਹੈ ਸੁਖੁ ਮਾਂਗੈ

ਸਕਲ ਭਵਨ ਕੀ ਸੰਤ ਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ੪ ੫

੧ ੴ ਸ੍ਰੀ ਸਿਰ ਪੁਰਖ ਦੁਨ ਗੁਰਿਆਂ ਦੇ

ਕੋਟੀ ਤੇਰਾ ਗੁਪਾਲ ਮਾਲਕ ਦੇ ਪਸਤੀ ਗੁਰਾਂ

ਪਿਆਰੇ ਜੀ ਜੀਸ ਗੋਤ੍ਰ ਮੰਗਲ ਸਾਰਵਸੀ

ਆਪੁ ਰਕਤੀ ਜੋਸ ਦੀਸ ਦਕਾਤ ਸਾਲ

ਕੀਸ ਜੋਗੀ ਸਾਲ ਭਵਨ ਠਾਕੁਰ ਤੇ ਗੋਦੜੀ

ਪੜੀਤ ਪਾਵਨ ਠਾਕੁਰ ਨਾਮ ਤੁਮ ਅੋਗ ਸੂ

ਕਾਨੀ ਨਾਮ ਪੁਸੀ ਰਾਪੁਤੀ ਗੋਪਾਲ

ਜਿਨਅਨੁਸਾਨਕਦਰੀਨਅਰਿਹਿਨਿਅਸੰਤਾਸਿਓਸੀ

ਗਾਲਗਾਉੜੀ ੫ ੧ ਸਲੋਕੁ

ਪਉਣੁਗੁਰੂਪਾਣੀਪਿਤਾਮਾਤਾਧਰਤਿਮਹਤੁ

ਦਿਵਸੁਰਾਤਿਦੁਇਦਾਈਦਾਇਆਖੇਲੈਸ

ਗਲਜਗਤੁ ਚੰਗਿਆਈਆਬੁਰਿਆਈਆ

ਵਾਚੈਧਰਮੁਹਦੂਰਿ ਕਰਮੀਆਪੋਆਪਣੀ

ਕੇਨੇੜੈਕੇਦੂਰਿ ਜਿਨੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗਏ

ਮਸਕਤਿਘਾਲਿ ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇ

ਕੇਤੀਛੁਟੀਨਾਲਿ ੧ ਲਖਨੇਕੀਆਚੰਗਿ

ਆਈਆਲਖਪੁੰਨੀਪਰਵਾਣੁ ਲਖਤਪ

ਉਪਰਿਤੀਰਥਾਂਸਹਜਜੋਗਬੇਬਾਣ ਲਖਸੂ

ਰਤਣਸੰਗ੍ਰਾਮਰਣਮਹਿਛੁਟਹਿਪਰਾਣ ਲਖਸੁ

ਜੀਸਾਧਿਆ ਸਤੁਧ ਸਤੁਧ ਲੀਅਓਧ ਪੁਰਖੁ
ਗਿਰਸਤੰਤੈ ਪਰਵਾਰ ਕੀਆ ਭਲਿਖਿਆ ਆਂ
ਵਰਤਾਰਾ ਨਾਨਕ ਮਤੀ ਮਿਥਿਆ ਕਰਮੁ
ਸਾਨੀਸਾਣੁ ੨ ਪਉੜੀ ਜੀਅ ਜੰਤ ਏਕ ਟੇਕ
ਕਾਹੁ ਦਿਵਾਰੀਅਸ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ
ਡੂੰਘਾ ਸਾਗਰੁ ਦੈਤੁ ਰਾਸਿ ੩ ਪਉੜੀ ਆਗਿਆ
ਮਾਨੁ ਤਾਨੁ ਸਤਿ ਟੈ ਪਾਰਥੰ ਚੋਖਿ ਕਾਰ ਨਾਨਕ
ਸਭਿ ਗਾਇਆ ਤਾਂ ਕਾਂ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ੪
ਕੁਦਰਤਿ ਰਤਨਾ ਜਾਪੁ ਨਿਸਿ ਭਾਸੀਆ
ਰਾਖਿ ਪਾਸਾ ਤੁਧੈ ਨਖਿ ਆਪਣੀ ਨਦਰ
ਸਿਟੈ ਲਾਇ ੫ ਡੂੰਘੀ ਦੇਵ ਰਾਟ ਕੀ
ਤਿਸਾਨੇ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਦਾਤਾ ਜੋ ੬
ਖਾਣਾ ਤਉ ਆਹਾਰਾ ਜੋ ਕੇ ਜੀਅ ਸਭ

ਵਡਹੰਸੁ ੭ ਧਾਮੁ ਦਾ ਪਾਲੁ ਧੀਉ ਅਨੀਸਹੁ
ਲਾਲ ਕਾ ਪਾਣੀ ਉਡੀ ਧੂੜ ਵਾਣਾ ੮
ਧੀਉ ਅਧੀਉ ਅੰਦ ਦਾ ... ਧੀਉੜੀ ਲਾਲਕਸਰੇ
ਨਾ ਸੀਉਸੁ ਦਾਉਆਣੀ ੯
ਸੰਪੂਰਣ ਤੋਥੀ ਭੁਝਾਰੁਕਾਂ ਥਥਸ
ਵੈਰਾ

ਆਸਾ ਕੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮ: ੧
ਟੁੰਡੇ ਅਸ੍ਰਾਜੇ ਕੀ ਧੁਨੀ ਸਲੋਕੁ
ਮ: ੧ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਦਿਉ
ਹਾੜੀ ਸਦ ਵਾਰ ਜਿਨਿ ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇ
ਵਤੇ ਕੀਏ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੀ ਵਾਰ ੧
ਮ: ੨ ਜੇ ਸਉ ਚੰਦਾ ਉਗਵਹਿ ਸੂਰਜ
ਚੜਹਿ ਹਜਾਰ ਏਤੇ ਚਾਨਣ ਹੋਦਿਆ
ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰ ੨ ਮ: ੧
ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨ ਚੇਤਨੀ ਮਨਿ ਆਪਣੈ
ਸੁਚੇਤ ਛੁਟੇ ਤਿਲ ਬੂਆੜ ਜਿਉ
ਸੁੰਞੇ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ਖੇਤੈ ਅੰਦਰਿ ਛੁ

ਇਆਕਹੁਨਨਕਸਉਨਾਹ ਫਲੀਅਹਿ
ਫੁਲੀਅਹਿਬਪੁੜੇਭੀਤਨਵਿਚਿਸੁਆਹ
੨ ਪਉੜੀ ਆਪੀਨੈਆਪੁਸਾਜਿ
ਓਆਪੀਨੈਰਚਿਓਨਾਉ ਦੁਈਕੁਦਰਤਿ
ਸਾਜੀਐਕਰਿਆਸਣੁਡਿਠੋਚਾਉ
ਦਾਤਾਕਰਤਾਆਪਿਤੂੰ ਤੁਸਿਦੇਵਹਿਕਰਹਿ
ਪਸਾਉ ਤੂੰਜਾਣੋਈਸਭਸੈਦੇਲੈਸਹਿ
ਜਿੰਦੁਕਵਾਉ ਕਰਿਆਸਣੁਡਿਠੋਚਾਉ
੧ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਸਚੇਤੇਰੇਖੰਡ
ਸਚੇਬ੍ਰਹਮੰਡ ਸਚੇਤੇਰੇਲੋਅ ਸਚੇਆ
ਕਾਰ ਸਚੇਤੇਰੇਕਰਣੇਸਰਬਬੀਚਾਰ

੩੦ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ।

ਸਚਾਂ ਤੇਰਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾਂ ਦੀਬਾਣੁ ਸਚਾ ਤੇਰਾ
ਕਰਮੁ ਸਚਾਂ ਨੀਸਾਣੁ ਸਚੇ ਤੁਧੁ ਆਖਹਿ
ਲਖ ਕਰੋੜਿ ਸਚੈ ਸਭਿ ਤਾਣਿ ਸਚੈ ਸਭਿ
ਜੋਰਿ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹ
ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਚੁ ਜੋ ਮਰਿ ਜੰਮੇ
ਸੁ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ੧ ਮ: ੧ ਵਡੀ ਵਡਿ
ਆਈ ਜਾ ਵਡਾ ਨਾਉ ਵਡੀ ਵਡਿਆ
ਈ ਜਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ
ਜਾ ਨਿਹਚਲ ਥਾਉ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ
ਜਾਣੈ ਆਲਾਉ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਬੁਝੈ

ਸਭਿ ਭਾਉ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾਂ ਪੁਛਿ ਨ
ਦਾਤਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਆਪੇ ਆਪਿ
ਨਾਨਕ ਕਾਰ ਨ ਕਥਨੀ ਜਾਇ ਕੀਤਾ
ਕਰਣਾ ਸਰਬ ਰਜਾਇ ੨ ਮ: ੨
ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਚੈ ਕੀ ਹੈ ਕੋਠੜੀ ਸਚੇ ਕਾ
ਵਿਚਿ ਵਾਸੁ ਇਕਨਾਂ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾ
ਇ ਲਏ ਇਕਨਾਂ ਹੁਕਮੇ ਕਰੇ ਵਿਣਾਸੁ
ਇਕਨਾਂ ਭਾਣੈ ਕਢਿ ਲਏ ਇਕਨਾ ਮਾ
ਇਆ ਵਿਚਿ ਨਿਵਾਸੁ ਏਵ ਭਿ ਆਖਿ
ਨ ਜਾਪਈ ਜਿ ਕਿਸੈ ਆਣੇ ਰਾਸਿ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੇ

ਪਾਸੁ ੩ ਪਉੜੀ ਨਾਨਕ ਜੀਅ
ਉਪਾਇਕੈਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁਬਹਾਲਿਆ
ਓਥੈਸਚੇਹੀਸਚਿਨਿਬੜੈਚੁਣਿ
ਵਖਿਕਢੇਜਜਮਾਲਿਆ ਥਾਉਨਪਾ
ਇਨਿਕੂੜਿਆਰਮੁਹਕਾਲ੍ਹੈਦੋਜ
ਕਿਚਾਲਿਆ ਤੇਰੈਨਾਇਰਤੇਸੇਜਿ
ਣਿਗਏਹਾਰਿਗਏਸਿਠਗਣਵਾਲਿਆ
ਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁਬਹਾਲਿਆ
੨ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ਵਿਸਮਾ
ਦੁਨਾਦ ਵਿਸਮਾਦੁਵੇਦ ਵਿਸਮਾਦੁ
ਜੀਅਵਿਸਮਾਦੁਭੇਦ ਵਿਸਮਾਦੁ

ਰੂਪਿਵਿਸਮਾਦੁਰੰਗੁ ਵਿਸਮਦੁਨਾਂਗੇ
ਫਿਰਹਿਜੰਤ ਵਿਸਮਾਦੁਪਉਣੁਵਿਸ
ਮਾਦੁਪਾਣੀ ਵਿਸਮਾਦੁਅਗਨੀਖੇਡ
ਹਿਵਡਾਣੀ ਵਿਸਮਾਦੁਧਰਤੀਵਿਸਮਾਦੁ
ਖਾਣੀ ਵਿਸਮਾਦੁਸਾਦਿਲਗਹਿਪਰਾਣੀ
ਵਿਸਮਾਦੁਸੰਜੋਗੁਵਿਸਮਾਦੁਵਿਜੋਗੁ
ਵਿਸਮਾਦੁਭੁਖਵਿਸਮਾਦੁਭੋਗੁ ਵਿਸ
ਮਾਦੁਸਿਫਤਿਵਿਸਮਾਦੁਸਾਲਾਹ ਵਿਸ
ਮਾਦੁ ਉਝੜਵਿਸਮਾਦੁਰਾਹ ਵਿਸਮਾ
ਦੁਨੇੜੈਵਿਸਮਾਦੁਦੂਰਿ ਵਿਸਮਾਦੁਦੇਖੈ
ਹਾਜਰਾਹਜੂਰਿ ਵੇਖਿਵਿਡਾਣੁਰਹਿਆ

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਨਕੁਬੁਝੀਐਪੂਰੈਭਾਗਿ ੧
ਮਃ ੧ ਕੁਦਰਤਿਦਿਸੈਕੁਦਰਤਿਸੁਣੀਐ
ਕੁਦਰਤਿਭਉਸੁਖਸਾਰੁ ਕੁਦਰਤਿਪਾਤਾਲੀ
ਆਕਾਸੀਕੁਦਰਤਿਸਰਬਆਕਾਰੁ ਕੁਦਰਤਿ
ਵੇਦਪੁਰਾਣਕਤੇਬਾਕੁਦਰਤਿਸਰਬਵੀਚਾਰੁ
ਕੁਦਰਤਿਖਾਣਾਪੀਣਾਪੈਨਣੁਕੁਦਰਤਿਸਰਬ
ਪਿਆਰੁ ਕੁਦਰਤਿਜਾਤੀਜਿਨਸੀਰੰਗੀ
ਕੁਦਰਤਿਜੀਅਜਹਾਨ ਕੁਦਰਤਿਨੇਕੀਆ
ਕੁਦਰਤਿਬਦੀਆਕੁਦਰਤਿਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁ
ਕੁਦਰਤਿਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਕੁਦਰਤਿਧ
ਰਤੀਖਾਕੁ ਸਭਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਤੂੰਕਾਦਿਰੁਕਰਤਾ
ਪਾਕੀਨਾਈਪਾਕੁ ਨਾਨਕਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਵੇਖੈ

ਵਰਤੈਤਾਕੋਤਾਕੁ ੨ ਪਉੜੀ ਆਪੀਨੈ
ਭੋਗਭੋਗਿਕੈਹੋਇਭਸਮੜਿਭਉਰੁਸਿਧਾਇਆ
ਵਡਾਹੋਆਦੁਨੀਦਾਰੁਗਲਿਸੰਗਲੁਘਤਿ
ਚਲਾਇਆ ਅਗੈਕਰਣੀਕੀਰਤਿਵਾਚੀ
ਐਬਹਿਲੇਖਾਕਰਿਸਮਝਾਇਆ ਥਾਉਨ
ਹੋਵੀਪਉਦੀਈਹੁਣਿਸੁਣੀਐਕਿਆਰੂਆਇ
ਆ ਮਨਿਅੰਧੈਜਨਮੁਗਵਾਇਆ ੩
ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਭੈਵਿਚਿਪਵਣੁਵਹੈ
ਸਦਵਾਉ ਭੈਵਿਚਿਚਲਹਿਲਖਦ
ਰੀਆਉ ਭੈਵਿਚਿਅਗਨਿਕਢੈਵੇਗਾਰਿ
ਭੈਵਿਚਿਧਰਤੀਦਬੀਭਾਰਿ ਭੈਵਿਚਿਇੰਦੁ
ਫਿਰੈਸਿਰਭਾਰਿ ਭੈਵਿਚਿਰਾਜਾਧਰਮਦੁਆ

ਭੈਵਿਚਿਸੂਰਜੁਭੈਵਿਚਿਚੰਦੁ ਕੋਹਕਰੋੜੀ
ਚਲਤਨਅੰਤੁ ਭੈਵਿਚਿਸਿਧਬੁਧਸੁਰ
ਨਾਥ ਭੈਵਿਚਿਆਡਾਣੇਆਕਾਸ ਭੈਵਿਚਿ
ਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰ ਭੈਵਿਚਿਆਵਹਿ
ਜਾਵਹਿਪੂਰ ਸਗਲਿਆਭਉਲਿਖਿਆ
ਸਿਰਿਲੇਖੁ ਨਾਨਕਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਸਚੁ
ਏਕੁ ੧ ਮ: ੧ ਨਾਨਕਨਿਰਭਉਨਿਰੰ
ਕਾਰੁਹੋਰਿਕੇਤੇਰਾਮਰਵਾਲ ਕੇਤੀਆਕੰ
ਨ੍ਹਕਹਾਣੀਆਕੇਤੇਬੇਦਬੀਚਾਰ ਕੇਤੇ
ਨਚਹਿਮੰਗਤੇਗਿੜਿਮੁੜਿਪੂਰਹਿਤਾਲ
ਬਾਜਾਰੀਬਾਜਾਰਮਹਿਆਇਕਢਹਿਬਾ
ਜਾਰ ਗਾਵਹਿਰਾਜੇਰਾਣੀਆਬੋਲਹਿਆਲ

ਪਤਾਲ ਲਖਟਕਿਆਕੇਮੁੰਦੜੇਲਖ
ਟਕਿਆਕੇਹਾਰ ਜਿਤੁਤਨਿਪਾਈਅਹਿ
ਨਾਨਕਾਸੇਤਨਹੋਵਹਿਛਾਰ ਗਿਆਨੁ
ਨਗਲੀਈ ਢੂਢੀਐਕਥਨਾਕਰੜਾਸਾਰੁ
ਕਰਮਿਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐਹੋਰਹਿਕਮਤਿ
ਹੁਕਮੁਖੁਆਰੁ ੨ ਪਉੜੀ ਨਦਰਿਕ
ਰਹਿਜੇਆਪਣੀਤਾਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ
ਏਹੁਜੀਉਬਹੁਤੇਜਨਮਭਰੰਮਿਆਤਾ
ਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ
ਜੇਵਡੁਦਾਤਾਕੋਨਹੀਸਭਿਸੁਣਿਅਹੁ
ਲੋਕਸਬਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸ
ਚੁਪਾਇਆ ਜਿਨੀਸਚੋਸਚੁਬੁਝਾਇਆ

੫ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਘੜੀਆਸਭੇ
ਗੋਪੀਆ ਪਹਰ ਕੰਨ੍ਹ ਗੋਪਾਲ ਗਹਣੇ ਪ
ਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਅਵਤਾਰ
ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ਵਰਤਣਿ ਸ
ਰਬ ਜੰਜਾਲ ਨਾਨਕ ਮੁਸੈ ਗਿਆਨ ਵਿ
ਹੂਣੀ ਖਾਇ ਗਇਆ ਜਮਕਾਲੁ ੧
ਮਃ ੧ ਵਾਇਨਿ ਚੇਲੇ ਨਚਨਿ ਗੁਰ
ਪੈਰ ਹਲਾਇਨਿ ਫੇਰਨਿ ਸਿਰ ਉਡਿ ਉਡਿ
ਰਾਵਾ ਝਾਟੈ ਪਾਇ ਵੇਖੈ ਲੋਕੁ ਹਸੈ ਘਰਿ
ਜਾਇ ਰੋਟੀਆ ਕਾਰਣਿ ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ
ਆਪੁ ਪਛਾੜਹਿ ਧਰਤੀ ਨਾਲਿ ਗਾਵਨਿ
ਗੋਪੀਆ ਗਾਵਨਿ ਕਾਨ੍ ਗਾਵਨਿ ਸੀਤਾ

ਗਤੋਗਮ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ
ਜਾਂ ਕਾਂ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ਸੇਵਕ
ਸੇਵਹਿ ਕਰਮਿ ਚੜਾਉ ਭਿੰਨੀ ਰੈਣਿ
ਜਿਨਾਂ ਮਨਿ ਚਾਉ ਸਿਖੀ ਸਿਖਿਆ ਗੁਰ
ਵੀਚਾਰਿ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਲਘਾਏ ਪਾਰਿ
ਕੋਲੂ ਚਰਖਾ ਚਕੀ ਚਕੁ ਥਲ ਵਾਰੋਲੇ
ਬਹੁਤੁ ਅਨੰਤੁ ਲਾਟੂ ਮਾਧਾਣੀਆ ਅਨਗਾਹ
ਪੰਖੀ ਭਉਦੀਆ ਲੈਨਿ ਨ ਸਾਹ ਸੂਐ
ਚਾੜਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਜੰਤ ਨਾਨਕ ਭਉਦਿ
ਆ ਗਣਤ ਨ ਅੰਤ ਬੰਧਨ ਬੰਧਿ ਭਵਾਏ
ਸੋਇ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਨਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ
ਨਚਿ ਨਚਿ ਹਸਹਿ ਚਲਹਿ ਸੇ ਰੋਇ ਉਡਿ ਨ

ਜਾਂਤੀਸਧਰਹਿ ਨਚਣੁਕੁਦਣੁਮਨ
ਕਾਚਾਉ ਨਾਨਕਜਿਨਮਨਿਭਉਤਿਨਾਮਨਿ
ਭਾਉ ੨ ਪਉੜੀ ਨਾਉਤੇਰਾਨਿਰੰਕਾਰੁ
ਹੈਨਾਇਲਇਐਨਰਕਿਨਜਾਈਐ ਜੀਉ
ਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਦਾਦੇਖਾਜੈਆਖਿਗਵਾ
ਈਐ ਜੇਲੋੜਹਿਚੰਗਾਆਪਣਾਕਰਿ
ਪੁੰਨਹੁਨੀਚੁਸਦਾਈਐ ਜੇਜਰਵਾਣਾ
ਪਰਹਰੈਜਰੁਵੇਸਕਰੇਦੀਆਈਐ ਕੋਰਹੈ
ਨਭਰੀਐਪਾਈਐ ੫ ਸਲੋਕ
ਮਃ ੧ ਮੁਸਲਮਾਨਾਸਿਫਤਿ ਸਰੀਅ
ਤਿਪੜਿਪੜਿਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ ਬੰਦੇਸੇ

ਜਿਪਰਵਹਿਦਿਸੰਤਰਿਭਵੈਦੀਦੇਕਿਸਲਕਉਦੀਦਾਰੁ

ਇੰਦ੍ਰੁਸਾਲਾਤੁਪਿਆਰਾਉਨੈਦਾਸਮਨੋਰੁਥਿ

ਅਪਣੁ ਕੀਥਿਨਾਦੀਨੁਅਚਾਪੁਰਾਂ

ਅਗ੍ਰੁੰਦਾਂਸੁਖਪੁਕਾਰੁ ਜੋਗੀਸੁੰਣੀਏਆਂ

ਵੀਤੁਜੇਤੇਅਣਥਨਾਂਮੁਕਾਰਾਂ ਸੁਖਮ

ਸੁਮੰਤਨਾਂਮੁਨੇਰਵਿਨਕਾਂਧੁਅਕਾਂਅਕਾਰੁ

ਸਤੀਆਮਨਿਸੰਤੋਖੁਉਪਜੈਦੇਣੈਕੈ

ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਦੇਂਸਹਸਗੂਣਾਂਸੋਭਕਰੇ

ਮੰਗਹਿ

ਸੰਸਾਰੁ ਚੋਰਾਂਜਾਰਾਂਤੈਕੂੜਿਆਰਾਂਖਾਰਾਬਾਂ

ਵੇਕਾਰ ਇਕਿਹੋਂਦਾਂਖਾਇਚਲਹਿਐਥਾਂ

ਤਿਨਾਂਭਿਕਾਈਕਾਰ ਜਲਿਥਲਿਜੀਆ

[illegible] ਪੁਰੀਆ ਲੋਆ ਆਕਾਰਾ ਆਕਾਰੁ
ਓਇ ਜਿ ਆਖਹਿ ਸੁ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਤਿਨਾ ਭਿ
ਤੇਰੀ ਸਾਰ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਭੁਖ ਸਾਲਾਹਣੁ
ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ
ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਪਾ ਛਾਰੁ
×ਮਾਨ
੧ ਮ: ੧ ਮਿਟੀ ਮੁਸਲਮਾਣ ਕੀ
੩ ਪੇੜੈ ਪਈ ਕੁਮ੍ਹਿਆਰ ਘੜਿ ਭਾਂਡੇ ਇਟਾ
ਕੀਆ ਜਲਦੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ਜਲਿ ਜਲਿ
ਰੋਵੈ ਬਪੁੜੀ ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਵਹਿ ਅੰਗਿ
ਆਰ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ
ਸੋ ਜਾਣੈ ਕਰਤਾਰੁ ੨ ਪਉੜੀ ।ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ

ਵਿਚਿ ਆਪੁ ਰਖਿਓਨੁ ਕਰਿ ਪਰਗਟੁ ਆਖਿ
ਸੁਣਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸਦਾ
ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ
ਉਤਮੁ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਚੇ
ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਜਗਜੀਵਨੁ
ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ੬ ਸਲੋਕ
ਮ: ੧ ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀ ਲਦੀਅਹਿ
ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਰੀਅਹਿ ਸਾਥ ਪੜਿ ਪੜਿ
ਬੇੜੀ ਪਾਈਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀਅਹਿ
ਖਾਤ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਬਰਸ ਬਰਸ ਪੜੀਅਹਿ
ਆਂ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਮਾਸ ਪੜੀਐ
ਜੇਤੀਆ ਪੜੀਐ ਜੇਤੀ ਆਰਜਾ

ਕ੍ਰੀੜਤਾ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਧਨਵੰਤ
ਦੀਰਘੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਰਕਿ ਮੁਗਤੀਅ
ਦੂਤਾ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭੈ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੈ
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਰਭਿ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਧੈ
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਜਾਂਤਹਿ ਜਨ ਸੋਧੈ
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਸਮਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸ ਅੰਤਾ
ਮਘਨੁ ਕਤਿ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਜਾਂਦਾ ਪ੍ਰਭ
ਦਿਨ ਜਾਗੈ ਅ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਕਾਕਿ ਜੰਤਾਪਾਏ
ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ
ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ

ਲਿਖੀਐਲੇਖੁ ਜੇਹਾਵੇਖਹਿਤੇਹਾਵੇਖੁ
੧ ਮ: ੧ ਹਉਮੈਏਹਾਜਾਤਿਹੈਹਉਮੈ
ਕਰਮਕਮਾਹਿ ਹਉਮੈਏਈਬੰਧਨਾਫਿਰਿਫਿਰਿ
ਜੋਨੀਪਾਹਿ ਹਉਮੈਕਿਥਹੁਊਪਜੈਕਿਤੁਸੰਜ
ਮਿਇਹਜਾਇ ਹਉਮੈਏਹੋਹੁਕਮੁਹੈਪਇਐਕਿਰ
ਤਿਫਿਰਾਹਿ ਹਉਮੈਦੀਰਘਰੋਗੁਹੈਦਾਰੂਭੀਇਸੁ
ਮਾਹਿ ਕਿਰਪਾਕਰੇਜੇਆਪਣੀਤਾਗੁਰਕਾਸਬ
ਦੁਕਮਾਹਿ ਨਾਨਕੁਕਹੈਸੁਣਹੁਜਨਹੁਇਤੁ
ਸੰਜਮਿਦੁਖਜਾਹਿ ੨ ਪਉੜੀ
ਸੇਵਕੀਤੀਸੰਤੋਖੀਈਜਿਨੀਸਚੋਸਚੁਧਿਆ
ਇਆ ਓਨੀਮੰਦੈਪੈਰੁਨਰਖਿਓਕਰਿਸੁਕ੍ਰਿਤੁ

ਧਮੁਕਮਾਇਆ ਓਨੀਦੁਨੀਆਤੋੜੇਬੰਧ
ਨਾਂਅੰਨੁਪਾਣੀਥੋੜਾਖਾਇਆ ਤੂੰਬਖਸੀਸੀ
ਅਗਲਾਨਿਤਦੇਵਹਿਚੜਹਿਸਵਾਇਆ
ਵਡਿਆਈਵਡਾਪਾਇਆ ੭ ਸਲੋਕ
ਮਃ ੧ ਪੁਰਖਾਂਬਿਰਖਾਂਤੀਰਥਾਂਤਟਾਂਮੇਘਾਂ
ਖੇਤਾਂਹ ਦੀਪਾਂਲੋਆਂਮੰਡਲਾਂਖੰਡਾਂਵਰਭੰ
ਡਾਂਹ ਅੰਡਜਜੇਰਜਉਤਭੁਜਾਂਖਾਣੀਸੇਤ
ਜਾਂਹ ਸੋਮਿਤਿਜਾਣੈਨਾਨਕਾਸਰਾਂਮੇਰਾਂਜੰਤਾ
ਹ ਨਾਨਕਜੰਤਉਪਾਇਕੈਸੰਮਾਲੇਸਭਨਾਹ
ਜਿਨਿਕਰਤੈਕਰਣਾਕੀਆਚਿੰਤਾਭਿਕਰਣੀ
ਤਾਹ ਸੋਕਰਤਾਚਿੰਤਾਕਰੇਜਿਨਿਉਪਾਇਆ
ਜਗੁ ਤਿਸੁਜੋਹਾਰੀਸੁਅਸਤਿਤਿਸੁਤਿਸੁ
ਦੀਬਾਣੁਅਭਗੁ ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਕਿਆ

ਇਕਨੀ ਕਿਆ ਤਾਗੁ ੧ ਲਖ ਨੇਕੀਆ ਚੰਗੀਆ
ਈਆਂ ਲਖ ਪੁੰਨਾ ਪਰਵਾਣੁ ਲਖ ਤਪ ਉਪਰਿ
ਤੀਰਥਾਂ ਸਹਜ ਜੋਗ ਬੇਬਾਣ ਲਖ ਸੂ
ਰਤਣ ਸੰਗਰਾਮ ਰਣ ਮਹਿ ਛੁਟਹਿ ਪਰਾਣ ਲਖ
ਸੁਰਤੀ ਲਖ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪੜੀਅਹਿ
ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਲਿ
ਖਿਆ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨਾਨਕ ਮਤੀ ਮਿਥਿ
ਆ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ੨ ਪਉੜੀ
ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੂੰ ਜਿਨਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰ
ਤਾਇਆ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਤਾਂ
ਤਿਨ੍ਹੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ
ਪਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ
ਮੂਰਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨ੍ਹੀ ਮਨਮੁਖੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾ

੩੯

ਇਆਂ ਵਡਿਆਈਵਡਾਪਾਇਆਂ
੭ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਪੜਿਪੜਿਗਡੀ
ਲਦੀਅਹਿ ਪੜਿਪੜਿਭਰੀਅਹਿਸਾਥ
ਪੜਿਪੜਿਬੇੜੀਪਾਈਐ ਪੜਿਪੜਿਗ
ਡੀਅਹਿਖਾਤ ਪੜੀਅਹਿਜੇਤੇਬਰਸ
ਬਰਸਪੜੀਅਹਿਜੇਤੇਮਾਸ ਪੜੀਐ
ਜੇਤੀਆਰਜਾਪੜੀਅਹਿਜੇਤੇਸਾਸ
ਨਾਨਕਲੇਖੈਇਕਗਲਹੋਰੁਹਉਮੈਝਖ
ਣਾਝਾਖ ੧ ਮਃ ੧ ਲਿਖਿਲਿਖਿ
ਪੜਿਆਂਤੇਤਾਕੜਿਆਂ ਬਹੁਤੀਰਥ
ਭਵਿਆਂਤੇਤੋਲਵਿਆਂ ਬਹੁਭੇਖਕੀਆਂ
ਦੇਹੀਦੁਖੁਦੀਆਂ ਸਹੁਵੇਜੀਆਂਅਪਣਾ
ਕੀਆਂ ਅੰਨੁਨਖਾਇਆਂਸਾਦੁਗਵਾਇਆਂ
ਬਹੁਦੁਖੁਪਾਇਆਂਦੂਜਾਭਾਇਆ ਬਸਤ੍ਰਨ

ਪੜੀਐ ਅਤਿ ਸੰਸਿਕਤੇ ਮੋਨੇ ਵਿਗੁਤਾਂ ਕਿਹ
ਜੋਂ ਮੈਂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਸੁਤਾਂ ਪਾਉਂਦੈ ਤਾਂ ਦਾਂ ਅਪਣਾਂ
ਕੀਤਿਆਂ ਖਸਮਾਂ ਦਾਂ ਅਣੁ ਮਣੁ ਖਾਂਣੀ ਸਿਖਿਆ
ਤੀਖਾਂਣੀ ਮੁਗਖਿ ਅੰਧੈ ਪਤਿ ਗਵਾਂਣੀ ਵਿਦੁ
ਨਾਂ ਦੇਖਿ ਛੁਕਾਂਇਨ ਧਾਂਣੀ ਗੋਵੇਖਾਂਣੀ
ਮਨੀ ਮਿਸਾਂਣੀ ਅੰਧੁ ਨਜਾਂਦੇ ਓਹੀ ਪਛਾਂ
ਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਤਿਸਕਾਂ
ਨਾਂਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਨਾਂਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ
ਆਸ ਅੰਦੇਸੇ ਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਹਉਮੈ ਸਬ
ਦਿ ਜਲਾਏ ੨ ਪਉੜੀ ਭਗਤ ਤੇਰੈ
ਮਨਿ ਭਾਂਵਦੇ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਂਵਦੇ
ਨਾਂਨਕ ਕਰਮਾਂ ਬਾਂਹਰੇ ਦਰਿ ਢੋਅ ਨ ਲਹਨੀ
ਧਾਂਵਦੇ ਇਕਿ ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝਨਿ ਆਪਣਾਂ ਅ
ਣਹੋਂਦਾਂ ਆਂਪੁ ਗਣਾਂਇਦੇ ਹਉ ਢਾਂਢੀ ਕਾਂ ਨੀਚ

ਜੋ ਤਿਨ ਕੀ ਉਤਮ ਜਾਤਿ ਸਦਾਇਦੇ ਤਿਨ
ਮੰਗਣਿ ਜਾਤਕੈ ਪਥਿਆਇਦੇ ੯ ਸਲੋਕ
ਮਃ ੧ ਕੂੜੁ ਰਾਜਾ ਕੂੜੁ ਪਰਜਾ ਕੂੜੁ ਸਭੁ
ਸੰਸਾਰੁ ਕੂੜੁ ਮੰਡਪ ਕੂੜੁ ਮਾੜੀ ਕੂੜੁ ਬੈਸ
ਣਹਾਰੁ ਕੂੜੁ ਸੁਇਨਾ ਕੂੜੁ ਰੁਪਾ ਕੂੜੁ ਪੈਨ
ਣਹਾਰੁ ਕੂੜੁ ਕਾਇਆ ਕੂੜੁ ਕਪੜੁ ਕੂੜੁ
ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੁ ਕੂੜੁ ਮੀਆ ਕੂੜੁ ਬੀਬੀ ਖ
ਪਿ ਹੋਏ ਖਾਰੁ ਕੂੜਿ ਕੂੜੈ ਨੇਹੁ ਵਿਸਾਰਿਆ
ਕਰਤਾਰੁ ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕੀਚੈ ਦੋਸ
ਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਣਹਾਰੁ ਕੂੜੁ ਮਿਠਾ ਕੂੜੁ
ਮਾਖਿਉ ਕੂੜੁ ਡੋਬੇ ਪੂਰੁ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇ
ਨਤੀ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਕੂੜੋ ਕੂੜੁ ੧ ਮਃ ੧

ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਰਿਦੈਸਚਾਹੋਇ
ਕੂੜਕੀਮਲੁਉਤਰੈਤਨੁਕਰੇਹਛਾਧੋਇ
ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਸਚਿਧਰੇ
ਪਿਆਰੁ ਨਾਉਸੁਣਿਮਨੁਰਹਸੀਐਤਾਪਾਏ
ਮੋਖਦੁਆਰੁ ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾ
ਜੁਗਤਿਜਾਣੈਜੀਉ ਧਰਤਿਕਾਇਆ
ਸਾਧਿਕੈਵਿਚਿਦੇਇਕਰਤਾਬੀਉ ਸਚੁ
ਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਸਿਖਸਚੀਲੇਇ ਦਇ
ਆਜਾਣੈਜੀਅਕੀਕਿਛੁਪੁੰਨੁਦਾਨੁਕਰੇਇ
ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਆਤਮਤੀਰਥਿ
ਕਰੇਨਿਵਾਸੁ ਸਤਿਗੁਰੂਨੋਪੁਛਿਕੈਬਹਿਰਹੈ
ਕਰੇਨਿਵਾਸੁ ਸਚੁਸਭਨਾਹੋਇਦਾਰੂਪਾਪ

ਕਢੈ ਧੋਇ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਿਨ
ਸਚੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ੨ ਪਉੜੀ ਦਾਨੁ ਮ
ਹਿੰਡਾ ਤਲੀ ਖਾਕੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਮਸਤਕਿ
ਲਾਈਐ ਕੂੜਾ ਲਾਲਚੁ ਛਡੀਐ
ਹੋਇ ਇਕ ਮਨਿ ਅਲਖੁ ਧਿਆਈਐ ਫਲੁ
ਤੇਵੇਹੋ ਪਾਈਐ ਜੇਵੇਹੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ
ਜੇ ਹੋਵੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਧੂੜਿ ਤਿਨਾ
ਦੀ ਪਾਈਐ ਮਤਿ ਥੋੜੀ ਸੇਵ ਗਵਾਈਐ
੧੦ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਸਚਿ ਕਾਲੁ
ਕੂੜੁ ਵਰਤਿਆ ਕਲਿ ਕਾਲਖ ਬੇਤਾਲ
ਬੀਉ ਬੀਜਿ ਪਤਿ ਲੈ ਗਏ ਅਬ ਕਿਉ ਉਗਵੈ
ਦਾਲਿ ਜੇ ਇਕੁ ਹੋਇ ਤ ਉਗਵੈ ਰੁਤੀ ਹੂ ਰੁਤਿ
ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਪਾਹੈ ਬਾਹਰਾ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਸੋਇ

ਭੈ ਵਿਚਿ ਖੁੰਬਿ ਚੜਾਈਐ ਸਰਮੁ ਪਾਹੁ ਤਨਿ
ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਜੇ ਰਪੈ ਕੂੜੈ ਸੋਇ ਨ
ਕੋਇ ੧ ਮ: ੧ ਲਬੁ ਪਾਪੁ ਦੁਇ
ਰਾਜਾ ਮਹਤਾ ਕੂੜੁ ਹੋਆ ਸਿਕਦਾਰੁ
ਕਾਮੁ ਨੇਬੁ ਸਦਿ ਪੁਛੀਐ ਬਹਿ ਬਹਿ
ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ਅੰਧੀ ਰਯਤਿ ਗਿਆਨ
ਵਿਹੂਣੀ ਭਾਹਿ ਭਰੇ ਮੁਰਦਾਰੁ ਗਿਆਨੀ
ਨਚਹਿ ਵਾਜੇ ਵਾਵਹਿ ਰੂਪ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ
ਊਚੇ ਕੂਕਹਿ ਵਾਦਾ ਗਾਵਹਿ ਜੋਧਾ ਕਾ ਵੀ
ਚਾਰੁ ਮੂਰਖ ਪੰਡਿਤ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਜਤਿ
ਸੰਜੈ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ਧਰਮੀ ਧਰਮੁ ਕਰਹਿ
ਗਾਵਾਵਹਿ ਮੰਗਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ਜਤੀ
ਸਦਾਵਹਿ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣਹਿ ਛਡਿ

ਭਰਣਿਪਾਵਣਿ ਸਭੁਕੋਪੁਛਿਆਂਵੇ
ਉਦੈਂਪਾਇਨਕਰਣੀਆਂਵੈ ਪਤਿਪੱਤਸਾਂ
ਪਿਛੈਪਾਣੀਐਂਨਕਰੀਭੇਆਂਪੈ
੨ ਮਃ ੧ ਵਡੀਸੁਰਜਾਇਨਸਕਾਂ
ਸੰਚਾਵੇਖੈਸੋਈ ਸਭਨੀਛਾਂਵਾ
ਮਾਂਗੀਆਂਕਾਰਾਂਕਰੇਸੁਣੇਇ ਅਗੈ
ਜਾਂਤਨਜਾਂਰੁਤੈ ਆਗੇਜੀਉਨਵੈ
ਜਿਨਕੀਲੇਖੈਪਤਿਪਵੈਚੰਗੇਸੇਈ
ਕੇਇ ੨ ਪਉੜੀ ਦੁਨੀਕਾਮੁ
ਜਿਨਾਂਕਉਤੁਧੁਪਾਇਆਂਤਾਂਤਿਨੀ
ਖਸਮੁਧਿਆਇਆਂ ਏਨਾਂਜੰਤਾਂਕੈ
ਵਸਿਕਿਛੁਨਹੀਤੁਧੁਵੇਕੀਜਾਗਤੁ

ਉਪਾਈਅਨੁ ਇਕਨਾ ਨੋ ਤੂੰ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ
ਇਕਿ ਆਪਹੁ ਤੁਧੁ ਖੁਆਈਆ ਗੁਰ ਕਿਰ
ਪਾ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਿਥੈ ਤੁਧੁ ਆਪੁ ਬੁਝਾ
ਇਆ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ
੧੧ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ਦੁਖੁ ਦਾਰੂ
ਸੁਖੁ ਰੋਗੁ ਭਇਆ ਜਾ ਸੁਖੁ ਤਾਮਿ ਨ ਹੋਈ
ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਜਾ ਹਉ ਕਰੀ ਨ ਹੋਈ
੧ ਬਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿਆ
ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ੧ ਰਹਾਉ
ਜਾਤਿ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ
ਅਕਲ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਤੂੰ
ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਜਿਨਿ

ਕੀਤੀਸਚੈਧਾਰਿਪਾਈਆ ਕਉਨਾਨਕਕਰਤੇ
ਕੀਆਂਬਾਤਾਂਜੇਕਿਛੁਕਰਣਾਂਸੁਕਰਿਰਹਿਆ
੨ ਮਃ ੨ ਜੋਗਸਬਦੰਗਿਆਨ
ਸਬਦੰਬੇਦਸਬਦੰਬ੍ਰਾਹਮਣਹ ਖਤ੍ਰੀਸ
ਬਦੰਸੂਰਸਬਦੰਸੂਦ੍ਰਸਬਦੰਪਰਾਕ੍ਰਿਤਹ
ਸਰਬਸਬਦੰਏਕਸਬਦੰਜੇਕੋਜਾਣੈਭੇਉ
ਨਾਨਕਤਾਂਕਾਂਦਾਸੁਹੈਸੋਈਨਿਰੰਜਨਦੇਉ
੩ ਏਕਕ੍ਰਿਸਨੰਸਰਬਦੇਵਾਦੇਵਦੇਵਾਤ
ਆਤਮਾਂ ਆਤਮਾਂਬਾਸੁਦੇਵਸਿ੍ਜੇਕੋਜਾਂ
ਣੈਭੇਉ ਨਾਨਕਤਾਂਕਾਂਦਾਸੁਹੈਸੋਈਨਿਰੰ
ਜਨਦੇਉ ੪ ਮਃ ੨ ਕੁੰਭੇਬਧਾਜ
ਲੁਰਹੈਜਲਬਿਨੁਕੁੰਭੁਨਹੋਇ ਗਿਆਨਕ
ਬਧਾਮਨੁਰਹੈਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਹੋਇ ੫

ਪਉੜੀ ਪੜਿਆ ਹੋਵੈ ਗੁਨਹਗਾਰੁ ਤਾ ਓਮੀ
ਸਾਧੁ ਨ ਮਾਰੀਐ ਜੇਹਾ ਘਾਲੇ ਘਾਲਣਾ ਤੇ
ਵੇਹੋ ਨਾਉ ਪਚਾਰੀਐ ਐਸੀ ਕਲਾ ਨ
ਖੇਡੀਐ ਜਿਤੁ ਦਰਗਹ ਗਇਆ ਹਾਰੀਐ
ਪੜਿਆ ਅਤੈ ਓਮੀਆ ਵੀਚਾਰੁ ਅਗੈ ਵੀ
ਚਾਰੀਐ ਮੁਹਿ ਚਲੈ ਸੁ ਅਗੈ ਮਾਰੀਐ
੧੨ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਨਾਨਕ ਮੇਰੁ
ਸਰੀਰ ਕਾ ਇਕੁ ਰਥੁ ਇਕੁ ਰਥਵਾਹੁ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ
ਫੇਰਿ ਵਟਾਈਅਹਿ ਗਿਆਨੀ ਬੁਝਹਿ ਤਾਹਿ
ਸਤਜੁਗਿ ਰਥੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਰਮੁ ਅਗੈ ਰਥ
ਵਾਹੁ ਤ੍ਰੇਤੈ ਰਥੁ ਜਤੈ ਕਾ ਜੋਰੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ
ਦੁਆਪੁਰਿ ਰਥੁ ਤਪੈ ਕਾ ਸਤੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ
ਕਲਜੁਗਿ ਰਥੁ ਅਗਨਿ ਕਾ ਕੂੜੁ ਅਗੈ ਰਥ

ਸਲੋ ੧ ਮਃ ੧ ਸਾਮਕਹੈਸੇਤੰਬਰੁ
ਸੁਆਮੀਸਿਚਮਹਿਆਛੈਸਾਚਿਰਹੈ
ਸਭੁਕੋਸਚਿਸਮਾਵੈ ਰਿਗੁਕਹੈਰਹਿਆ
ਭਰਪੂਰਿ ਰਾਮਨਾਮੁਦੇਵਾਮਹਿਸੂਰੁ
ਨਾਇਲਇਐਪਰਾਛਤਜਾਹਿ ਨਾਨਕ
ਤਉਮੋਖੰਤਰੁਪਾਹਿ ੧ ਜੁਜਮਹਿਜੋਰਿਛ
ਲੀਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿ ਕਾਨ੍ਹਕ੍ਰਿਸਨੁਜਾਦਮੁ
ਭਇਆ ਪਾਰਜਾਤੁਗੋਪੀਲੈਆਇਆ
ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਮਹਿਰੰਗੁਕੀਆ ਕਲਿਮਹਿ
ਬੇਦੁਅਥਰਬਣੁਹੂਆ ਨਾਉਖੁਦਾਈ
ਅਲਹੁਭਇਆ ਨੀਲਬਸਤ੍ਰਲੇ
ਕਪੜੇਪਹਿਰੇਤੁਰਕਪਠਾਣੀਅਮਲੁ
ਕੀਆ ਚਾਰੇਵੇਦਹੋਏਸਚਿਆਰ

ਪੜੀਐ ਗੁਣ ਈਤਨਚਾਣ ਵੀਚਾਰ ਭਉ
ਭਗਤਿ ਕੀਨੀ ਹਰਿ ਸਦਾਏ ×ਨਾਨਕ ਜਹਿ
ਤਉ
ਸੋ ਖੰਤੁ ਥਾਣੇ ੨ ਪਉੜੀ ਸਤਿਗੁਰ
ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਖਸ
ਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ
ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਦੀਆ ਇਨੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਜ
ਗਤੁ ਨਿਹਾਲਿਆ ਖਸਮੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ
ਲਗੇ ਡੁਬੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਵੀਚਾਰਿਆ
ਰਪਾ
ਕਰਿ ਕਿ×ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ੧੨
ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਸਿਮਲ ਰੁਖੁ ਸਰ ਰ
ਇਰਾ ਅਤਿ ਦੀਰਘ ਅਤਿ ਮੁਚੁ ਓਇ
ਜਿ ਆਵਹਿ ਆਸ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਨਿਰਾਸੇ ਕਿਤੁ

ਫਲ ਫਿਕੇ ਫੁਲ ਬਕਬਕੇ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਹਿ
ਪਤ ਮਿਠਤੁ ਨੀਵੀ ਨਾਨਕਾ ਗੁਣ ਚੰਗਿ
ਆਈਆ ਤਤੁ ਸਭੁ ਕੋ ਨਿਵੈ ਆਪ ਕਉ
ਪਰ ਕਉ ਨਿਵੈ ਨ ਕੋਇ ਧਰਿ ਤਾਰਾਜੂ ਤੋਲੀ
ਐ ਨਿਵੈ ਸੁ ਗਉਰਾ ਹੋਇ ਅਪਰਾਧੀ ਦੂਣਾ
ਨਿਵੈ ਜੋ ਹੰਤਾ ਮਿਰਗਾਹਿ ਸੀਸਿ ਨਿਵਾਇਐ
ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਕੁਸੁਧੇ ਜਾਹਿ ੧

ਮਃ ੧ ਪੜਿ ਪੁਸਤਕ ਸੰਧਿਆ ਬਾਦੰ
ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧੰ ਮੁਖਿ ਝੂਠ
ਬਿਭੂਖਣ ਸਾਰੰ ਤ੍ਰੈਪਾਲ ਤਿਹਾਲ ਬਿਚਾਰੰ
ਗਲਿ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਲਿਲਾਟੰ ਦੁਇ
ਧੋਤੀ ਬਸਤ੍ਰ ਕਪਾਟੰ ਜੇ ਜਾਣਸਿ ਬ੍ਰਹਮੰ
ਕਰਮੰ ਸਭਿ ਫੋਕਟ ਨਿਸਚਉ ਕਰਮੰ ਕਹੁ

ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਉ ਉਰਿਆਵੈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਵਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ੨ ਪਉੜੀ ਕਪੜੁ ਰੂਪੁ
ਸੁਹਾਵਣਾ ਛਡਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜਾਵਣਾ
ਮੰਦਾ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਪਾਵ
ਣਾ ਹੁਕਮ ਕੀਏ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਰਾਹਿ ਭੀੜੈ
ਅਗੈ ਜਾਵਣਾ ਨੰਗਾ ਦੋਜਕਿ ਚਾਲਿਆ
ਤਾ ਦਿਸੈ ਖਰਾ ਡਰਾਵਣਾ ਕਰਿ ਅਉਗਣ ਪਛੋ
ਤਾਵਣਾ ੧੪ ਸਲੋਕ ਮ: ੧
ਦਇਆ ਕਪਾਹ ਸੰਤੋਖੁ ਸੂਤੁ ਜਤੁ ਗੰਢੀ ਸ
ਤੁ ਵਟੁ ਏਹੁ ਜਨੇਊ ਜੀਅ ਕਾ ਹਈ ਤ ਪਾਡੇ
ਘਤੁ ਨਾ ਏਹੁ ਤੁਟੈ ਨ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨਾ ਏਹੁ ਜ
ਲੈ ਨ ਜਾਇ ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਣਸ ਨਾਨਕਾ ਜੋ
ਗਲਿ ਚਲੇ ਪਾਇ ਚਉਕੜਿ ਮੁਲਿ ਅਣਾਇਆ

ਤ੍ਰਿਅ ਬਹਿ ਚਉਕੈ ਪਾਈਆਂ ਸਿਖਾਂ ਕੰਨਿ ਚੜਾ
ਈਆ ਗੁਰੁ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਥੀਆ ਓਹੁ ਮੁਆ ਓਹੁ
ਝੜਿ ਪਈਆ ਵੇਤਗਾ ਗਈਆ ੧ ਮ: ੧
ਲਖ ਚੋਰੀਆ ਲਖ ਜਾਰੀਆ ਲਖ ਕੂੜੀਆ
ਲਖ ਗਾਲਿ ਲਖ ਠਗੀਆ ਪਹਿਨਾਮੀਆ ਰਾਤਿ
ਦਿਨਸੁ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਤਗੁ ਕਪਾਹਹੁ ਕਤੀਐ ਬਾ
ਮ੍ਹਣੁ ਵਟੇ ਆਇ ਕੁਹਿ ਬਕਰਾ ਰਿੰਨ੍ਹਿ ਖਾਇਆ
ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਪਾਇ ਹੋਇ ਪੁਰਾਣਾ ਸੁਟੀਐ ਭੀ
ਫਿਰਿ ਪਾਈਐ ਹੋਰੁ ਨਾਨਕ ਤਗੁ ਨ ਤੁਟਈ ਜੇ ਤਗਿ
ਹੋਵੈ ਜੋਰੁ ੨ ਮ: ੧ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪਤਿ ਊ
ਪਜੈ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੂਤੁ ਦਰਗਹ ਅੰਦਰਿ ਪਾ
ਈਐ ਤਗੁ ਨ ਤੂਟਸਿ ਪੂਤ ੩ ਮ: ੧
ਤਗੁ ਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਤਗੁ ਨ ਨਾਰੀ ਭਲਕੇ ਥੁਕ ਪਵੈ
ਨਿਤ ਦਾੜੀ ਤਗੁ ਨ ਪੈਰੀ ਤਗੁ ਨ ਹਥੀ ਤਗੁ ਨ

ਜਿਹਵਾਤਗੁਨਅਖੀ ਵੇਤਗਾਆਪੇਵਤੈ
ਵਟਿਧਾਗੇਅਵਰਾਘਤੈ ਲੈਭਾੜਿਕਰੇਵੀਆਹੁ
ਕਢਿਕਾਗਲੁਦਸੈਰਾਹੁ ਸੁਣਿਵੇਖਹੁਲੋਕਾ
ਏਹੁਵਿਡਾਣੁ ਮਨਿਅੰਧਾਨਾਉਸੁਜਾਣੁ
੪ ਪਉੜੀ ਸਾਹਿਬੁਹੋਇਦਇਆਲੁ
ਕਿਰਪਾਕਰੇਤਾਸਾਈਕਾਰਕਰਾਇਸੀ ਸੋਸੇਵਕੁ
ਸੇਵਾਕਰੇਜਿਸਨੋ ਹੁਕਮੁਮਨਾਇਸੀ ਹੁਕਮਿ
ਮੰਨਿਐਹੋਵੈਪਰਵਾਣੁਤਾਖਸਮੈਕਾਮਹਲੁਪਾ
ਇਸੀ ਖਸਮੈਭਾਵੈਸੋਕਰੇਮਨਹੁਚਿੰਦਿਆਸੋ
ਫਲੁਪਾਇਸੀ ਤਾਦਰਗਹਪੈਧਾਜਾਇਸੀ
੧੫ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਗਉਬਿਰਾਹਮਣਕਉ
ਕਰੁਲਾਵਹੁਗੋਬਰਿਤਰਣੁਨਜਾਈ ਧੋਤੀਟਿ
ਕਾਤੈਜਪਮਾਲੀਧਾਨੁਮਲੇਛਾਂਖਾਈ ਅੰਤਰਿਪੂਜਾ
ਪੜਹਿਕਤੇਬਾਸੰਜਮੁਤੁਰਕਾਂਭਾਈ ਛੋਡੀਲੇਪਾ

ਪਖੰਡਾਂ ਨਾਮਿਲਇਐਜਾਹਿਤਰੰਦਾਂ ੧ ਮਃ ੧
ਮਾਣਸਖਾਣੇਕਰਹਿਨਿਵਾਜ ਛੁਰੀਵਗਾਇਨਿ
ਤਿਨਗਲਿਤਾਗ ਤਿਨਘਰਿਬ੍ਰਹਮਣਪੂਰਹਿਨਾਦ
ਉਨ੍ਹਾਭਿਆਵਹਿਓਈਸਾਦ ਕੂੜੀਰਾਸਿਕੂੜਾ
ਵਾਪਾਰ ਕੂੜੁਬੋਲਿਕਰਹਿਆਹਾਰ ਸਰਮਧਰ
ਮਕਾਡੇਰਾਦੂਰਿ ਨਾਨਕਕੂੜੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ
ਮਥੈਟਿਕਾਤੇੜਿਧੋਤੀਕਖਾਈ ਹਥਿਛੁਰੀਜ
ਗਤਕਾਸਾਈ ਨੀਲਵਸਤ੍ਰਪਹਿਰਿਹੋਵਹਿਪਰਵਾਣੁ
ਮਲੇਛਧਾਨੁਲੇਪੂਜਹਿਪੁਰਾਣੁ
ਅਭਾਖਿਆਕਾਕੁਠਾਬਕਰਾਖਾਣਾ ਚਉਕੇਉ
ਪਰਿਕਿਸੈਨਜਾਣਾ ਦੇਕੈਚਉਕਾਕਢੀਕਾਰ
ਉਪਰਿਆਇਬੈਠੇਕੂੜਿਆਰ ਮਤੁਭਿਟੈ
ਵੇਮਤੁਭਿਟੈ ਇਹੁਅੰਨੁਅਸਾਡਾਫਿਟੈ

ਤਨੋਂਨਿ ਫਿਟੈ ਫੇੜੁ ਕਰੇਨਿ ਮੁਹਿ ਮੁਠੈ ਚੁਖਣੀਐ
ਮੈਨਿ ਕਉ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਹੀ ਪਆਣੀਐ ਮੁਹਿ
ਉਦੈ ਤਾਂ ਸਚੁ ਪਾਣੀਐ ੨ ਪਉੜੀ ਚਿਤੈ
ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਵੇਖਿ ਨਦਰੀ ਹੇਠਿ ਚਲਾਇਦਾ
ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਮ ਕ
ਰਾਇਦਾ ਵਡਹੁ ਵਡਾ ਵਡ ਮੇਦਨੀ ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ
ਧੰਧੈ ਲਾਇਦਾ ਨਦਰਿ ਉਪਠੀ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਲ
ਤਾਨਾ ਘਾਹੁ ਕਰਾਇਦਾ ਦਰਿ ਮੰਗਨਿ ਭਿਖ
ਨ ਪਾਇਦਾ ੧੬ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧
ਜੇ ਮੋਹਾਕਾ ਘਰੁ ਮੁਹੈ ਘਰੁ ਮੁਹਿ ਪਿਤਰੀ ਦੇਇ
ਅਗੈ ਵਸਤੁ ਸਿਞਾਣੀਐ ਪਿਤਰੀ ਚੋਰ ਕਰੇਇ
ਵਢੀਅਹਿ ਹਥ ਦਲਾਲ ਕੇ ਮੁਸਫੀ ਏਹ ਕਰੇਇ
ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿ ਖਟੇ ਘਾਲੇ ਦੇਇ
੧ ਮਃ ੧

ਜਿਉ ਜੋਰੂ ਸਿਰਨਾਵਣੀ ਆਵੈ ਵਾਰੋਵਾਰ॥
ਜੂਠੇ ਜੂਠਾ ਮੁਖਿ ਵਸੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ॥
ਸੂਚੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਬਹਨਿ ਜਿ ਪਿੰਡਾ
ਧੋਇ॥ ਸੂਚੇ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵ
ਸਿਆ ਸੋਇ॥ ੨ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਰੇ ਪਲਾ
ਣੇ ਪਉਣ ਵੇਗ ਹਰ ਰੰਗੀ ਹਰਮ ਸਵਾਰਿਆ
ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆਂ ਲਾਇ ਬੈਠੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾ
ਰਿਆ॥ ਚੀਜ ਕਰਨਿ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਹਰਿ ਬੁ
ਝਨਿ ਨਾਹੀ ਹਾਰਿਆ॥ ਕਰਿ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਖਾਇ
ਆ ਵੇਖਿ ਮਹਲਤਿ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ॥
ਜਰੁ ਆਈ ਜੋਬਨਿ ਹਾਰਿਆ॥ ੧੭ ਸਲੋਕ
ਮਃ ੧ ਜੇ ਕਰਿ ਸੂਤਕੁ ਮੰਨੀਐ ਸਭ ਤੈ ਸੂ
ਤਕੁ ਹੋਇ॥ ਗੋਹੇ ਅਤੈ ਲਕੜੀ ਅੰਦਰਿ ਕੀ

ਕੀੜਾਥਾਇਨਹੋਇ ਜੇਤੇਦਾਣੇਅੰਨਕੇਜੀਆ
ਬਾਝੁਨਕੋਇ ਪਹਿਲਾਪਾਣੀਜੀਉਹੈ
ਜਿਤੁਹਰਿਆਸਭੁਕੋਇ ਸੂਤਕੁਕਿਉ
ਕਰਿਰਖੀਐਸੂਤਕੁਪਵੈਰਸੋਇ ਨਾਨਕ
ਸੂਤਕੁਏਵਨਉਤਰੈਗਿਆਨੁਉਤਾਰੇਧੋਇ
੧ ਮਃ ੧ ਮਨਕਾਸੂਤਕੁਲੋਭੁਹੈ
ਜਿਹਵਾਸੂਤਕੁਕੂੜੁ ਅਖੀਸੂਤਕੁ
ਵੇਖਣਾਪਰਤ੍ਰਿਅਪਰਧਨਰੂਪੁ ਕੰਨੀ
ਸੂਤਕੁਕੰਨਿਪੈਲਾਇਤਬਾਰੀਖਾਹਿ
ਨਾਨਕਹੰਸਾਆਦਮੀਬਧੇਜਮਪੁਰਿ
ਜਾਹਿ ੨ ਮਃ ੧ ਸਭੋਸੂਤਕੁਭਰ
ਮੁਹੈਦੂਜੈਲਗੈਜਾਇ ਜੰਮਣੁਮਰਣਾ
ਹੁਕਮੁਹੈਭਾਣੈਆਵੈਜਾਇ ਖਾਣਾਪੀਣਾ

ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਦਿਤੋਨੁ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ਨਾਨਕ
ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨਾ ਸੂਤਕੁ ਨਾਹਿ
੩ ਪਉੜੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀ
ਐ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਡੀਆ ਵਡਿਆਈਆ
ਸਹਿ ਮੇਲੇ ਤਾ ਨਦਰੀ ਆਈਆ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾ
ਣਾ ਤਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈਆ ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਮਸਤਕਿ
ਹਥੁ ਧਰਿ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ਕਢੀਆ ਬੁਰਿਆਈਆ
ਸਹਿ ਤੁਠੈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਆ ੧੮
ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ਪਹਿਲਾ ਸੁਚਾ ਆਪਿ
ਹੋਇ ਸੁਚੈ ਬੈਠਾ ਆਇ ਸੁਚੇ ਅਗੈ ਰਖਿਓਨੁ
ਕੋਇ ਨ ਭਿਟਿਓ ਜਾਇ ਸੁਚਾ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇਵਿ
ਆ ਲਗਾ ਪੜਣਿ ਸਲੋਕੁ ਕੁਹਥੀ ਜਾਈ
ਸਟਿਆ ਕਿਸੁ ਏਹੁ ਲਗਾ ਦੋਖੁ ਅੰਨੁ ਦੇਵਤਾ

ਦੇਵਤਾ

ਪਾਣੀ ਦੇਵਤਾ ਬੈਸੰਤਰੁ ਲੂਣੁ ਪੰਜਵਾ ਪਾਇਆ
ਘਿਰਤੁ ਤਾ ਹੋਆ ਪਾਕੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਾਪੀ ਸਿਉ
ਤਨੁ ਗਡਿਆ ਥੁਕਾ ਪਈਆ ਤਿਤੁ ਜਿਤੁ ਮੁ
ਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਚਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰਸ ਖਾਹਿ
ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਥੁਕਾ ਪਾਹਿ
੧ ਮਃ ੧ ਭੰਡਿ ਜੰਮੀਐ ਭੰਡਿ ਨਿੰਮੀਐ
ਭੰਡਿ ਮੰਗਣੁ ਵੀਆਹੁ ਭੰਡਹੁ ਹੋਵੈ ਦੋਸਤੀ ਭੰ
ਡਹੁ ਚਲੈ ਰਾਹੁ ਭੰਡੁ ਮੁਆ ਭੰਡੁ ਭਾਲੀਐ
ਭੰਡਿ ਹੋਵੈ ਬੰਧਾਨੁ ਸੋ ਕਿਉ ਮੰਦਾ ਆਖੀਐ
ਜਿਤੁ ਜੰਮਹਿ ਰਾਜਾਨ ਭੰਡਹੁ ਹੀ ਭੰਡੁ ਊਪਜੈ
ਭੰਡੈ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ਨਾਨਕ ਭੰਡੈ ਬਾਹਰਾ ਏਕੋ
ਸਚਾ ਸੋਇ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾ
ਗਾ ਰਤੀ ਚਾਰਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ਤਿਤੁ

ਸਤੈ ਦਾ ਗੁਵਾਈ ੨ ਪਉੜੀ ਸਭੁਕੋ
ਆਖੈ ਆਪਣਾ ਜਿਸੁ ਨਾਹਿ ਸੋ ਚੁਣਿ ਕਢੀਐ
ਕੀਤਾ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਲੇਖਾ ਸੰਢੀ
ਐ ਜਾ ਰਹਣਾ ਨਾਹੀ ਐਤੁ ਜਗਿ ਤਾ ਕਾਇਤੁ
ਗਾਰਬਿ ਹੰਢੀਐ ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖੀਐ ਪੜਿ
ਅਖਰੁ ਏਹੋ ਬੁਝੀਐ ਮੂਰਖੈ ਨਾਲਿ ਨ ਲੁਝੀਐ
੧੯ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ਨਾਨਕ ਫਿਕੈ
ਬੋਲਿਐ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਾ ਹੋਇ ਫਿਕੋ ਫਿਕਾ
ਸਦੀਐ ਫਿਕੇ ਫਿਕੀ ਸੋਇ ਫਿਕਾ ਦਰਗਹ
ਸਟੀਐ ਮੁਹਿ ਥੁਕਾ ਫਿਕੇ ਪਾਇ ਫਿਕਾ ਮੂਰਖੁ
ਆਖੀਐ ਪਾਣਾ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ੧ ਮ: ੧
ਅੰਦਰਹੁ ਝੂਠੇ ਪੈਜ ਬਾਹਰਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਫੈਲੁ
ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਜੇ ਨਾਵਹਿ ਉਤਰੈ ਨਾਹੀ ਮੈਲੁ

ਜਿਨਪਦਅੰਦਰਿਵਾਲਿਆਗੁਰਦੁਆਰੈਭਛੋਸੰਸਾਰੀ
ਤਿਨਨੇਤੁਣਗਾਂਰਖਸੇਤੀਂਦੇਖਸੇਵੀਚਾਰੀ
ਸਿਤਸਉਸਿਗਦਰਿਤੁਰਪਭਕਿਗਿਜਾਇ ਪੰਦਾਂ
ਸਠ ਤਸਾਂਤੇਕਿਸੈਕੇਗਿਰਾਂਹਿਨਾਹਿ ਚੀਰਦਾਂਤੁਖਾਰਿ
ਖੁੰਹਮਾਂਗਾਂ ਜਵੈਦੇਗੁਤਖਾਹਿ ਦੀਵਾਨਤੋਕ
ਕੁੰਮਸਏਕਾਂਪਸਤ੍ਰਸਾਂ ਸੇਲੁ ਚੀਖਸੁਣੇਆਂ
ਥੀਂਨਹੁਟੇ ਨਾਂਨਕਾਂ ਜਉਤਰੇਲੁ ੨ ਪਉੜੀ
ਆਪੇਹੀਕਰਣਾਕੀਓਕਲਆਪੇਹੀਤੈਧਾਰੀਐ
ਦੇਖਹਿਕੀਤਾਆਪਣਾਧਰਿਕਚੀਪਕੀਸਾਰੀਐ
ਜੋਆਇਆਸੋਚਲਸੀਸਭੁਕੋਈਆਈਵਾਰੀਐ
ਜਿਸਕੇਜੀਅਪਰਾਣਹਹਿਕਿਉਸਾਹਿਬੁ
ਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐ ਆਪਣਹਥੀਆਪਣਾਆ
ਪੇਹੀਕਾਜੁਸਵਾਰੀਐ ੨੦ ਸਲੋਕ

ਮਃ ੨ ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਆਸਕੀ ਦੂਜੈ ਲਗੈ
ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਆਸਕੁ ਕਾਂਢੀਐ ਸਦ ਹੀ
ਰਹੈ ਸਮਾਇ ਚੰਗੈ ਚੰਗਾ ਕਰਿ ਮੰਨੇ ਮੰਦੈ ਮੰ
ਦਾ ਹੋਇ ਆਸਕੁ ਏਹੁ ਨ ਆਖੀਐ ਜਿ ਲੇ
ਖੈ ਵਰਤੈ ਸੋਇ ੧ ਮਃ ੨ ਸਲਾਮੁ
ਜਬਾਬੁ ਦੋਵੈ ਕਰੇ ਮੁੰਢਹੁ ਘੁਥਾ ਜਾਇ ਨਾਨਕ
ਦੋਵੈ ਕੂੜੀਆ ਥਾਇ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ੨
ਪਉੜੀ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ
ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਸਮ੍ਹਾਲੀਐ ਜਿਤੁ ਕੀਤਾ
ਪਾਈਐ ਆਪਣਾ ਸਾ ਘਾਲ ਬੁਰੀ ਕਿਉ ਘਾ
ਲੀਐ ਮੰਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਕੀਚਈ ਦੇ ਲੰਮੀ
ਨਦਰੀ ਨਿਹਾਲੀਐ ਜਿਉ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲਿ
ਨ ਹਾਰੀਐ ਤੇਵੇਹਾ ਪਾਸਾ ਢਾਲੀਐ ਕਿਛੁ

ਲਾਹੇਉਪਰਿਘਾਲੀਐ ੨੧ ਸਲੋਕ
ਮ: ੨ ਚਾਕਰੁਲਗੈਚਾਕਰੀਨਾਲੇਗਾਰਬੁ
ਵਾਦੁ ਗਲਾਕਰੇਘਣੇਰੀਆਖਸਮਨ
ਪਾਏਸਾਦੁ ਆਪੁਗਵਾਇਸੇਵਾਕਰੇਤਾਕਿਛੁ
ਪਾਏਮਾਨੁ ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਲਗਾਤਿਸੁ
ਮਿਲੈਲਗਾਸੋਪਰਵਾਨੁ ੧ ਮ: ੧
ਜੋਜੀਇਹੋਇਸੁਉਗਵੈਮੁਹਕਾਕਹਿਆਵਾਉ
ਬੀਜੇਬਿਖੁਮੰਗੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੇਖਹੁਏਹੁਨਿਆ
ਉ ੨ ਮ: ੨ ਨਾਲਿਇਆਣੇਦੋਸਤੀ
ਕਦੇਨਆਵੈਰਾਸਿ ਜੇਹਾਜਾਣੈਤੇਹੋਵਰਤੈਵੇ
ਖਹੁਕੋਨਿਰਜਾਸਿ ਵਸਤੂਅੰਦਰਿਵਸਤੁਸਮਾ
ਵੈਦੂਜੀਹੋਵੈਪਾਸਿ ਸਾਹਿਬਸੇਤੀਹੁਕਮੁਨਚਲੈ
ਕਹੀਬਣੈਅਰਦਾਸਿ ਕੂੜਿਕਮਾਣੈਕੂੜੋ

ਵੈਨਾਨਕਸਿਫਤਿਵਿਗਾਸਿ ੩ ਮਃ ੨
ਨਾਲਿਇਆਣੇਦੋਸਤੀਵਡਾਰੂਸਿਉਨੇਹੁ
ਪਾਣੀਅੰਦਰਿਲੀਕਜਿਉਤਿਸਦਾਥਾਉਨ
ਥੇਹੁ ੪ ਮਃ ੨ ਹੋਇਇਆਣਾਕਰੇ
ਕੰਮੁਆਣਿਨਸਕੈਰਾਸਿ ਜੇਇਕਅਧਚੰਗੀ
ਕਰੇਦੂਜੀਭੀਵੇਰਾਸਿ ੫ ਪਉੜੀ ਚਾਕਰੁ
ਲਗੈਚਾਕਰੀਜੇਚਲੈਖਸਮੈਭਾਇ ਹੁਰਮ
ਤਿਤਿਸਨੋ ਅਗਲੀ ਓਹੁ ਵਜਹੁਭਿਦੂਣਾਖਾਇ
ਖਸਮੈਕਰੇ ਫਿਰਿਗੈਰਤਿਅੰ ਬਰਾਬਰੀ
ਦਰਿਪਾਇ ਵਜਹੁਗਵਾਏਅਗਲਾਮੁਹੇ
ਮੁਹਿਪਾਣਾਖਾਇ ਜਿਸਦਾਦਿਤਾਖਾਵਣਾ
ਤਿਸੁਕਹੀਐਸਾਬਾਸਿ ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਨਚਲ
ਈਨਾਲਿਖਸਮਚਲੈਅਰਦਾਸਿ ੨੨.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਦਾਤਿ
ਆਪਸਤੇ ਜੋ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕ ਸਾ ਕਰਮਾ
ਤਿ ਸਾਹਿਬ ਤੁਠੈ ਜੋ ਮਿਲੈ ੧ ਮਃ ੨
ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਚਾਕਰੀ ਜਿਤੁ ਭਉ ਖਸਮ ਨ
ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਕਾਢੀਐ
ਜਿ ਸੇਤੀ ਖਸਮ ਸਮਾਇ ੨ ਪਉੜੀ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ
ਨ ਜਾਪਨੀ ਹਰਿ ਤਾ ਕੇ ਪਾਰਾਵਾਰ ਆਪਿ ਕ
ਰਾਏ ਸਾਖਤੀ ਫਿਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਮਾਰ
ਇਕਨਾ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰੀਆ ਇਕਿ ਤੁਰੀ
ਚੜਹਿ ਬਿਸੀਆਰ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ
ਆਪਿ ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ਨਾਨਕ
ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਫਿਰਿ ਤਿਸ ਹੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰ
੨੩ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧

ਅਪੇਭਾਂਡੇਸਾਜਿਅਨੁਆਪੇਪੂਰਣੁਦੇਇ
ਇਕਨੀਦੁਧੁਸਮਾਈਐਇਕਿਚੁਲੈਰਹਨਿ
ਚੜੇ ਇਕਿ ਨਿਹਾਲੀਪੈਸਵਨਿਇਕਿ
ਉਪਰਿਰਹਨਿਖੜੇ ਤਿਨਾਸਵਾਰੇਨਾਨਕਾ
ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇ ੧ ਮ: ੨
ਆਪੇਸਾਜੇਕਰੇਆਪਿਜਾਈਭਿਰਖੈਆਪਿ
ਤਿਸੁਵਿਚਿਜੰਤਉਪਾਇਕੈਦੇਖੈਥਾਪਿ
ਉਥਾਪਿ ਕਿਸਨੋਕਹੀਐਨਾਨਕਾਸਭੁਕਿਛੁ
ਆਪੇਆਪਿ ੨ ਪਉੜੀ ਵਡੇਕੀਆ
ਵਡਿਆਈਆਕਿਛੁਕਹਣਾਕਹਣੁਨਜਾਇ
ਸੋਕਰਤਾਕਾਦਰਕਰੀਮੁਦੇ ਜੀਆ
ਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿ ਸਾਈਕਾਰਕਮਾਵਣੀ
ਧੁਰਿਛੋਡੀਤਿੰਨੈਪਾਇ ਨਾਨਕਏਕੀਬਾਹਰੀ

ਹੋਂ ਦੂਜੀ ਨਾਂ ਹਿਨਾਂਹੁ ਸੋਰੇ ਸਿਖਿਮੇ
ਰਜਾਂਹੁ ੨੫ ਅਸਾਂਕੀ ਵਿਦਾ ਗਸਤੂੰਰ
ਹੋਸੀ ਸਠਾਂਸ ਖੋਕਾਂ ਨਾਂਖਿ ਵਿੰ
ਭੁਖਾਂ ਹੁਕਾਂ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਖੋਰਾਂ ਖੁਸੀ
ਕਾਰਣੀਯਾਂ ਨਵੇਂ ਦਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਣਾਂ ਗੁਰਸਿਖ
ਅੰਦੇ ਵਾਂਹਗੁਰੂ ਵਾਂਹਗੁਰੂ

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਮਕਲੀ ਸਿਧਗੋਸਟ ਮ: ੧

ਸਿਧਸਭਾਕਰਿਆਸਣਿਬੈਠੇਸੰਤਸਭਾਜੈ
ਕਾਰੋ ਤਿਸੁਆਗੈਰਹਰਾਸਿਹਮਾਰੀਸਾਚਾ
ਅਪਰਅਪਾਰੋ ਮਸਤਕੁਕਾਟਿਧਰੀਤਿਸੁ
ਆਗੈ ਤਨੁਮਨੁਆਗੈਦੇਉ ਨਾਨਕਸੰਤੁ
ਮਿਲੈਸਚੁਪਾਈਐਸਹਜਭਾਇਜਸੁ
ਲੇਉ ੧ ਕਿਆਭਵੀਐਸਚਿਸੂਚਾ
ਹੋਇ ਸਾਚਸਬਦਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਕੋਇ
੧ ਰਹਾਉ ਕਵਨੁਤੁਮੇਕਿਆਨਾਉ
ਤੁਮਾਰਾਕਉਨੁਮਾਰਗੁਕਉਨੁਸੁਆਓ
ਸਾਚੁਕਹਉਅਰਦਾਸਿਹਮਾਰੀਹਉਸੰਤ
ਜਨਾਬਲਿਜਾਓ ਕਹਬੈਸਹੁ

ਕਹਣ ਗੁਣੀ ਐਥਾਂ ਲੇਕਹ ਆਂਦਰੁ ਕਹ ਜਾਏ
ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਸੁਣੀ ਦੇਖੈ ਸਾਂਗੀ ਕਿਆਂ ਤੁਮਾਗ
ਮਹਲਾ ੨ ਪਹਿਦ ਪਹਿ ਬੋਸਨਿੰ ਤੋਅਠੀ
ਐਰੰ ਭਾਇ ਸਾਤਗੁਰ ਭਾਣੇ ਸਚੁ ਜੇਆਏ
ਤੁਰ੍ਹੰਗਸ ਪਾਂਏ ਨਾਂਨਕ ਸਦਾਂ ਗਤਾਂਏ ਆਂਸ
ਦਿਵੈ ਸਦੀਖਿ ਗਨਾਂ ਗਿਣਦਾ ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ
ਪਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਆਪੁ ਪਛਾਂਣੈ ਸਚੇ
ਸਚਿ ਸਮਾਏ ੨ ਦੁਨੀਆਂ ਸਾਗਰੁ
ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਐ ਕਿਰਤੁ ਕੀ ਪਾਂਚੀ ਐ ਪਾਂ
ਰਾਗ ਪਰਬੋਲੈ ਅਉਧੂ ਨਾਂਨਕ ਦੇ ਭੁਸਾਂ
ਬੀਤਾਂ ਆਂਪੇ ਆਂਪੈ ਆਂਪੇ ਸਾਜੇ ਤਿਸੁ
ਕਿਆਂ ਉਤਰੁ ਦੀਜੈ ਸਚੁ ਕਰਤਾ ਸ

ਖਾਗ ਗ ਸੀਤ੍ਰਿਸਨਿਕਿਆਂਵੈਸਨੁਦੀਜੈ

੪ ਜੈਸੇਜਲਮਹਿਕਮਲੁਨਿਰਾਲਮ

ਮੁਰਗਾਈਨੈਸਾਣੇ ਸੁਰਤਿਸਬਦਿ

ਭਵਸਾਗਰੁਤਰੀਐਨਾਨਕਨਾਮੁਵਖਾਣੇ

ਰਹਹਿਇਕਾਂਤਿਏਕੋਮਨਿਵਸਿਆਆਸਾ

ਮਾਹਿਨਿਰਾਸੋ ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਦੇਖਿ

ਦਿਖਾਏਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੋ ੫

ਸੁਣਿਸੁਆਮੀਅਰਦਾਸਿਹਮਾਰੀਪੂਛਉ

ਸਾਚੁਬੀਚਾਰੋ ਰੋਸੁਨਕੀਜੈਉਤਰੁਦੀਜੈ

ਕਿਉਪਾਈਐਗੁਰਦੁਆਰੋ ਇਹੁਮਨੁ

ਚਲਤਉਸਚਘਰਿਬੈਸੈਨਾਨਕਨਾਮੁਅ

ਧਾਰੋ ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਕਰਤਾਲਾਗੈ

ਸਾਂਤੀਰੀਆਂ ਦੀ ਭਾਈ ਵਾਟੀ ਗੁਹਿਣਾਂ ਕੇ
ਗੁੰਖੀਬਾਧਿ ਉਣਿ ਦੇ ਆਨੇ ਕੰਦ ਮੂਲ ਆਣੇ
ਆਣੀਐਂ ਅਉਤੁਬ ਲੋਗਾ ਅਨੇ ਤੀਖਿਨ ਸੀ ਤੇ
ਸੁਰਤਲੁ ਪਾਣੀ ਐ ਮੈਲੁਨ ਲਾਗੈ ਕਾਸੀ
ਗੋਸ਼ਟੁ ਤੁਲੋ ਦਾਂਗੀ ਪਾਂਵਲੋ ਜਾਂਗਾ ਕੇ
ਖਿਧਿ ਸਾਥੀ ੭ ਭਟੀ ਬਾਟੀ ਨੀਚਨਆ
ਦੇ ਪੰਖੀ ਚਿਤੁਨ ਤੁਲਾਸੀ ਖਿਨਾਂ ਦੇ
ਮਨੁ ਟੇਕ ਨੀ ਟਕਾਸੀ ਨਾਨ ਕ ਭ੍ਰਮਨ ਜਾਸੀ
ਭਟ ਪਟਲ ਪਾਗ ਗੁਰਿ ਦਕਾਸੀਆ ਸਜੇ
ਸਰਵਧਾਂਗ ਬੰਤੇ ਤਨਿ ਦੂੰ ਆਲਾ ਪਥ ਅਜੈਂ
ਲਾਨ ਕਤ ਤੁ ਥੀਤਾਂ ੮ ਧਾਸਨ ਠਖਕਾਂ ਤੁ
ਮੁਦ ਜਾਗੀ ਚੂੰ ਭੂਲੀ ਖਿੰਕਾ ਕਾਉ ਤਾਂ ਤੀਗੇ

ਸਰੇਵਹੁਖਟੁਦਰਸਨਇਕਪੰਥਾਂ ਇਨ
ਬਿਧਿਮਨੁਸਮਝਾਈਐਪੁਰਖਾਂਬਾਹੁੜਿ
ਚੋਟਨਖਾਈਐ ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਗੁਰ
ਮੁਖਿਬੂਝੈਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਾਈਐ
੯ ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਨਿਰੰਤਰਿਮੁਦ੍ਰਾਂ
ਹਉਮੈਮਮਤਾਦੂਰਿਕਰੀ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁ
ਅਹੰਕਾਰੁਨਿਵਾਰੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਸੁਸਮਝਪਰੀ ਖਿੰਥਾਝੋਲੀਭਰਿ
ਪੁਰਿਰਹਿਆਨਾਨਕਤਾਰੈਏਕੁਹਰੀ
ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈਪਰਖੈ
ਗੁਰਕੀਬਾਤਖਰੀ ੧੦ ਊਂਧਉਖ

ਧੁਨਿਪੰਚਭੂਟਕੀ ਕਾਂਈਤੁਆਂਕਰਤਾਸ
ਦੁਸਲਨਾਗੋਟੀ ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸੰ
ਜਮੁਟੋਸਾਈਐ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾ
ਮੁਸਮਾਈਐ ੧੧ ਕਵਨੁਸੁਗੁਪਤਾ
ਕਵਨੁਸੁਮੁਕਤਾ ਕਵਨੁਸੁਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿ
ਜੁਗਤਾ ਕਵਨੁਸੁਆਵੈਕਵਨੁਸੁਜਾਇ
ਕਵਨੁਸੁਤ੍ਰਿਭਵਣਿਰਹਿਆਸਮਾਇ
੧੨ ਘਟਿਘਟਿਗੁਪਤਾਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕ
ਤਾ ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਬਦਿਸੁਜੁਗਤਾ
ਮਨਮੁਖਿਬਿਨਸੈਆਵੈਜਾਇ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਸਮਾਇ ੧੩ ਕਿਉਕਰਿ

ਬਾਧਾਸਰਪਨਿਖਾਧਾ ਕਿਉਕਰਿਖੋਇਆ
ਕਿਉਕਰਿਲਾਧਾ ਕਿਉਕਰਿਨਿਰਮਲੁਕਿ
ਉਕਰਿਅੰਧਿਆਰਾ ਇਹੁਤਤੁਬੀਚਾਰੈਸੁ
ਗੁਰੂਹਮਾਰਾ ੧੪ ਦੁਰਮਤਿਬਾਧਾਸ
ਰਪਨਿਖਾਧਾ ਮਨਮੁਖਿਖੋਇਆਗੁਰਮੁਖਿ
ਲਾਧਾ ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਅੰਧੇਰਾਜਾਇ
ਨਾਨਕਹਉਮੈਮੇਟਿਸਮਾਇ ੧੫ ਸੁੰਨ
ਨਿਰੰਤਰਿਦੀਜੈਬੰਧੁ ਉਡੈਨਹੰਸਾਪ
ੜੈਨਕੰਧੁ ਸਹਜਗੁਫਾਘਰੁਜਾਣੈਸਾਚਾ
ਨਾਨਕਸਾਚੇਭਾਵੈਸਾਚਾ ੧੬
ਕਿਸੁਕਾਰਣਿਗ੍ਰਿਹੁਤਜਿਓਉਦਾਸੀ
ਕਿਸੁਕਾਰਣਿਇਹੁਭੇਖੁਨਿਵਾਸੀ

ਕਿਸੁ ਵਖਰ ਕੇ ਤੁਮ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ
ਸਾਥੁ ਲੰਘਾਵਹੁ ਪਾਰੇ ॥੧੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਖੋਜਤ ਭਏ ਉਦਾਸੀ ॥ ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ
ਭੇਖ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਸਾਚ ਵਖਰ ਕੇ ਹਮ ਵ
ਣਜਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰੇ
॥੧੮॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪੁਰਖਾ ਜਨਮੁ
ਵਟਾਇਆ ॥ ਕਾਹੇ ਕਉ ਤੁਝੁ ਇਹੁ ਮਨੁ
ਲਾਇਆ ॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਖਾ
ਈ ॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥
ਬਿਨੁ ਦੰਤਾ ਕਿਉ ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਾਚਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧੯॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ
ਜਨਮੇ ਗਵਨੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਅਨਹਤਿ ਰਾਤੇ

ਤੇਸ

ਜਿਨੁ ਮਨੁ ਭਾਣਿਆ [illegible] ਮਨਸਾ ਸਬ
ਦਿ ਦਜਾਪਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਤਿ ਨਿਰਤੀ
ਪਾਈ ਤੈ ਗੁਰ ਦੇ ਮੇਟੇ ਵਾਣੀਐ ਸਾਚ [illegible]
ਤੇਮੇਤਾ ਗਦਾਉ ੨॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਕਰਮੁ
ਕੀਤਾ ਕਰੀ ਅਪੇਸੁ ਨਰਕਿ ਪਾਏ ਦਾਸ
ਜਿਅ ਕੀਸੁ ਦੂੰ ਕਰਨ ਕਰੀ ਅਪੇ ਪਾਇਦਿ
ਕਰਨੀ ਨਿ ਦਾਸ ਕਾਣਕਾਂ ਗੀਗਾਂ ਕੀਜ
ਕਾਂਢੀ ਅਪੇ ਕਉ ਨਿਰਭਉ ਪਾਇ ਜਾਣੀਐ
ਸਚੁ ਜਸੰਤੋਖ ਕਾਂ ਅਾਂ ਸਹੁ ਜਾਂ ਦੋ ਕਰਿ
ਹੋਦੇ ਭੋਗਾਂ ਣੀਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਦਰਿ
ਮੈ ਵਿਖੁ ਮਾਣੇ ਤਰਿ ਨ ਜਾਇ ਗਿਡ ਦਰਾਸ
ਜਿਨਿ [illegible] ਜਿਤ ਅਾਂ ਤਿਸੁ ਸਚੀ ਦਾਯਕੀ

ਨਾਨਕੁ ਤਾਂ ਕਾਂਦਾਂ ੨੧ ਕਰਤੇ ਆਵੈ
ਕਰਣੀਹੁ ਜਾਂਵੈ ਕਰਣੀਹੁ ਗੁਰ ਤੇ ਸਮਾਣੀ
ਏਸੁ ਸਬਦ ਕਰਉ ਜੋ ਆਖਾਂਵੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰ
ਮਿਸੁ ਨਾਨਕ ਸਮਾਣੀ ਕਿਉ ਕਰਤੇ ਅਵਿਗਤੇ ਪਾਂ
ਵੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰ ਅਥੇ ਸੁਗਤ
ਅਥੇ ਕਥਾ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਦੀਆਂ ਹੁਕਮੇ
ਆਵੈ ਹੁਕਮੇ ਜਾਂਵੈ ਹੁਕਮੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਮਾਣੀ
ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰ ਤੇ ਸਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਗੀਤ ਗੀਤਿ ਸਬਦੇ
ਪਾਣੀ ੨੨ ਅਨੰਦ ਕਰਉ ਬਿਸਮਾਦੁ
ਜੀਆਂ ਕਥੀਅ ਭੇਸੁ ਨ ਨਿੰਦੀ ਦਾਸੁ
ਜੀਆ ਅਕਲ ਪਤਮੁ ਚੁ ਗਾਗੀਆ ਸੁ
ਜੀਆਂ ਨੀ ਅਭੇ ਯਾਦਿ ਯਾਦਿ ਸਾਂ ਸਾਥ

ਜੀਆਂ ਗੁਰਬਚਨੀਅੰਦਰਿ ਸੰਤਸਮਾਣੀ
ਐਤ੍ਰੀਨਿ ਗੁਰੁਸਤਿ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕ
ਦੂਜੀ ਕਿਆਂ ਨਕਾਣੀ ਸੇਟੈ ਸੁਖਸੁਖੀ
ਣੈਤ ਪ੍ਰਸੀਬਸਮਾਂਦ੍ਰ ਪ੍ਰਸਿਧਕਾ
ਰੈਜੀਅਨੁਗਸੰਤਸਰਨਾਂਣੈ ਸੰਧੀ
ਅਧੁਸੌਈਨਾਂਣਮੁਰਿਦੈ ਅੰਤੀਸਣੁ
ਜੇਗੰਕਿਡੀਐ ਸੱਧੀ ੨੨ ਅਦਿ
ਗਤੋਨਿਗਮਾਂਈਦੁਪ੍ਰਧਜੈਨਿਗੁਣੁਤ
ਸਗੁਰੁਕੀਆਂ ਸੰਤਪੂਗਧੈਧੌਸ
ਧਦੁਧਾਂਧੀਐਸਾਂਚੈਸਬਦਿਸਮਾਣੀ
ਆਂ ਭੈਕਹੁਸਹੁਭੈਕਾਂਜਾਂਣੈਪ੍ਰਸਿਧੁਆਂ
ਦੂਰੀਕੀਆਂ ਸੰਜਗੀਗੁਰਸਬਦ ਪ੍ਰਕਾਣੈ

ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਬੀਆ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ
ਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ਅੰਤਰਿ ਜਾਣੈ ਸਰਬ ਦਇਆ
ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ
ਸਰਬ ਜੀਆ ੨੪ ਸਾਚੌ ਉਪਜੈ ਸਾਚਿ
ਸਮਾਵੈ ਸਾਚੇ ਸੂਚੇ ਏਕ ਮਇਆ ਝੂਠੇ ਆ
ਵਹਿ ਠਵਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ਦੂਜੈ ਆਵਾ ਗਉਣੁ
ਭਇਆ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਮਿਟੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ
ਆਪੇ ਪਰਖੈ ਬਖਸਿ ਲਇਆ ਏਕਾ ਬੇਦਨ
ਦੂਜੈ ਬਿਆਪੀ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਵੀਸਰਿਆ
ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ
ਦਿ ਸੁ ਮੁਕਤੁ ਭਇਆ ਨਾਨਕ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣ
ਹਾਰਾ ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ਪਰਹਰਿਆ ੨੫

ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੈ ਜਮ ਕੀ ਕਾਣਿ ਪਰ ਘਰੁ ਜੋਹੈ
ਹਾਣੇ ਹਾਣਿ ਮਨਮੁਖਿ ਭਰਮਿ ਭਵੈ ਬੇਬਾਣਿ
ਵੇਮਾਰਗਿ ਮੂਸੈ ਮੰਤ੍ਰਿ ਮਸਾਣਿ ਸਬਦੁ ਨ
ਚੀਨੈ ਲਵੈ ਕੁਬਾਣਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ
ਸੁਖੁ ਜਾਣਿ ੨੬ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕਾ
ਭਉ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਅਘੜੁ ਘੜਾ
ਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਅਘੜੁ ਘੜਾਵੈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੋ
ਮਿ ਰੋਮਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ
ਸਮਾਵੈ ੨੭ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੀ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਪਰਚੈ ਸੁ ਸਬਦਿ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਅੰ
ਤਰਬਿਧਿ ਜਾਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਅਲਖ
ਅਪਾਰੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ
੨੮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥੁ ਕਥੈ ਬੀਚਾਰਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਬਹੈ ਸਪਰਵਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀ
ਐ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ
ਸਬਦਿ ਅਚਾਰਿ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਜਾਣੈ ਜਾ
ਣਾਈ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਜਾਲਿ ਸਮਾਈ ੨੯
ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਰਤੀ ਸਾਚੈ ਸਾਜੀ ਤਿਸ ਮਹਿ
ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ ਸੁ ਬਾਜੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
ਰਪੈ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤਉ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ
ਜਾਇ ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਪਤਿ ਨਹੀ ਪਾਵੈ

ਨਾਂਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਸਾਂਚਿ ਸਮਾਵੈ ੩੦
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਟ ਸਿਧੀ ਸਭਿ ਬੁਧੀ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰੀਐ ਸਚ ਸੁਧੀ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਸਰ ਅਪਸਰ ਬਿਧਿ ਜਾਂਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਰਵਿਰਤਿ ਨਰਵਿਰਤਿ ਪਛਾਂਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਤਾਰੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ਨਾਂਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ
ਨਿਸਤਾਰੇ ੩੧ ਨਾਂਮੇ ਰਾਤੇ ਹਉਮੈ ਜਾਇ
ਨਾਂਮਿ ਰਤੇ ਸਚਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ਨਾਂਮਿ ਰਤੇ
ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਬੀਚਾਰੁ ਨਾਂਮਿ ਰਤੇ
ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ਨਾਂਮਿ ਰਤੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ
ਸੋਝੀ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਨਾਂਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ
ਹੋਇ ੩੨ ਨਾਂਮਿ ਰਤੇ ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ ਹੋਇ
ਨਾਂਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਤਪੁ ਹੋਇ ਨਾਂਮਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਕਰ

ਪਾਸਾਰੁ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੁ
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬੋਲੈ ਸਭੁ ਵੇਕਾਰੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ
ਤਿਨ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥੨੨॥ ਪ੍ਰੇਮਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਾਈ
ਅਪਾਇ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ
ਬਾਰਹ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ਭਰਮਾਏ ਸੰਨਿਆਸੀ ਛਿਅ ਚਾਰਿ
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਸੋ ਪਾਏ ਮੋ
ਖ ਦੁਆਰੁ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਭਿ ਦੂਜੈ ਲਾ
ਗੇ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ਨਾਨਕ ਵਡੇ ਸੇ ਵ
ਡਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੨੫॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਲਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਪਰਖੈ ਰਤਨੁ ਸੁਭਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ
ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਗਮੁ ਅਗਾਧਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਰਾਵਦੇ
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੋਟ ਨ ਖਾਂਵਦੇ ੨੫
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਈਸਨਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਭਾਵੈ ਸਚੁ ਜਿਥਿ ਆਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਂਵਦੇ
ਦੁੱਖ ਭਉ ਮਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਤਿ ਕੰਨ੍ਹੁ ਪੈਂਥੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰੀ ਕਿਆਂ ਕਾਏ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ੨੬ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਸ ਗ੍ਰਾਸਿ ਸਿਮ੍ਰਤਿ ਵੇਰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਦੇ
ਘਟ ਘਟਿ ਵੇਰ ਗੁਰਮੁਖ ਵੈਰੁ ਤ੍ਯਾਗ
ਦਾਂਵੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮਾਣੀ ਗਿਰਾਤੀ ਮਟਾਂਵੇ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਮ ਨਾਮੁ ਮੰਗਿ ਗਾਂਠ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਕਾਮ ਸੁ ਪਛਾਂਣ ੨੭ ਬਿਰੁ

ਗੁਰਸਮੈਅਵਰੈਨਾ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਪਾਰੁ
ਨਪਾਵਹਿਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਮਨੁਆਘਿ
ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਗਿਆਨੁਪਤਿਨਹੀ
ਬਿਸੁਆਸੀ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਸੀਅਰਸੋਮਿ
ਵਾਟ ਨਾਂਨਕਬਿਨੁਗੁਰਪਾਏਪਾਵਾਂਟ
੨੮ ॥ ਜਿਸੁਗੁਰੁਮੇਲੇਤਿਸੁਧਾਂਣੀ
ਉਤਾਰੈ ॥ ਅਵਗਣਮੇਟੈਗੁਣਿਨਿਸ
ਤਾਰੈ ॥ ਮੁਕਤਿਮਹਾਂਸੁਖਗੁਰਸਬਦੁਬੀ
ਚਾਰੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕਦੇਨਹਾਰੈ
ਤਨੁਹਟੜੀਇਹੁਮਨੁਵਣਜਾਂਰਾ
ਨਾਂਨਕਸਹਜੇਸਚੁਵਪਾਂਰਾ ॥੨੯॥
ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਂਧਿਓਸੇਤੁਬਿਧਾਂਤੈ

ਲੰਕਾਂ ਪੁਰੀ ਦੈਤ ਸੰਤਾਪੈ ਰਾਮ ਚੰਦ
ਮਾਰਿ ਉਡਾਇਆ ਦਾਨਵ ਦਲੁ ਭੇਦੁ ਬਭੀਖਣਾ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥ ਚਲਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧੁ
ਸਧਾਰਣਾਂ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ
ਉਧਾਰੇ ੫੦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨੁਕੈ ਅਵ
ਤਾਰਾਂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੋਂ ਗਣਪਤਿ ਵੈਸਾਰ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਕਰੋੜ ਪਸਾਰਾ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਜਾਣੀ ਸਤਿ ਜਾਪੇ ਅਰ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪੰਗਤ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰਜ ਪਾਏ ੫੧
ਨਾਮ ਨਰਹਰਿ ਉਧਾਰ ਪਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਤੁਰੀਆ ਸਾਧਿ ਜਾਣੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਂ
ਚੋਣੇ ਸਮਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧ ਨਗੀਸ

[illegible]

ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਤਾਮਿ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਗਰੁ ਤਰਣ ਕੀ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ੪੨
ਕਵਣ ਮੂਲੁ ਕਵਣ ਮਤਿ ਵੇਲਾ ਤੇਰਾ
ਕਵਣੁ ਗੁਰੂ ਜਿਸ ਕਾ ਤੂ ਚੇਲਾ ਕਵਣ ਕਥਾ
ਲੇ ਰਹਹੁ ਨਿਰਾਲੇ ਬੋਲੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ
ਤੁਮ ਬਾਲੇ ਏਸੁ ਕਥਾ ਕਾ ਦੇਇ ਬੀਚਾਰੁ
ਭਵਜਲੁ ਸਬਦਿ ਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ ੪੩
ਪਵਨ ਅਰੰਭੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਵੇਲਾ ਸਬ
ਦੁ ਗੁਰੂ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਚੇਲਾ ਅਕਥ ਕਥਾ ਲੇ
ਰਹਉ ਨਿਰਾਲਾ ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾ
ਲਾ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਜਿਤੁ ਕਥਾ ਵੀਚਾਰੀ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ੪੪
ਮੈਣ ਕੇ ਦੰਤ ਕਿਉ ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ਜਿਤੁ ਗਰਬੁ

ਜਾਣੈ ਸੁਕਦੇਵ ਤੂ ਅਣਾ ਹਿਵੈ ਕਾਥਾ ਮੰਦਰੁ
ਆਗੈ ਥਿਆ ਰਾਜਾ ਕਦਨ ਮੁਰੀਆਂ ਜਾਤ ਸੈਆ
ਵਾਂਦਾ ਸ੍ਰੀ ਤਉ ਤਕਿਸੁ ਜਾਂਇ ਸਮਝਾਵੈ॥
੫੫ ਹਉ ਹਉ ਮੈ ਮੈ ਇ ਚਰੁ ਖੰਟੇ ਬ੍ਰਾਂ
ਸੋ ਟੋਏ ਕਰਉਦੇ ਜਾਗੁਕ ਰਹੁੰ ਸਨਾ ਸੁ ਗੁਰ
ਸਬਦੁ ਕਮਾਣੀਐ ਖਾਣੀਐ ਸਾਰੁ ਅੰਤੀ
ਬਾਂਹ ਗਹੈ ਕਿ ਜਾਂਦੈ ਨਾਨਕ ਅਗਨਿ ਮਰੈ
ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ੫੬ ਸ ਚਰੈ ਰੰਗ ਗ॥
ਛੁਟੀਅਲੇ ਪ੍ਰੇਕ ਜਾਂਤਾਂ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰੇ
ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਸਚੁ ਅੰਤਰਿ ਹੀਆ ਸਚੁ ਸਾਚ
ਸੀਤਲੁ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀਆ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ
ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੇ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ
ਪਿਆਰੇ ੫੭ ਕਵਨ ਮੁਖਿ ਚੰਦੁ ਹਿਵੈ ਘਰੁ
ਛਾਇਆ ਕਵਨ ਮੁਖਿ ਸੂਰਜੁ ਤਪੈ ਤਪਾਇਆ

ਕਵਨਮੁਖਿਕਾਂਪੁਜੋਉਤੀਨਿਤਗੈ ਕਵਨ
ਬੁਧਿਧਾਮੁਸੁਖਿਥੀਤਗੈ ਕਵਨਜੋਧੁਨਿ
ਕਾਂਪੁਸੰਧਾਣੈ ਬੋਲੈਬਾਂਣੀਗਿਆਨਕਥੀ
ਚਾਂਗੋ ੫੮ ਸਬਦੁਭਾਂਧਰਸੀਸਜੋਗਿ
ਅਧਾਂਗੋ ਸੀਸਧਾਰੀਸੁਨੁਕੇਸੌਗਿਸਟੈਅੰਖਿਆਂਗੁ
ਸੁਖੁਦੁਖੁਸਮਕਰੀਨਾਂਮੁਅਧਾਂਗੋ ਅਥੋ
ਧਾਰੀਉਤਾਂਗਦਾਣਾਂਗੋ ਗੁਰਧੂੰਚੈਮਨੁਸਾਂਚੁ
ਸਮਾਣੀਉ ਧੁਨਾਦਰਤੈਨਾਂਨਕਾਂਪੁਸਮਾਣੀਉ
੫੯ ਨਾਂਅਤਰੁਸਬਦੁਪਿਸਗੋਜਾਂਧੈ
ਖਿਨੁਨਾਂਦੈਦਬੁਕਾਂਪੁਸੰਤਾਂਧੈ ਤੋਤਰੁ
ਸਿਅਲੈਮਨੁਸਾਂਨੈ ਡੁਜਾਂਜਾਂਣੀਇਕਤੁ
ਧਾਰਿਆਨੈ ਬੋਲੈਧਵਨਾਂਗਿਆਨੁਮੈਸੇ ਨਾਂਨਕ
ਸਿਉਂਪੁਰੀਅਲਾਣੁਸਤਜੋ ੬੦ ਅੰਤਗੋ

ਸੁੰਨੰਬਾਹਰਿਸੁੰਨੰਤ੍ਰਿਭਵਣਸੁੰਨਮਸੁੰਨੰ ਚਉ
ਥੇਸੁੰਨੈਜੋਨਰੁਜਾਣੈਤਾਕਉਪਾਪੁਨਪੁੰਨੰ ਘਟਿ
ਘਟਿਸੁੰਨਕਾਜਾਣੈਭੇਉ ਆਦਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨ
ਦੇਉ ਜੋਜਨੁਨਾਮਨਿਰੰਜਨਰਾਤਾ ਨਾਨਕਸੋਈ
ਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ ੫੧ ਸੁੰਨੋਸੁੰਨੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈ
ਅਨਹਤਸੁੰਨੁਕਹਾਤੇਹੋਈ ਅਨਹਤਸੁੰਨਿਰਤੇ
ਸੇਕੈਸੇ ਜਿਸਤੇਉਪਜੇਤਿਸਹੀਜੈਸੇ ਓਇ
ਜਨਮਿਨਮਰਹਿਨਆਵਹਿਜਾਹਿ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁ
ਖਿਮਨੁਸਮਝਾਹਿ ੫੨ ਨਉਸਰਸੁਭਰ
ਦਸਵੈਪੂਰੇ ਤਹਅਨਹਤਸੁੰਨਵਜਾਵਹਿਤੂਰੇ
ਸਾਚੈਰਾਚੇਦੇਖਿਹਜੂਰੇ ਘਟਿਘਟਿਸਾਚੁ
ਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ ਗੁਪਤੀਬਾਣੀਪਰਗਟੁਹੋਇ
ਨਾਨਕਪਰਖਿਲਏਸਚੁਸੋਇ ੫੩

ਸਤ ਜਗਾਈਐ ਮਰੀਐ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਾਗੈ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ਸੁੰਨ ਸਬਦੁ ਅਪਰੰਪ
ਰਿ ਧਾਰੈ ਕਹਤੇ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੈ *
ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ਮਿਲਣੁ ਨ ਭ੍ਰਾਂਤੇ
੫੪ ਕੁਬੁਧਿ ਚਵਾਵੈ ਸੋ ਕਿਤੁ ਠਾਇ
ਕਿਉ ਤਤੁ ਨ ਬੂਝੈ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ਜਮ ਦਰਿ
ਬਾਧੇ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਾਹੀ ਪਤਿ ਸਾ
ਖੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਬੂਝੈ ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ਨਾਨਕ ਮਨ
ਮੁਖਿ ਨ ਬੁਝੈ ਗਵਾਰੁ ੫੫ ਕੁਬੁਧਿ ਮਿਟੈ
ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਮੋਖ ਦੁ
ਆਰ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨੈ ਮਨਮੁਖੁ ਜਲਿ ਜਾਇ
ਦੁਰਮਤਿ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ਮਾਨੈ ਹੁ
ਕਮੁ ਸਭੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ

ਗੁਰ ਕੀ ਦੀਖਿਆ ਸੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥

੫੬ ਸਾਂਚੁ ਵਖਾਣੁ ਪਤੁ ਪਰੈ ਨਾਹਿ ਅਥੋ
ਤੌਰੈ ਤਾਂ ਰੇਖੀ ਸਾਹਿ ਸਤੁ ਜਾਗ ਤਾਂ ਭੁ ਹੈ ਪਰਿ
ਡਾਹਿ ਤਖੀਰਿ ਮਹਿ ਕਰੋ ਨ ਕਰੈ ਜਾਹਿ ਜੜਦੇਖਾ
ਰਹਾਂਗਿਆ ਸਾਮਾਂਹਿ ਨਾਂਨਕ ਪਰੀਏ ਸਾਚੈ

੫੭ ਸੁਸਬਦ ਕਾਂ ਕਹਾਂ ਵਾਸੁ ਕਥੀਅਲੇ ਜਿ
ਤੁ ਤਰੀਐ ਭਵਜਾਲੁ ਸੰਸਾਰੋ ਤ੍ਰੈ ਸਤ ਅੰਗੁਲ
ਵਾਈ ਕਹੀਐ ਤਿਸੁ ਕਹੁ ਕਵਨੁ ਅਧਾਰੋ ਬੋਲੈ
ਖੇਲੈ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਵੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ
ਸੁਣਿ ਸੁਆਂਮੀ ਸਚੁ ਨਾਂਨਕੁ ਪ੍ਰਣਵੈ ਅਪਣੇ
ਮਨ ਸਮਝਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਲਿਵ
ਲਾਗੈ ਕਰਿ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਆਪੇ
ਦਾਂਨਾਂ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਮਾਏ ੫੮
ਸੁ ਸਬਦ ਕਉ ਨਿਰੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ਅਲਖੰ

ਜਤ ਦੇਖਾਂ ਤਤ ਸੋਈ ॥ ਪਵਨੈ ਕਾ ਵਾਸਾ ਸੁੰਨ
ਨਿਵਾਸਾ ਅਕਲ ਕਲਾ ਧਰ ਸੋਈ ॥ ਨਦਰਿ ਕ
ਰੇ ਸਬਦੁ ਘਟ ਮਹਿ ਵਸੈ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਏ ॥
ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਨਾਮੋ
ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਭਵਸਾਗਰੁ ਤਰੀ
ਐ ਇਤ ਉਤ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਚਿਹਨੁ ਵਰਨੁ ਨਹੀ
ਛਾਇਆ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ॥
੫੯ ॥ ਤ੍ਰੈ ਸਤ ਅੰਗੁਲ ਵਾਈ ਅਉਧੂ ਸੁੰਨ ਸਚੁ
ਆਹਾਰੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਤਤੁ ਬਿਰੋਲੈ ਚੀਨੈ
ਅਲਖ ਅਪਾਰੋ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੈ ਸਬਦੁ ਵਸਾਏ
ਤਾ ਮਨਿ ਚੂਕੈ ਅਹੰਕਾਰੋ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ
ਜਾਣੈ ਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੋ ॥ ਸੁਖਮਨਾਂ
ਇੜਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਬੂਝੈ ਜਾਂ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ

ਨਾਨਕਹਿਤੁਦੇਉਧੀਗੁਸਾਚਾਸਤਿਗੁਰੁਸਬਦਿ
ਸਮਾਏ ੯॥ ਮਨਕਾਜੀਉਪੰਚਤੁਕਥੀਅਤੇ
ਪਦੁਨੁਕਾਂਗੁਸੁਖਾਣੀ ਇਆਨਕੀਮੁੰਧਕਿਤ
ਨਾਅਹੰਕਾਰੁਪਕੀਕਿਵਾਕਮਾਣੀ ਇਨੁਸਬ
ਦੈਸੁਨਅੰਦੈਅਹੰਕਾਰੁਚੁਕਿਮੈਂਧਿਆਸਨਜਾਣੀ
ਸਬਦਿਰਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਇਆਸਚੇਰਤੇ
ਅਘਾਣੀ ਕਹਨਿਕਿਧੇਜਤੁਆਸੀਧਾਮਤੀ
ਓਇਕਿਨੁਕਿਤੈਜਾਗੈਇਕਪਤਾਸੈ ਨਾਨਕਦੁਖੁ
ਗੁਸਾਮਕੀਜਾਪੈਸਤਿਗੁਰਤੇਕਾਂਭੁਨਗੰਸੈ
੯੧ ਜੈਨਾਤਾਂਮੀਸਨਿਤਿਆਂਤਾ ਇਕਤੁਹਿ
ਸਬਦੈਕਾਗਿਪਕਿਆਤਾਂਤਾ ਇੰਦ੍ਰਨਾਥਿਆ
ਸਬਦੁਨਿਤਥਿਆ ਪਦੁਨਿਸਾਧਿਆਂਸਚੁ
ਨਾਮਾਇਆ ਅਕਥਕਥਾਂਣੇਸਾਮਕੀਰਤੇ

ਤਉਨਾਨਕਆਤਮਾਮਕਰੂਪਭੈ ॥੯੨॥
ਸੁਧੱਸਾਦੀਗਿਆਤਾ ਸ੍ਰੀਮੁਹਿਧੀਆਸਤੋ
ਮਾਤਾਂ ਗੁਰਦੀਚਾਗੀਅਗਨੀਨਦਾਗੀ
ਸ੍ਰੀਪਉਧੀਓਂਆਤਮਾਸ੍ਰਉਧਾਂਗੀ ਸਰੁਗੰਧੀਆਂ
ਗੁਰਮੁਖਿਨਰਤਾਂਗੀ ਨਾਨਕਭ੍ਰਮੈਕੋਟੀਰਾਂਗੀ
॥੯੩॥ ਇਹੁਮਨੁਮੈਗਲੁਕਹਣਬਸੀਅਤੋ ਕਤੁ ਬਸ ਇਹ ਵਾ
ਕਉਂਬੰਸੋਸੁਸਬਦੁਅੰਕੁਸੁਤਾਂਕਉਜੁਕੈਮਸਕਾ
ਭਦਨਾਂ ਨਦੀਕੋਰਤਾਸੀਤਲਗੁਸੋਹੀਤਾ
ਨਿਜੰਦ੍ਵਾਂਸਾਂਇਹੁਮਨੁਧਣੋ ਅਧੈਆਧੁ
ਮਾਂਹੈਤਾਂਨਿਸਭੁਤੌਦੈਯਾਂਦਿਤੁਦਾਸੋਹਣੋ
ਕਿਉਸੁਛੁਧਲਾਂਦੋਇਆਤਮੁਜਾਦੋ ਸੁੱਧੀਧੀ
ਬੁਰਸਾਂਦੇ ਗੁਰਮੁਖਿਤਉਮੈਂਦ੍ਰਿੜਵੰਦੇ
ਤਉਨਾਂਨੰਸਤਜਿਸਮਾਂਦੇ ॥੯੪॥ ਇਹੁਮਨੁ

੯੯

ਸਿਤਰਾਪਤੀ ਹਿਰਦੈ ਵਸੀ ਅਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਣਾਕਾ
ਹਿਨਹੈ ਨਾਨਕ ਪਦ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਸਹਿਜੇ ਸੈ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਪੋਤ ਤਤ ਨੂੰ ਪਾਵੈ ਸੁ ਸਬਦ ਦੀਨੇ
ਤੀਨਿ ਜਪਿਆ ਅੰਕੈ ਇਭ ਦਰਸ ਜੋਇਹੁ
ਸਬਦਿ ਪਾਵੈ ਘਟੈ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸੰਤੋਖੀਸਾਂ
ਚੇਤੀ ਸਿੰਘ ਪਤਾਂ ਜਿਸਹੈ ਅਨਤ ਰਬਾਂ ਈਸ੍ਰ
ਮੁਖਿ ਜਾਂ ਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਅਗੰਦੇ ਨਾਨਕ
ਅਖੈ ਸਚੁ ਸੂਤ ਬੈਸ ਸਿਤਾਪੈ ਗੁਰ ਬਣੁ ਨਜੇ
੯੯ ਜਾਂ ਗੁਰਤਮਾਂ ਦੇ ਜਨ ਤੇ ਤੀਰਥ ਮੁ
ਕੈਤੈ ਤਰਤਾਂ ਨਾਨਕ ਮਲਾ ਸਥੋ ਰਨ ਤੈ ਤਾ
ਪਦ ਨੂੰ ਕਦ ਨ ਪਾਇਆ ਸਤਾਂ ਭ੍ਰਮੁ ਨ ਤੇ ਤਾਂਪ
ਨਾਮੁ ਤਾਂ ਸਬਦ ਕਰਤਾ ਨਦ ਲਾਗੂ
ਨਕਤਾ ਬੰਦ ਕੀ ਮਰੀ ਨ ਤੇ ਤੀ ਮਿਤ ਕੀ ਮਤਿ ਨ ਤੀ

ਧਣੀ ਵਿਣੁ ਭੇਖੁ ਅਸਾਰੁ ਧਨੁ ਜਾਣੀ ਕਿਰਕੀ
ਜਾਣੀਅਸਿ ਸਚਾਂ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ
ਇਕ ਤਖ ਸਚੈ ਸਚਾ ॥੬੬॥ ਉਦਾਸੈ ਦੇਉ
ਨਉਤਨੀ ਅਉਧੂ ਤਉ ਮਨੁ ਸੰਨਿਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ
ਨਾਇਕ ਮਣੁ ਅਸਥੰਭੁ ਨਪੂਤਾਂ ਨਿਜਘਰਿ
ਬਸਤਉ ਪਦਨੁ ਅਨਰਾਗੀ ਕੁਪਨ ਸੇਖਿਆ
ਜੋਗਿ ਨਉਤਨੀ ਹਉ ਅਕਥੀ ਇਕਤਉ ਸਬਦ
ਸੁਸਾਰ ਗਉਨੁ ਗਾਨੁ ਜਾਬਤ ਬਲਿ ਨਉ
ਤਉ ਇਤਭ ਵਣ ਨੌਤ ਅਧੀਨ ਕਾਰ ਦਾਨੁ
ਭੇਖੁ ਅਸਮੁਸੁ ਏਕੋ [illegible] ਦਾਨੀ
ਹੈਕਾਮਥੈ
ਸਾਚੀ ਬਨਾਂ ਸੁਤ ਕੈ ਨਉ ਨਾਨਕ ਅਕਥ ਕਉ
ਣੀ ॥੬੭॥ ਕਿਤੁ ਕਿਤ ਨਿਬਧ ਅਭੁਤ ਕੈ
ਪੁਰਖਾਂ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਦੁਖੀ ਬਨੀ ਸਜਾਂਣੀ

ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਪੁਰਖਾ ਨਾਮਿ ਵਿ
ਸਰਿਐ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਗਿਆ
ਨੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥
ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਸਾਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾ
ਏ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ
ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੋਗੁ ਕਦੇ
ਨ ਹੋਵੈ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰੇ ॥੬੮॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ਕੋਇ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ
ਬਾਣੀ
ਭੀਜੈ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ
ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ

੭॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜੋਗੁਨਹੋਈ
ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮੁਕਤਿਨਕੋਈ ਬਿਨੁ
ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਨਾਮੁਪਾਇਆਨਜਾਇ
ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮਹਾਦੁਖੁਪਾਇ
ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮਹਾਗਰਬਿਗੁਬਾਰਿ
ਨਾਨਕਬਿਨੁਗੁਰਮੁਆਜਨਮੁਹਾਰਿ
੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਜੀਤਾਹਉਮੈਮਾਰਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਰਖਿਆਉਰਧਾਰਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਜਗੁਜੀਤਾਜਮਕਾਲੁਮਾਰਿ
ਬਿਦਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਹਨਆਵੈ
ਹਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਏਸੋਜਾਣੈ
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਪਛਾਣੈ

੯੧ ਸਬਦੈਕਾਨਿਬੇੜਾਸੁਣਿਤੂੰ
ਅਉਧੂਬਿਨੁਨਾਵੈਜੋਗੁਨਹੋਈ
ਨਾਮੇਰਾਤੇਅਨਦਿਨੁਮਾਤੇਨਾਮੈਤੇ
ਸੁਖੁਹੋਈ ਨਾਮੈਹੀਤੇਸਭੁਪਰਗਟੁਹੋਵੈਨਾਮੇ
ਸੋਝੀਪਾਈ ਬਿਨੁਨਾਵੈਭੇਖਕਰਹਿਬਹੁ
ਤੇਰੇਸਚੈਆਪਿਖੁਆਈ ਸਤਿਗੁਰਤੇਨਾਮੁ
ਪਾਈਐਅਉਧੂਜੋਗਜੁਗਤਿਤਾਹੋਈ ਕਰਿ
ਬੀਚਾਰੁਮਨਿਦੇਖਹੁਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਮੁ
ਕਤਿਨਹੋਈ ੯੨ ਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੂਹੈ
ਜਾਣਹਿਕਿਆਕੋਆਖਿਵਖਾਣੈ ਤੂੰਆਪੇ
ਗੁਪਤਾਂਆਪੇਪਰਗਟੁਆਪੇਸਭਿਰੰਗਮਾਣੈ
ਸਾਧਿਕਸਿਧਗੁਰੂਬਹੁਚੇਲੇਖੋਜਤਫਿਰਹਿ

ਵ੍ਰਿਸਾਦੈ ਸਾਂਗੀਤਨਾਮ੍ਰਿਪਾਏ ਏਹੁ ਭੇਖਿਆ
ਤੇਰੇ ਦਾਸਨ ਕਉ ਕਿਰਪਾਂ ਦੇ ਅਬਿਨਾਸੀ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੇ ਉਰ ਧਾਰੀਏ ਆਂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਈ ਹੋਏ
ਨਾਂਨਕ ਸੀਤ ਜੁਗ ਆਂਏ ਵਾਰ ਤੇ ਦੂਜਾ
ਅਵਾਰ ਨੌਕਰੀ ੭੩ ੧ ੩
ਸਿਧਿ ਗੋਸਟਿ ਸੰਪੂਰਣ ਹੋਈ
ਭੁਲਾਂ ਚੁਕਾਂ ਬਖਸਣਾ

੭੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ ਓਅੰਕਾਰੁ ਮਹਲਾ ੧

ਓਅੰਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਤਪਤਿ ਓਅੰਕਾਰੁ ਕੀ
ਆ ਜਿਨਿ ਚਿਤਿ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸੈਲ ਜੁਗ
ਭਏ ਓਅੰਕਾਰਿ ਬੇਦ ਨਿਰਮਏ ਓਅੰਕਾ
ਰਿ ਸਬਦਿ ਉਧਰੇ ਓਅੰਕਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ
ਓਨਮ ਅਖਰ ਸੁਣਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਓਨਮ
ਅਖਰੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੁ ੧ ਸੁਣਿ ਪਾਡੇ
ਕਿਆ ਲਿਖਹੁ ਜੰਜਾਲਾ ਲਿਖੁ ਰਾਮ
ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੋਪਾਲਾ ਰਹਾਉ ਸਸੈ
ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਹਜਿ ਉਪਾਇਆ ਤੀਨਿ ਭਵਣ
ਇਕ ਜੋਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ
ਚੁਣਿ ਲੈ ਮਾਣਕ ਮੋਤੀ ਸਮਝੈ ਸੂਝੈ ਪੜਿ

ਧੁੰ ਡਭੁ ਭੈ ਅੰਤਿ ਨਿੰਤਗੈ ਸਾਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਮਾਲੈ ਦੇਖੈ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਕਾਚਾ
੨ ਧਧੈ ਧਰਮੁ ਧਰੈ ਧਰਮਾ ਪੁਰਿ ਗੁਣਕਾਰੀ
ਮਨੁ ਧੀਰਾ ਧਧੈ ਧੂਲਿ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤ
ਕਿ ਕੰਚਨ ਭਏ ਮਨੂਰਾ ਧਨੁ ਧਰਣੀਧਰੁ ਆ
ਪਿ ਅਜੋਨੀ ਤੋਲਿ ਬੋਲਿ ਸਚੁ ਪੂਰਾ ਕਰਤੇ
ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਰਤਾ ਜਾਣੈ ਕੈ ਜਾਣੈ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ
੩ ਙਿਆਨੁ ਗਵਾਇਆ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ
ਗਰਬਿ ਗਲੇ ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ ਗੁਰ ਰਸੁ ਗੀਤ
ਬਾਦ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਸੁਣੀਐ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗਵਾ
ਇਆ ਗੁਰਿ ਸਚੁ ਕਹਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲਹਿਆ
ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਚੁ ਸੁਖਾਇਆ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਅਪੇ ਦੇਵੈ ਅਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ੫
ਏਕੋ ਧੁਕਵੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਤਿਸੁ ਮੈ ਗੁੱਥਿ ਦਿਅਥੈ
ਅੰਤਰਿ ਬਾਣੀ ਏਕੋ ਪਛਾਣੈ ਏਸਿ ਯਾਸਿਤ
ਲੁਸਿਣਾਥੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਵੈ ਡਿ ਦੂਸਿ ਨਣਾਪਡੁ
ਏਕੋ ਸਿਸ੍ਰ ਸਦਿ ਸਬਾਣੀ ਏਕੰਕਾਰੁ ਅਦਾਰੁ
ਨਡਿ ਭੂਜਾ ਨੰਨਕ ਏਕੁ ਸਮਾਣੀ ੫ ਏਸੁ
ਕਾਤੇਕਉ ਕਿਉ ਗਡਿ ਰਥ ਕੁਅ ਛੀ ਓਤ੍ਰਿ
ਓਨਾਣੀ ਮਾਇਆ ਕੇ ਦੇਵਾਨੇ ਪੂਰਿਣੁ
ਏਨਕੌ ਸੀਯਾਣੀ ਲਖ ਲੇਖਿ ਮੁਡਤਾਂਜ
ਦਿਗੁਤੇਸੈਬ ਤਬਦਿਸਿ ਪਛਾਣੀ ਏਕਸੋ
ਦੈਡੁਤਾਂ ਗਤਿ ਸਿਤ ਪਾਂਦੈ ਅੰਦਰਾਂਣਾਂਦੁ ਕਾਣੀ
੬ ਏਕੁ ਅਣਾਂਗਾਂ ਮਾਪਿ ਕੁਧੁ ਪਰਚਾਂਦੈ

ਆਗਤੀਅਸਾਹੁ ਹੁਕੰਠਦਾਹੁਠਦੈਈਰੁ
ਘੰਈ ਹੁਕੰਬੁ ਕੁਸੁ ਕੁਯਾਤਿਹੌਈ ਸੈਤਾ
ਨੁਯਿਆਂਨੁਲੈਸਮਸਾਗਿਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿਹੁ
ਇਗਲਾਂਕੰਘਹੈ ਜਿਸਨੈ ਦੈਈਹੁਕੰਯਾਂ
ਤੈਸੁਕੁਯਾਹੇ ਗੁਰੁਦੁਆਰੈਆਂਖਿਸੁਰਾਹੇ
੭ ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਮਦਾਤਿਠਜਾ ਘਾਂ
ਜਾਂਨੁਨੁਜਾਂਘੁਨੁਗਾਦੀਹੁਆਂਘਾਂ ਗੁ
ਇਆਂਨੁ ਅਸਾਨੁਹੁਦੈਖਦੈ ਕੀਕਿਂਯਾਂ
ਅਯੁਨੈਯਾਗਿਆਂਦੈ ਗੁਨੀਦਖੁੰਸੈਨੀਕਾ
ਯਾਂ ਗੁਰਮਸਬਦਿਸਦਾਂਗਦਾਤਾ ਸ੍ਰੁ
ਹੁਕੈਂਜਾਂਦੈਵੇਠ ਆਯੇਕਾਰਤਾਂਆਦੇ
ਦੇਵ ੨ ਗੁਰਦੈਸੁਗੁਅਸਗਸੰਯਾਗੈ

ਤੂੰ ਚੇਖਿ ਸਭਿ ਦਰਗੀਤਾਨੈ ਉਪੀਐਂ
ਅੰਤਰਿ ਤੂੰ ਕੌਣੁ ਅਪੇ ਕੌਕਬੈ ਸੁਪੈਸ
ਹੋ ਉਡੀਖਯ ਤਾਂ ਮਨੁ ਕਲੁ ਦੇਹੁ ਉਡੀਖ
ਧਾਤਾਂ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸੋਇ ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਕੀ ਦੁ
ਅਵਗੁਨ ਕੀਏ ਨਨਕ ਨਾਮ ਰਹੋ ਪਕਿਉ
੯ ਨਾਰਾਇਣ ਨਾਮ ਵੈਰੀ ਤਕਣੀ ਨਾਮ ਉ
ਬ੍ਰਿਖੈ ਮਨੁ ਅਮਣੀ ਨੀਤੀ ਦਨੰਤਾ ਨਉ
ਗਿਆਨਾਂ ਤੀਨੇ ਭਵਨ ਜਗੁ ਪਾਚਾਂ ਭੇਜਾਂ
ਜਿਨਿ ਜਾਂਤਾਂ ਸੰਤ ਸਉ ਜਿਉ ਅੰਤ
ਗਿਸਾਇਓ ਉਸੀਸਿ ਦੇਉ ਨਾਸੀਆ
ਗਿਦੈਨੁ ਕਰਣੀ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਸਾਚੈ ਇਆ
ਦੁਖਾਣੀ ੧੦ ਗੁਸੁ ਨਵੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ

ਗੁਣਗਾਵਤੀਸੰਸਾਰੇ ਜੋਗੀਸੇਖਨਰੀ
ਗੁਣਆਕ੍ਰਾਸੀਜਾਸੀਦੁਬਿਧਾਤੇ ਗੁਣਕ
ਪਾਤੇਗੈਨਵੋਭੀਕਿਸੁਪਾਤਕਾਉਬਰੰ
ਰੀ ਛੋਡੁਸਬਦਾਮਨਮਾਨਿਆਗੁਰਮੇ
ਹੈਪਤਿਮਤੀ ੧੧ ਆਖੰਮਤੀਮੀ
ਗਿਆਨੀਪੰਥੁਬਖਾਣਤਾਣੀ ਸਾਰੁਦਿਵਸੀ
ਮਾਇਆਸਾਤੇਸੰਕਟਣੀ ਪ੍ਰੀਤਮਗੁਣ
ਗੀਆਖੀਸਿਉਮਨਮਾਨਿਸਬਦੁਅਨੰਦੁ
ਆਖਿਤੀਆਖੀਕਹੀਗੁਰਮੁਖਿਕਹੀ
ਨਿਰਦੁ ੧੨ ਆਖੁਣਾਮੁਕਤੁਜਾਪਸਾ
ਆਖੁਣਕਹੁਣਾਅਣਕਾ ਆਖੀਰਾਮੀ
ਆਖੁਤਬਾ ਮਨਮੁਖੁਅੰਧਾਮੁਗਧੁਗਵਾ

ਪਾਤਸਾਹੀਨ ਆਪੇ ਆਪ ਕਰੇ ਓਹੁ ਸਚੁ ਗ
ਗਹੇ ਆਰਗਹੇ ਰਹੈ ਪਾਤਸਾਹੁ ਜਿਸੁ
ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਪਤਿ ਸਚਾ ਪਤਿਸਾਹੁ ੧੨
ਆਪੀਦੁ ਪੁਤਾਂ ਜਗੁ ਜਾਮ ਪਵੁ ਅਪ੍ਰੀਤ
ਮੇਟਣਾ ਕੋ ਸਮਰਥੁ ਆਖਿ ਸੈਭਨੀ ਰਥੀ
ਓਹੁ ਅਣਬੀਨ ਵੈਸਾ ਜਸੁ ਦੇਹੁ ਆਖੇਤ
ਇਤਾਂ ਮੁਗਧੁ ਸਿਆਣਾ ਕਥਿ ਬਿਹੂਣਾ ਜਗੁ
ਧਣੀਆਂ ਸਭ ਮੀਤ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸਗਲ ਜਿ
ਸਤਗੁਰ ਕਿਉਂ ਕੈ ਕਿਸੁ ਪਾਂਦੁ ਓਹੁ ੧੫
ਜੁਗ ਜੁਗ ਬਾਂਧ ਸਦਾ ਸੇਰਵੈਹੁ ਜਨੀ ਮਸ
ਇਨਤ ਓਸਿੰਯਥੈਗ ਜੇਦਪੈਸੇ ਅਧੇ ਅਧੈ
ਅਧਿਹੁਧਖੀ ਅਧੇਥਾ ਟਿਕਾਧਿ ਅਧਿਤ੍ਰੈ

ਗੈਰੂਯਪੰਥੈ ਕਥੀ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਜਾਸਰੀਰ
ਨਸੌਣੀ ਕੀਅਚਾਰੁਸਤਰੁਸਤੁਖੌਣੀ ਨਾਮਏ
ਭੂਤਾਂਮੁਕਤਿਕਿਓਤੌਣੀ ੧੫ ਇਤੁਨਦੈ
ਦੇਤੌਤੁਮਸਾਂਗੇ ਬਿਓਨੀਮਧਾਉਕਾਟੇਮੁਲੋਮਹੀ
ਧੀਰ ਵਾਂਟਵਟਾਂਉਂਮਾਂਦੈਜਾਂਨੂ ਕਿਆਂ
ਲੋਕਾਗੀਤੁਆਂਕਿਆਂਧਭੋਧਾਰੁ ਇਤੁਨਦੈ
ਤਟਾਂਸਤਥਾਂਨੂ ਲਾਂਣੀਮਧੈਜਾਂਦੋਰੀਬੁਆਰੁ
ਵਤਾਂਸੁਵਧਾਂਗੁਵਤਜੋਵਾਂਧਾਂਗੀ ਇਤੁ
ਨਾਂਦੈਕੈਸੀਧਤਿਸਾਂਗੀ ੧੬ ਸੁਣੁਵੀਰੁਗੈ
ਗਿਆਂਨੀਸੌਨੂ ਸੁਣੁਮਹਿਧੀਆਂਅਨੁਧਾਂਧਤਿ
ਡੀਨੂ ਸੁਣਦਾਂਤੁਣੀਦਾਰਭਾਂਸੰਸਣੀ ਸਾਂਚੀ
ਕਾਰਧੀਸੁਣਵੀਰਾਂਗੀ ਅਗਾਮਅਓਂਕੁਕਿਮਤਿ

ਨਿਹਚਲੁ ਤਾਂ ਸਿਮਰੀਐ ਜਾਂ ਚਰਣੁ ਸਿਮਰਾ
ਹੋ ਗੁਰਦੇਂ ਰੀ ਗੁਰ ਸਾਂਗੇ ਨੀਤਿ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮਤਿ ਸਿਮਰੀਐ ਸੀਤਿ ੧੦ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ
ਕਾਹੇ ਅਕਰਿ ਗਾਂਠੈ ਜਿਹ ਕੰਠੁ ਸੋਭਾ
ਛਾਂਡੈ ਕੀਸ ਕਸਦਾ ਦੀਪ ਜੈਸੁ ਤਾਂ ਉ
ਨਦੀਸੁੰ ਕਰੰਸਿ ਰਟਾਉ ਜਾਗਤ੍ਰਪੁ
ਅੰਧਕਾਂ ਧੁਕਸਾਣੀ ਕਗਿਕਾਤੈਕਗਦੀਕੀ
ਪਾਣੀ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ
ਲੋਗੁ ਕਿਆ ਕਰੈ ਸਿਖ ਕਰਣਾ ਨਜਾਣੀ
੧੮ ਪੰਜ ਤਪੰਜ ਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ
ਖਿਸਾਗਾਡੀ ਸਿਨੁ ਸਾਂਤ ਗੁਰਿ ਦੀਆ [illegible] ਖਰਾਖਰ
ਆਪੈ ਸਭੁ ਕੈਸ਼ ਖੁਗਾਂ ਤਨੁ ਜਾਗਰਾਗੋਲੀ
ਪਾਤਖੀ ਅੰਤਾ ਮੁਹੈ ਨਦੀ ਜਾਂਨੈ ਆ

ਿਨਾਮਿ ਤੇ ਮੁਹੇ ਜਾਂ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੀਅਹਿ ਅਸ
ਥਿਰੁ ਚੀਤੁ ਸਮਾਧਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਯਾਂ
ਸੁ ਤੇ ਪਛਾਣੀਅਹਿ ੧੯ ਗਗਨ ਗੰਭੀਰੁ ਗਗ
ਨੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸੁ
ਗਇਆ ਨ ਆਵੈ ਆਇ ਨ ਜਾਇ ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ਗਗਨੁ ਅਗਮੁ ਅਨਾ
ਥੁ ਅਜੋਨੀ ਅਸਥਿਰੁ ਚੀਤੁ ਸਮਾਧਿ ਸਗੋਨੀ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਿ ਫਿਰਿ ਪਵਹਿ ਨ ਜੂਨੀ
ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰੁ ਹੋਰੁ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨੀ ੨੦
ਘਰ ਦਰ ਫਿਰਿ ਥਾਕੀ ਬਹੁਤੇਰੇ ਜਾਤਿ ਅਸੰ
ਖ ਅੰਤ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ਕੇਤੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ
ਧੀਆ ਕੇਤੇ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਫੁਨਿ ਹੂਆ ਕਾਚੇ
ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੂਆ ਕੇਤੀ ਨਾਰਿ ਵਰੁ

ਸਮਾਲਿ ਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਿਜੀਵਦਾਪੂਰਨ
ਤਿ ਵਡੀਦੀਸਤੂੰਸੰਢ ਰੈਮਸੀਪਾਣੀਆਂ
ਮੇਲੁਭਗੀਆਂਸਾਤਿਗੁਰੁਮਣੀਆਂ ੨੧
ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਂਵੈਗੁਰਮੁਖਿਵੇਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿਤੋ
ਲਿਤੁਲਾਂਵੈਤੋਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿਆਂਵੈਜਾਏ
ਨਿਸੰਗੁ ਥੁੱਡੀਮੈਲੁਜਲਾਏਕਣੰਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਂਦਵੇਦਵੀਚਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿਮ
ਜਨੁਲੁਅਚਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਤੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਡੋਸਾਰੁ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਂਵੈਪਾਰੁ ੨੨
ਚੰਦਲੁਚੀਤੁਨਾਡਪੀਰਾਂਤੇ ਚੇਰਿਆਂਨੁ
ਅੰਗੁਰੀਪਾਏ ਚਾੱਰ ਕਮਲਹੁਰਪਾਂਮੇਰੀ
ਤਿ ਸਿਰੁਜੀਵਦੁਚੇਰਨਨਿਤਨੀਤ ਸਿੰਤਤ
ਪੀਦੀਸੈਮਰਕੌਰੁ ਚੇਤਡੇਵਤਡੀਮੁਜੀ

ਿਤਿ ਵਸੈਗਾਂ ਵੈਡੀਨਾਣੀ ਮੁਕਤਿਕੀਆ
ਪਤਿਤ ਸਿਉਧਾ ਜਾਣੈ ੨੨ ਚੀਜੈਦੋ
ਸੁਪੈ ਸਿਉਕਾਂਡਿ ਛੈ ਅਨਿਤਦੇਖਜਾਗਿ
ਉਂਡਿ ਪ੍ਰਯਛਾਂਦ ਜੋਸਮਕਗਿਜਾਂਰੈ ਬੰਧ
ਨਕਾਂਟ ਮੁਕਤਿਧਾਗਿਅਟੈ ਛਾਣੈਆਂ
ਛੁਚੀ ਸਗਤੁਭੁਣਾਸਾਂ ਜਿਾਖਅਣਿਕ
ਸਤੁਯੁਗੇ ਪੱਟਾਂਨ ਚੀਜੈਜੋਖਨੁਜਾਂ
ਸਿਗਿਕਾਂਲੁ ਕਾਣੈਆਂ ਚੀਜੈਭਈਸ
ਕਾਲ ੨੫ ਜਾਥੈਆਂਯਯੂ ਭੁਤਿਉ
ਲਾਗਿ ਜੁਗਿਜਾਗਿਦਾਂਤਾਂਅਦਾਨਕੀ
ਜਿਉਕਵੈਤਿਉਂਖਡਿਗਾਯੁ ਜੋਸੁਜਠ
ਉਦੇਵੈਪਤਿਸਾਯੁ ਜਾਂਗਤੁਜਾਂਗਿਗੁਣਾ
ਤਯੂਕਾਟ ਜਾਂਤ੍ਰੂ ਮੇਣਉਤਾਂ ਤ੍ਰੈ॥

ਸਮਦਾ ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਪਉ ਜਗਦੀਸ
ਗੁਰਮਤਿਮਿਲੀਐਬੀਸਇਕੀਸ ੨੫
ਝਖਿਬੋਲਣੁਕਿਆਜਗਸਿਉਵਾਦੁ ਝੂਰਿ
ਮਰੈਦੇਖੈਪਰਮਾਦੁ ਜਨਮਿਮੂਏਨਹੀਜੀਵਣ
ਆਸਾ ਆਇਚਲੇਭਏਆਸਨਿਰਾਸਾ
ਝੁਰਿਝੁਰਿਝਖਿਮਾਟੀਰਲਿਜਾਇ ਕਾਲੁਨ
ਚਾਂਪੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇ ਪਾਈਨਵਨਿਧਿਹਰਿ
ਕੈਨਾਇ ਆਪੇਦੇਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ
੨੬ ਞਿਆਨੋਬੋਲੈਆਪੇਬੂਝੈ
ਆਪੇਸਮਝੈਆਪੇਸੂਝੈ ਗੁਰਕਾਕਹਿਆਅੰ
ਕਿਸਮਾਵੈ ਨਿਰਮਲਸੂਚੇਸਾਚੋਭਾਵੈ
ਗੁਰਸਾਗਰੁਰਤਨੀਨਹੀਤੋਟ ਲਾਲਪਦਾਰ
ਥਸਾਚੁਅਖੋਟ ਗੁਰਿਕਹਿਆਸਾਕਾਰਕਮਾ
ਵਹੁ ਗੁਰਕੀਕਰਣੀਕਾਹੇਧਾਵਹੁ ਨਾਨਕ

ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਹੁ ॥੨੭॥ ਦੂਜੈ ਨੇਹੁ ਕ
ਰੋਲਹਿ ਸਭੀ ਦੂਜੈ ਬੰਧਨੁ ਦੂੰਜਿ ਸਗਲੀ
ਦੂਜਿਆਂ ਦੂ ਗਣਿਗਣਿ ਸੋਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਪਉਣੀਆ
ਰੋਹਿ ਦੂਜੈ ਗਣਿਪਰਵੈਰੀਆਂ ਗੁਰਸਬ
ਦੀਘਰਿਕਾਂਰਜੁਸਾਰੇ ਆਪੁਸਾਂਚੁਨਅਦੋਤਦੇ
ਇਕ ਭਵਣ ਤਾਂਕੁ ਗੁਪਰੀਤਮੁ ਸਟਾਂ ॥੨੮॥
ਨਾਕਨ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਪਛਤਾਣੇ ਨਾਨਕੁ ਮੁਣੀ
ਅਵਗੁਣਿ ਪਛੁਤਾਣੇ ਨਾਕਰੁ ਹੋਇਕਸਬਾਣੀ
ਨਾਹਿ ਬਡੁ ਤੇਦੇ ਸਕੇਹੁ ਦੂਜਿਆਹਿ ਪੰਧਹਿ
ਜਾਂ ਤੀਰਾਂ ਕਿਆ ਜਾਣੀ ਮਨਮੁਖ ਭੁਲਾਣੀ
ਨਾਕਨਪਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀ ਸਾਚਿ ਰਪਿਆ
ਰੀ ਸਾਚੁ ਸੁਭਾਇ ਨਾਕਰਿ ਆਣੀ ॥੨੯॥
ਹੋਆਤੋਹੋਆ ਤਉ ਸਖੀ ਕਾਂਟੇ ਚੀਗ ਸੀਆਂਰ
ਗੁਰ ਪਰਿਆਨ ਤਹਿ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੇਗਾਨੀ

ਰਾਗ ਰਾਖਿਮੁਗ੍ਰੀਪਗੀਆਪਰੋਂ ਨੀਠੀਕੰਤਿ
ਮੁਜਾਣਿਤਾ ਰਾਗਸਿਆਗੁਰਿਆਪਰੋਂਨਿਆਲਉ
ਨਾਮੁਵਖਾਣਿਤਾ ਕ੍ਰੰਮਾਗਿਵਾਸੁਤਿਕਾਪਟੀ
ਜਬਦੇਖਾਨਟੀਦੁ੍ਰਗਿ ਇਤਖਾਨਿਵਗੀ
ਸਬਦੁਮੰਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਦੇਹਿਦੇਹਿਆਖੈਸਭੁਕਾਈਜੈਓਹਦੇਰੈਦੇ
ਇਉ ਕੁਦ੍ਰਤਿਆਗੈਦੇਵਸੀਇਤਖਾਨਿਦੇਗੈ
ਸੋਹਿ ॥੪॥ ਛੰਛੋਪਤਤ੍ਰੰਫਤਉਨਿਫਗਿਲ
ਉਫਿਉਪਵਨਿਕਰਾਗਿ ਭਾਗੈਫਉਤੇਫਿਉਪਉ
ਉਨਲੇਨਿਕਸੇਪਾਗਿ ਅਮਾਅਸਾਚੀਉਗਿ
ਸਿਮਲੋਤਨਕੈਉਨਖਾਣਜਾਉ ਤਿਨਕੀ
ਗੁਰਿ ਅਪੁਨੀਐ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿਮਿਲਾਉ
ਮਨੁਦੀਆਗੁਰਿਆਪਣੈਪਾਇਆਨਿਰਮਲੁ

ਨਾਉ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਤਿਸੁ ਸੇਵਸਾ ਤਿਸੁ
ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ਜੋ ਉਸਾਰੇ ਸੋ ਢਾਹਸੀ ਤਿਸੁ
ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਿਸੁ ਸੰਮ
ਾਲਾ ਤਾ ਤਨਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਇ ੩੧ ਣਾ ਕੋ ਮੇਰਾ
ਕਿਸੁ ਗਹੀ ਣਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ਆਵਣਿ ਜਾ
ਣਿ ਵਿਗੁਚੀਐ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿਆਪੈ ਰੋਗੁ ਣਾ
ਮ ਵਿਹੂਣੇ ਆਦਮੀ ਕਲਰ ਕੰਧ ਗਿਰੰਤਿ
ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ਜਾਇ ਰਸਾਤਲਿ
ਅੰਤਿ ਗਣਤ ਗਣਾਵੈ ਅਖਰੀ ਅਗਣਤੁ ਸਾ
ਚਾ ਸੋਇ ਅਗਿਆਨੀ ਮਤਿਹੀਣੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ
ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ਤੂਟੀ ਤੰਤੁ ਰਬਾਬ ਕੀ ਵਾਜੈ
ਨਹੀ ਵਿਜੋਗਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲੈ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ
ਕਰਿ ਸੰਜੋਗਿ ੩੨ ਤਰਵਰੁ ਕਾਇਆ ਪੰਖਿ
ਮਨੁ ਤਰਵਰਿ ਪੰਖੀ ਪੰਚ ਤਤੁ ਚੁਗਹਿ ਮਿਲਿ

ਭ੍ਰੇਕਾਸੇਤ੍ਰਿਤਨਕਉਫਾਸਨਾਰਚ ਉਭ੍ਰੀਤ
ਬੇਗੁਣੁਬੇਗੁਲੇਤੰਕੀਓਰੱਖਪਣੀ ਧੰਧ
ਤੁਟੇਤੰਧਿਪਤੀਅਵਗੁਣਿਆਂਗੀਨਬਣੀ
ਬਿਨੁਸਾਚੇਕਿਉਛੂਟੀਐਗਿਆਨਕਾ
ਐਸਨੀ ਅੱਖਛਤਾਣੁਛੁਟੀਐਦਰਾ
ਅੱਖਦਣੀ ਗੁਰਾਂਸਾਂਚੀਛੁਟੀਐਕਿਓਂ
ਅੱਖਕਰੋਹੁ ਅਪਣੈਪ੍ਰਭਿਵ ਨਾ ਰੀਆਂ
ਜੈਸੰਦੈਤੇਦੋਹੁ ੨੨ ਬਾਬਾਕੰਧੈਜੀ
ਅਣਖਾਨੇਵ੍ਰਿਤੁਰਾਂਣੈਹੁ ਬਾਨਿਮਣੀਸਰ
ਭ੍ਰੇਕੈਤੇਕਾਂਜੁਨਛੀਟੇਕੋਹੁ ਕਿਰਨਾਂਏ
ਦਾਖਿਆਗੁਰੁਖਿਆਸਾਂਢਾਂਵੀਚਾਰ ਸੁਗਿਨਾ
ਲਾਂਬਜਨਬੁਨੇਨਿਪਾਰਾਂਭਾਣਾ ਸਾਂਵੇਬਾਨ
ਸਨੇਤਗੀਤ੍ਰੁਦਾਤਾਂਦਾਂਤਾ ਜਾਣਦੇਖਾਂਤਰ

ਏਕੁ ਹੂੰ ਅੰਦ੍ਰੁ ਨਯਾਵਣੁ ਖਾਨਖਨੰਤੇ ਹੋਇ
ਗਣਿਆਂ ਗੁਣ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਣਮੰਗਿਆ
ਦਾਨੁ ਦੇਵਸੀ ਵਿਣੁ ਆਗਮ ਅਯਾਣੁ ॥੨੫॥
ਦੀਏ ਅੰਦਾਨੁ ਦੀਏ ਆਂ ਦੁਹੂੰ ਕੀ ਕੀਏ
ਖਦਾਣੁ ਦੀਏ ਅਕਾਗਿਣ ਖਭ ਮੋਹਮਾਲੈ
ਤਿਖਨਾਮਿ ਢਾਹਿਣ ਉ ਸਾਗਿ ਦਾਨਾਂ ਹੂੰਵੀ
ਸੰਤੂੜੀ ਦਾਨਾਂ ਕੈ ਮਿਗਦਾਨੁ ਦਾਣਖਰੰ ਜ
+ਦ
ਨਦੂਕਦਾਣੰ ਗੁਗਮੁਖਿਗਿ ਆਨੁਥਿਅਨੁ
॥੨੬॥ ਧਨੈਸਗਿ ਐਵਾਣ ਕੂ ਗਿਐਧਨ
ਮਣਿਚੀਤੁ ਗਦਾਣਿ ਧਨੁ ਦਿਹਾਗਣਿ ਮਾਗੁ ਸੰਤੋ
ਅੰਸਿਗਮਾਣਿ ਨਾਂ ਮੁਖਿਆਂ ਧਨੁ ਗਣਿ
ਆਂ ਤੂੰ ਜਾਂ ਦਾਦੇ ਹਿ ਜੇ ਗਾਂ ਚਹਿ ਉਗਿ ਏਕ
ਮਨੁ ਦੀ ਜੈ ਗਿ ਸਾਗ ਸਰਬ ਥੀ ਐਬੀ ਕਾਜੇ

ਕੀਟੇਕ ਸੰਪਾਦਤਾਗੋਹਗਏਮਨਸਿ
ਸਬਦੁਅਨੰਦੁ ਦੁਗਜਨਤੇਸਾਂਜਨਭ
ਏਤੇਟੇਗੁਗੋਬਿੰਦ ਕਨੁਪਨੁਫਰੀ
ਉੰਡਰੀਖਸਤੁਗਤਿਪਾਈਬਾਣੀ ਸੰਤ੍ਰ
ਨਿਸੇਖੀਸਿਮਲਿਗਤੀਜਨਮਮਾਰਦੁਖ
ਨਿਵਾਰੀ ੨੬ ਨਾਨਕਾਰਨਹੁਰੀ
ਕੈਦਿਵਾਗੁਰਾਜਾਮਪੁਨਿਜਾਏ ਨਾਂਤਸੁ
ਏਡਨਰੌਡੁਤੇਅਦਾਗੁਣੀਕੀਗੋਪਤੁ
ਤਾਗੋਡ ਨਾਂਤਸੁਗਿਆਸੁਨੀਧਆਨੁਡੇ
ਨਾਂਤਸੁਪਗਸੁਥਿਅਨੁ ਇਦਰਾਨਦੇ
ਸੋਗਕੁਵਿਕਤਾਂਕਿਅਾਦਾਗਾਅਬਿਮਨੁ
ਬਾਕਿਗਡਿਵਿਦੁਅਪਨਾਂਤੰਥਨਤਿਨਾਂ
ਪਾਗੁ ਨਾਸਾਜਨਮੇਗੰਤੁਏਕਿਸੁ

ਪੜਿਕਰੀਪੁਕਾਰ ਨਾਨਕੀਪ੍ਰਤਿਪ੍ਰਤਿਦੇਸ
ਕਰੀਮੋਤੇਮੋਖਦਾਤੂ ਜਿਨਿਦਿਤੀ
ਕੀਸਿਮੋਖਸੀਗੁਰੂਕੈਤਿਤਿ ਅ ਪਾ॥
੩੭ ਪਾਥੁਭ੍ਰਾਂਪਾਥੀਕਰਿਉਥਿਆਂ
ਪਾਥਿਪਾਟੇਪਾਪੇਮਾਸਾਂ ਪਉਿਪਾਂ
ਪ੍ਰਭਖਾਂਦੇਆਪੁ ਨਾਂਤਿਮੁਸੋਂਗਾਦ
ਪੋਗੁਸੰਤਥੁ ਨਾਕਿਪਕੰਤੁਕਿਉਨੇ
ਕਿਉਕੀਤੇ ਜਾਮਕਾਂਪੁ ਕਿਉਆਂਦ
ਦੁਜਾਂਦਾਂਦੀਸੋਹੂਰਨੂਰਾਂਖਕਾਂਪੁ
ਮਨੁਜੰਜਾਂਪੀਦੇਹਿਆਂਕੀਜੰਜਾਂ
ਪਾਮਾਂਗਿ ਇਦੁਨਾਂਦੇਕਿਉਬੂਣੀਐ
ਪਾਪੇਪਰਾਗਿਪਰਾਣੀ ੩੮ ਗਿਓ
ਗਿਣੀਤਾਮੋਕਰਿਆ ਗਿਣੀਪਖੂਰਾਂ

ਅਤੀਕਿਆਂਡੂਆਂ ਕੰਢਾਂ ਚੋਗ ਚੁਗੈ
ਨਹੀਭੁਖੈ ਸੰਤਿਖੁਗਿਮਲੈਤ ਅਥੀ
ਸੁਣੈ ਜਿਉਮਛੁਲੀਟੰਥੀਜਾਸ
ਜਾਇ ਦਿਦੁ ਗੁਰਦਾਤੇਸੁਕਤਿ
ਸਭਾਇ ਨਿਨੀਨਿਨੀਅਦੈਨਿਨੀਨੀ
ਜਾਣੁ ਭੁਰਗਗਦੈਗੜੈਪਿਦਣ
ਸੁ ਸੁਦਭੁਟੈਨਿਗਿਢਸਨਪਾਉ
੩॥ ਬੀਆਂਬੀਆਂਕੀ ਮੀਥੀਗ
ਕਹੇਬੈਗਉ ਬੀਗਚਲੇਪਾਈਆਂ
ਪਰੈਬਿਨੁ ਨਬਿਨੁਜਾਣਿਜਾਉ
ਬਾਂਭੁਣਕੇਪਾਬਿਟਨੀਬਾਂਣੀਬਾਂਛੈ
ਨੀਨੁ ਜੋਓਂਵਨੀਦਾਗੁਕਾਂਮਣੀਸਕਿ

ਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਤੇਰੁ ਖਿਰਵੋਇਆਂ ਗੋਵੁ
ਸੁਣੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਂਚੀ ਮਵੋਇ ਠਕੁ
ਉਖਿਦਨਾਂ ਬੀਅ ਜੋਵਾਂਦੇ ਤੇ ਦੋਇ
ਕਾਂਦੀਕਿ ਰਵੋਂ ਕੀਰਾਂ ਸੀ ਜੋ ਕੱਲ
ਮੁਕਿੱਤ ਰੋਇ ਗੁਤ ਕਾਂਦੀ ਮਤਾਂ ਪੁਰਕਦੀ
ਨਿ ਜਪਹਿ ਵਾਸਾਂਤਰੋਇ ੫੦ ਗੌਨਿਕੌਨਿ
ਪਵੀ ਐ ਪਨਿਪਨਿ ਭਵੈਂ ਰਾਂ ਗੋਨਸਾਂ
ਉਸ ਰਫੈ ਤੇ ਸਗੌਂ ਗੀਸਖੈ ਗਿਗੋਂ ਪਖਸ
ਮਰਖਦੇ ਪਗੌਂ ਵਾਂ ਤੇ ਗਾਂ ਮਰੂ ਣਾਂ ਨੇ ਭਰੂ
ਇਵਾਂ ਨੇ ਇ ਫਰੁ ਗਾਂ ਗਾਂ ਕਿਆਂਪ ਥੀਐ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਂ ਨੁ ਰੋਇ ਪੂਰਿ ਪਵਨੀ
ਜਿ ਨੀਕੁ ਦੇ ਇਤਨ ਦਾਂ ਬੀਐ ਡੀਗੁਣ

ਗਾਇ ਸਦਾਂ ਗੀਆਂ ਤੇ ਖਰੇ ਤਿਨ੍ਹ ਨ ਪਛੋਤਾ
ਉਨੀਐ ਭਰੈਰਾਂ ਲਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਖੁ ਹੀਤੁ
ਤਾਂ ਸੁੱਖੀ ਦਾਸ ਪਾਂ ਉਨੀਐ ਭਰੈਰ ਹੁਸ
ਦੁਸਾਂ ਗੁਰਿ ਦਿਖਲਾਂ ਅਸਾਨਿ ਗਾਂਸਾਂ ਤਗੀਐ
ਸੁਣਿ ਯੱਸੰਦੀ ਅਚੋਂਫੁਣੈ ਜੀਵਦਿਆਂ
ਉਦ੍ਮਾਗੀਐ ੫੧ ਮਾਂਝੈ ਅਸਾਂਗੀਆਂ
ਕੀਮਤੁ ਮਾਂਝੈ ਅਕਿ ਮੈਨਸਾਂਖ ਉਸੁ
ਚਲੈ ਉਨੁ ਮਨੋ ਮਾਂਝੈ ਅੰਭੁ ਲਾਂਇ ਅਖਿ।
ਮਨੁ ਕੁਰੰ ਜਾਮਿ ਜਾਂਣੈ ਅਂ ਅਦਰੁ ਦਾਖ
ਕਾਂਇਕਾਂਇ ਸਨਮਤਿ ਮਨੁ ਉਪਣਾ
ਮਾਨੈ ਗੁਰ ਉਂਦ ਵਿਤਨਾਂਇ ਸੋਗਿਮੇ।
ਕੀਮਤੁ ਵਿਰੁ ਨਵੈ ਦੁਖੁ ਭਾਂਇ

ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ਕਰਣੀ ਜਿਉ ਤਿਖੁ ਮੀਠੀ
ਥਾਨੁ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨ ਮਾਇ ਦੁਖੁ ਤ੍ਰਾਂਆ
ਫਲ ਜਾਣਾ ਅਥੋਰ ਸਮੁਦ੍ਰ ਪੈਅਥੋ
ਜਾਂਣੁ ਸੁਜਾਂਣੁ ੫੨ ਜੋਅਵੀਚਸੇ
ਜਾਂਣਿ ਵਿਣੁ ਨਆਏ ਗਏ ਪਛੁਤਾਏ ਦਾਖ
ਰਹੁ ਸੀ ਸਿੰਦਨਿ ਖਿਦੈ ਨਦੀਐ ਉਤਾਂਏ
ਸੇਵਾ ਨਉਖੋਲੇ ਮਿਤ ਨਡੀਗ ਗੀਆਂ
ਧੰਧਾਂ ਸੁਆਂਦ ਗੁਤੀ ਮਾਗੀਆਂ ਜੋਦੀਸੈ
ਸੱਚਾ ਪਾਸੀ ਕਿਸਵਰੁ ਮੈ ਰੁਕਰੋ ਉ ਚੀਓ
ਸਮਯਉ ਅਪਦਾਂ ਤਨ ਮਨੁ ਆਗੋ ਦੇਉ
ਅਮਥਿ ਗਕਾ ਰਾਂਤ੍ਰੂਵੰਦੀ ਤਿ ਸਰੀ ਮਣਿ
ਸੁਣਵੀ ਮਾਂ ਗੋਡਉ ਮੁਣੀ ਮਥਦ ਗਤੀ ਮਿਣਿ

੫੩ ਸਾਲਾਂਉ ਨਕੋ ਗੋਰ ਸੰਮੁਨਹੁੰ ਸੁਫਕੀਰ
ਦਾਗੀਅਥੋ ਅਥਰੀਕੋਨਸਥੋਈਹ ਗੋਰ
ਭੁਾਂਗੀਤੰਦਣਾਂਸਾਰੂੰਗੋਂਅਸਗਰ ਮੈਤੀਨਅ
ਦਗਾਣਸ਼ੀਮੁਸ਼ੀਦਿਣੁਸੁਣਕਿਰਥਕੀਜਾਵੇ
ਗੁਣੀਅਾਂਗੁਣਾਵੇਪੂਰਗਿਅਵੋਕਿਉਕਿ ਨਸਿ
ਵਾਉਂਦਅਾਂ ਤਿਨਹਿਜੋਸੀਵੀਗਣਾਕਰ
ਜਿਥਸਿਵੈਸੁਗਾਾਂ ਅਦਾਸੁਦੀਭਾਸੁਗੋਤੇਕਰ
ਭੀਵਸੀਤਨਾਂਕਾ ਕਿਵਸੀਤਨਾਂਗੁਣਨ
ਜਾਂਥਨੀਸਿਤਰਾਗੁ ਸੁਵਾਂਦਨਕੋਰੇਵੀਵਾਂਗ
੫੫ ਵਾਸਕਰੀਅਥਾਰਸਮਵੇਆਣੇ
ਵਿਸਾਹੜੀਵਕਾਂਹੁ ਕਾਂਕਸਾਂਦਹਿਸਾਹਿਧ ਟੋਲਾਤ
ਧਾਗੋਹਕਾਂਹੁ ਵਕੁਵੇਰ ਕੁਹੀਅਾਂਹੀਆਂਬਰੇ

ਮਨਰੁਦਿਸਾਗੈ ਗਰਿੰਦ ਤਿਪਤਿਸਾਂਤਕੀ
ਕਦੇਨਆਂਵੈਣੀਗੈ ਚਂਕਾਗੁਕਤੀਸੈਖ
ਸਮਕਾਂਸਰੁਤੈਤੁਤਸਟੋਹੁ ਦਸਤੁਗਾਂ
ਹੁਆਂਪਣਾਂਤਪਤਿਨਥੈਸਾਤਿਸੋਹੁ
ਧੀਤਮਤੀਬਦਕਿਆਣੀਆਂਜੈਣਾਂਦੈ
ਤੈਦੇਹੁ ਆਂਪਕੇਗੇਕਿਸੁਤਆਬਸੋਅ
ਦਾਨਕੀਹੁਕੋਹੁ ੫੫ ਬੀਜਨਤੁਸੁਹੈ
ਕੇਨਤੇਬਕੈਦੁਣੀਦਪਾਹੁ ਨਕਕੀਦਾਂ
ਗਦਾਨਾਨ੍ਹੁਮਸੋਬਮਾਂਚੈਤਾਹੁ ਦਸੁਦਿਰੁ
ਜੁਬਤਾਨਿਗੰਝਨਮਸੀਦਾਗੋਤੁਬੀਦਾਂਗ
ਝਾਣਾਂਗਤਨਥਰੁਮਾਂਦਕੀਸੀਤਗੁਮਣਕ
ਬਦਾਂਗੁ, ਦੇਤਸੁਤੋਦਾਂਪੂਬੀਮਣੇਹਿਕਮਹਿ

ਤੇਕੈਰਚੀਉ ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਮਸਾਸਿਸਮੇਵਣੁ
ਲੈਪਊਂਚੀਉ ਰਚਨਾਰੰਗਿਸਾਜਿਨਿਰਚਿਰੰਗਿ
ਸਿਰਿਆਆਕਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿਬੇਅੰਤੁਧਿਆ
ਈਐਅੰਤੁਨਪਾਵਣਾ ੫੬ ਣਕੈਰੁ
ਣਪੰਸਜੀਉਸਚੀ ਤਿਸੁਬਿਨੁਸਾਚੁ
ਅਵਰੁਨਕੋਈ ਣਕੈਗਾਹੁਕਮੁਸਤਖੁ
ਹਿਵਸੈਮਨਿਮਾਹਿ ਗੁਰਪਸਾਦੀਹਿ
ਧਾਣੀਐਮਤੁਕਰਮਿਭਾਣੀਏ ਸੋਸਾ
ਸਾਹਿਸੁਭਿਯਨਾਮਿਸ ਗੁਰਮੁਖਿਪੁ
ਹਿਤਸਮਾਵਾਸ ਤ੍ਰੈਲੋਕਾਨਾਇਟਿਬਹਿਣਾਇਆ
ਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ ਆਪੁਗਵਾਇਆ
ਰੂਪਨਾਟਿਆਣਹਿਵਰਹੁਪਾਇਆਨਾ ੫੭
ਸਾਚੁਨਾਮੁਪਾਸਦੇਹੀਐਧਨੁਕਰਾਹਵਿ

ਭਾਈ ਸਾਹੁਸਦਾਹੈਸੰਚਿਅਨੁਦੁਖਪਾਹੋ
ਸੁਆਉ ਸਾਚਿਆਈਸਚੁਸੰਚਿਆਸਾਚਉ
ਨਾਮੁਅਮੋਲੁ ਭੀਨਿਰਮਾਇਲੁਉਜਲੋ
ਪ੍ਰੀਤਿਸਾਚੀਸਚੁਬੋਲੁ ਸਾਜਨੁਮੀਤੁਸੁਜਾ
ਣੁਤੂੰਤੂੰਸਚੁਸਰਵਰੁਹੰਸੁ ਸਾਚਉਰਾਖੁਮਨਿ
ਗ
ਵਸੈਪਉਲਖਿਆਣਾਗੀਤਿਸੁ ਸਾਹਿਆਅਮਤਾ
ਮਡਣੀਐਜਿਸਿਕੀਤੀਸੋਜਾਣਦਾ ਖਿਖਿਆਂ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਤੇਨਉਤਰੈਤੁਸਪਸੁਜਾਣਦਾ ੪੯
ਇਆਂਦਿਤੂੰਦੇਖਿਆਗੇਤੁਤੀਣਾਕੋਆ
ਸੰਖ ਗਣਤਨਆਵੈਕਿਉਗਣੀਖੇਖਿ
ਖੁਧਿਆਮੁਏਬਿਸੰਖ ਖਸਮੁਪਛਾਣੈਆਪਣਾ
ਖੁਲੈਬੰਧਨਪਾਇ ਸਬਦਿਮਹਲੀਖਰੂ
ਇਆ ਸਾਚਸੁਖਵਣੀਐ ਖਾਚਾਚਖੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿਆਏ

ਫੂੰ ਅਪੇਵਸਾਂਉ ਸ ਗੋ ਮਾਨਿਤਨਿਮੁਖਿਜਪੈ
ਸਦਾ ਗੁਣ ਅੰਤਰਿਮਨਿਵਸਿਗ ਤਿਨਿਸੇਵਕਪੈਖ
ਪਾਇਸੀਬੀਜਾਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿਕਾ ਜੰਤਉਪਾ
ਇਹੀਦ੍ਰਿੜਪਾਇਆਨੁਕਾਰਾਂਅਪਾਰਅਪਾਰ
੫੬ ਸਿਰੀਸਟਚੇਉਨਜਾਂਏਕੀਮ
ਸਿਰੀਸਟਕਹੈਸੰਨਿਤਚਉਤਿਮ ਸੰਪੈਕਰਿ
ਸਾਧਿਆਈਐ ਸੰਪੈਗੁਰਿਬਿਲਵੇਕੀਪਾਈ
ਐ ਸੰਪੈਕਾਗੋਇਚਕਰੁਚਾ ਸੰਪੈਸਾਥਿ
ਚਾਲੈਤਾ ਬਿਨੁਸਾਚੇਨਾਇਵਗੈਤਮਨੁ
ਤਾਗਸੁਪਾਵੈ ਬੁਟੈਗਿਦਾਣੀ ਪਾਂ ਤਰਕ
ਤਿਤਤਸਧਿਤਿਸਾਤਿਤਾਂਗੁ ਤੁਕਤਰ
ਕਾਰੀ ਸੋਸੁਈਸਬਦਿਗਵੈ ਮਨਿਗਿਆਨੁ
ਤਾਗਸੈਕਨਾਪਾਂਸੇਕਾਗਿਖਾਂਕੀਮੀਗਾ

ਸਿਖਿਆਰੀਤਿਮਸੁਖਮਨੀਆਂਸਗਾਵਣਾਸੁਣਾ
ਗਾਵਣਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ
ਤਿਸਿਤਉਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰਾ ਤਿਸਿਖੁਕੇਰੇ
ਸੁਖਮਨੀਆਂ ਦੇਵਣ ਸਮਝਿ ਬੀਚਾਰੀ ਤਿਸੁ
ਪੜਦਾਂ ਤਿਸੁ ਸੁਣਦਾਂ ਤਿਸਿ ਸਚਾ ਪੁਰਖ
ਆਰੁ ਤਿਸੁ ਪਾਈਐ ਤਿਸਿ ਪਿਆਰਾ ਸੁਣੀਐ
ਤਿਸੁ ਕਹਾਂ ਸੁਖਦਾਤਾ ੫੧ ਦੋਖੁ ਨਸਟ
ਹੋਤ ਸਭੀ ਜਿਨਿ ਪਾਪ ਕਮਾਤਾ ਅਧੇ
ਆਰਾਧੀ ਜਿਨਕੀ ਆਂ ਕੀਰਤਿ ਪਾਵਹੁ ਧਾ
ਕਰੇ ਤਿਨ ਕਉ ਹੋਰਿ ਆਖੀ ਆਂ ਸੁਖ ਫਲ ਗੁਰ
ਕੀਤਾ ਜਿਨਿ ਆਖਿਆਂ ਤੇਹ ਜਿਨ ਸਭੀਐ
ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਸਾਰੋ ਨਦੀ ਤੇਰੀ
ਸੁਖਮਨੀਆਂ ਨਾਨਕ ਸਭ ਦਕੀ ਤੇਰੀ

ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਉਬਰੇ ਗੁਰਬੀਚਾਰਿ
ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਦੀ ਤਿਸੁ ਕਾ ਕਿਆ
ਕੀ ਕੀਤਿਆ ਜਾਇ ॥ ਬਿਲਾਵਤੁ ਗੁਰਿ
ਅਥਰੋ ਜੀਅਨਿ ਤਿਸ ਵੈਦ ਤਾਂ ਦੇਖਾਇ ॥
ਪਉ ਧਿਆਧਿਆ ਧਿਨ੍ਹ ਆਆਖੀਐ
ਜਿਹਦਿਆ ਜਿਹਚਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਕਾਣਿ
ਜਿਹਦਿਆ ਸਏ ਕਰਤੁ ਲਏ ਰਾਮ
ਨਾਮ ਜਿਲਦਲਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਾਂ ਬਿ
ਦਿਆ ਬੂੰ ਦਾ ਬਿਖੁ ਖਟੇ ਬਿਖੁ ਖਾਇ
ਮੁਰਖੁ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਈ ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ਨਾਸੁ
ਕਾਇ ॥ ਪਉ ਧਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀਐ
ਸਾਟੀ ਨ੍ਹਆਮਿ ਤਿਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ
ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤੁਲਾਣਿ ਜਗ ਮਹਿ ਲੋਇ ॥ ਸਭੀ
ਪਟੀ ਸਤਿ ਮਨਿ ਪਤੀਐ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਇ

ਨਾਨਕ ਸੋਧਿ ਵਿਆਂਸ ਥਾਂ ਕਿਤੈ ਬੀਨਾਂ ਦਾਸੁ
ਰਾਮਨਾਮੁ ਗਾਇਓਫਾਂਰੁ ੫੫
ਹੁਤ੍ਰੈਵਾਂਰ ਸੰਪੂਰਨ ਭਏ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀ ਮ: ੧ ਰਤਨਮਾਲਾ

ਜੋਨਰੁਕਾਮਣੀਸਿਮਣਾਵੈਮਨੁ ਪੰਚਾਮੀ
ਉਦੈਅਸਥਾਨੁ ਪੰਚਾਂਕਾਂ ਜੋਜਾਣੈਭੇਉ
ਆਪੇਕਰਤਾਂਆਪੇਦੇਉ ਅਗਮਸੰਗ
ਮੁਜੋਇੰਦ੍ਰਜਾਇਣ ਬਧੈਨਉਗੁਰੁ
ਧਿਸਮਤਿਆਇਣ ਸਤਿਸਤਰੀਧਾਰੈ
ਟਰਚਾਗੈ ਤਾਂਕੈਆਗੈਬਨੈਦ੍ਰਆਗੈ
ਅਠਅਠਾਰਬਾਂਰਬਸਿ ਆਗੇਕਾਂ
ਚਉਰਾਸੇਰਸਿ ਤ੍ਰਿਚਿਨਦੀਸਹੰਸੀ
ਤਰੈ ਨਾਨਕਕਹੈਉਦਾਸੀਸਾਇ ੧
ਸੋਹੰਦਾਸੀਜੋਕਾਇਉਦਾਸੁ ਤ੍ਰਿਗੁਣਿਧਿਆਪ
ਸਿਰੁਅੰਚੰਚੋਇਰਾਸੁ ਅਨਿਗਿਸਾਰੈ

ਜੋਗ ਅਉਰ ਅਸ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੈ
ਧਸੁ ਜਿਤੁ ਘਟ ਦੁਤੀਆਂ ਦਖਘਾਫੁ
ਮਠਿ ਨਾਫੀ ਨਾਨਕ ਕੈਹਉ ਦਾਸੀ ਸਾਈ
੨ ਭੀਆਂਨੁ ਖਕਾਮੁ ਲੈ ਮਨੁ ਸਉ ਭੁਲੈ
ਸਾਗੁ ਦਸਾਂ ਪੰਚਾਂ ਕਾਂ ਭੁਲੈ ਸਨਮਾਨ
ਕਉਣੁ ਪੈਗੰਬਰ ਤੀਹ ਖਪਾਸੈ ਕੈ ਸੈ ਸਠ
ਜਿਨੀ ਨੀਏ ਤੁ ਸੈ ਪੁਸਨੈ ਕੀਮਤੀ ਨਾਨਕ
ਕੈਹਉ ਦਾਸੀ ਸੋਈ ੩ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰੀ
ਅਠਸਠ ਹਟ ਤਾਂ ਕੇ ਥਾਨ ਸੇਵਕ
ਪਾਟ ਅਉਘਟ ਘਾਟੀ ਬਖਮ ਸੋਬਾਣ
ਐਸਾ ਮਾਰਗੁ ਲੁਗੁਰੂ ਦਖਾਈਆ ਦਉਸੀਸ
ਅਹਿ ਸਹਜਿ ਪਹਿਤਿ ਆਈਆ ਅਠਸਠਿ

ਬੋਧੋਕਹੀ ਨਾਨਕਕਵੈਉਦਾਸੀਸੋਈ ੫
ਪ੍ਰਥਮੇਗੁਰਸਾਖਰਗਿਣਤਦਕੋ ਦੁਤੀਅਦ
ਅਖਰਰਿਸ੍ਰੁਸਾਇਯੋ ਦਖਣੋਤੇਜਰਿ
ਪਛਮਜਾਣੀ ਤਾਂਅਰਿਦਪਟਦਕੀਸਿਖੀ
ਪਾਣੀ ਪਛਮਨਿਜੋਚਨੈਸੁਮੇਰ ਅਦੇ
ਪ੍ਰਦਖਣਾਕੇਨੀ ਸਧਿਤਪੁਰਿਆਂਉਪਰਿ
ਕਰਿਭਾਂਦਾ ਤਿਥੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਂਆਸਣੁ
ਜਿਨਿਡੀਠਾਤਨਾਂਮਾਂਲਧਪਾਈ ਨਾਂਨਕ
ਕਵੈਉਦਾਂਸੀਸੋਈ ੫ ਕਾਣਸੁਗਣਤਾਂਗਿ
ਵਾਂਗੁਰਦ ਤਿਸਕਉਅਰਦਿਨੀਸਸਦਾਮ
ਨਦੇਸਰਦ ਭੇਦਸੁਣਾਪੁਰਾਕਰਦ
ਅਹਿਨਿਸਿਸ੍ਰਦੋਨਾਜਦਰਦ ਕਹੈ
ਬਿਸੰਤਾਪਾਣੀਪਰਦ ਜਿਨਿਗਣਕੇਸ

ਰਾਮਗੁਰਿਚਾਪੀ ਨਾਨਕਕੌਤੁਉਦਾਸੀਸਾਧੂ
੬ ਗੁਰਅੰਭਗਤਾਂਸੋਹਦੀਆਂ ਜਗੀ
ਪਿਰਦੇਵਾਂਮੁਕਤਾਂਮੁਕਤਾਂਸਾਰੀ ਇਸ
ਟਿਦਿਆਭੁਕੀਦੇਵੈਦਾਨੁ ਜੋਧਾਟੀਕੇ
ਤਾਂਸਿਦਿਆਂਜਾਣਾਏ ਦੁਨਸਾਧੂਦਾਂ
ਸੁਕੀਆਂਉਤਾਂ ਨਾਨਕਕੌਤਸਾਧੂਅਰ
ਪੁਤਾਂ ੭ ਚੰਦਾਣਚਾਹੀਏਨਜਾਣੀਏਤਮਾਸੇ
ਜਮਹੋਜਾਣੀਏਨਕੋਲੋਪਾਸੈ ਅੰਧਿਦੰਗੇਹੋ
ਤਨਾਂਹੋ ਗੁਰਾਂਦੀਆਂਆਂਗਤਾਂਹੋ
ਪਾਪੀਜਾਣੀਏਨਵੀਦੇਵਕਾ ਏਤਸਿ
ਗੁਰਦੇਨਾਨਥਾਂ ਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਨਤੋਪੁਤਾਂ
ਨਾਨਕਕੌਤਸਾਧੂਅਰਪੁਤਾਂ ੮ ਅਸੁਰ
ਨਦੀਉਪੁਨੀਤੋ ਅਤਿਸਿਮਾਦਾਂਸੰਧੀ

ਸੈ ਰਵਭੁਹਣਟੇ ਪਲਟੇ ਪਹਿਲ
ਸੁਹਿਰਵਾਏ ਅਵਾਗਹਿਲ ਮਨਪਹਿਲੌ
ਖੈਬੰਧ ਲੈਤ ਕਿਰੀਟੀ ਕਿਰਟੀਸੰਧਿ
ਅਪੁਏਬ ਸਮਾਤਿ ਖੈਭੂਤਾ ਨਾਨਕਦੇ
ਸੋਈ ਅਹਿਸੁਤਾ ੯ ਗਗਨਤਾਗਿ ਰਹਿਹੰਥੁ
ਹਿਰਾਵੈ ਅੀਡਸਿਸੁ ਗੁਰੈ ਲੋਗੀ ਧਾਵੈ
ਪੂਰਾਡੁਏਤਾ ਸੈਹੀ ਯਗੇ ਅਵੈ ਛਿਡਿਖਿ
ਸੋਯਕਮਾਵਤਜਗੀ ਅਣਿਏ ਡਸੁਨਮ
ਸੁਐਸਗੀ ਸੰਤਾਗਿਮਡੈਨਖਿਨਸੈਭੂਤਾ
ਨਾਨਕਦੈ ਸੋਈ ਅਵਯੁਤਾ ੧੦ ਅਸਵ
ਸਾਯਹਿਣਾਮੁਖੋਡ ਪੰਜਤਰੀਗਡੁਐ
ਗੈਤ ਬੈਕੀਲਿਧੂੰ ਅਣਪੁ ਅਡਗੀ
ਸਾਪਕੀਪੰਗੀ ਸਿੰਤਾਵੀਰਗੀ ਜੜਸਰ

ਸੰਤਮੁਸੁਗੰਤਿਥਪਾਏ ਨਾਨਕਕੌਜੋਗਕੇ
ਪਾਵਏ ੧੧ ਜਾਂਵੌਲੈਤਾਂਵੂਡਮੀਆਂ
ਨੀ ਅੀਤੀਨੀਸਗੌਜੌਗੀਪਆਂਨੀ ਸੁੰਨੈ
ਮੰਤ੍ਰਾਮਾਈਨੌਗੀਪੈਗ ਗੁਰਪੁਸਾਂਦੀਕਏ
ਨਮੈਗ ਸ੍ਰੀਤੀਥੀਪਸੇਦਡੁਗੁਗਕੀਸੇਦਾਂ
ਤਾਂਕਤਥੰਦੀਤਮਗਾਲੇਦੇਦਾਂ ਸਿਤਕਾ
ਭੇਦੁਨੇਟੇਈਸਿਥਾਏ ਨਾਨਕਕੌਜੋਗ
ਕੇਲਾਵਏ ੧੨ ਤਾਂਮਸੁਤੈਸਨਾਂਲਓ
ਨਿਦਾਂਗੈ ਪੰਰਅਗਨਿਪਾਟਿਭੀਤਗੀਜਾਂਗੈ
ਅੀਤੀਨੀਸਗਉਗਗੀਗਤਦਾਂਹੁ ਸਤੁਸ
ਓਪਜੈਦੁਗਮਤਿਜਾਂਹੁ ਸਾਂਪਨਿਦਕੈ
ਸਾਂਪੈਦਾਂ ਗੁਗਥਿਤੁਮੰਤ੍ਰਨਜਪੀਐ
ਤਾਂ ਓਤਮੁਕਾਂਪੀਜਾਕੀਜਕਦੀ

ਨਾਨਕਕਉ ਜੋਗਕੇਪਾਖਣ ੧੩ ਪੰਜੋ
ਇੰਦ੍ਰੀ ਇੰਦ੍ਰੂ ਤੁ ਕੀਏ ਰਖੈ ਮੋਤਖਾਮੁਖਤੁ
ਅਸਤ੍ਰਨਭਾਖੈ ਕੇਟਕੇਟੰਤਗੀਤਤਕਾਥੇ
ਤਾਂ ਗਗਨਮਤ੍ਰਪਾਮੀਤਗਖੇਰੇਤਾ ਸਤ
ਜਿੰਥ ਤ੍ਰਆਂਪਾਸ੍ਰਤਗਭਰੇ ਜਾਪ੍ਰਿਕ੍ਰਿਵੇ
ਦੀਮਤ੍ਰਨੁਕਰੇ ਪੰਜਸਤਨਉਪਾਗ
ਸਖਦ ਨਾਨਕਕਉ ਜੋਗਕੇਪਾਖਣ
੧੪ ਪ੍ਰਗਖਰਕ੍ਰੈਧਵਾਮਿਕਉਤ੍ਰਾਦੇ
ਮੋਦਸਾਸਿਦਵੈਪ੍ਰਿਕਤਮਿਪਾਦੈ ਓਟ
ਪਾਂਟਦੀ ਚਿਤਿਵਾਂਟ ਤੌਪਗਜਾਂਏ
ਅਓਪਟਪਾਂਟ ਨੇਓਖੰਡ੍ਰਦੇਵੈਪੁਗਕ
ਪਵਾਮਓਤਾਦਖਣ ਨਾਨਕਕਉਜੋਗ
ਕੇਪਾਖਣ ੧੫ ਸ੍ਰੀਏਤਨੁ ਭਾਂਡ੍ਰਾਸੁਗ
ਤਿਤਪੀਉਦ੍ਰਤੁ ਪਾਂਣੀਏਸਤ੍ਰਸਮਾਂਏਤ

ਸੁਣੁ ਜੁਗਤਿ ਜਤਨੁ ਕੀ ਸਤਿ ਜਰਾਮਂ
ਦੈ ਜੁਗਤਿ ਦੇ ਦੂੰਦਾਂ ਦੀ ਦਕੀ ਦਸਾਂਦੇ
ਜਿਤ੍ਰਹੁ ਮਥਾਣਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਨਾਉ ਜਿਉ ਜਿਥ
ਪਿਤਾਪੀਐ ਕੇਦ ਣੁ ਨਾਂਉ ਗਿਣਦੋਂ ਗ
ਜਿਣੈ ਤ੍ਰਾਂਦਾਂ ਮਥੁਰ ਨਾਂਨਕਦੇ ਤੋਂ
ਮਕਣਾਪਰ ੧੬ ਤ੍ਰਾਚੈਂ ਕੈਯਾ ਗੈਨੇ
ਉਦਾਸੁ ਦੂਤਾਂ ਕੈਯਾ ਕੈਗੈਨਦਾਸੁ
ਉਦੂਾਂਕੈ ਸਥਾਂ ਦੈ ਬਿਣਾਂ ਧੁਿਆਂਗੀ ਨਾਕ
ਕੈਤੋਂ ਸੁਈ ਬੈਰਾਂਗੀ ੧੭ ਸੁਬੈਰਾਂਗੀ
ਜੋਥ ਤ੍ਰਮਿਤਿ ਆਂਦੈ ਜਿਦ ਕੈ ਤ੍ਰਾਂਗੈ
ਸਕੀਤਿ ਨਿਦਾਂਦੈ ਜਿਦ ਸਕਤੀ ਕੇ
ਕਾਮਕੈ ਤ੍ਰਜਾਗਦ ਸਤੁ ਤ੍ਰੌਚ
ਗਜੈ ਤ੍ਰੈਸਾਂ ਦਾਂ ਤੁਮਾਂਤਿ ਗਦਕਾਂ
ਜਿਤ੍ਰੁਥਾਂ ਪੈ ਤੋ ਗੈਜਾਂਤਿ ਦਕਾਂ

ਤਾਂਮਸੂੰਤਿਸਨਾਂਸਗਾਪੀਤਆਗੀ ਨਨਕ
ਕਉਸਣੀਥੈਂਆਗੀ ੧੮ ਇਤਿਆਉਸਰ
ਪ੍ਰਿਟਦਂ ਸਤਨਾਮਂਕਾਪੁਰਖਜੀ ੧
੧ਓ ਸੀਤਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਸੀਟਿ ਖਿੰਗਤਕੀ ਸਗੁ
ਕਵਨਗੁਕਵਨਉਚਰੇਆਂ ਕਵਨਮੁਖੁ
ਕਵਨੁਮੋਹਾਂ ਕਵਨਦਸਨੁਪੇਗਉ
ਪ੍ਰੇਕਾਂ ਸਤੀਜੋਥੈਸਨਿਕਖਿਕਖਿ
ਖਾਂਉ ਕਿਤਸਬਦਅਪਰੰਪ੍ਰਗਜਾਂਉ
੧ ਸਬਦਗੁਸੂਗੀਤਚਰੇਆਂ ਮਨੁ
ਮੁਖੁਪਦਨੁਮੋਆਂ ਤਨੁਦਸਨੁਪੇ
ਗਿਉਆਂਪ੍ਰੇਕੇਆਂ ਸਤੀਜੋਥੈਸਨਿ
ਕਖਿਕਖਿਆਂਉ ਇਤਸਬਦਅਪਰੰ
ਪ੍ਰਗਜਾਂਉ ੨ ਨੈਖਿਂਗਨਕਵਨਮੈ

ਨਾਮੁ ਕਿਵਦੁ ਸੁਣਤਾਨੁ ਕਵਦਾਲੋਕੇ
ਵਸੀਰਪੂਪਾਨ ਕਵਦਾਲੋਸੋਗਂਝਾਂਕਵਦਾ
ਸੋਮਡਤਾ ਦੇਡੇਸੋਖੰਬਨਨਾਮੁਕੀਆ
ਥਾਂਤਾ ੩੨ ਗੁਸਾਂਈਕਹੀਆਨਾਮੁ
ਨਾਉਸੁਣਤਾਨੁ ਪੰਡਲੋਕਥਸਾਰੇ
ਪਯਾਨ ਮਨੁਗਂਝਾਂਪਹਿਰਾਂਮਡਤਾ
ਲੇਡੇਸੋਗੁਸਾਂਈਨਾਮੁਕੀਆਥਾਂਤਾ
੫ ਸੋਖੰਬਨਕਲਂਦਸਦਾਮਨੁਆ
ਕਲਂਦਸਦਾਂਪਦਦਾ ਪਦਦਾਲੇਏ
ਮੈ ਘਇਤਾਂਲਿਬਨਾਵੈਪਸਾਂਕਵਦਾਘੁ +
ਗੁੰਚੈਆਂਨੂ ਦੇਡੇਸੋਖੰਬਨਸਬ
ਦਕਾਂਦੀਚਾਂਗੁ ੫ ਗੁਸਾਂਈਸਿਰਦੇਬ
ਸਦਾਮਨੁਆਂਤਾਂਭਿਦਸਦਾਂਪਦਦਾ
ਪਦਦਾਲਡਟੁਘਾਏਤਾਂਲਿਬਨਾਵੈਪੰਕਾਂ

ਤਤੁਗੁਰੁਅਗਿਆਨਿਭੁੰਚੈਅੜਾ॥ ਪਉੜੀ
ਸਾਚੀਸਬਦਿਕਮਾਈਐ॥੬॥ ਸਲੋਕ
ਜੇਕਰਦਾਮੁਖਿਆਂਦਾਏਕਰਦਾਮੁਖਿ
ਜਾਂਦਾਂਕਰਸੈਨਾਂਹੀਕਰਦਾਸੈਸਚੀ
ਸਾਸੁਪੋਸੁਗੁਨਿਰਪਰਦਾਂ ਕਰਦਾਸੁ
ਮਹੀਕਿਦਾਦੁਆ॥ ਦੋਹੋਸਲੋਕਮਸ
ਬਦਕਾਂਦੀਹਾ॥੭॥ ਗੁਸਾਂਈਉਤਸੋ
ਮੁਖਿਆਂਦਾਂਦਖਦਾਮੁਖੀਜਾਂਦਾਂ
ਨਹਿਸੈਨਾਂਹੀਸਪਾਣਸੈਸਚੀ ਸਾਸੁਪੇਗੁ
ਨਿਰਪਰਦਾਂ ਅਸਤੁਮਹੀਅਸੰਤੁ
ਦੁਆ॥ ਪਉੜੇਗੁਸਾਂਈਸਬਦਕਾਂਦੀ
ਹਾ॥੮॥ ਸਲੋਕਮਹਿਲਾਕਿਤਪੂਰੈਪਾਂਸੈ
ਬੰਧੁ ਕਿਤਪੂਰੈਪਤੈਨਕੰਧੁ ਕਿਤਪੂ
ਰੈਸਸੀਅਗੂਟੈ ਕਿਤਪੂਰੈਸਾਂਏਆ

ਮੋਹਤੂਟੈ ੯ ਗੁਸਾਂਈ ਮਨੁ ਪੂਰੇ ਚੈਤਾਂਣਾਂ
ਗੋਵਿੰਦੁ ਪਰਦਾ ਪੂਰੇ ਚੈਪ ਤ੍ਰੈਨਵੰਧੁ
ਗਿਆਂਨੁ ਪੂਰੇ ਚੈ ਸਸੀ ਅਰੂਟੈ ਸੂਰ ਪੂਰੈ
ਮਾਂਣਿਆ ਮੋਹ ਤੂਟੈ ੧੦ ਗੋਵਿੰਦ ਵਾਂ
ਦੇਸੁ ਤਾਂ ਗੁਰ ਕਉ ਆਦੇਸੁ ਆਦੇਸ ਕਾਂ
ਵਰਦਾ ਉਪਦੇਸੁ ਗਿਆਂਨ ਕਾਂ ਗੁਰਸੰ
ਤੋਖੁ ਗੁਰ ਭਗਦਾਂਣਾਂ ਗੋਸਟ ਪਾਵੈ ਸੁਖੁ
੧੧ ਗੁਸਾਂਈ ਆਦੇਸੁ ਤਾਂ ਗੁਰ ਕਉ
ਆਦੇਸੁ ਆਦੇਸ ਕਾਂ ਅਨੁਪਦੇਸੁ
ਮਨ ਕਾਂ ਗਿਰ ਤਾਰੇ ਦੇਸੁ ਗਿਆਂਨ ਕਾਂ
ਗੁਰੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗੁਰ ਭਗਦਾਂਣਾਂ ਗੋਸਟ ਪਾਵੈ
ਸੁਖੁ ੧੨ ੧ ਸੰਪੂਰਣ ਗੋਸਟੀ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ੯੩

ਰਾਮਕਲੀ ਮਃ ੩ ਅਨੰਦੁ

ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਤ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਵਜੀ
ਆ ਵਾਧਾਈਆ ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀਆ
ਸਬਦ ਗਾਵਣ ਆਈਆ ਸਬਦੋ ਤ ਗਾ
ਵਹੁ ਹਰੀ ਕੇਰਾ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਵਸਾਇਆ
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾ
ਇਆ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ
ਨਾਲੇ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਰਹੁ ਤੂ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਦੂਖ ਸਭਿ
ਵਿਸਾਰਣਾ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਓਹੁ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਾ
ਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਣਾ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਸਮਰਥੁ
ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ਕਹੈ

ਨਾਨਕੁਮੰਨਿਮੇਰੇਸਦਾਰਹੁਹਰਿਨਾਲੇ ੨
ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਾਕਿਆਨਾਹੀਘਰਿਤੇਰੈ ਘਰਿ
ਤਤੇਰੈਸਭੁਕਿਛੁਹੈਜਿਸੁਦੇਹਿਸੁਪਾਵ
ਏ ਸਦਾਸਿਫਤਿਸਲਾਹਤੇਰੀਨਾਮੁ
ਮਨਿਵਸਾਵਏ ਨਾਮੁਜਿਨਕੈਮਨਿਵ
ਸਿਆਵਾਜੇਸਬਦਘਨੇਰੇ ਕਹੈਨਾਨਕੁ
ਸਚੇਸਾਹਿਬਕਿਆਨਾਹੀਘਰਿਤੇਰੈ ੩
ਸਾਚਾਨਾਮੁਮੇਰਾਆਧਾਰੋ ਸਾਚੁਨਾਮੁ
ਅਧਾਰੁਮੇਰਾਜਿਨਿਭੁਖਾਸਭਿਗਵਾਈ
ਆ ਕਰਿਸਾਂਤਿਸੁਖਮਨਿਆਇਵਸਿ
ਆਜਿਨਿਇਛਾਸਭਿਪੁਜਾਈਆ
ਸਦਾਕੁਰਬਾਣੁਕੀਤਾਗੁਰੂ

ਿਦਰੁ ਤੁਮੈਜ ਸਵੀ ਆਂਪੁਤੁ ਦਰਿਆਂ

ਪ੍ਰੀਆਂ ਕਉਨਾਨਕੁ ਸੁਨਹੁ ਸੰਤਹੁ

ਸਖਾਇਦਯਹੁ ਪਿਆਂ। ੫ ਵਲੋਪੰ

ਚਸਕਦੀਤੁਧੁਪਾਇਸਭਾਂਗੋਪਾਇਸਭਾਂਗੇਸਖਣ

ਵਾਂਲੋਕਾਣਿਜਾਤੁਧੁਪਾਇਪਾਂਿਆਂ ਪੰਚ ਦੂਤ

ਤੁਧੁਵਸਿਕੀਤੇਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾਿਆਂ

ਧੁਰਿਕਰਮਿਪਾਇਆਤੁਧੁਜਿਨਕਉਸਿਨਾਮਿ

ਹਰਿਲਾਗੇ ਕਉਨਾਨਕ ਸੁਖੁਤਿਆਂ

ਤਿ ਤੁਧੁਆਂਨੰਦਵਾਜੇ ੧ ਸਾਂਚਿਓਵ

ਖਿਲੁਵੇਹਰਿਨਾਮਾਂਵੀ ਚੋਿਹਿਨਾਮਾਂਵੀਓ

ਹੈਖਾਂਖੁਹੁਕਿਆਂਕੋ ਵੇਚਾਂਗੀਆਂ ਤੁਧੁ

ਬਾਂਝੁਸਮਥੁਕੋਇਨਾਂ ਹਿਰਿਪਾਂਕਰਿਥਨਾਂ

ਰੀਆਂ ਜੋਸਨੋਹੁਪਾਂਓਨਾਂਹਿਸਖਾਂਦਾਣੀ

ਸੰਙੀਆ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਲਿਖੈ ਬਾਝਹੁ
ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥੧੧॥ ਅਨੰਦੁ ਅ
ਨੰਦੁ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਅਨੰਦੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਣਿਆ
ਜਾਣਿਆ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ
ਪਿਆਰਿਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਵਿਖ
ਕਟੇ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿਆ ਅੰਦ
ਰਹੁ ਜਿਨ ਕਾ ਮੋਹੁ ਤੁਟਾ ਤਿਨ ਕਾ ਸਬਦੁ
ਸਚੈ ਸਵਾਰਿਆ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਅਨੰਦੁ ਗੁ
ਰੂ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥੧੨॥ ਬਾਬਾ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇ
ਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਪਾਵੈ ਤ ਸੋ ਜਨੁ ਦੇਹਿ
ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਰਿ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਵੇਚਾਰਿਆ
ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਫਿਰਹਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਇਕਿ
ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰਿਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮ

ਕੀਓ ਆਪਿ ਗਮਾਇ ਜਿਨਿ ਸਬਦਿ ਸਾਂਝਾਵਏ
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ
ਪਾਵਏ ੮ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਹੋ ਅਕ
ਥ ਕੀ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ਅਕ
ਥ ਕੇਰੀ ਕਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਪਾਈਐ ਤਨੁ ਮਨੁ
ਧਨੁ ਸਭੁ ਸਉਪਿ ਗੁਰ ਕਉ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਪਾਈ
ਐ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰਾ ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ
ਬਾਣੀ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਕਥਿਹੁ
ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ੯ ਏ ਮਨ ਚੰਚਲਾ
ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਚਤੁਰਾਈ
ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੂ ਸੁਣਿ ਮੰਨ ਮੇਰਿਆ
ਏਹ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਏਤੁ ਭਰਮਿ
ਭੁਲਾਇਆ ਮਾਇਆ ਤ ਮੋਹਣੀ ਤਿਨੈ ਕੀਤੀ

ਜਿਨਿਠਗਉਲੀਪਾਈਆ ਕੁਰਬਾਣੁਕੀਤਾਤਿਸੈ
ਵਿਟਹੁਜਿਨਿਮੋਹੁਮੀਠਾਲਾਇਆ ਕਹੈ
ਨਾਨਕੁਮਨਚੰਚਲਚਤੁਰਾਈਕਿਨੈਨਪਾਇਆ
੧੦ ਏਮਨਪਿਆਰਿਆਤੂਸਦਾਸਚੁਸਮਾ
ਲੇ ਏਹੁਕੁਟੰਬੁਤੂਜਿਦੇਖਦਾਚਲੈਨਾਹੀ
ਤੇਰੈਨਾਲੇ ਸਾਥਿਤੇਰੈਚਲੈਨਾਹੀਤਿਸੁਨਾ
ਲਿਕਿਉਚਿਤੁਲਾਈਐ ਐਸਾਕੰਮੁਮੂਲੇ
ਨਕੀਚੈਜਿਤੁਅੰਤਿਪਛੋਤਾਈਐ ਸਤਿਗੁ
ਰੂਕਾਉਪਦੇਸੁਸੁਣਿਤੂਹੋਵੈਤੇਰੈਨਾਲੇ ਕਹੈ
ਨਾਨਕੁਮਨਪਿਆਰੇਤੂਸਦਾਸਚੁਸਮਾਲੇ
੧੧ ਅਗਮਅਗੋਚਰਾਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ
ਅੰਤੋਨਪਾਇਆਕਿਨੈਤੇਰਾਆਪਣਾਆਪੁ
ਤੂਜਾਣਹੇ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਖੇਲੁਤੇਰਾਕਿਆ

ਵੇਖੀਅਹਿ ਦਰਖਾਸਤੇ ਅਸ੍ਰਾਰਤ ਦੇਖਸੁ
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਧੁ ਤੇ ਸੋ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਕਹੈ
ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥
੧੨ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੋਜ
ਦੇ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥
ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ਇਕਿ ਵੇਖਿ ਪਰ
ਸਣਿ ਆਇਆ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਚੂਕਾ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸ
ਨੋ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਤਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾ
ਇਆ ॥ ੧੩ ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ॥
ਚਾਲਾ ਨਿਰਾਲੀ ਭਗਤਾਹ ਕੇਰੀ ਬਿਖਮ ਮਾਰ
ਗਿ ਚਲਣਾ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜਿ ਤ੍ਰਿ

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਨਾਹੀ ਬੋਲਣਾ ਖੰਨਿਅਹੁ
ਤਿਖੀ ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ ਏਤੁ ਮਾਰਗਿ ਜਾਣਾ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਤਜਿਆ ਹਰਿ
ਵਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚਾਲ ਭਗ
ਤਾ ਜੁਗਹੁ ਜੁਗੁ ਨਿਰਾਲੀ ੧੪ ਜਿਉ
ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵ ਚਲਹ ਸੁਆਮੀ ਹੋ
ਰੁ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਜਿਵ ਤੂ ਚਲਾ
ਇਹਿ ਤਿਵੈ ਚਲਹ ਜਿਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾ
ਵਹੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਲਾਇਹਿ ਸਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੇ ਜਿਸ ਨੋ
ਕਥਾ ਸੁਣਾਇਹਿ ਆਪਣੀ ਸਿ ਗੁਰਦੁਆਰੈ
ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੇ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ
ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹੇ ੧੫

ਏਤੇ ਸੁਣਿਆਂ ਸਬਦ ਸੁਣੰਦਾਂ ਸਬਦ ਸੁਣੰਦ
ਸਦਾ ਸੁਣਿਆਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਏ ਹੈਂ ਏਤੇ
ਤਿਨ ਨੇ ਕੈ ਮੰਨੇ ਦੀ ਸਭ ਅਵਸਥਾ ਜਨੀ ਪ੍ਰਗਟ
ਕੀਆਂ ਆਈਆਂ ਹੈਂ ਜੋ ਕਿ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨੇ
ਏਕ ਸਮੇਂ ਗ ਆਗ ਆਖਿਓ ਨੇ ਜਪੁ
ਹੈਂ ਕੇਤਨਾਂ ਨੂ ਸਬਦ ਸੁਣਿਆਂ ਸਤਿ
ਗੁਰੂ ਸੁਣਾਏ ਹੈਂ ੧੬ ਪੰਚ ਕੁਲਾਏ
ਸੇਜਨਾਂ ਜਨੀ ਕੀਏ ਆਈਆਂ ਹੈਂ ×
ਪੰਚ ਸ੍ਰੇਸਟ ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਨੂ ਟੇਕ ਸਤਿ
ਸਿਖ ਪੰਚ ਕੁ ਮੰਨਿ ਸਬਦ ਹੀ ਹੈਂ
ਕਰਦੇ ਪੰਚ ਤੁਸਾਂ ਏਪਰ ਪੰਚਾਂ ਸੇਪਰ
ਤੁਸਾਂ ਨੇ ਗੁਰਮੁਖ ਜਨੀ ਕੀਏ ਆਈਆਂ ਹੈਂ

੧੮ ਕਰਮੀ ਸਤਗੁਰੁ ਨਿਉਧ ਜੋ ਇਦ
ਸਤ ਜੈ ਸਤ ਸਾਂ ਨ ਜਾਂਗੋ ਨਤ ਜਾਂਗੋ ਸਤ
ਸਾਂਕਿ ਤੈ ਸੰਜਾਗੇ ਮੇਕਾਸਕ ਸਾਂਏ
ਸਤ ਸੈ ਜੀਉ ਮ ਲੀਹ ਤੇਕਿ ਤੁਸੰਸ
ਸਿਖੰਰਧਾਂਏ ਮੰਨਸ ਵਤ ਸਬਸਿ
ਲਾਂਗਤਰੀ ਸਿਓ ਸਤੁ ਸਿਰਹਲਾਂਏ
ਵੈਤ ਨਾਂ ਨਤ੍ਰਗੁਰਧੁੰ ਸਾਂਚੀ ਸਜਾਂਉਧਸੈ
ਇਨ ਸਤ ਸਾਂਈਦ ਜਾਂਈ ੧੮ ਜੀਅਤੁਸੈ
ਲਿਖਾਂਤ ਕਤੇ ਨਸ ਲੀਤ ਨੀ ਚਿਨ ਸਤੁ
ਸੈਤਗੀਆਂ ਤੇਤੀ ਤਸਨਾਂਵਕਾਂ ਸੈਗੁਲ
ਗਾਂਸਾਰ ਸਨਤੁਇਦ ਸਾਂਗੀਆਂ ਦੇਦਾਂਸਤ
ਨਾਂਸੁਤਿਤ ਸੁਸੈਸੂਹਤਿਤਨ ਪਿੰਡਗਤਿ ਜਾਂਰਬੇ

ਤੀਆ॥ ਕਉਨੁਨਰਕੀਜਾਨਸਰਤਉਸ
ਅੰਤੁਨੇਖਾਗੋਇਤਨੀਜਾਨਮੁਜੁਐਂਡਗੋ
॥ ੧੯ ਜੀਅਰੁਨਿਗਮਣਬੰਡਨੁ
ਨਿਗਮਣੁ ਬੰਡਨੁਤਨਿਗਮਣਜਾਇ
ਤੁ ਨਿਗਮਣਸੀਤੁਗਤੇਕਾਰਣੀਕਮਣੀ
ਕੁਨਕੀਸੌਗੁਪੜੁਰੈਨਤੀਮਨਸਾਂਸਉ
ਸਮਾਂਨੀ ਚਨਮੁਗਕੁਜਨਿਖਿਏ
॥ ਭਲੋਸੇਦਨਜਾਂਗੇ ਕਉਨੰਨਰਕੀਜ
ਨਮੰਨੁਸੇਅਲੁਸਦਾਂਗਉਗੁਗਨਂਤੇ
੨੦ ਜੇਕੌਜੀਸਮੁਗੁਸੇਰੀਸਨਮੁਖਉ
ਨੈ ਤੁਦੈਤਸਨਮੁ॥ ਸਕਵੀ ਜੀਅਰੁ
ਨੈਕਾਰਨਾਂਤੇ ਗੁਕੈਚਗਨ ਜੈਕਰੈਂ ਪੁਕਾਰੇ

ਅੰਤਰਿ ਆਤਮੈ ਸਮਾਲੇ ਆਪੁ ਛਡਿ
ਸਦਾ ਰਹੈ ਪਰਣੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾ
ਣੈ ਕੋਏ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸੋ
ਸਿਖੁ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਏ ੨੧ ਜੇ ਕੋ ਗੁਰ
ਤੇ ਵੇਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ
ਪਾਵੈ ਪਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਰ ਥੈ ਕੋਈ ਪੁਛ
ਹੁ ਬਿਬੇਕੀਆ ਜਾਏ ਅਨੇਕ ਜੂਨੀ
ਭਰਮਿ ਆਵੈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾ
ਏ ਫਿਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਲਾਗਿ ਚਰਣੀ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ
ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਹੁ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ
ਪਾਏ ੨੨ ਆਵਹੁ ਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ

ਰਿਹੋ ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਬਾਣੀ ਤ
ਗਾਵਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰੀ ਬਾਣੀਆ ਸਿਰਿ ਬਾਣੀ
ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਹਿਰਦੈ ਤਿਨਾ
ਸਮਾਣੀ ਪੀਵਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ
ਜਪਿਹੁ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ
ਗਾਵਹੁ ਏਹ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ੨੩
ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ ਬਾ
ਣੀ ਤ ਕਚੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ਹੋਰ
ਕਚੀ ਬਾਣੀ ਕਹਦੇ ਕਚੇ ਸੁਣਦੇ ਕਚੇ
ਕਚੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਕ
ਰਹਿ ਰਸਨਾ ਕਹਿਆ ਕਛੂ ਨ ਜਾਣੀ
ਚਿਤੁ ਜਿਨ ਕਾ ਹਿਰਿ ਲਇਆ ਮਾਇਆ ਬੋਲਨਿ

ਬੋਲਣਿਪਏਰਵਾਂਣੀ ਕੈਹੈਨਾਨਕੁ
ਸਤਿਗੁਰੂਬਾਝਹੁਹੋਰਕਚੀਬਾਂਣੀ ੨੪
ਗੁਰਕਾਂਸਬਦੁਰਤੰਨੁਹੈਹੀਰੇਜਿਤੁਜੜਾਉ
ਸਬਦੁਰਤਨੁਜਿਤੁਮਨੁਲਾਂਗਾਏਹੁ
ਹੋਆਸਮਾਂਉ ਸਬਦਸੇਤੀਮਨੁਮਿਲਿਆ
ਸਚੈਲਾਇਆਭਾਂਉ ਆਪੇਹੀਰਾ
ਰਤਨੁਆਪੇਜਿਸਨੋਦੇਇਬੁਝਾਇ
ਕੈਹੈਨਾਂਨਕੁਸਬਦੁਰਤਨੁਹੈਹੀਰਾਂਜਿਤੁ
ਜੜਾਉ ੨੫ ਸਿਵਸਕਤਿਆਪਿ
ਉਪਾਇਕੈਕਰਤਾਂਆਪੇਹੁਕਮੁਵਰਤਾਏ
ਹੁਕਮੁਵਰਤਾਏਆਪਿਵੇਖੈਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈ
ਬੁਝਾਏ ਤੋੜੇਬੰਧਨਹੋਵੈਮੁਕਤੁਸਬ

ਦੁ ਅੰਨਿਵਸਾਏ ਗੁਰ ਨਾਨਕਿ ਜੀ ਸੋਨੇ
ਆਪਿਕੋ ਸੁਤ ਦੈ ਦੇ ਕਰਨੀ ਸਉ ਲਿਵ ਲਾਏ
ਕਉ ਨਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰਤਾਂ ਆਪੇ ਜਗ ਮੁਕਤਾ
ਏ ੨੯ ਸਿਰੀ ਮੂਰਤਿ ਸਾਂਸਕਾਰ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਕੀ ਰ
ਨ ਦੇਤ ਤੈਸਾ ਨ ਜਾਂਦੀ ਤਤੈਸਾਂ ਨ ਜਾਸੀ ਗੁਰ ਬਾਣਤ
ਤੇ ਤੀ ਮੁਨੀਸ ਸਾਂ ਰੂ ਮਿਸਕੁ ਰਾਂ ਸੂਤ ਰਿਆਂ ਤਤੈ ਸਾਗ ਜਾਣੀ।
ਨੈ ਸਿਵ ਤਾਂ ਨੀ ਗੁਰੁ ਕਥਾ ਤੇ ਸੇਵਾ ਨ ਜਾਂਗੇ
ਜਿਨ ਪੀ ਮਨੋ ਵਸੀ ਨ ਆਂਵ ਵਿਣੀ ਕੌਮੁ
ਤਬਾਂਦੀ ਕਉ ਨਾਨਕ ਮੋਤ ਰੂਪ ਏ ਜਿਸ
ਨੇ ਡੀ ਵਿਣਵਣਾਂ ਗੈ ਜਾਂਗ ਤੈ ਸਿਵ
ਆਦਿ
ਪੂੰਨੀ ੨੮ ਸਾਂਤਾਂ ਕੇਓ ਦਾਸ ਮੀਤੋ ਪੂ
ਤੇ ਪੂਰਨ ਕੋ ਸੋਕਿ ਗਮ ਨ ਜਾਂਦੇ ਸਾਂਗੀਐ

ਮਨਹੁ ਕਿਉ ਵਿਸਾਰੀਐ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ਜਿ ਅਗ
ਨਿ ਮਹਿ ਆਹਾਰੁ ਪਹੁਚਾਵਏ ਓਸ ਨੋ ਕਿਹੁ
ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੀ ਜਿਸ ਨਉ ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਲਾ
ਵਏ ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਆਪੇ ਲਾਏ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀਐ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਵਡੁ
ਦਾਤਾ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ੨੮
ਜੈਸੀ ਅਗਨਿ ਉਦਰ ਮਹਿ ਤੈਸੀ ਬਾਹਰਿ ਮਾ
ਇਆ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਸਭ ਇਕੋ ਜੇਹੀ
ਕਰਤੈ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ
ਤਾ ਜੰਮਿਆ ਪਰਵਾਰਿ ਭਲਾ ਭਾਇਆ
ਲਿਵ ਛੁੜਕੀ ਲਗੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਇਆ
ਅਮਰੁ ਵਰਤਾਇਆ ਏਹ ਮਾਇਆ ਜਿਤੁ
ਹਰਿ ਵਿਸਰੈ ਮੋਹੁ ਉਪਜੈ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਲਾਇਆ

ਕਉਨਸੁਖੁਪੁਛਯੋਸਖੀਜਿਨੀਣਵਖਾਣੀ
ਰਿਤੀਇਵਿਚੇਸਾਹਿਬੁਅਪਣੀਆ ਰਹੀ
ਤੀਆਣੀਪਤਿਆਸੋਖਕਤੇਸੁਣਿਨਪਾਣੀਆ
ਸਾਹਿਬੁ ਸੁਣਿਨਪਾਣੀਆਂਕਿਸੈਦਿਚਉ
ਸੋ ਲੋਕਿਵਿਚਲਾਣਾਹਿਬੁ ਜਾਹਿ ਅਸਾਸਤਿਗੁਰੁ
ਜੋਸਿਮਰੈਤਿਸਨਨਿਸਿਗੁਸੰਤਪੀਸੋਵਿਚ
ਤੁ ਅਪੁਜਾਹਿ ਜਿਸਦਾਜੀਉਤਿਸੁ
ਸਿਮਰਣੇਤੀਸਵਸੈਸਾਨਿਆਹਿ ਤੀਸਾ
ਆਹਿਸਾਮਿਲਕਤੋਕਾਂਸ੍ਰੀਤਨਕੇਨਾਂਨਕ
ਜਿਨਤੀਖਪਲੇਖਾਹਿ ੩੦ ਤੀਸਾਮਿ
ਸੋਗਿਸਿਨੁਵਦਜਾਂਗ ਤੀਸਾਮਿਸੋਗਿਸਿਨੁ
ਦਲਾਸਾਂਸਤਿਗੁਰੁਗੁਤੇਗਸਿਜਾਣੀ ਤੀ
ਤੀਨਿਤਕਾਯਿਤੁਕੀਅਤਲਾਣਵਪਤਿਦਿਤ
ਤੀ ਇਤੁਪੰਨੀਤਨਾਂਸਿਇਤਆਣਿਨ

ਜੀ ਅਖੇਰਾਂ ਕਉਣ ਨਾਨਕ ਜੀ ਐਸਾ ਸੀ
ਮਨੁਤੀਆਂ ਵਣਾ ਜਾਂ ॥੨੧॥ ਤੇ ਸਨਤੁੰ
ਅਨੇ ਸੁਣਿਚ ਜੀਤ ਰੋਗੀ ਪਿਆਂ ਸਨਜਾਇ
ਪਿਆ ਸਨਜਾਇ ਜੀ ਤੂੰ ਕੈਰੀ ਜਾਰੁ ਜੀ
ਸੁਪਨੈ ਨਪਾਇ ਜੀ ਸੁਪਾਇ ਪਨੈ ਪੀਤੇ
ਜੀ ਸੁਖ ਜੀ ਨਨੀ ਕਸਨਾਂ ਪਾਗੇ ਆਇ
ਏਤ ਜੀ ਸੁਕਸੀ ਪਾਈ ਐ ਸੋਤਨੁ ਮਿਲੇ
ਜਿਸੁ ਆਇ ਕਉਣ ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਨੂੰ ਸਰਿਵ
ਸੇ ਜਾਂ ਜੀ ਵਸੈ ਮਸੈ ਆਇ ॥੨੨॥
ਤੇਸੁੰ ਸੇਗੀਆਂ ਜੀ ਤੂੰ ਅਮਰ ਜਿਤੇ ਕਪੀਤਾਂ
ਤੂੰ ਜਗ ਮਤਿ ਆਇਆ ਜੀਓ ... ਪੇਸਤਾਂ
ਪੇ ... ਤੂੰ ਜਗ ਮਤਿ ਆਇਆ ਜੀਅਪੇ
ਮਾਂ ਆਪੇ ਪਿਤਾਂ ਜਿਨੇ ਜੀਉ ਕੁਪਾਇ ਜਾਤ
ਪਿਪਾਇਆ ਸੁਪਸਾਂ ਵਿਚਿ ਆਂ ਤਾਂ ਰਾਖੁ

ਤੇਆਂ ਰਖਤ੍ਰੁ ਨਦਰਗੀ ਅਖੀਆਂ ਕੈਤਨਰੁ
ਸਿਮਟਿ ਕਮੁਲੁ ਗੰਠਿਆਂ ਜੋਤਿ ਰਖੀਤੁਂ
ਜਾਗਮਹਿ ਅਖੀਆਂ ॥੨੨॥ ਸੋਨੇ ਤਾਂ ਛੇ
ਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਗਮੁ ਸੁਨਿਆਂ ਤਿਸ ਮਥੁ
ਗਉ ਸਖੀ ਜ਼ਿ ਤੁਮੁ ਦਾਰੁ ਬਨਿਆਂ ਤਿਸ ਗਉ
ਮੰਗਲੁ ਕੀਨਾ ਸਖੀ ਏ ਸੋਨੁ ਦੁਖਨ ਦੀਆ
ਧਏ ਅਨਤ ਤਰਕਾਂ ਨੀਗੁ ਗਸਖਾਂ ਦੇ ਜਾਏ
ਤਿਨਾਂ ਮੁਤਿਗ ਸੁਖੋਗ ਕਉਸੁਖੁਪੁਕਾ
ਇਮੀ ਜਅਕਾਰਾ ਨਖਾਂ ਪਾਰਜੋਗ ॥੨੪॥
ਤ੍ਰੇਸੁ ਗਾਂ ਮੇਗਿ ਆਏ ਸੁ ਜਾਗਮਹਿ ਅਖੀਏ
ਕਿਅੰਤੁ ਪੁਕਰਮੁ ਕਮਾਏ ਆਂ ਕਿਕਾਮੁ
ਕਮਾਏ ਅੰਤੁ ਪੁਸ ਗਜਾਂ ਤ੍ਰੁਮਾਹਿ ਅਖੀਆਂ
ਸੋਨਿ ਤਿਗਿ ਤੋਗਾਂ ਨਦੁ ਮੇਰੇ ਆਏ ਤਿਗਮਹਿ

ਨਵਸਾਖੀਆ ਗੁਰਪੰਥਸੰਦੀਓਗਿਮਤਿ
ਦੀਸਤ੍ਰਆਂਪੁਗੋਬਿੰਧਾਰਿਖਿਆਂਧਾਣੀਆਂ
ਸਰੀਰ
ਕੌਟਿਨਾਂਨਕ ਪ੍ਰਗਟਓਂ ਦਸਵਾਂ ਤਿਆਂ ਜਾਇਸ
ਤਿਮੁਗਸਿਤਿਚਹੁ ਪਾਣੀਆਂ ॥੨੫॥
ਪ੍ਰੇਮਫਤਮੋਹਿਤ ਧਰਿਤੁਸਮਾਇਤਾਜੋਤਿਧਾਰੀ
ਧਰਿਖਿਨੁਅਦ੍ਰਾਗਨਦੇਖਧ੍ਰੁਕਰਿ ਨੰਦਾਰੀ
ਧਰਿਨਿਧਾਣੀਆਂ ਪ੍ਰਗਟੁਦਸੁਸੰਸਾਰੁ
ਤ੍ਰਸਦੇਖਦੇਪ੍ਰਗਟਧਰਿਕਾਂਗੁਧੁਟਿਨਦਰੀ
ਤਰਿਗੁਪੁ
ਆਣੀਆਂ ਗੁਰਪੰਥਸੰਦੀ [illegible] ਪ੍ਰਿ ਆਂਦਣ
ਦੇਖਧਰਿਪ੍ਰਕਟਧਰਿਖਿਨੁਅਦ੍ਰਾਗਨਕਰੀ
ਕੌਟਿਨਾਂਨਕਪ੍ਰਗਟੇਤ੍ਰਆਧਸੇਮਠਿਗੁਰਿ
ਮਿਆਂਣਿਆਂਇਦਕਾਂਸ੍ਰਸਦਿਹੁਰੀ ॥੨੬॥
ਪ੍ਰੇਸ੍ਰਦਸ੍ਰਤਮੋਹਿਤਸੰਚੋਸੁਨਏਨਰ

ਪਤਾਂਏ ਸਾਂਚੈਸੁਨਸੈਂਨੈ ਪਠਾਂਏਸਾਂਰਿ
ਸਤਗੁਰ
ਖਾਂਏਸਨੈਬਾਂਣੀ ਜਿਤਸੁਣੀਸੁੰਣਤੁ
ਧੀਅਾਂਉਅਾਂਮਨਾਂਗਿਸਮਾਂਣੀ ਸਤ
ਅਾਂਖਾਂਇਦਾਂਣੀਤਾਂਕੇਗਾਂਤਕਧੀਨਜਾਂਏ
ਕਹੈਨਾਂਨਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਂਮੁਸੁਣਾਏਪਾਇਦਾਂਏ
ਤੇਦਤੁਸਬੈਸੁਨਦੈਨ ਪਠਾਂਏ ੩੮
ਧੀਨੀਉਗੁਣਾਂ ਅੰਦੀਗਖਿਕੇਦਾਂਪ
ਦਤੁਦਜਾਂਏਅਾਂ ਦਜਾਂਏਅੰਦਾਂ
ਪਵਣੁਨਤੁਦੁਆਂਏਪੌਂਬਟੁਕੀਇਦਸਾਂ
ਲੁਪਤੁਰਖਾਂਏਅਾਂ ਉਗਦੁਅਾਂਏਖਿਤਿ
ਦਨੀਏਕਨਾਂਦਸਦਾਂਦੁਅਾਂਏ ਤਉਅੋ
ਵਿਖਾਇਆ।
ਕਰੁਪਨਉਨਦੀਸੀਪੀਤਮਦਾਂ ਅੰਤਨਜਾਂਣੀ
ਪਾਂਏਅਾਂ ਕਹੈਨਾਂਨਕਧੀਪਿਆਂਸੈਜੀਉ

ਗੁਫਾਂ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿਕੈ ਵਾਜਾਂ ਪਵਣੁ ਵ
ਜਾਇਆਂ ੩੮ ਏਹੁ ਸਾਚਾਂ ਸੋਹਿ
ਲਾਂ ਸਾਂਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਗਾਂਵਹੁ ਤ
ਸੋਹਿਲਾਂ ਘਰਿ ਸਾਚੈ ਜਿਥੈ ਸਦਾਂ ਸਚੁ
ਧਿਆਂਵਹੇ ਸਚੋ ਧਿਆਂਵਹਿ ਜਾਂ
ਤੁਧੁ ਭਾਂਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾਂ ਬੁਝਾਂਵਹੇ
ਇਹੁ ਸਚੁ ਸਭਨਾਂ ਕਾਂ ਖਸਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ
ਬਖਸੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਂਵਹੇ ਕਹੈ ਨਾਂਨਕੁ
ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾਂ ਸਚੈ ਘਰਿ ਗਾਂਵਹੇ
੩੯ ਅਨਦੁ ਸੁਣਹੁ ਵਡਭਾਂਗੀਹੋ
ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਪਾਂਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ
ਪਾਇਆਂ ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ਦੂਖ
ਰੋਗ ਸੰਤਾਪ ਉਤਰੇ ਸੁਣੀ ਸਚੀ ਬਾਂਣੀ

ਸੰਤ ਸੰਜਾਨ ਖੋਏ ਸਾਸੇ ਪੁਰੇ ਗੁਰੇ ਤੇ ਜਾਂ
ਦੀ ਸੁਣਾ ਤੇ ਪੁਨੀ ਤ੍ਰਕਾਲ ਤੇ ਪਾਂਢਿਰਸ
ਸੈਗੁਰੁ ਗੰਡ ਅੰਤਰ ਪੁਰੇ ਖਿਨ ਵੰਤ
ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਂ ਗੇ ਤੁਰੇ ਅਨ
ਤਰਤੁਰੇ ੫੦ ਅਨੰਦਪੁਰ ਣੌਂ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੁਕਾਂ ਖਖਸਣਾਂ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮਃ ੫ ਸਲੋਕੁ

ਸਤਿਗੁਰਏਨ ਮਹ।

ਆਦਿਗੁਰਏਨਮਹ ਜੁਗਾਦਿਗੁਰਏਨਮਹ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵਏਨਮਹ ੧ ਅਸਟਪਦੀ
ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖੁਪਾਵਉ
ਕਲਿਕਲੇਸਤਨਮਾਹਿਮਿਟਾਵਉ ਸਿਮਰ
ਉਜਾਸੁਬਿਸੁੰਭਰਏਕੈ ਨਾਮੁਜਪਤਅਗਨ
ਤਅਨੇਕੈ ਬੇਦਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸੁਧਾਖਰ
ਕੀਨੇਰਾਮਨਾਮਇਕਆਖਰ ਕਿਨਕਾਏਕ
ਜਿਸੁਜੀਅਬਸਾਵੈ ਤਾਕੀਮਹਿਮਾ ਗਨੀ
ਨਆਵੈ ਕਾਂਖੀਏਕੈਦਰਸਤੁਹਾਰੋ ਨਾਨਕ
ਉਨਸੰਗਿਮੋਹਿਉਧਾਰੋ ੧ ਸੁਖਮਨੀਸੁਖ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਭਨਾਮੁ ਭਗਤਜਨਾਕੈ ਮਨਿਬਿ
ਸ੍ਰਾਮੁ ਰਹਾਉ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ ਗਰਭਿਨ

ਰਸੈ ਪ੍ਰਭਕੈਸ ਮਾਸ ਭ੍ਰਮੁ ਜਮੁਨਸੈ
ਪ੍ਰਿਥਕੈਸ ਮਾਸ ਕਾਲ ਬ੍ਰਿੰਡੌ ਪ੍ਰਭਕੈਸ
ਮਾਸ ਦੁਸਮਨੁਟੌ ਪ੍ਰਭਕੈਸ ਮਾਤ
ਕਲ੍ਹਿ ਖ੍ਯਨੁ ਨਾਣਾਨੋ ਪ੍ਰਭਕੈਸ ਮਾਤਿ
ਅਨਿਦ੍ਰੁ ਜਾਂਗੈ ਪ੍ਰਭਕੈਸ ਮਾਸ ਦੇ ਭਉ
ਨਾਥਿਆਥੈ ਪ੍ਰਭਕੈਸ ਮਾਸ ਤੇ ਦ੍ਰਿਵਨ
ਸੰਤਾਥੈ ਪ੍ਰਭਕੈਸ ਮਾਸ ਤੇ ਸਾਥਕੈ ਸੰਗ
ਸਾਕਿਨਿਯਾਂਨ ਨਾਨਕ ਡਾਕਿੰਨੀ ੨ ×
ਪ੍ਰਭਕੈਸ ਮਾਸ ਨਾ ਆਨ੍ਰਯ ਅਨੁਤਰ
ਬ੍ਰਯ ਪ੍ਰਭਕੈਸ ਮਾਸ ਸਾਗਰ ਭਰੰਣ
ਵੀਸ੍ਰਯ ਪ੍ਰਭਕੈਸ ਮਾਸ ਨਿਪੀਸ੍ਯ
ਨਾਵਨਿਯ ਪ੍ਰਭਕੈਸ ਮਾਸ ਜਾਪੁ ਕੁਰਯਾ
ਪ੍ਰਭਕੈਸ ਮਾਸ [illegible] ਖਨਸੈ ਦੂਤਾਂ ਪ੍ਰਭਕੈਸ

ਸਿਮਰਨਿ ਤੀਰਥਇਸਨਾਨੀ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ
ਦਰਗਹਮਾਨੀ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ ਸੁਫਲ
ਫਲਾ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇਸੁਭਲਾ
ਸੇਸਿਮਰਹਿਜਿਨਆਪਿਸਿਮਰਾਏ ਨਾਨਕ
ਤਾਕੈਲਾਗਉਪਾਏ ੩ ਪ੍ਰਭਕਾਸਿਮਰਨੁ
ਸਭਤੇਊਚਾ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੇਮੂਚਾ
ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭਕੈ
ਸਿਮਰਨਿ ਸਭੁਕਿਛੁਸੁਝੈ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ
ਨਾਹੀਜਮਤ੍ਰਾਸਾ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ ਪੂਰਨ
ਆਸਾ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ ਮਨਕੀਮਲੁਜਾ
ਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦਮਾਹਿਸਮਾਇ
ਪ੍ਰਭਜੀਬਸਹਿਸਾਧਕੀਰਸਨਾ ਨਾਨਕਜਨਕਾ
ਦਾਸਨਿਦਸਨਾ ੪ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿ

ਸੇਧਨਵੰਤੇ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਪਤਿਵੰਤੇ
ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਜਨਪਰਵਾਨ ਪ੍ਰਭਕਉ
ਸਿਮਰਹਿਸੇਪੁਰਖਪ੍ਰਧਾਨ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰ
ਹਿਸਿਬੇਮੁਹਤਾਜੇ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸਿ
ਸਰਬਕੇਰਾਜੇ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਸੁਖਵਾਸੀ
ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀ ਸਿਮ
ਰਨ ਤੇਲਾਗੇਜਿਨਆਪਿਦਇਆਲਾ
ਨਾਨਕਜਨਕੀਮੰਗੈਰਵਾਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭਕਉ
ਸਿਮਰਹਿਸੇਪਰਉਪਕਾਰੀ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰ
ਹਿਤਿਨਸਦਬਲਿਹਾਰੀ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰ
ਹਿਸੇਮੁਖਸੁਹਾਵੇ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਸੂਖਿ
ਬਿਹਾਵੈ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਆਤਮੁਜੀਤਾ

ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਨਿਰਮਲਰੀਤਾ
ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਅਨਦਘਨੇਰੇ ਪ੍ਰਭ
ਕਉਸਿਮਰਹਿਬਸਹਿਹਰਿਨੇਰੇ ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾ
ਤੇਅਨਦਿਨੁਜਾਗਿ ਨਾਨਕਸਿਮਰਨੁਪੂਰੈ
ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਾਰਜਪੂਰੇ
ਭਾਗਿ ੬ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ ਕਬਹੁਨਝੂਰੇ
ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਹਰਿਗੁਨਬਾਨੀ ਪ੍ਰਭਕੈ
ਸਿਮਰਨਿਸਹਜਿਸਮਾਨੀ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮ
ਰਨਿਨਿਹਚਲਆਸਨੁ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ
ਕਮਲਬਿਗਾਸਨੁ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਅਨਹ
ਦਝੁਨਕਾਰ ਸੁਖੁਪ੍ਰਭਸਿਮਰਨਕਾਅੰਤੁਨ
ਪਾਰ ਸਿਮਰਹਿਸੇਜਨਜਿਨਕਉਪ੍ਰਭਮਇਆ
ਨਾਨਕਤਿਨਜਨਸਰਨੀਪਇਆ ੭

ਸਿਮਰਣਿ ਕਰਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣਿ
ਲਗਿ ਬੇਦ ਉਪਾਏ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣਿ ਭਏ ਸਿਧ
ਜਤੀ ਦਾਤੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣਿ ਨੀਚ ਚਹੁ ਕੁੰਟ
ਜਾਤੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣਿ ਧਾਰੀ ਸਭ ਧਰਣਾ ॥
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਕਾਰਨ ਕਰਣਾ ਹਰਿ
ਸਿਮਰਣਿ ਕੀਓ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ਹਰਿ ਸਿਮ
ਰਣਿ ਮਹਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿ ਸਿਮਰਣੁ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ੮ ੧ ਸਲੋਕੁ
ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਇਓ
ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਥ ੧ ਅਸਟਪਦੀ
ਜਹ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਨ ਭਾਈ

ਮਨਉਤਨਾਮੁਰਤੈਸੰਗਿਸਤਾਣੀ ਜਤਮਤ
ਭੀਉਆਨਦੂਰਤਾਮਦਤੈ ਰਤਕੇਵਣ
ਨਾਮੁਸੰਗੀਤੈਮਰਤੈ ਜਤਮੁਸਕਣਉਦ
ਅੰਤਰਭਾਗੀ ਡੀਕੋਨਾਮੁਖਨਾਸੀਉਕਾਗੀ
ਅਨੇਕਧੁਨਉਚਾਰ ਖਾਰਨਸੀਤੈ
ਡੀਕੋਨਾਮੁਕੋਇਪਾਥਪੰਡੋ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁਜਪਉਮਨਮੇਰੇ ਨਾਨਕਪਾਵਹੁ
ਸੁਖਪਨੇਰੇ ੧ ਮਗਾਣੀਜਸਈਕਸਾ
ਦੁਖੀਆ ਡੀਕਾਨਾਮੁਜਪਤਉਸੁ
ਖੀਆ ਲਾਖਕੋਰਿਬੰਧਨਪਰੈ ਡੀਕ
ਨਾਮੁਜਪਤੀਨਸਤੈ ਅਨਿਕ ਸਾਊਆਂ ੦
ਤਿਖਾਨਤੁਝਾਵੈ ਡੀਕਾਨਾਮੁਜਪਤਅਘ
ਵੈ ਜਿਤਸਾਂਗੀਧਿਤੁਜਾਂਤਬਿਕੇਣਾ

ਤਰਣਿ ਤ੍ਰੀਸਮੁਸੀਗਿਰੋਂ ਤ੍ਰਸੁਤੇਜਾਂ ਐਸਾ
ਨਾਮੁਸ ਨਿਸਦਾਂਯਿ ਅਾਂਗੁ੍ਰਿਐ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਯਸੋਂਗਾਰਿਤਯਾਂਗੁ੍ਰਿਐ ੨ ਕ੍ਰਿਟਕ ਨਰੀ
ਕੋਟਿ ਜਖਖਾਂਡੀ ਨਾਮੁਜਾਯਤਰਣਯਸੈਂਪ੍ਰੀ
ਅਨਿਕਵਿਧਯਨਜਾਣਅਾਂਗੁ੍ਰਿਸਯਾਂਰੈ
ਪ੍ਰੀਕਾਂਨਾਮੁਤਕਾਂਜਾਣਯਾਂਰੈ ਅਨਿਕਾ
ਨਿਜਨਸੈਂਸਾਂਗਿਕਾਂਸ ਨਾਮੁਜਾਯਤਯਾਂਵੈ
ਬਿਸਰਾਮ ਪ੍ਰੇਮੈਜਾਂਸਪ੍ਰਕਯਰਨਯੈਂ
ਪ੍ਰੀਨੂੰ ਨਾਮੁਕੋਟਿਯਾਂਯਕੋਟਿ ਐਸਾਂਨਾਮੁ
ਜਾਯਰਿਸਨਿਸ਼ਿ ਨਾਨਕਯਸ਼ੀਂ ਸਾਂਯਕੋ
ਸੰਗਿ ੩ ਜਿਤਸਾਂਗਿ ਸਕੋਗਨੇ ਜਾਂਗਿਨ
ਕਸਾਂ ਪ੍ਰੀਕਾਂਨਾਂਸੁ ਕ੍ਰਿਜਾਸੀਗਿਤਸਾਂ
ਜਿਤਯੈਂਨੈਸ ਤਅਯਗੁਸ਼ਾਂ ਪ੍ਰੀਕਾਂ

ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਉਜੀਆਰਾ ਜਹਾਂ ਪੰਥਿ ਤੇਰਾ ਕੋ ਨ
ਸਿਞਾਨੂ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਹ ਨਾਲਿ ਪਛਾਨੂ
ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਤਪਤਿ ਬਹੁ ਘਾਮ ਤਹ
ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤੁਮ ਊਪਰਿ ਛਾਮ ਜਹਾ ਤ੍ਰਿਖਾ
ਮਨ ਤੁਝੁ ਆਕਰਖੈ ਤਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਬਰਖੈ ੩ ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਕੀ ਬਰਤਨਿ ਨਾਮੁ
ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦਾਸ
ਕੀ ਓਟ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਜਨ ਕੋਟਿ ਹਰਿ
ਜਸੁ ਕਰਤ ਸੰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ
ਸਾਧ ਕਮਾਤਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਨ ਕੀਨੋ ਦਾਨ ਮਨ ਤਨ ਰੰਗਿ
ਰਤੇ ਰੰਗ ਏਕੈ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਬਿਰਤਿ ਬਿਬੇਕੈ
੪ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ

ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਜਨਕਉਤ੍ਰਿਪਤਿਭੁਗਤਿ
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਾਰੂਪਰੰਗੁ ਹਰਿਨਾਮੁਜ
ਪਤਕਬਪਰੈਨਭੰਗੁ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕੀ
ਵਡਿਆਈ ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਜਨਸੋਭਾਪਾਈ
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਉਭੋਗਜੋਗ ਹਰਿਨਾ
ਮੁਜਪਤਕਛੁਨਾਹਿਬਿਓਗੁ ਜਨੁਰਾਤਾਹਰਿ
ਨਾਮਕੀਸੇਵਾ ਨਾਨਕਪੂਜੈਹਰਿਹਰਿਦੇਵਾ
੬ ਹਰਿਹਰਿਜਨਕੈਮਾਲੁਖਜੀਨਾ
ਹਰਿਧਨੁਜਨਕਉਆਪਿਪ੍ਰਭਿਦੀਨਾ ਹਰਿ
ਹਰਿਜਨਕੈਓਟਸਤਾਣੀ ਹਰਿਪ੍ਰਤਾਪਿਜਨ
ਅਵਰਨਜਾਣੀ ਓਤਿਪੋਤਿਜਨਹਰਿਰਸਿ
ਰਾਤੇ ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਨਾਮਰਸਮਾਤੇ ਆਠ
ਪਹਰਜਨੁਹਰਿਹਰਿਜਪੈ ਹਰਿਕਾਭਗਤੁਪ

ਗਟਨਤਿ ਛੁਟੈ ਤਾਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ
ਤੇਰੇ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੰਗਿ ਬਿਕੇਤੇਤੇ ੭
ਪਾਰਜਾਤੁ ਇਹੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ਕਾਮਧੇਨ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮ ਸਭ ਤੇ ਉਤਮ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ
ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਦਰਦ ਦੁਖ ਲਥਾ ਨਾਮ ਕੀ
ਮਹਿਮਾ ਸੰਤ ਰਿਦ ਵਸੈ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਦੁਰਤੁ
ਸਭੁ ਨਸੈ ਸੰਤ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ
ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ
ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਇ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ੮
੨ ਸਲੋਕੁ ਬਹੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਸਿ
ਮ੍ਰਿਤੀ ਪੇਖੇ ਸਰਬ ਢਢੋਲਿ ਪੂਜਸਿ ਨਾਹੀ
ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਮੋਲ ੧ ਅਸਟਪਦੀ

ਜਾਪਤਾਪੀਆਂਨਸਭਿਧਿਆਨ ਖਟਸਾ
ਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਤਿਵਖਿਆਨ ਜੋਗਅਭਿਆਸ
ਕਰਮਧ੍ਰਮਕਿਰੀਆ ਸਗਲਤਿਆਗਿਬ
ਨਮਧੇਫਿਰੀਆ ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਏਬਹੁ
ਜਤਨਾ ਪੁੰਨਦਾਨਹੋਮੇਬਹੁਰਤਨਾ ਸ੍ਰੀਰੁ
ਕਟਾਇਹੋਮੈਕਰਿਰਾਤੀ ਵਰਤਨੇਮਕਰੈਬਹੁ
ਭਾਤੀ ਨਹੀਤੁਲਿਰਾਮਨਾਮਬੀਚਾਰ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪੀਐਇਕਬਾਰ ੧
ਨਉਖੰਡਪ੍ਰਿਥਮੀਫਿਰੈਚਿਰੁਜੀਵੈ ਮਹਾ
ਉਦਾਸੁਤਪੀਸਰੁਥੀਵੈ ਅਗਨਿਮਾਹਿਹੋਮ
ਤਪਰਾਨ ਕਨਿਕਅਸ੍ਵਹੈਵਰਭੂਮਿਦਾਨ
ਨਿਉਲੀਕਰਮਕਰੈਬਹੁਆਸਨ ਜੈਨਮਾਰਗ

ਸੰਜਮਅਤਿਸਧਨ ਨਿਮਖਨਿਮਖਕਰਿ
ਸ੍ਰੀਰੁਕਟਾਵੈ ਤਉਭੀਹਉਮੈਮੈਲੁਨਜਾਵੈ
ਹਰਿਕੇਨਾਮਸਮਸਰਿਕਛੁਨਾਹਿ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਤਗਤਿਪਾਹਿ ੨
ਮਨਕਾਮਨਾਤੀਰਥਦੇਹਛੁਟੈ ਗਰਬੁਗੁਮਾਨੁ
ਨਮਨਤੇਹੁਟੈ ਸੋਚਕਰੈਦਿਨਸੁਅਰੁ
ਰਾਤਿ ਮਨਕੀਮੈਲੁਨਤਨਤੇਜਾਤਿ
ਇਸੁਦੇਹੀਕਉਬਹੁਸਾਧਨਾਕਰੈ ਮਨਤੇਕ
ਬਹੂਨਬਿਖਿਆਟਰੈ ਜਲਿਧੋਵੈਬਹੁਦੇਹ
ਅਨੀਤਿ ਸੁਧਕਹਾਹੋਇਕਾਚੀਭੀਤਿ
ਮਨਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾਊਚ ਨਾਨਕਨਾਮਿ
ਉਧਰੇਪਤਿਤਬਹੁਮੂਚ ੩ ਬਹੁਤੁਸਿਆ

ਣਪਜਮਕਾਭਉਬਿਆਪੈ ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿ
ਤ੍ਰਿਸਨਨਾਧ੍ਰਾਪੈ ਭੇਖਅਨੇਕਅਗਨਿ
ਨਹੀਬੁਝੈ ਕੋਟਿਉਪਾਵਦਰਗਹਨਹੀਸਿਝੈ
ਛੂਟਸਿਨਾਹੀਊਭਪਇਆਲਿ ਮੋਹਿ
ਬਿਆਪਹਿਮਾਇਆਜਾਲਿ ਅਵਰਕਰ
ਤੂਤਿਸਗਲੀਜਮੁਡਾਨੈ ਗੋਵਿੰਦਭਜ
ਨਬਿਨੁਤਿਲੁਨਹੀਮਾਨੈ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ
ਜਪਤਦੁਖੁਜਾਇ ਨਾਨਕਬੋਲੈਸਹਜਿ
ਸੁਭਾਇ ੬ ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਜੇਕੋਮਾਗੈ
ਸਾਧਜਨਾਕੀਸੇਵਾਲਾਗੈ ਜੇਕੋਆਪੁਨਾਦੂਖੁ
ਮਿਟਾਵੈ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਸਦਗਾਵੈ
ਜੇਕੋਅਪੁਨੀਸੋਭਾਲੋਰੈ ਸਾਧਸੰਗਿਇਹਹਉਮੈ

ਔ ਜੋਕੋ ਜਨਮਮਾਇਤੇਹੈ ਸਾਥ
ਜਨਕੀਸਾਰਨਪਾਵੈ ਜਿਸੁਜਨਕਉ
ਪੂਰਬਦਾਸਪਾਇਆਸਾਂ ਨਾਨਕ ਤਾਂਕੈਬ
ਲਿਹਾਰਿਜਾਸਾਂ ੫ ਸਗਲਪੁਰਖ
ਮਹਿਪੁਰਖੁਪ੍ਰਧਾਨੁ ਸਾਧਸੰਗਿਜਾਂ
ਕਾਮਿਟੈਅਭਿਮਾਨੁ ਆਪਸਕਉਜੋਜਾਂਣੈ
ਨੀਚਾ ਸੋਊਗਨੀਐਸਭਤੇਊਚਾ
ਜਾਂਕਾਮਨੁਹੋਇਸਗਲਕੀਰੀਨਾਂ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਤਿਨਿਘਟਿਘਟਿਚੀਨ੍ਹਾਂ
ਮਨਅਪੁਨੇਤੇਬੁਰਾਮਿਟਾਨਾਂ ਪੇਖੈ
ਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਸਾਂਜਨਾਂ ਸੂਖਦੂਖ
ਜਨਸਮਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾਂ ਨਾਂਨਕ ਪਾਪ

ਧੰਨਤੀਲੋਆਂ ਵਿ ਨਿਰਧਨਕਉ
ਧੰਨੁਤੇਰੋਨਾਉ ਨਿਥਾਂਵੇਕਉਨਾਉਤੇ
ਰਾਂਥਾਂਉ ਨਿਮਾਂਨੇਕਉਪ੍ਰਭਤੇਰੋਮਾਨੁ
ਸਗਲਘਟਾਂਕਉਦੇਵਹੁਦਾਨੁ
ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀ ਸਗ
ਲਘਟਾਂਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀ ਅਪਨੀ
ਗਤਿਮਿਤਿਜਾਨਹੁਆਪੇ ਆਪਨ
ਸੰਗਿਆਪਿਪ੍ਰਭਰਾਂਤੇ ਤੁਮਰੀਉਸ
ਤਤਿਤੁਮਤੇਹੋਇ ਨਾਨਕਅਵਰੁ
ਨਜਾਨਸਿਕੋਇ ੧ ਸਰਬ
ਧਰਮਮਹਿਸ੍ਰੇਸਟਧਰਮੁ ਹਰਿਕੋ

ਨਾਂਮੁ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮੁ ਸਗਲ
ਕ੍ਰਿ ਆਂ ਸਹਿ ਉਤ੍ਰਸਿ ਕਿਰਿਆਂ
ਸਾਂਧ ਸੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰੈ
ਆਂ ਸਗਲ ਉਤ੍ਰਿਦਾ ਮਾਰਿਉ ਦਮੁ
ਭਲਾਂ ਓਹਿ ਕਾਂ ਨਾਂਮੁ ਜਪਹੁ ਜੀ
ਅਸਦਾਂ ਸਗਲ ਕਾਂ ਨੋਇਹਿ ਤੇਂ
ਮਿਤ ਕਾਂਮੀ ਓਹਿਕੈਜਸੁ
ਸੁਣਿ ਗਸਨ ਕਥਾਂਮੀ ਸਗਲ
ਥਾਂਨ ਕੈ ਓਰਤ੍ਰਿ ਮਸਾਣੁ ਨਾਂਨ
ਮਿਲਹਿ ਓਪਟਿ ਦ੍ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਂਮੁ ੮
੩ ਸਲੋਕੁ ਮਿਰਗੁ ਆਂਗ

ਇਆਨਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ਜਿਨਿ
ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਚੀਤਿ ਰਖੁ ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ
੧ ਅਸਟਪਦੀ ਰਮਈਆ ਕੇ ਗੁਨ ਚੇਤਿ ਪਰਾਨੀ।
[illegible] ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਕਵਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾ
ਨੀ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ ਸੀਗਾਰਿਆ
ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿਨਹਿ ਉਬਾਰਿਆ ਬਾਰਬਿ
ਵਸਥਾ ਤੁਝਹਿ ਪਿਆਰੈ ਦੂਧ ਭਰਿ ਜੋਬਨ ਭੋ
ਜਨ ਸੁਖ ਸੂਧ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਊਪਰਿ ਸਾਕ
ਸੈਨ ਮੁਖਿ ਅਪਿਆਉ ਬੈਠ ਕਉ ਦੈਨ
ਇਹੁ ਨਿਰਗੁਨੁ ਗੁਨੁ ਕਛੂ ਨ ਬੂਝੈ ਬਖਸਿ ਲੇਹੁ
ਤਉ ਨਾਨਕ ਸੀਝੈ ੧ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਧਰ ਊਪਰਿ
ਸੁਖਿ ਬਸਹਿ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਬਨਿਤਾ ਸੰਗਿ

ਭਈ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪੀਵਹਿਸੀਤਲਜਲਾ
ਸੁਖਦਾਈਪਵਨੁਪਾਵਕੁਅਮੁਲਾ ਜਿਹ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਭੋਗਹਿਸਭਿਰਸਾ ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀ
ਸੰਗਿਸਾਥਿਬਸਾ ਦੀਨੇਹਸਤਪਾਵਕਰਨ
ਨੇਤ੍ਰਰਸਨਾ ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿਅਵਰਸੰਗਿ
ਰਚਨਾ ਐਸੇਦੋਖਮੂੜਅੰਧਬਿਆਪੇ ਨਾਨਕ
ਕਾਢਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਆਪੇ ੨ ਆਦਿਅੰਤਿ
ਜੋਰਾਖਨਹਾਰੁ ਤਿਸਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਕਰੈਗਵਾਰੁ
ਜਾਕੀਸੇਵਾਨਵਨਿਧਿਪਾਵੈ ਤਾਸਿਉਮੂੜਾ
ਮਨੁਨਹੀਲਾਵੈ ਜੋਠਾਕੁਰੁਸਦਸਦਾਹਜੂਰੇ
ਤਾਕਉਅੰਧਾਜਾਨਤਦੂਰੇ ਜਾਕੀਟਹਲਪਾਵੈ
ਦਰਗਹਮਾਨੁ ਤਿਸਹਿਬਿਸਾਰੈਮੁਗਧੁਅਜਾਨੁ

ਸਦਾ ਸਦਾ ਏਹੁ ਭੂਲਨਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਰਾਖਨ
ਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ੪ ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਿ ਕਉਡੀ
ਸੰਗਿ ਰਚੈ ਸਾਚੁ ਛੋਡਿ ਝੂਠ ਸੰਗਿ ਮਚੈ
ਜੋ ਛਡਨਾ ਸੁ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਜੋ ਹੋਵਨੁ
ਸੋ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨੈ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕਾ ਸ੍ਰਮੁ
ਕਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਤਿਸੁ ਪਰਹਰੈ ਚੰਦਨ ਲੇ
ਪੁ ਉਤਾਰੈ ਧੋਇ ਗਰਧਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਸਮ ਸੰਗਿ
ਹੋਇ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਪਤਿਤ ਬਿਕਰਾਲ
ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ੫
ਕਰਤੂਤਿ ਪਸੂ ਕੀ ਮਾਨਸ ਜਾਤਿ ਲੋਕ ਪਚਾਰਾ
ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਮਾ
ਇਆ ਛਪਸਿ ਨਾਹਿ ਕਛੁ ਕਰੈ ਛਪਾਇਆ

ਬਾਹਰਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਇਸਨਾਨ ਅੰਤਰਿ ਬਿ
ਆਪੈ ਲੋਭੁ ਸੁਆਨ ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਾਹਰਿ
ਤਨੁ ਸੁਆਹ ਗਲਿ ਪਾਥਰ ਕੈਸੇ ਤਰੈ ਅਥਾਹ
ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਤੇ
ਜਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾਤਿ ੫ ਸੁਨਿ ਅੰਧਾ ਕੈ
ਸੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਓੜਿ
ਨਿਬਹਾਵੈ ਕਹਾ ਬੁਝਾਰਤਿ ਬੂਝੈ ਡੋਰਾ
ਨਿਸਿ ਕਹੀਐ ਤਉ ਸਮਝੈ ਭੋਰਾ ਕਹਾ ਬਿਸਨ
ਪਦ ਗਾਵੈ ਗੁੰਗ ਜਤਨ ਕਰੈ ਤਉ ਭੀ ਸੁਰ ਭੰਗ
ਕਹ ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਰ ਭਵਨ ਨਹੀ ਹੋ
ਤ ਊਹਾ ਉਸੁ ਗਵਨ ਕਰਤਾਰ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਦੀਨੁ
ਬੇਨਤੀ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਰੈ

ਦੀ ਸੰਗਿ ਸਤਗੁਰੂ ਆਵੈ ਨਚੀਤ ਜੋਬੋਂ
ਪ੍ਰੀਤਾਂ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਚੁਆਕੇ ਗਿੜਵੀਤਾ
ਬਸੈ ਅਨਦ ਕੇ ਘਮਾਣਿਉਆਂ ਗਿਗਸੈਂ ਕਾਲੁ
ਦ੍ਰਨੁਕਾਂਆਨੈਮਾਂਟੂਪੁਤ੍ਰਇ
ਨਆਵੈ ਮੁਨੈ ਚੀਤਿ ਬੋਗਿਬਾਯਕਾਮਕੋ ਧੁ
ਮੋਤ ਕ੍ਰਤਬਿਕਾਂਗਮਪਾਲਭੋਯੂਤ ਗ੍ਰਿਆਸੁ
ਜੋਗਾਂਤਿ ਬਿਫਲੋਕਏ ਜਾਨਸ ਨਾਨਕ ਥੋਲੁ
ਅਪਨਕੀ ਕਾਮ ੭ ਕ੍ਰਿੰਠਕਾਗੁ ਹੁਮਪਾਰਿ
ਆਦਸਿ ਜੀਉਪਿੰਗਿ ਸਭੁ ਤੇ ਕੀਗਏ
ਤ੍ਰਮਮਾਂ ਤਪਿਤਾਂ ਡਸਦਾਂਗਿਕਤੋ ਤਸਗਿ
ਬ੍ਰਿਪਾਂ ਸੁਖਪਨੋ ਕੀਉ ਨਜਾਨੈਤਸਾਂ
ਅੰਤ ਰੁਓਹਿਉਂ ਭਗਵੰਤ ਸਗਾਪਸਮਗ
ਤੇਸੋ ਸੁਰੰਤ੍ਰਧਾਗਿ ਤ੍ਰਸਤੇ ਡੋਗਿਸੁ ਤ੍ਰਾਂਗਿ ਤ੍ਰਾਂਕਾਗਿ

ਤੁਮਰੀਗਤਿਮਿਤਿ ਤੁਮਹੀਜਾਨੀ ਨਾਨਕ
ਦਾਸਸਦਾਕੁਰਬਾਨੀ ੮ ੪ ਸਲੋਕੁ
ਦੇਨਹਾਰੁਪ੍ਰਭਛੋਡਿਕੈਲਾਗਹਿਆਨਸੁਆਇ
ਨਾਨਕਕਹੂਨਸੀਝਈਬਿਨੁਨਾਵੈਪਤਿ
ਜਾਇ ੧ ਅਸਟਪਦੀ ਦਸਬਸਤੂਲੇ
ਪਾਛੈਪਾਵੈ ਏਕਬਸਤੁਕਾਰਨਿਬਿਖੋਟਿ
ਗਵਾਵੈ ਏਕਭੀਨਦੇਇਦਸਭੀਹਿਰਿਲੇਇ
ਤਉਮੂੜਾਕਹੁਕਹਾਕਰੇਇ ਜਿਸੁਠਾਕੁਰਸਿਉ
ਨਾਹੀਚਾਰਾ ਤਾਕਉਕੀਜੈਸਦਨਮਸਕਾਰਾ
ਜਾਕੈਮਨਿਲਾਗਾਪ੍ਰਭੁਮੀਠਾ ਸਰਬਸੂਖ
ਤਾਹੂਮਨਿਵੂਠਾ ਜਿਸੁਜਨਅਪਨਾਹੁਕ
ਮੁਮਨਾਇਆ ਸਰਬਥੋਕਨਾਨਕਤਿਨਿਪਾਇਆ

ਸੋਰਠਾ ੧ ਅਗਨਤਸਾਧੁਅਪਨੀਦੇਸੀਸ
ਖਾਤਪੀਤਖਾਤੇਅਨਦਉਲਾਸ ਅਧੂਰੀ
ਅਮਾਨਕਹੁਖੜੀਸਾਧੁਲੋਭੁ ਅੰਗਿਆਨੀ
ਮਨਿਸੁਕੋਇ ਅਪਨੀਪੈਂਤੀਤਿਆਪਣੀ
ਖੋਵੈ ਖੜੀਉਸਕਾਂਖਿਸਾਂਸੁਨੋਉਰੈ ਸੋਸ
ਕੀਖਸਤੁਤਸੁਅਗੋਖੈ ਪੂਰਕੀਆਖੀ
ਅਭਨੋਮੰਖੈ ਉਤੇਰਉਨਿਕਿਓਨੋਡਾਂਘੁ
ਨਾਨਕਸਾਡਿਖੁਸਦਾਦੋਇਆਂਘੁ ੨
ਅਨੇਕਭਾਂਤਿਮਨਿਆਕੇਡਤ ਸਾਂਪੰਡਰਤ
ਜਾਨੁਅਨੇਤ ਖਿਾਕਕੀਕਾਮੂਆਸਿਓਨੁ
ਲਾਦੈ ਓਡਖਿਨਸੈਮਨਿਪਛੁਤਾਦੈ ਜੋਟੀ
ਸੋਸਚਾਣਨ ਡਾ ਲਾਪਾਟਗਿਡਓਤਨ ਅੰਧ
ਅੰਧਾਗ ਬਾਟਾਉਸਿਓਜਲਾਦੈਨੋਹ ਰਕਥੁ

ਭੀਖਨ ਅੰਕੈਰਉ ਮਨ ਤੀਰਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਸੁਖਦਾਈ ਕੀ ਕੈਂ ਨਾਨਕ ਅਪਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ
੩ ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਇਆ
ਮਿਥਿਆ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ਮਿਥਿਆ ਰਾਜ
ਜੋਬਨ ਧਨ ਮਾਲ ਮਿਥਿਆ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿ
ਕਰਾਲ ਮਿਥਿਆ ਰਥ ਹਸਤੀ ਅਸ੍ਵ ਬਸਤ੍ਰਾ
ਮਿਥਿਆ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਪੇਖਿ ਹਸਤਾ
ਮਿਥਿਆ ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨੁ ਮਿਥਿਆ ਆ
ਪਸ ਊਪਰਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨੁ ਅਸਥਿਰੁ ਭਗਤਿ ਸਾਧ
ਕੀ ਸਰਨਿ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਕੇ
ਚਰਨ ੪ ਮਿਥਿਆ ਸ੍ਰਵਨ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸੁ
ਨਹਿ ਮਿਥਿਆ ਹਸਤ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ
ਮਿਥਿਆ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪਾਦ ਮਿਥਿ

ਆਸਨਾਭੋਜਨਅਨਸ੍ਵਾਦ ਮਿਥਿਆਚਰਨਪਰਬਿ
[illegible]ਕਾਰਕਉਧਾਵਹਿ ਮਿਥਿਆਮਨਪਰ॰
ਲੋਭਲੁਭਾਵਹਿ ਮਿਥਿਆਤਨਨਹੀਪਰਉ
ਪਕਾਰਾ ਮਿਥਿਆ[illegible]ਬਾਸੁਲੇਤਬਿਕਾਰ
ਬਿਨੁਬੂਝੇਮਿਥਿਆਸਭਭਏ ਸਫਲਦੇ
ਹਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਨਾਮਲਏ ੫ ਬਿਰਥੀਸਾਕਤ
ਕੀਆਰਜਾ ਸਾਚਬਿਨਾਕਹਹੋਵਤਸੂਚਾ
ਬਿਰਥਾਨਾਮਬਿਨਾਤਨੁਅੰਧ ਮੁਖਿਆਵਤ
ਤਾਕੈਦੁਰਗੰਧ ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਦਿਨੁਰੈਨਿ
ਬ੍ਰਿਥਾਬਿਹਾਇ ਮੇਘਬਿਨਾਜਿਉਖੇਤੀ
ਜਾਇ ਗੋਬਿਦਭਜਨਬਿਨੁਬ੍ਰਿਥੇਸਭ
ਕਾਮ ਜਿਉਕਿਰਪਨਕੇਨਿਰਾਰਥਦਾਮ

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ਸਾਜੀਉ· [illegible] ਕੈ ਉ

ਡੀਗ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਤਾਂਕੈ ਬੀਲਬੀਲ ਜਾਉ

੩ ਰਹਤ ਅਵਰਾ ਕਛੁ ਅਵਰਾ ਕਮਾ

ਵਤ ਮਨਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਖਹੁ ਗੰਢ ਲਾ

ਵਤ ਜਾਂਨ ਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਬੀਨ

ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਨ ਕਾਹੂ ਭੀਨ ਅਵਰ ਉਪਦੇ

ਸੈ ਆਪਿ ਨ ਕਰੈ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜ

ਨਮੈ ਮਰੈ ਜਿਸਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ

ਤਿਸਕੀ ਸੀਖ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ਜੋ ਤੁਮ ਭਾਨੇ

ਤਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਨਾਨਕ ਉਨ ਜਨ ਚਰਨ

ਪਰਾਤਾ ੪ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ

ਸਭੁ ਜਾਨੈ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਆਪਹਿ ਮਾਨੈ

ਅਪਨਿਉ ਆਪ ਆਪਿ ਕਰਤ ਨਿਬੇਰਾਂ
ਕਿਸੈ ਦੂਰਿ ਜਨਾਵਤਾਂ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਵਤ ਨੇਰਾਂ
ਉਪਾਵ ਸਿਆਂ ਸਗਲ ਤੇ ਰਹਤ ਸਭੁ
ਨਪ
ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ਆਤਮ ਕੀ ਰਹਤ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ
ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਹਿਆਂ
ਸਮਾਇ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ
ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰੀ ੮
੫ ਸਲੋਕੁ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ
ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰਮੇਵ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ
ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਗੁਰਦੇਵ ੧
ਅਸਟਪਦੀ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਤੀਹ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਹਿ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਖੁ ਮਨ

ਮਾਂਗਉ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਗੰਧਤਤਨਿਲਾ
ਵਹਿ ਤਿਸਕਉਸਿਮਰਤਪਰਮਗਤਿਪਾਵਹਿ
ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਬਸਹਿਸੁਖਮੰਦਰਿ
ਤਿਸਹਿਧਿਆਇਸਦਾਮਨਅੰਦਰਿ
ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਗ੍ਰਿਹਸੰਗਿਸੁਖਬਸਨਾ
ਆਠਪਹਰਸਿਮਰਹੁਤਿਸੁਰਸਨਾ ਜਿਹ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਰੰਗਰਸਭੋਗ ਨਾਨਕਸਦਾਧਿ
ਆਈਐਧਿਆਵਨਜੋਗ ੧ ਜਿਹ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਟਪਟੰਬਰਹਢਾਵਹਿ
ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿਕਤਅਵਰਲੁਭਾਵਹਿ
ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸੇਜਸੋਈਜੈ ਮਨ
ਆਠਪਹਰਤਾਕਾਜਸੁਗਾਵੀਜੈ ਜਿਹਪ੍ਰ

ਸਾਂਦਿਤੁਸ੍ਰੁ ਸਭੁ ਕੋਉ ਸਨੇ ਮੁਖਿਤਾਂਕੇ
ਜਸੁ ਗਸਨ ਬਖਾਨੈ ਜੈਡਖੂਸਾਂਦਿਤੋਰ
ਨਤਾਂਖਗਸੁ ਮਨਸਦਾਂਖਿਅਸੀਕੋਦ
ਲਾਖਾਗਬੂਡਸੁ ਖੂਭਗੀਜਿਖਤਿੰਨੌਂ
ਸਾਨੁਖਦੜੀ ਨਾਂਨੁਕਖਿਭਿਸੇਤੀਖਾਇਦਾਂ
ਵੜੀ ੨ ਜਿਡਖੂਸਾਂਦਿਅਗੋਕੰਡਨ
ਦੋਡੀ ਜਿਲਦਲਾਂਦੜੀਭਸੁਗਾਂਮਸਨੋਡੀ
ਜਿਡਖੂਸਾਂਦਿਤੋਰਾਂਓਲਾਗੁਤ ਮਨ
ਸੁਖਾਂਦੋਡੀਡੀਜਸੁਕਡਤ ਜਿਡ
ਖੂਸਾਂਦਿਤੋਰਸਗਲਾਂਖਿਦ ਚਾਂਕੇ
ਮਨਸਗੀਖਾਠਾਂਗਖੂਭਤਕੈ ਜਿਡ
ਖੂਸਾਂਦਿਤੁਸ੍ਰੁਕੇ ਨਖਡੈ ਮਨਸਾਂਗਿ

ਸਾਂਸੀਸਮੰਤ੍ਰਯਤ੍ਰਗੁਰੂਚੈ ਜਿਤਯਸਾਂਦਯਾ
ਸ੍ਰੀਦ੍ਰੂਣੂੰਤ੍ਵੈਤ ਨਾਨਕ ਤਾਂਕੀਭਾਂਤਿਕੇਨ
੩ ਜਿਤਯਸਾਂਦ ਅਨੁਯਨਪਤਿਜੈ
ਮਨੋਰਸੁਸੀਸਮੰ ਤਕਿਤੁ ਅਾਣ ਸੁਕੀਜੈ
ਜਿਤਯਸਾਂਦ ਅਸ੍ਹ ਤਸਤਿਅਸਦਾਗੀ
ਮਨੀਰਸੁਪ੍ਰਭਕਤਿਕਬ ਤੁਨਬਿਸਾਗੀ
ਜਿਤਯਸਾਂਦਬਾਂ ਗੀਮਣਾਕਯਨਾਂ ਸ੍ਵਯਗ
ਇਯਪ੍ਰਭਅਪਨੇਮਨ ਜੀਨੇਤੇਗੀਮਨਬ
ਨੇਤਵਨਾਂਸ਼੍ਰੀ ਉਠਨਬੈਰਤਸਦਾਂਤਸੀਉ
ਯਿ ਅਾਸ਼੍ਰੀ ਤਿਸਨਿ ਯਿਅਾਸ਼੍ਰੀ ਜੋਏਕਾਅਕੋ
ਸ੍ਰੀਏਤੁਤਨਾਨਕਤੇਗੀਮੈ ੫ ਜਿਤ
ਯਸਾਂਦਕਾਸੀਤੁੰਨਬਤਦਾਨ ਮਨਿਅਤ

ਪਹਰਕਰਿਤਿਸਕਾਧਿਆਨ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਤੂਆਚਾਰਬਿਉਹਾਰੀ ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉ
ਸਾਸਿਸਾਸਿਚਿਤਾਰੀ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿ*ਸੁੰ ਤੇਰਾ
ਦਰੂਪੁ ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਹੁਸਦਾਅਨੂਪੁ
ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੀਨੀਕੀਜਾਤਿ ਸੋਪ੍ਰਭੁ
ਸਿਮਰਿਸਦਾਦਿਨਰਾਤਿ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਤੇਰੀਪਤਿਰਹੈ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕ
ਜਸੁਕਹੈ ੩ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਨਹਿ
ਕਰਨਨਾਦ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪੇਖਹਿ
ਬਿਸਮਾਦ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਬੋਲਹਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਨਾ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿ
ਸਹਜੇਬਸਨਾ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਹਸਤ

ਕਰਚਲੀਤੁ ਜਿਤੁਪ੍ਰਸਾਦਿਸੰਪੂਰਨ
ਫਲੀਤੁ ਜਿਤੁਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਗਤਿਪਾਂ
ਵੀਤੁ ਜਿਤੁਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਂ
ਵੀਤੁ ਐਸਾਂਪ੍ਰਭੁਤਿਆਗਿਅਵਰਕਤ
ਲਾਂਗਤੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਂਨਕਮਨਿ
ਜਾਂਗਤੁ ੬ ਜਿਤੁਪ੍ਰਸਾਦਿਤੂੰਪ੍ਰਗ
ਟੁਸੰਸਾਰਿ ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉ ਮੂਲਿਨਮਨ
ਹੁਬਿਸਾਰਿ ਜਿਤੁਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰਾਪ੍ਰਤਾ
ਪੁ ਰੇਮਨਮੂੜਤੂੰਕਉਤਜਾਪੁ ਜਿਤੁਪ੍ਰਸ
ਾਦਿਤੇਰੇਕਾਂਰਜਪੂਰੇ ਤਿਸਹਿਜਾਨੁਮਨ
ਸਦਾਹਜੂਰੇ ਜਿਤੁਪ੍ਰਸਾਦਿਤੂੰਪਾਵਹਿਸਾਚੁ
ਰੇਮਨਮੇਰੇਤੂੰਤਾਸਿਉਰਾਚੁ ਜਿਤੁਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਕੀਗਤਿਹੋਇ ਨਾਨਕਜਾਪੁਜਪੈਜਪੁਸੋਇ

੭ ਆਪਿਜਪਾਏਜਪੈਸੋਨਾਉ ਆਪਿਗਾਵ

ਏਸੁਹਰਿਗੁਨਗਾਉ ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਹੋਇਪ੍ਰਗਾ

ਸੁ ਪ੍ਰਭੂਦਇਆਤੇਕਮਲਬਿਗਾਸੁ

ਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰਸੰਨਬਸੈਮਨਿਸੋਇ ਪ੍ਰਭਦਇਆ

ਤੇਮਤਿਊਤਮਹੋਇ ਸਰਬਨਿਧਾਨ

ਪ੍ਰਭਤੇਰੀਮਇਆ ਆਪਹੁਕਛੂਨਕਿਨਹੂ

ਲਇਆ ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਲ

ਗਹਿਹਰਿਨਾਥ ਨਾਨਕਇਨਕੈਕਛੂਨਹਾਥ

੮ ੬ ਸਲੋਕੁ ਅਗਮਅਗਾਧਿਪਾਰ

ਬ੍ਰਹਮਸੋਇ ਜੋਜੋਕਹੈਸੁਮੁਕਤਾਹੋਇ

ਸੁਨਿਮੀਤਾਨਾਨਕਬਿਨਵੰਤਾ ਸਾਧਜਨਾਕੀ

ਸੁਖਮਨੀ

ਅਰਾਜਕਥਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ
ਮੁਖਊਜਲਹੋਤ ਸਾਧ ਸੰਗਿਮਲੁਸਗਲੀ
ਖੋਤ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਿਟੈਅਭਿਮਾਨੁ ਸਾਧਕੈ
ਸੰਗਿਪ੍ਰਗਟੈਸੁਗਿਆਨੁ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਬੁਝੈਪ੍ਰਭੁ
ਨੇਰਾ ਸਾਧਸੰਗਿ [illegible] ਹੋਤਨਿਬੇਰਾ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ
ਪਾਏਨਾਮਰਤਨੁ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਏਕਊਪਰਿਜਤਨੁ
ਸਾਧਕੀਮਹਿਮਾ ਬਰਨੈਕਉਨੁਪ੍ਰਾਨੀ ਨਾਨਕ
ਸਾਧਕੀਸੋਭਾ ਪ੍ਰਭਮਾਹਿਸਮਾਨੀ ੧
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਅਗੋਚਰੁਮਿਲੈ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ
ਸਦਾਪਰਫੁਲੈ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਆਵਹਿਬਸਿ
ਪੰਚਾ ਸਾਧਸੰਗਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਭੁੰਚਾ
ਸਾਧਸੰਗਿਹੋਇਸਭਕੀਰੇਨ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ

ਮਨੋਹਰਬੈਨ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਕਤਹੂਧਾਵੈ
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਅਸਥਿਤਿਮਨੁਪਾਵੈ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ
ਮਾਇਆਤੇਭਿੰਨ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸੁ
ਪ੍ਰਸੰਨ ੨ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਦੁਸਮਨਸਭਿਮੀਤ
ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਮਹਾਪੁਨੀਤ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਕਿਸ
ਸਿਉਨਹੀਬੈਰੁ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਬੀਗਾਪੈਰੁ
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਾਹੀਕੋਮੰਦਾ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ
ਜਾਨੈਪਰਮਾਨੰਦਾ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਾਹੀਹਉਤਾਪੁ
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਤਜੈਸਭੁਆਪੁ ਆਪੇਜਾਨੈ
ਸਾਧਬਡਾਈ ਨਾਨਕਸਾਧਪ੍ਰਭੂਬਨਿਆਈ
੩ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਕਬਹੂਧਾਵੈ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ
ਸਦਾਸੁਖੁਪਾਵੈ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਬਸਤੁਅਗੋਚਰ

ਲਹੈ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਜਰੁ ਸਹੈ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੈ
ਥਾਨਿ ਊਚੈ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਲਿ ਪਹੂਚੈ ਸਾਧ ਕੈ
ਸੰਗਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਕੈ
ਕੁਰਬਾਨ ੪ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਨਿਸਤਾਰੈ
ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ਜਿਸੁ ਧਨ ਤੇ ਸਭੁ
ਕੋ ਵਰਸਾਵੈ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਧਰਮਰਾਇ ਕਰੇ ਸੇਵਾ
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋਭਾ ਸੁਰਦੇਵਾ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ
ਪਾਪ ਪਲਾਇਨ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਨ
ਗਾਇਨ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸ੍ਰਬ ਥਾਨ ਗੰਮਿ ਨਾਨਕ
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਫਲ ਜਨਮ ੫ ਸਾਧ ਕੈ

ਸੰਗਿਨਹੀਕਛੁਘਾਲ ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਹੋਤ
ਨਿਹਾਲ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਕਲੂਖਤਹਰੈ
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਰਕਪਰਹਰੈ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਈਹਾ
ਊਹਾਸੁਹੇਲਾ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਬਿਛੁਰਤਹਰਿ
ਮੇਲਾ ਜੋਇਛੈਸੋਈਫਲੁਪਾਵੈ ਸਾਧਕੈ
ਸੰਗਿਨਬਿਰਥਾਜਾਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਾਧਰਿਦ
ਬਸੈ ਨਾਨਕਉਧਰੈਸਾਧਸੁਨਿਰਸੈ ੬
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸੁਨਉਹਰਿਨਾਉ ਸਾਧਸੰਗਿ
ਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਉ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਮਨਤੇ
ਬਿਸਰੈ ਸਾਧਸੰਗਿਸਰਪਰਨਿਸਤਰੈ
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਲਗੈਪ੍ਰਭੁਮੀਠਾ ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿ
ਘਟਿਘਟਿਡੀਠਾ ਸਾਧ ਸੰਗਿਭਏਆਗਿਆ

ਸੰਗਿ

ਰਾਗੀ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਗੋਤ੍ਰ ਭਏ ਉਮਾਗੀ
ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਸਭਿਰੋਗ ਨਾਨਕਸਾਧ
ਭੇਟੇ ਸੰਜੋਗ ੭ ਸਾਧਕੀਮਹਿਮਾਬੇਦਨ
ਜਾਨਹਿ ਜੇਤਾਸੁਨਹਿਤੇਤਾਬਖ੍ਯਾਨਹਿ
ਸਾਧਕੀਉਪਮਾਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਤੇਦੂਰਿ ਸਾਧ
ਕੀਉਪਮਾਰਹੀਭਰਪੂਰਿ ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਕਾ
ਨਾਹੀਅੰਤ ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਸਦਾਬੇਅੰਤ
ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਊਚਤੇਊਚੀ ਸਾਧਕੀਸੋਭਾ
ਮੂਚਤੇਮੂਚੀ ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਸਾਧਬਨਿਆ
ਈ ਨਾਨਕਸਾਧਪ੍ਰਭਭੇਦੁਨਭਾਈ ੮
੧ ਸਲੋਕੁ ਮਨਿਸਾਚਾਮੁਖਿਸਾਚਾਸੋ
ਇ ਅਵਰੁਨਪੇਖੈਏਕਸੁਬਿਨੁਕੋਇ

ਨਾਨਕਇਹੁਲਛਣੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਹੋਇ
੧ ਅਸਟਪਦੀ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾ
ਨਿਰਲੇਪ ਜੈਸੇਜਲਮਹਿਕਮਲਅਲੇਪ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਨਿਰਦੋਖ ਜੈਸੇਸੂਰੁ
ਸਰਬਕਉਸੋਖ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਸਮਾਨਿ ਜੈਸੇਰਾਜਰੰਕਕਉਲਾਗੈਤੁਲਿਪਵਾ
ਨ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਧੀਰਜੁਏਕ ਜਿਉ
ਬਸੁਧਾਕੋਊਖੋਦੈਕੋਊਚੰਦਨਲੇਪ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਕਾਇਹੈਗੁਨਾਉ ਨਾਨਕਜਿਉਪਾਵ
ਕਕਾਸਹਜਸੁਭਾਉ ੧ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਨਿ
ਰਮਲਤੇਨਿਰਮਲਾ ਜੈਸੇਮੈਲੁਨਲਾਗੈਜਲਾ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਮਨਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸੁ ਜੈਸੇ
ਧਰਊਪਰਿਆਕਾਸੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਮਿਤ੍ਰ

ਸਤ੍ਰਸਮਾਨਿ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਾਹੀਅਭਿਮਾ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਊਚਤੇਊਚਾ ਮਨਿਅਪਨੈ
ਹੈਸਭਤੇਨੀਚਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੇਜਨਭਏ
ਨਾਨਕਜਿਨਪ੍ਰਭੁਆਪਿਕਰੇਇ ੨ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਸਗਲਕੀਰੀਨਾ ਆਤਮਰਸੁਬ੍ਰਹ
ਮਗਿਆਨੀਚੀਨਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਸਭਊ
ਪਰਿਮਇਆ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਤੇਕਛੁਬੁਰਾ
ਨਭਇਆ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਸਮਦਰਸੀ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਰਸੀ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਬੰਧਨਤੇਮੁਕਤਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਕੀਨਿਰਮਲਜੁਗਤਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਬ੍ਰਹਮ ਕਾਭੋਜਨੁਗਿਆਨ ਨਾਨਕਗਿਆਨੀਕਾਬ੍ਰਹ
ਮਧਿਆਨੁ ੩ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਏਕਊਪਰਿ

ਆਸ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ਬ੍ਰਹ
ਮਗਿਆਨੀ ਪਰਉਪਕਾਰ ਉਮਾਹਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਧੰਧਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਲੇ ਧਾਵਤੁ
ਬੰਧਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ਬ੍ਰਹ
ਮਗਿਆਨੀ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੁ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀ ਜਪੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ੫ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਏਕੈ
ਰੰਗ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗ ਬ੍ਰਹ
ਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ
ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਅਹੰਬੁਧਿ ਤਿਆ
ਗਤ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸੁਖ
ਸਹਜ ਨਿਵਾਸ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਗਰੀਬੀ ਸਮਾਹਾ।

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਗਤ।

ਬਿਨਾਸ ੫ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਬ੍ਰਹਮਕਾਬੇਤਾ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਏਕਸੰਗਿਹੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਕੈਹੋਇਅਚਿੰਤੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਕਾਨਿਰਮਲਮੰਤੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਜਿਸੁਕਰੈਪ੍ਰਭੁਆਪਿ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਕਾਬਡਪਰਤਾਪੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਦ
ਰਸੁਬਡਭਾਗੀਪਾਈਐ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਕਉਬਲਿਬਲਿਜਾਈਐ ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਕਉਖੋਜਹਿਮਹੇਸੁਰ ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਆਪਿਪਰਮੇਸੁਰ ੬ ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਕੀਕੀਮਤਿਨਾਹਿ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਕੈਸਗਲਮਨਮਾਹਿ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਕ
ਉਨਜਾਨੈਭੇਦੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉਸਦਾ

ਅਦੇਸੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਕਥਿਆਨ
ਜਾਈਅਧਾਖਰੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਰਬ
ਕਾਠਾਕੁਰੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਮਿਤਿਕਉਨੁ
ਬਖਾਨੈ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਗਤਿਬ੍ਰਹ
ਮਗਿਆਨੀਜਾਨੈ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾ
ਅੰਤੁਨਪਾਰੁ ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉ
ਸਦਾਨਮਸਕਾਰੁ ੬ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਕਾਕਰਤਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਸਦਜੀਵੈਨਹੀਮਰਤਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਜੀਅਕਾਦਾਤਾ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਅਨਾਥਕਾਨਾਥੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ

ਕਾਸਭਊਪਰਿਹਾਥੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾ
ਸਗਲਅਕਾਰੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਆ
ਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਸੋਭ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਬਨੀ ਨਾਨਕਬ੍ਰਹ
ਮਗਿਆਨੀਸਰਬਕਾਧਨੀ ੮
੮ ਸਲੋਕੁ ਉਰਿਧਾਰੈਜੋਅੰਤਰਿ
ਨਾਮੁ ਸਰਬਮੈਪੇਖੈਭਗਵਾਨੁ
ਨਿਮਖਨਿਮਖਠਾਕੁਰਨਮਸਕਾਰੈ ਨਾਨਕਓਹੁਅ
ਪਰਸੁਸਗਲਨਿਸਤਾਰੈ ੧ ਅਸਟਪਦੀ
ਮਿਥਿਆਨਾਹੀਰਸਨਾਪਰਸ ਮਨਮਹਿਪ੍ਰੀਤਿ
ਨਿਰੰਜਨਦਰਸ ਪਰਤ੍ਰਿਅਰੂਪੁਨਪੇਖੈਨੇਤ੍ਰ
ਸਾਧਕੀਟਹਲਸੰਤਸੰਗਿਹੇਤ ਕਰਨਨਸੁਨੈ

ਕਾਂਹੂਕੀਨਿੰਦਾ ਸਭਤੇਜਾਨੈਆਪਸਕਉਮੰਦਾ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਬਿਖਿਆਪਰਹਰੈ ਮਨਕੀਬਾ
ਸਨਾਮਨਤੇਟਰੈ ਇੰਦ੍ਰੀਜਿਤਪੰਚਦੋਖਤੇ
ਰਹਤ ਨਾਨਕਕੋਟਿਮਧੇਕੋਐਸਾਅਪਰਸ ੧
ਬੈਸਨੋ ਸੋਜਿਸੁਊਪਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਬਿਸਨ
ਕੀਮਾਇਆਤੇਹੋਇਭਿੰਨ ਕਰਮਕਰਤਹੋਵੈ
ਨਿਹਕਰਮ ਤਿਸੁਬੈਸਨੋਕਾਨਿਰਮਲਧਰਮ
ਕਾਹੂਫਲਕੀਇਛਾਨਹੀਬਾਛੈ ਕੇਵਲ
ਭਗਤਿਕੀਰਤਨਸੰਗਿਰਾਚੈ ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਸਿ
ਮਰਨਗੋਪਾਲ ਸਭਊਪਰਿਹੋਵਤਕਿਰਪਾਲ
ਆਪਿਦ੍ਰਿੜੈਅਵਰਹਨਾਮੁਜਪਾਵੈ ਨਾਨਕਓਹੁ
ਬੈਸਨੋਪਰਮਗਤਿਪਾਵੈ ੨ ਭਗਉਤੀਭਗਵੰਤਭਗ
ਤਿਕਾਰੰਗੁ ਸਗਲਤਿਆਗੈਦੁਸਟਕਾਸੰਗੁ ਮਨਤੇ

ਬਿਨਸੈ ਸਗਲਾ ਭ੍ਰਮੁ ਕਰਿ ਪੂਜੈ ਸਗਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਪਾ ਮਲੁ ਖੋਵੈ ਤਿਸੁ ਭਗਉਤੀ ਕੀ
ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਵੈ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰੈ ਨਿਤ
ਨੀਤਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਬਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ਹਰਿ ਕੇ
ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਭਗਉਤੀ
ਭਗਵੰਤ ਕਉ ਪਾਵੈ ੩ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋ ਮਨੁ ਪਰ
ਬੋਧੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਤਮ ਮਹਿ ਸੋਧੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਾਰੁ
ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ਜਗੁ ਜੀਵੈ
ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ
ਨ ਆਵੈ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੂਝੈ ਮੂਲ
ਸੂਖਮ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ਅਸਥੂਲੁ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਕਉ
ਦੇ ਉਪਦੇਸੁ ਨਾਨਕ ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ
੪ ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਰਬ ਕੋ ਗਿਆਨੁ ਚਹੁ ਵਰਨਾ

ਮੈ

ਸਹੰਦ੍ਰਪੈਕੇਉਨਾਮੁ ਜੋਜੋਜਪੈਤਿਸਕੀਗਤਿ
ਹੋਇ ਸਾਧਸੰਗਿਧਾਵੈਜਨੁਕਹਿ ਕੀਨੈਂ
ਅੰਤਰੀਉਰਿਧਾਰੇ ਧਸੁਨ੍ਰੈਤਸੁਧੂੰਧਥਾਕਉ
ਤਾਰੈ ਸਾਬਗੋਕਾਤ੍ਰਉਕਦ੍ਰਨਾਮੁ ਕੀਨਤ੍ਰਾ
ਦਾਨੁਧਮੰਗਾਧਾਸੁਦਾ ਸ੍ਰਮ ਕਢੁਜਾਗਿਤਕਿਤੈਨ
ਧਾਸ੍ਰੀਔਧਾਸੀ ਨਾਨਕੀਤਸੁਮਧੋਜਸੁਰਿ
ਥਿਤ੍ਰਸ੍ਰੁਰਿਕਾਸੀ ਧ ਜਿਸਕੈਮਨਿਧਾਰ
ਥਿਤੂੰਕਾਨਿਦਾਸੁ ਤਿਸਕਾਨਾਮੁਸਹਿਰਾਮਦਾਸੁ
ਅਤਮਾਸੁਤਿਸੁਨਦਾਰਿਅਣਿਤ੍ਰਾ ਦਾਸ
ਦਸੰਤ ਦਾ ਭਾਈਤਿਨਿਧਾਣੀਤ੍ਰਾ ਸਦਾਨਿ
ਕਟੀਸਿਕਟਿ ਤੀਰਜਾਨੁ ਸੋਦਾਸੁਦੋਂ ਮਨਪੰਦੰਨੁ
ਅਥਨੇਦਾਸਕਉਆਣਿਧਕਿਧਾਕਰੈ ਤਿਸੁਦਸ
ਕਉਸਮਸੋਣੀਧਰੈ ਸਮਾਨਸੰਗੀ...

ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਨਕਾ ਮਦਾਸੁ ੬
ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਆਤਮ ਹਿਤਾਵੈ ਜੀਵਨ
ਮੁਕਤਿ ਸੋਊ ਕਹਾਵੈ ਤੈਸਾ ਹਰਖੁ ਤੈਸਾ ਉਸੁ
ਸੋਗੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਤਹ ਨਹੀ ਬਿਓਗੁ ਤੈਸਾ
ਸੁਵਰਨੁ ਤੈਸੀ ਉਸੁ ਮਾਟੀ ਤੈਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈ
ਸੀ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ਤੈਸਾ ਮਾਨੁ ਤੈਸਾ ਅਭਿਮਾਨੁ
ਤੈਸਾ ਰੰਕੁ ਤੈਸਾ ਰਾਜਾਨੁ ਜੋ ਵਰਤਾਏ ਸਾਈ ਜੁਗ
ਤਿ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਪੁਰਖੁ ਕਹੀਐ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ
੭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਗਲੇ ਠਾਉ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ
ਘਰਿ ਰਾਖੈ ਤੈਸਾ ਤਿਨ ਨਾਉ ਆਪੇ ਕਰਨ ਕਰਾਵ
ਨ ਜੋਗੁ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਗੁ ਪਸਰਿਓ
ਆਪਿ ਹੋਇ ਅਨਤ ਤਰੰਗ ਲਖੇ ਨ ਜਾਹਿ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਰੰਗ ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ਤੈਸਾ
ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾ ਅਬਿਨਾਸ
ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ਸਿਮਰਿ
ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ੮ ੯

ਸਲੋਕੁ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਜਨ
ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ਨਾਨਕ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਰਚੀ
ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ੧ ਅਸਟਪਦੀ
ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਪੂਜਾਰੀ ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਚਾਰ
ਬਿਉਹਾਰੀ ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ਕਈ
ਕੋਟਿ ਬਨ ਭ੍ਰਮਹਿ ਉਦਾਸੀ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਕੇ
ਸ੍ਰੋਤੇ ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਪੀਸੁਰ ਹੋਤੇ ਕਈ ਕੋਟਿ
ਆਤਮ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰਹਿ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਬਿ ਕਾਬਿ
ਬੀਚਾਰਹਿ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਵਤਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਹਿ

ਨਾਨਕਕਰਤੇਕਾਅੰਤੁਨਪਾਵੈ ੧ ਕਈ
ਕੋਟਿਭਏਅਭਿਮਾਨੀ ਕਈਕੋਟਿਅੰਧਅਗਿਆਨੀ
ਕਈਕੋਟਿਕਿਰਪਨਕਠੋਰ ਕਈਕੋਟਿਅਭਿਗ
ਆਤਮਨਿਕੋਰ ਕਈਕੋਟਿਪਰਦਰਬਕਉਹਿਰਹਿ
ਕਈਕੋਟਿਪਰਦੂਖਨਾਕਰਹਿ ਕਈਕੋਟਿਮਾਇਆ
ਸ੍ਰਮਮਾਹਿ ਕਈਕੋਟਿਪਰਦੇਸਿਭ੍ਰਮਾਹਿ ਜਿਤੁ
ਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ ਨਾਨਕਕਰਤੇ
ਕੀਜਾਨੈਕਰਤਾਰਚਨਾ ੨ ਕਈਕੋਟਿਸਿਧਜਤੀ
ਜੋਗੀ ਕਈਕੋਟਿਰਾਜੇਰਸਭੋਗੀ ਕਈਕੋਟਿ
ਪੰਖੀਸਰਪਉਪਾਏ ਕਈਕੋਟਿਪਾਥਰਬਿਰਖਨਿਪ
ਜਾਏ ਕਈਕੋਟਿਪਵਣਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰ ਕਈ
ਕੋਟਿਦੇਸਭੂਮੰਡਲ ਕਈਕੋਟਿਸਸੀਅਰਸੂਰ
ਨਖੵਤ੍ਰ ਕਈਕੋਟਿਦੇਵਦਾਨਵਇੰਦ੍ਰਸਿਰਿ

ਛੰਦ ਸਰਬ ਸਮਾਨੇ ਆਪਨੈ ਸੁਭਇਐ
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਾਰੈ
੩ ਕਹੀ ਕੋਟਿ ਰਾਜਸ ਤਾਮਸ ਸਾਤਕ ਕਹੀ
ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਅਰੁ ਸਾਸਤ
ਕਹੀ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ ਕਹੀ ਕੋਟਿ ਨਾਨਾ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੰਤ ਕਹੀ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਚਿਰ ਜੀਵੇ
ਕਹੀ ਕੋਟਿ ਗਿਰ ਮੇਰ ਸੁਵਰਨ ਥੀਵੇ ਕਹੀ ਕੋਟਿ ਜ
ਖ੍ਯ ਕਿੰਨਰ ਪਿਸਾਚ ਕਹੀ ਕੋਟਿ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਸੂਕਰ
ਮ੍ਰਿਗਾਚ ਸਭ ਤੇ ਨੇਰੈ ਸਭਹੂ ਤੇ ਦੂਰਿ ਨਾਨਕ ਆ
ਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ੪ ਕਹੀ ਕੋਟਿ
ਪਾਤਾਲ ਕੇ ਵਾਸੀ ਕਹੀ ਕੋਟਿ ਜਨਮਹਿ ਜੀਵਹਿ
ਮਰਹਿ ਕਹੀ ਕੋਟਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਫਿਰਹਿ ਕਹੀ ਕੋਟਿ
ਬੈਠਤ ਹੀ ਖਾਹਿ ਕਹੀ ਕੋਟਿ ਘਾਲਹਿ ਥਕਿ ਪਾਹਿ

ਕਈਕੋਟਿਕੀਏਧਨਵੰਤ ਕਈਕੋਟਿਮਾਇਆ
ਮਹਿਚਿੰਤ ਜਹਜਹਭਾਣਾਤਹਤਹਰਾਖੇ
ਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਪ੍ਰਭਕੈਹਾਥੇ ੫ ਕਈਕੋਟਿ
ਭਏਬੈਰਾਗੀ ਰਾਮਨਾਮਸੰਗਿਤਿਨਿਲਿਵਲਾਗੀ
ਕਈਕੋਟਿਪ੍ਰਭਕਉਖੋਜੰਤੇ ਆਤਮਮਹਿਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁਲਹੰਤੇ ਕਈਕੋਟਿਦਰਸਨਪ੍ਰਭਪਿਆਸ
ਤਿਨਕਉਮਿਲਿਓਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸ ਕਈਕੋਟਿ
ਮਾਗਹਿਸਤਸੰਗੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਿਨਲਾਗਾਰੰਗੁ
ਜਿਨਕਉਹੋਏਆਪਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਨਾਨਕਤੇਜਨ
ਸਦਾਧਨਿਧੰਨਿ ੬ ਕਈਕੋਟਿਖਾਣੀਅਰੁਖੰਡ
ਕਈਕੋਟਿਅਕਾਸਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕਈਕੋਟਿਹੋਏਅਵ
ਤਾਰ ਕਈਜੁਗਤਿਕੀਨੋਬਿਸਥਾਰ ਕਈਬਾਰ
ਪਸਰਿਓਪਾਸਾਰ ਸਦਾਸਦਾਇਕੁਏਕੰਕਾਰ

ਕਈਕੋਟਿਕੀਨੇਬਹੁਭਾਂਤਿ ਪ੍ਰਭਤੇਹੋਏਪ੍ਰਭਮਾਹਿ
ਸਮਾਤਿ ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਜਾਨੈਕੋਇ ਆਪੇਆਪਿ
ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਸੋਇ ੭ ਕਈਕੋਟਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਦਾਸ
ਤਿਨਹੋਵਤਆਤਮਪ੍ਰਗਾਸ ਕਈਕੋਟਿਤਤਕੇਬੇਤੇ
ਸਦਾਨਿਹਾਰਹਿਏਕੋਨੇਤ੍ਰੇ ਕਈਕੋਟਿਨਾਮਰਸੁ
ਪੀਵਹਿ ਅਮਰਭਏਸਦਸਦਹੀਜੀਵਹਿ
ਕਈਕੋਟਿਨਾਮਗੁਨਗਾਵਹਿ ਆਤਮਰਸਿਸੁਖਿ
ਸਹਜਿਸਮਾਵਹਿ ਅਪੁਨੇਜਨਕਉਸਾਸਿਸਾਸਿ
ਸਮਾਰੇ ਨਾਨਕਓਇਪਰਮੇਸੁਰਕੇਪਿਆਰੇ ੮
੧੦ ਸਲੋਕੁ ਕਰਣਕਾਰਣਪ੍ਰਭੁਏਕੁਹੈਦੂ
ਸਰਨਾਹੀਕੋਇ ਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰਣੈਜਲਿ
ਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਇ ੧ ਅਸਟਪਦੀ
ਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰਨੈਜੋਗੁ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈ

ਹੋਗੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ
ਪਾਰਾਵਾਰਾ ਹੁਕਮੇ ਧਾਰਿ ਅਧਰ ਰਹਾਵੈ ਹੁਕਮੇ
ਉਪਜੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ਹੁਕਮੇ ਊਚ ਨੀਚ ਬਿਉਹਾਰ
ਹੁਕਮੇ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਪਰਕਾਰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਅਪਨੀ
ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ
੧ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਮਾਨੁਖ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ
ਪਾਥਰ ਤਰਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਸ ਤੇ ਰਾਖੈ
ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭਾਖੈ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਤਿਤ
ਉਧਾਰੈ ਆਪਿ ਕਰੈ ਆਪਨ ਬੀਚਾਰੈ ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ
ਕਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਖੇਲੈ ਬਿਗਸੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ
ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਾਰ ਕਰਾਵੈ ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਅਵਰੁ ਨ
ਆਵੈ ੨ ਕਹੁ ਮਾਨੁਖ ਤੇ ਕਿਆ ਹੋਇ ਆਵੈ ਜੋ
ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਾਵੈ ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਹੋਇ ਤਾ ਸ
ਭੁ ਕਿਛੁ ਲੇਇ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰੇਇ

ਸਨਜਾਨਤੀਖਿਓ ਆਮਾਉਰਵੈ । ੨੨
ਜੋਜਾਨਤ ਅਪਨ ਅਭਿਉਗਵੈ ਭਾਮੈਰੂਪਾ
ਦਹਦਿਸਧਾਵੈ ਨਿਮਖਮਾਹਿ ਚਾਰਿਕੁੰਟ
ਫਿਰਿਆਵੈ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਅਪਨੀਭਗ
ਤਿਦੇਇ ਨਾਨਕਤੇਜਨਨਾਮਿਮਿਲੇਇ ੪
ਖਿਨਮਹਿਨੀਚਕੀਟਕਉਰਾਜ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਗਰੀਬਨਿਵਾਜ ਜਾਕਾਦ੍ਰਿਸਟਿਕਛੂਨਆ
ਵੈ ਤਿਸੁਤਤਕਾਲਦਹਦਿਸਪ੍ਰਗਟਾਵੈ
ਜਾਕਉਅਪੁਨੀਕਰੈਬਖਸੀਸ ਤਾਕਾਲੇਖਾ
ਨਗਨੈਜਗਦੀਸ ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕੀ
ਰਾਸਿ ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਗਾਸ ਅਪੁਨੀ
× ਣ
ਬੰਤਆਪਿਬਨਾਈ ਨਾਨਕਜੀਵੈਦੇਖਿ
ਬਡਾਈ ੫ ਇਸਕਾਬਲੁਨਾਹੀਇਸੁਹਾਥ

ਸ੍ਰਨਸ੍ਰ

ਨਾਨਕਾ ਦਾਨਸਾਨ ਦੇਵਨਾਥ ਅਨਿਗ ਅੰ
ਕਾਂ ਬਿਥ੍ਯੁਰਾਂ ਜੀਉ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥੀਉ ਥੀ
ਕਬਹੂ ਊਚਨੀਚਮਹਿਬਸੈ ਕਬਹੂ ਸੋਗ
ਹਰਖਰੰਗਿਹਸੈ ਕਬਹੂ ਨਿੰਦਚਿੰਦਬਿਉ
ਹਾਰ ਕਬਹੂ ਊਭਅਕਾਸਪਇਆਲ
ਕਬਹੂ ਬੇਤਾਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰ ਨਾਨਕਆਪਿ
ਮਿਲਾਵਣਹਾਰ ੧ ਕਬਹੂ ਨਿਰਤਿਕਰੈ
ਬਹੁਭਾਤਿ ਕਬਹੂ ਸੋਇਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤਿ
ਕਬਹੂ ਮਹਾਕ੍ਰੋਧਬਿਕਰਾਲ ਕਬਹੂ ਸ
ਰਬਕੀਹੋਤਰਵਾਲ ਕਬਹੂ ਹੋਇਬਹੈਬਡ
ਰਾਜਾ ਕਬਹੂ ਭੇਖਾਰੀਨੀਚਕਾਸਾਜਾ
ਕਬਹੂ ਅਪਕੀਰਤਿਮਹਿਆਵੈ ਕਬਹੂ

ਭਲਾ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਵ ਹੀ
ਰਹੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ੬
ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਪੰਡਿਤੁ ਕਰੇ ਬਖ੍ਯਾਨੁ ਕਬਹੂ ਮੋਨਿ
ਧਾਰੀ ਲਾਵੈ ਧਿਆਨੁ ਕਬਹੂ ਤਟ ਤੀਰਥ
ਇਸਨਾਨੁ ਕਬਹੂ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ
ਕਬਹੂ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਪਤੰਗ ਹੋਇ ਜੀਆ
ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭਰਮੈ ਭਰਮੀਆ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਜਿਉ
ਸ੍ਵਾਗੀ ਦਿਖਾਵੈ ਜਿਉ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ
ਨਚਾਵੈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਇ ਨਾਨਕ
ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ੭ ਕਬਹੂ ਸਾਧਸੰ
ਗਤਿ ਇਹੁ ਪਾਵੈ ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ
ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਗਿਆਨ ਪਰਗਾਸੁ ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ

ਕਾਨ ਹੀ ਬਖਸਸੁ ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗਿ
ਸਦਾ ਬਸਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ
ਜਲੁ ਆਇ ਖਟਾਨਾ ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾ
ਨਾ ਮਿਟਿ ਗਏ ਗਵਨ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ੮ ੧੧ ਸਲੋਕੁ
ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸਕੀਨੀਆ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਤਲੇ
ਬਡੇ ਬਡੇ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਾਨਕ ਗਰਬਿ ਗਲੇ
੧ ਅਸਟਪਦੀ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਜ
ਅਭਿਮਾਨੁ ਸੋ ਨਰਕਪਾਤੀ ਹੋਵਤ ਸੁਆਨੁ
ਜੋ ਜਾਨੈ ਮੈ ਜੋਬਨਵੰਤੁ ਸੋ ਹੋਵਤ ਬਿਸਟਾ
ਕਾ ਜੰਤੁ ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਮਵੰਤੁ ਕਹਾਵੈ
ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਵੈ ਧਨ ਭੂਮਿ ਕਾ

ਜੋਕਰੈਗੁਮਾਨੁ ਸੋਮੂਰਖੁਅੰਧਾਅਗਿਆਨੁ
ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸਕੈਹਿਰਦੈਗਰੀਬੀਬਸਾਵੈ ਨਾਨਕ
ਈਹਾਮੁਕਤੁਆਗੈਸੁਖੁਪਾਵੈ ੧ ਧਨਵੰਤਾ
ਹੋਇਕਰਿਗਰਬਾਵੈ ਤ੍ਰਿਣਸਮਾਨਿਕਛੁਸੰਗਿ
ਨਜਾਵੈ ਬਹੁਲਸਕਰਮਾਨੁਖਊਪਰਿਕਰੇਆਸ
ਪਲਭੀਤਰਿਤਾਕਾਹੋਇਬਿਨਾਸ ਸਭਤੇਆ
ਪਜਾਨੈਬਲਵੰਤੁ ਖਿਨਮਹਿਹੋਇਜਾਇਭਸ
ਮੰਤੁ ਕਿਸੈਨਬਦੈਆਪਿਅਹੰਕਾਰੀ ਧਰਮਰਾਇਤਿਸੁਕਰੇਖੁਆਰੀ ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਜਾਕਾਮਿਟੈਅਭਿਮਾਨੁ ਸੋਜਨੁਨਾਨਕ
ਦਰਗਹਪਰਵਾਨੁ ੨ ਕੋਟਿਕਰਮਕਰੈਹਉਧਾਰੇ
ਸ੍ਰਮੁਪਾਵੈਸਗਲੇਬਿਰਥਾਰੇ ਅਨਿਕਤਪਸਿ
ਆਕਰੇਅਹੰਕਾਰ ਨਰਕਸੁਰਗਫਿਰਿਫਿਰਿਅਵ
ਤਾਰ ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਆਤਮਨਹੀਦ੍ਰਵੈ

ਪੀਦਿਆਤਕਰਤੁਕੈਸੋਆਵੈ ਅਥਸਕ੍ਰਿਤੈਕਾ
ਕਹੰਦੇ ਤਿਸਹੋਭਣਾਂਤ੍ਰੀਨਿਕਟਿਨਆਵੈ
ਸੰਬਕੀਨਿਜਾਂਕਾਂਸਨੁਹੋਇ ਕਹਨਾਂਕ
ਤਾਂਕੀਨਿਗਸਣਸੋਇ ੩ ਜਬਣਗੁਸਾਂਨੈ
ਮੁਕ੍ਰਤੇਕਰਹੋਇ ਤਬਾਇਸੁਕਰਉਸਖੁਨਾਂਉ
ਕੀਓ ਜਬਾਇਹੁਜਾਂਨੈਮੋਕਿਹੁਕਾਰਾਂ ਤਬ
ਣਾਗੁੰਭੁਜੋਨਿਸਾਹਿਤਿਗਰਾਂ ਜਬਯਾਂਕੋ
ਬੋਗੀਸੀਰ ਤਬਣਾਗੁਸਿਹਚਣੁਸਹਿਬੀਰ
ਜਬਣਾਗੁਸਹਿਸਰਾਸੰਗੀਆਸਾਂਇ ਤਬਣਾ
ਯਾਂਗੀਏਦ੍ਰੈਸਜਾਂਏ ਪ੍ਰਭਕੋਯਾਂਤੇਬਾਂਧਨ
ਛੂਟੈ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਂਦਿ ਨਾਂਨਕਹੁਛੂਟੇ ੪
ਸਹਸਖਟੇਣਾਯਕਹੁਤਿਕਿਯਾਂਦੇ ਤ੍ਰਿਯੀਤਕ
ਆਂਦੈਸਾਂਏਆਂਯਾਂਚੋਯਾਂਦੇ ਅਨਿਕਭਾ

ਵਿਖਿਆਂ ਏਕ ਕੋ ਨਾਨਕ ਧਿਆਵਤਾਂ ਦੇ ਖਿਖਿਆ
ਸੋ ਐਸੇ ਖਿਨ ਸੰਤੋਖ ਨਾਲ ਕੋਊ ਗ੍ਰਿਹੁੰਦੇ ਸੁਧਨਾਮ
ਲੋਖਧਿਕ੍ਰ ਖੇਸ ਭਿਕਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਉਗਸੋਂ ਖਸਤ੍ਰ
ਤੋਹਿ ਬਰਭਾਗੀ ਕਿਸੈ ਪਾਥਾਤ ਤੋਹਿ ਕਾਨਕ
ਗੰਦਨ ਅਥੇ ਆਂਧ ਸਦਾਂ ਸਦਾਂ ਨਾਂ ਨਕਤੇ
ਜੋਆਂਧ ੫ ਕਾਨਕਾਂ ਦਨਕਾ ਨੈਣਾ ਇਸ
ਕੈਣ ਵਿਕਣਾਂ ਬੀਚਾਰ ਜੈਸੀਂ ਚ੍ਰ ਸਦੇ ਕੋਤੇਸਾ
ਤੋਹਿ ਆਥੇ ਆਂਧ ਆਂਧ ਪੂਰਸਹੁ ਜੋਖਿਵ
ਕੀਨ ਸੁ ਆਪਨੇ ਮੰਗ ਸਭ ਤੇ ਦੂੰਗੀ ਸਕਤੇ
ਸੰਗ ਕ੍ਰਸੈਦੇ ਕੈਕਰੋਂ ਖਿਬੇਕ ਅਥਾਤ
ਇਕ ਅਥਾਤ ਅਨੇਕ ਮੋਨੀਬਨਸੈ ਅਦੈ
ਨੇਤਾਂਹੁ ਨਨਕ ਸਦ ਤੋਗਤੁ ਆਂਸ ਮਾਂਹਿ
ਦੀ ਆਂਧ ਉਪਦੇ ਸੋਸਮ ਏਹੈ ਆਂਧ

ਆਪੇ ਅੰਤਰਿ ਆਪ ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ ਆਪੇ ਕੀਨੋ
ਆਪਨ ਬਿਸਥਾਰੁ ਸਭੁ ਕਛੁ ਉਸ ਕਾ ਓਹੁ
ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਉਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਕਹਹੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ
ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਏਕੈ ਸੋਇ ਅਪੁਨੇ ਚਲਿਤ
ਆਪਿ ਕਰਣੈਹਾਰ ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਰੰਗ ਆਪਾਰ
ਮਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਾਹਿ ਨਾਨਕ
ਕੀਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ੭ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸ
ਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਖਿ
ਆਨੀ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਭੁ ਕੀਨਾ ਕੋਟਿ ਮਧੇ
ਕਿਨੈ ਬਿਰਲੈ ਚੀਨਾ ਭਲਾ ਭਲਾ ਭਲਾ
ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪ
ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ
ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਨੀ ਸ੍ਰਵਨ ਬਖਿਆਣੀ ਪਵਿਤ੍ਰ

ਪਵਿਤ੍ਰਪਵਿਤ੍ਰਪੁਨੀਤ ਨਾਮੁਜਪੈਨਾਨਕ
ਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿ ॥੮॥ ੧੨ ਸਲੋਕੁ
ਸੰਤਸਰਣਿਜੋਜਨੁਪਰੈਸੋਜਨੁਉਧਰਨਹਾਰ
ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਨਾਨਕਾਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਅ
ਵਤਾਰ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿ
ਆਰਜਾਘਟੈ ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਜਮਤੇਨਹੀ
ਛੁਟੈ ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਸੁਖੁਸਭੁਜਾਇ ਸੰਤ
ਕੈਦੂਖਨਿਨਰਕਮਹਿਪਾਇ ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿ
ਮਤਿਹੋਇਮਲੀਨ ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਸੋਭਾਤੇ
ਹੀਨ ਸੰਤਕੇਹਤੇਕਉਰਖੈਨਕੋਇ ਸੰਤ
ਕੈਦੂਖਨਿਥਾਨਭ੍ਰਸਟੁਹੋਇ ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਲੁ
ਕ੍ਰਿਪਾਜੇਕਰੈ ਨਾਨਕਸੰਤਸੰਗਿਨਿੰਦਕੁਭੀ

ਤੌ ੧ ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਤੇਮੁਖੁਭਵੈ ਸੰਤਕੈ
ਦੂਖਨਿਕਾਗਜਿਉਲਵੈ ਸੰਤਨਕੈਦੂਖਨਿ
ਸਰਪਜੋਨਿਪਾਇ ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਤ੍ਰਿਗਦ
ਜੋਨਿਕਿਰਮਾਇ ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਤ੍ਰਿਸ
ਨਾਮਹਿਜਲੈ ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਸਭੁਕੋ
ਛਲੈ ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਤੇਜੁਸਭੁਜਾਇ
ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਨੀਚੁਨੀਚਾਇ ਸੰਤ
ਦੋਖੀ ਕੀਥਾਉਕੋਨਾਹਿ ਨਾਨਕਸੰਤਭਾਵੈ
ਤਾਓਇਭੀਗਤਿਪਾਹਿ ੨ ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁ
ਮਹਾਅਤਤਾਈ ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਖਿਨੁ
ਟਿਕਨੁਨਪਾਈ ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਮਹਾਹਤ
ਆਰਾ ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਪਰਮੇਸੁਰਿਮਾਰਾ ਸੰਤਕਾਨਿੰਦ

ਹੁ ਰਾਜ ਤੇ ਹੀਨੁ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਦੁਖੀਆ ਅਰੁ
ਦੀਨੁ ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਰਬ ਰੋਗ ਸੰਤ
ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਦਾ ਬਿਜੋਗ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੋਖ
ਮਹਿ ਦੋਖੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਉਸ ਕਾ ਭੀ ਹੋਇ ਮੋਖੁ
੨ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਅਪਵਿਤੁ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ
ਕਿਸੈ ਕਾ ਨਹੀ ਮਿਤੁ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਡਾਨੁ ਲਾਗੈ
ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤਿਆਗੈ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ
ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਬਿਕਾਰੀ
ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ਸੰਤ ਕੀ ਦੂਖਨਾ ਸੁਖ ਤੇ
ਟਰੈ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ਨਾਨਕ ਸੰਤ
ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ੩ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ
ਅਧ ਬੀਚ ਤੇ ਟੂਟੈ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ ਨ
ਪਹੂਚੈ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਾਈਐ
ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਝੜਿ ਪਾਈਐ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ

ਜੀਉ

ਅੰਤਰਤੇਥੋਥਾ ਸਾਸਬਿਨਾਮਿਰਤਕਕੀ
ਲੋਥਾ ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕੀਜੜਕਿਛੁਨਾਹਿ ਆਪਨ
ਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਹਿ ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕਉਅਵਰੁ
ਨਾਰਖਨਹਾਰੁ ਨਾਨਕਸੰਤਭਾਵੈਤਾਲਏ
ਉਬਾਰਿ ੫ ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਇਉਬਿਲਲਾਇ
ਜਿਉਜਲਬਿਹੂਨਮਛੁਲੀਤੜਫੜਾਇ
ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਭੂਖਾਨਹੀਰਾਜੈ ਜਿਉਪਾਵਕੁ
ਈਧਨਿਨਹੀਧ੍ਰਾਪੈ ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਛੁਟੈਇਕੇਲਾ
ਜਿਉਬੂਆੜੁਤਿਲੁਖੇਤਮਾਹਿਦੁਹੇਲਾ ਸੰਤਕਾ
ਦੋਖੀਧਰਮਤੇਰਹਤ ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਸਦਮਿਥਿਆ
ਕਹਤ ਕਿਰਤੁਨਿੰਦਕਕਾਧੁਰਿਹੀਪਇਆ ਨਾਨਕ
ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਥਿਆ ੬ ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਬਿ
ਗੜਰੂਪੁਹੋਇਜਾਇ ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕਉਦਰਗਹਮਿ
ਲੈਸਜਾਇ ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਸਦਾਸਹਕਾਈਐ

ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਨਮਰੈਨਜੀਵਾਈਐ ਸੰਤਕੇਦੋਖੀ
ਕੀਪੁਜੈਨਆਸਾ ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਉਠਿਚਲੈਨਿਰਾਸਾ
ਸੰਤਕੈਦੋਖਿਨਤ੍ਰਿਸਟੈ ਕੋਇ ਜੈਸਾਭਾਵੈ ਕੋਈ
ਤੈਸਾਹੋਇ ਪਇਆਕਿਰਤੁਨਮੇਟੈਕੋਇ ਨਾਨਕ
ਜਾਨੈਸਚਾਸੋਇ ੭ ਸਭਘਟਤਿਸਕੇਓਹੁਕਰ
ਨੈਹਾਰੁ ਸਦਾਸਦਾਤਿਸਕਉਨਮਸਕਾਰੁ
ਪ੍ਰਭਕੀਉਸਤਤਿਕਰਹੁਦਿਨੁਰਾਤਿ ਤਿਸਹਿਧਿ
ਆਵਹੁਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿ ਸਭੁਕਛੁਵਰਤੈਤਿਸਕਾ
ਕੀਆ ਜੈਸਾਕਰੇਤੈਸਾਕੋਥੀਆ ਅਪਨਾਖੇਲੁ
ਆਪਿਕਰਨੈਹਾਰੁ ਦੂਸਰਕਉਨੁਕਹੈਬੀਚਾਰੁ
ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈਤਿਸੁਆਪਨਨਾਮੁਦੇਇ
ਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਜਨਸੇਈ ੮ ੧੩
ਸਲੋਕੁ ਤਜਹੁਸਿਆਨਪਸੁਰਿਜਨਹੁਸਿਮਰਹੁ

ਹਰਿਹਰਿਰਾਇ ਏਕਆਸਹਰਿਮਨਿਰਖਹੁਨਾਨਕ
ਦੂਖੁਭਰਮੁਭਉਜਾਇ ੧ ਅਸਟਪਦੀ
ਮਾਨੁਖਕੀਟੇਕਬ੍ਰਿਥੀਸਭਜਾਨੁ ਦੇਵਨਕਉ
ਏਕੈਭਗਵਾਨੁ ਜਿਸਕੈਦੀਐਰਹੈਅਘਾਇ
ਬਹੁਰਿਨਤ੍ਰਿਸਨਾਲਾਗੈਆਇ ਮਾਰੈਰਾਖੈਏਕੋ
ਆਪਿ ਮਾਨੁਖਕੈਕਿਛੁਨਾਹੀਹਾਥਿ ਤਿਸਕਾਹੁ
ਕਮੁਬੂਝਿਸੁਖੁਹੋਇ ਤਿਸਕਾਨਾਮੁਰਖੁਕੰਠਿਪਰੋ
ਇ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਸੋਇ ਨਾਨਕਬਿ
ਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ ੧ ਉਸਤਤਿਮਨਮਹਿਕਰਿ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਰਿਮਨਮੇਰੇਸਤਿਬਿਉਹਾਰ ਨਿਰਮਲ
ਰਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਉ ਸਦਾਸੁਹੇਲਾਕਰਿਲੇਹਿ
ਜੀਉ ਨੈਨਹੁਪੇਖੁਠਾਕੁਰਕਾਰੰਗੁ ਸਾਧਸੰਗਿਬਿ
ਨਸੈਸਭਸੰਗੁ ਚਰਨਚਲਉਮਾਰਗਿਗੋਬਿੰਦ

ਇਟੀਉ ਪਾਪ ਜਾਹੀ ਐ ਭੀ ਬੰਦ ਕਾਟੀਆ
ਮਸਟੁਨ ਭੀਕਰਾਂ ਹੀ ਦੇਂਹ ਗਡਨਾਂਸਰ ਤ੍ਰਿਜਾਪ
ਸਥਾਂ ੨ ਬਡਭਾਂਗੀ ਤੇ ਜਨ ਜਗ ਮਾਂਹਿ
ਸਦਾਂ ਸਦਾਂ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਂਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜੋ
ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਗਨੀ ਸੰਸਾਰ
ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਮੁਖੀ ਸਦਾਂ ਸਦਾਂ
ਜਾਨਹੁ ਤੇ ਸੁਖੀ ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਪਛਾਨੈ
ਇਤ ਉਤ ਕੀ ਓਹੁ ਸੋਝੀ ਜਾਨੈ ਨਾਂਮ ਸੰਗਿ ਜਿਸ
ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆਂ ਨਾਨਕ ਤਿਨਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਨਿ
ਆਂ ੨ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਪਨ ਆਪੁ ਸੁਝੈ ਤਿਸ
ਕੀ ਜਾਨਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ
ਕਹਤ ਸਰਬ ਰੋਗ ਤੇ ਓਹੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਰਹਤ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕੇਵਲ ਬਖ੍ਯ੍ਯਾਨੁ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ

ਸਹੀਨਿਰਬਾਣੁ ਏਕਸੁਸਿਉਜਿਸੁਜਨਕੀਆ
ਸਾ ਤਿਸਕੀਕਿਰਟੀਐਜਿਸਕੀਰਾਸਾ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮਕੀਜਿਸੁਮਨਿਭੂਖ ਨਾਨਕਤਿਸਹਿਨਲਾ
ਗਹਿਦੂਖ ੪ ਜਿਸੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮਨਿਚਿਤਿ
ਆਵੈ ਸੋਸੰਤੁਸੁਹੇਲਾਨਹੀਡੁਲਾਵੈ
ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਕਿਰਪਾਕਰੈ ਸੋਸੇਵਕੁਕਹੁਕਿਸ
ਤੇਡਰੈ ਜੈਸਾਸਾਤੈਸਾਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ਅਪੁ
ਨੇਕਾਰਜਮਹਿਆਪਿਸਮਾਇਆ ਸੋਧਤਸੋਧਤ
ਸੋਧਤਸੀਝਿਆ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਤਤੁਸਭੁਬੂਝਿਆ
ਜਬਦੇਖਉਤਬਸਭੁਕਿਛੁਮੂਲੁ ਨਾਨਕਸੋਸੂ
ਖਮੁਸੋਈਅਸਥੂਲੁ ੫ ਨਹਕਿਛੁਜਨਮੈਨਹ
ਕਿਛੁਮਰੈ ਆਪਨਚਲਿਤੁਆਪਹੀਕਰੈ ਆਵ
ਨੁਜਾਵਨੁਦ੍ਰਿਸਟਿਅਨਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਗਿਆਕਾ

ਧਾਗਿਸਭਸਸੀਣ ਅਥੇਅਥਿਸਗਭਸਿ
ਅਥਿ ਅਨਿਕ ਸੁਗਾਤੇ ਮੈਚਕਾਥਿ ਕ੍ਰਿਕਾਥਿ
ਅਬਿਨਾਸੀਨਿਤਿਬਿਕ੍ਰਖੰਗ ਧਾਰਾਧਾਰੀ
ਮੈਤਿਕਿਭੂਤਮੰਗ ਅਭਖਅਰੇਵਪ੍ਰਗਅ
ਪੰਤੌਥ ਅਥਿਜਾਪੰਵੈਤ ਨਾਨਕਜਾਥਿ
੬ ਸਿਅਸ੍ਰਖ੍ਰਜਾਤਾ ਸ੍ਰੀਸਰਾਂਦੰਤ
ਸਗਭਸੰਸਾਗ੍ਰਉਧਰੇਤਨਸਤ ਪ੍ਰਕਰੇ
ਸਦਕਸਗਭਉਧਾਗਨ ਪ੍ਰਕਰੇਸਦਕ
ਦੁਖੀਕਸਾਮ ਅਥੇਮੋਭਿਭਏਨੂੰਧਾਰ
ਮੁਰਕਾਸਬਦ ਜਾਪਕਏਨੈਤਾਂਭ
ਕਿਨਕੀਸਿਦਾਸੰਏਭਿਮਾਨੋ ਜਿਸਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰਿਖਿਰਾਰਥਾਨੋ ਨਾਮੁਜਾਪਤਪਦਕਿਕੇ
ਸ੍ਰਮੁ ਨਾਨਕਾਤਨਪ੍ਰਗਖਕਰਿ ਕਿਨ

੭ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ਸਦਾ
ਸਦਾ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ
ਹੋਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਇ
ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ਜਨ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ
ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ ਜਿਸ ਤੇ ਉ
ਪਜੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ਓਇ ਸੁਖ ਨਿ
ਧਾਨ ਉਨਹੂੰ ਬਨਿ ਆਏ ਆਪਸ ਕਉ
ਆਪਿ ਦੀਨੋ ਮਾਨੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ
ਜਨੁ ਏਕੋ ਜਾਨੁ ੮ ੧੬ ਸਲੋਕੁ
ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨਨਹਾਰ
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੀਐ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰ
ਹਾਰ ੧ ਅਸਟਪਦੀ ਟੂਟੀ ਗਾਢਨਹਾ
ਰ ਗੋਪਾਲ ਸਰਬ ਜੀਆ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ

ਸਗਲ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਰ
ਥਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ
ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਆਪਨ ਕੀਆ
ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਪ੍ਰਾਨੀ ਲੋਚੈ ਕੋਇ
ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਕਿਛੁ ਕਾਮ ॥ ਗਤਿ ਨਾਨਕ
ਜਪਿ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ੧ ॥ ਰੂਪਵੰਤੁ ਹੋਇ ਨਾ
ਹੀ ਮੋਹੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਗਲ ਘਟ ਸੋਹੈ ॥ ਧਨਵੰ
ਤਾ ਹੋਇ ਕਿਆ ਕੋ ਗਰਬੈ ॥ ਜਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ
ਕਾ ਦੀਆ ਦਰਬੈ ॥ ਅਤਿ ਸੂਰਾ ਜੇ ਕੋਊ ਕਹਾਵੈ
ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਬਿਨਾ ਕਹ ਧਾਵੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਹੋਇ ਬਹੈ
ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਦੇਨਹਾਰੁ ਜਾਨੈ ਗਾਵਾਰੁ
ਜਿਸੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂਟੈ ਹਉ ਰੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ
ਜਨੁ ਸਦਾ ਅਰੋਗੁ ॥ ੨ ॥ ਜਿਉ ਮੰਦਰ ਕਉ

ਥਾਮੈਥੰਮਨੁ ਤਿਉਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਨਹਿਅਸਥੰ
ਮਨੁ ਜਿਉਪਖਾਣੁਨਾਵਚੜਿਤਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ
ਗੁਰਚਰਣਲਗਤੁਨਿਸਤਰੈ ਜਿਉਅੰਧਕਾ
ਰਦੀਪਕਪਰਗਾਸੁ ਗੁਰਦਰਸਨੁਦੇਖਿਮਨਿਹੋਇ
ਬਿਗਾਸੁ ਜਿਉਮਹਾਉਦਿਆਨਮਹਿਮਾਰਗੁ
ਪਾਵੈ ਤਿਉਸਾਧੂਸੰਗਿਮਿਲਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਟਾਵੈ
ਤਿਨਸੰਤਨਕੀਬਾਛਉਧੂਰਿ ਨਾਨਕਕੀਹਰਿ
ਲੋਚਾਪੂਰਿ ੩ ਮਨਮੂਰਖਕਾਹੇਬਿਲ
ਲਾਈਐ ਪੁਰਬਲਿਖੇਕਾਲਿਖਿਆਪਾਈਐ
ਦੂਖਸੂਖਪ੍ਰਭਦੇਵਨਹਾਰੁ ਅਵਰਤਿਆ
ਗਿਤੂਤਿਸਹਿਚਿਤਾਰੁ ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈ
ਸੁਖੁਮਾਨੁ ਭੂਲਾਕਾਹੇਫਿਰਹਿਅਜਾਨ
ਕਉਨਬਸਤੁਆਈਤੇਰੈਸੰਗਿ ਲਪਟਿਰਹਿ

ਹੋਇ ਸਚੋ ਰਿਪਤੰਗ ਨਾਮੁ ਜਪੰਦੜੀਏ ਮਸੀ
ਨਾਨਕ ਪਿਤ ਸੇਤੀ ਰਪਿਆ ਜਾਈ ੫ ਸਿਮਸੁਣ
ਸਾਰਕਉ ਲੈ ਕਿਤੁੰ ਅਣਿਆ ਨਾਮੁ ਮੁਸਤਨਧ
ਹਿਪਣਿਆ ਤਉ ਜਾ ਕਉ ਮਸਤੁ ਲੇਖੁ ਮਨ ਮਹਿ
ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਤਿਸੁ ਲਾਇਆ ਕੇ ਪਸੰਤ
ਸੰਗਿ ਚਾਲੁ ਮਹਿ ਓਦਾ ਰਿਤਾ ਗਿਖਿਆ ਤਾਂ
ਲਾ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਕਉ ਸਭੁ ਕੋਈ ਮੁਖ ਉਜਲ ਉ
ਦਾਸ ਸੋਈ ਸੋ ਭਾਵਥਾ ਦਿਰਾਲਾ ਦਥੈ
ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ੫ ਚਉ ਨਸ
ਪਕੈ ਪਹਿਉ ਪਹਿਉ ਧਰਉ ਅਰਥ ਸਾਧ ਕਉ ਅਰਪਨ
ਜੀਉ ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਰਹੇ ਸਮਾਨੁ ਸਾਧੂ
ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵਨੁ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਵਡਭਾਗੀ
ਪਾਈਐ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ
ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਤੇ ਸਾਧੂ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਸੁਣਾਵੈ ਓਇ ਗਤਿ ਸੰਤਨ ਕੀਆਂ ਆਂਈਆਂ ਸੇਵ
ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪਾਈਆਂ ੬ ਆਤਮ ਕਰ
ਜੀਵਣ ਪਦ ਤਾਂਹਿ ਭੁਖੇ ਕਰਿ ਦੇਵ ਤਾ ਅਸੁਰ
ਸਾਧੀਆਂ ਨਪਾਨ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ਪ੍ਰਭ
ਲੇਖੇ ਕਾਂਮ ਲਾਣਾਂ ਪਾਈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾਂ
ਓਹ ਕਾਰ ਨੈਣੋਂ ਜਾਹਿ ਤਿਸ ਪੂਰਨ ਪੂਰਨ ਸਾਰਥ ਆਨ
ਤਾਹਿ ਜੋ ਪਿ ਜਨ ਸਦਾਂ ਸਦਾਂ ਦਿਨ ਰੈਣੀ
ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਨਿਮਾਣੋਂ ਕਾਰਣੀ ਕੀਨੇਂ ਪਾਂ
ਇਤ
ਜਿਸ ਕਰਿ ਨਿਮੁਦੀਆਂ ਨਾਨਕ ਸੋਜਨ ਨਾਮ
ਪਾਈਆਂ ੭ ਜਾਂ ਕੈ ਮਾਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ
ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਚੀਤਿ ਭਗਤ ਭਗ
ਤੁ ਸੁਨੀਐ ਤਿਹੁ ਲੋਈ ਜਾਂ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ
ਹੋਈ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਤਾ ਕੀ ਰਹਤ ਸਚੁ
ਹਿਰਦੈ ਸਤਿ ਮੁਖਿ ਕਹਤ ਸਾਚੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ

ਸੰਤ ਅਧਾਰੁ ਸੇਵਦੇ ਰੈ ਤੈ ਸਾਂਦਾ ਪਾਸਾਰੁ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ਨਾਨਕ ਸੋ
ਜਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ ੮ ੧੫ ਸਲੋਕੁ
ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਨ ਰੰਗੁ ਕਿਛੁ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਭਿੰਨ
ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ
੧ ਅਸਟਪਦੀ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ
ਮਹਿ ਰਾਖੁ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਤੂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਆਗੁ
ਤਿਸ ਤੇ ਪਰੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕੋਇ ਸਰਬ ਨਿਰੰ
ਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਆਪੇ ਦਾਨਾ
ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗਹੀਰੁ ਸੁਜਾਨਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਪਰਮੇਸੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ
ਬਖਸੰਦ ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਉ
ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਅਨਰਾਉ ੧

ਮਨਸਾਪੂਰਨਸਰਣਾ ਜੋਗੁ ਜੋਕਰਿਪਾਇਆਸੋ
ਈਹੋਗੁ ਹਰਨਭਰਨਜਾਕਾਨੇਤ੍ਰਫੋਰੁ
ਤਿਸਕਾਮੰਤ੍ਰੁਨਜਾਨੈਹੋਰੁ ਅਨਦਰੂਪਮੰਗ
ਲਸਦਜਾਕੈ ਸਰਬਥੋਕਸੁਨੀਅਹਿਘਰਿ
ਤਾਕੈ ਰਾਜਮਹਿਰਾਜੁ ਜੋਗਮਹਿਜੋਗੀ
ਤਪਮਹਿਤਪੀਸਰੁ ਗ੍ਰਿਹਸਤਮਹਿਭੋਗੀ
ਧਿਆਇਧਿਆਇਭਗਤਹ ਸੁਖੁਪਾਇਆ
ਨਾਨਕਤਿਸੁਪੁਰਖਕਾਕਿਨੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆ ੨
ਜਾਕੀਲੀਲਾਕੀਮਿਤਿਨਾਹਿ ਸਗਲਦੇਵ
ਹਾਰੇਅਵਗਾਹਿ ਪਿਤਾਕਾਜਨਮੁਕਿਜਾਨੈ
ਪੂਤੁ ਸਗਲਪਰੋਈਅਪੁਨੈਸੂਤਿ ਸੁਮਤਿ
ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਜਿਨਦੇਇ ਜਨਦਾਸਨਾਮੁ
ਧਿਆਵਹਿਸੇਇ ਤਿਹੁਗੁਣਮਹਿਜਾਕਉਭਰਮਾ

ਏ ਜਨਿ ਮਸੋਹਿਰੀ ਅਵੈ ਜਾਏ ਊਚ ਨੀਚ
ਤਿਸ ਕੇ ਅਸਥਾਨ ਜੈਸਾ ਜਨਾਵੈ ਤੈਸਾ ਨਾਨਕ
ਜਨ ੩ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਨਾਨਾ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ਨਾਨਾ ਭੇਖ
ਕਰਹਿ ਇਕ ਰੰਗ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰੁ ਟੇਕ
ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਏਕੰਕਾਰੁ ਨਾਨਾ ਚਲਿਤ ਕਰੇ ਖਿਨ
ਮਾਹਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪੂਰਨੁ ਸਭ ਠਾਇ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ
ਕਰਿ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ
ਪਾਈ ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭ ਤਿਸ ਕੇ ਠਾਉ
ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਉ ੪ ਨਾਮ ਕੇ
ਧਾਰੇ ਸਗਲੇ ਜੰਤ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ
ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸੁਨਨ
ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਆਗਾਸ ਪਾਤਾਲ
ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲ ਆਕਾਰ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਆ
ਪੁਰੀ

ਸਭ ਭਵਨ ਨਾਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਰੇ ਸੁਨਿ ਸ੍ਰਵਨ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਜਿਸੁ ਆਪਨੈ ਨਾਮਿ ਲਾਏ ਨਾਨਕ ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ
ਸੋ ਜਨੁ ਗਤਿ ਪਾਏ ੫ ਰੂਪੁ ਸਤਿ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿ ਅ
ਸਥਾਨੁ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਕੇਵਲ ਪਰਧਾਨੁ ਕਰਤੂਤਿ
ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਸਭ ਮਾਹਿ
ਸਮਾਣੀ ਸਤਿ ਕਰਮੁ ਜਾ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸਤਿ
ਮੂਲੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਉਤਪਤਿ ਸਤਿ ਕਰਣੀ ਨਿ
ਰਮਲ ਨਿਰਮਲੀ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ
ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਸਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ੬ ਸਤਿ
ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਉਪਦੇਸ ਸਤਿ ਤੇ ਜਨ ਜਾ
ਕੈ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਵੇਸ ਸਤਿ ਨਿਰਤਿ ਬੂਝੈ ਜੇ ਕੋਇ
ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀ
ਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੀ ਮਿਤਿ ਗਤਿ

ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ
ਤਿਸਹਿ ਸਭ ਭਲੀ।

ਕੀਓਸੁ ਸੰਤ ਸੁਕਾਰੈ ਭਾਗ ਅਦਾਨ ਪੁੰਨਿ
ਕਾਰਬਿਹਾਰ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੀਆ
ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਵਰਤੀਆ ੭
ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ਜਿਨਿ ਬੂ
ਝਿਆ ਤਿਸੁ ਆਇਆ ਸ੍ਵਾਦ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਚਿ
ਜਨ ਰਹੇ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪਦਾਰਥ ਲਹੇ
ਓਇ ਦਾਤੇ ਦੁਖ ਕਾਟਨਹਾਰ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ
ਸੰਸਾਰ ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਜਨ ਕੈ
ਸੰਗਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਗੁਨ ਗੋਬਿਦ ਕੀਰਤਨੁ ਜਨੁ
ਗਾਵੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ੮
੧੬ ਸਲੋਕ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ
ਹੈ ਭਿ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭਿ ਸਚੁ ੧
ਅਸਟਪਦੀ ਚਰਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪਰਸਨਹਾਰ
ਪੂਜਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੇਵਦਾਰ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿ ਸਤਿ

ਪੇਖਨਹਾਰ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਧਿਆਵਨਹਾਰ
ਆਪਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਭ ਧਾਰੀ ਆਪੇ ਗੁਣ ਆ
ਪੇ ਗੁਣਕਾਰੀ ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਕਤਾ
ਸੁਰਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤਾ ਬੁਝਨਹਾ
ਰ ਕਉ ਸਤਿ ਸਭ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਸੋਇ ੧ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ਰਿਦੈ ਜਿਨਿ ਮਾਨਿਆ
ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤਿਨਿ ਮੂਲੁ ਪਛਾਨਿਆ
ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ਤਤੁ ਗਿਆ
ਨੁ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ
ਬਸਾਨਾ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ
ਬਸਤੁ ਮਾਹਿ ਲੇ ਬਸਤੁ ਗਡਾਈ ਤਾ ਕਉ ਭਿੰਨ
ਨ ਕਹਨਾ ਜਾਈ ਬੂਝੈ ਬੂਝਨਹਾਰੁ ਬਿਬੇਕ
ਨਾਰਾਇਣ ਮਿਲੇ ਨਾਨਕ ਏਕ ੨ ਠਾਕੁਰ ਕਾ
ਸੇਵਕੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ

ਪ੍ਰਤਾਗੀ ਠਾਕੁਰਕੇਸੇਵਕਕੈਮਨਿਪਰਤੀਤਿ
ਠਾਕੁਰਕੇਸੇਵਕਕੀਨਿਰਮਲਰੀਤਿ ਠਾਕੁਰਕਉ
ਸੇਵਕੁਜਾਨੈਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭਕਾਸੇਵਕੁਨਾਮਕੈਰੰਗਿ
ਸੇਵਕਕਉਪ੍ਰਭਪਾਲਣਹਾਰਾ ਸੇਵਕਕੀ
ਰਾਖੈਨਿਰੰਕਾਰਾ ਸੋਸੇਵਕੁਜਿਸੁਦਇਆਪ੍ਰਭੁ
ਧਾਰੈ ਨਾਨਕਸੋਸੇਵਕੁਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਰੈ
੩ ਅਪੁਨੇਜਨਕਾਪਰਦਾਢਾਕੈ ਅਪਨੈਸੇ
ਵਕਕੀਸਰਪਰਰਾਖੈ ਅਪਨੇਦਾਸਕਉਦੇਇਵਡਿਆ
ਈ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਨਾਮੁਜਪਾਈ ਅਪਨੇ
ਸੇਵਕਕੀਆਪਿਪਤਿਰਾਖੈ ਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿ
ਕੋਇਨਲਾਖੈ ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਕਉਕੋਨਪਹੂਚੈ
ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਊਚਤੇਊਚੇ ਜੋਪ੍ਰਭਿਅਪਨੀ
ਸੇਵਾਲਾਇਆ ਨਾਨਕਸੋਸੇਵਕੁਦਹਦਿਸਿ

ਪ੍ਰਗਟਾਈਆ ੪ ਨੀਕੀ ਕੀਰੀ ਮਹਿ ਕਲ ਰਾਖੈ
ਭਸਮ ਕਰੈ ਲਸਕਰ ਕੋਟਿ ਲਾਖੈ ਜਿਸ ਕਾ
ਸਾਸੁ ਨ ਕਾਢਤ ਆਪਿ ਤਾ ਕਉ ਰਾਖਤ ਦੇ
ਕਰਿ ਹਾਥ ਮਾਨਸ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਭਾਤਿ
ਤਿਸ ਕੇ ਕਰਤਬ ਬਿਰਥੇ ਜਾਤਿ ਮਾਰੈ ਨ ਰਾਖੈ
ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸੋਇ
ਕਾਹੇ ਸੋਚ ਕਰਹਿ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ
ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ੫ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਪ੍ਰਭੁ
ਜਪੀਐ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ
ਧ੍ਰਪੀਐ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ
ਤਿਸੁ ਕਿਛੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ
ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਾਮੋ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ਨਾਮੋ ਸੁਖੁ ਹਰਿ ਨਾਮ
ਕਾ ਸੰਗੁ ਨਾਮ ਰਸਿ ਜੋ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ਮਨ ਤਨ

ਰਤਸੇਵਤਨਾਮ ਕਹੁਨਾਂਨਕਜਨਕੈਸਦਕਾਂਮ
੫ ਭਲੋ ਤੁਜਾਮੁਜਿਨਪ੍ਰਭਾਂਦਨੁਰਾਂਤ ਪ੍ਰਕਿਆ
ਪੈਜਨ ਕੀਨੀਦਾਂਤ ਕਰਿਭਗਤਿਆਂ
ਤਮਕੈਰਾਂਗਿ ਪ੍ਰਭਅਪਨੇਸਿਉਰਹਹਿਸਮਾਂਏ
ਜੋਹੋਆਂਹੋਵਤਸੋਜਾਂਨੈ ਪ੍ਰਭਅਪਨੇਕਾਂਹੁਕ
ਮੁਪਛਾਂਨੈ ਤਿਸਕੀਮਹਿਮਾਂਕਉਨਬਖਾਂਨਉ
ਤਿਸਕਾਂਗੁਨਕਹਿਏਕਨਜਾਂਨਉ ਆਠਪਹਰ
ਪ੍ਰਭਬਸਹਿਹਜੂਰੇ ਕਹੁਨਾਂਨਕਸੇਈਜਨਪੂਰੇ
੬ ਮਨਮੇਰੇਤਿਨਕੀਓਟਲੇਹਿ ਮਨੁਤਨੁਅ
ਪਨਾਂਤਿਨਜਨਦੇਹਿ ਜਿਨਿਜਨਿਅਪਨਾਂਪ੍ਰਭੂ
ਪਛਾਂਤਾਂ ਸੋਜਨੁਸਰਬਥੋਕਕਾਂਦਾਂਤਾਂ ਤਿਸ
ਕੀਸਰਨਿਸਰਬਸੁਖਪਾਵਹਿ ਤਿਸਕੈਦਰਸਿਸਭ
ਪਾਪਮਿਟਾਵਹਿ ਅਵਰਸਿਆਂਨਪਸਗਲੀਛਾਡੁ

ਤਿਸੁਜਨਕੀਹੁੰਸੇਦਾਂਲਾਗੁ ਅੰਦਨਜਾਉ
ਤਉਕੀਤੇਆ ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਕੇਪ੍ਰਜਾਉ
ਸਦਪੈਆ ੮ ੧੭ ਸਲੋਕੁ
ਸਤਿਪੁਰਖੁਜਿਨਿਜਾਣਿਆਸਤਿਗੁਰੁਤਿਸਕਾ
ਨਾਉ ਤਿਸਕੈਸੰਗਿਸਿਖੁਉਧਰੈਨਾਨਕਹਰਿ
ਗੁਨਗਾਉ ੧ ਅਸਟਪਦੀ
ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੀਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਸੇਵਕ
ਕਉਗੁਰੁਸਦਾਦਇਆਲ ਸਿਖਕੀਗੁਰੁ
ਦੁਰਮਤਿਮਲੁਹਿਰੈ ਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਨਾਮੁ
ਉਚਰੈ ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੇਬੰਧਨਕਾਟੈ ਗੁਰਕਾ
ਸਿਖੁਬਿਕਾਰਤੇਹਾਟੈ ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਉਨਾਮੁ
ਧਨੁਦੇਇ ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਵਡਭਾਗੀਹੇ ਸਤਿ
ਗੁਰੁਸਿਖਕਾਹਲਤੁਪਲਤੁਸਵਾਰੈ ਨਾਨਕਸਤਿ

ਗੁਰਸਿਖਰਖਉਜੀਅਨਾਲਿਸਮਾਣੈ ੧ ਗੁਰਕੈ
ਗ੍ਰਿਹਿਸੇਵਕੁਜੋਰਹੈ ਗੁਰਕੀਆਗਿਆਮਨ
ਮਹਿਸਹੈ ਆਪਸਕਉਕਰਿਕਛੁਨਜਨਾਵੈ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਸਦਧਿਆਵੈ ਮਨੁਬੇਚੈਸਤਿ
ਗੁਰਕੈਪਾਸਿ ਤਿਸੁਸੇਵਕਕੇਕਾਰਜਰਾਸਿ ਸੇਵਾ
ਕਰਤਹੋਇਨਿਹਕਾਮੀ ਤਿਸਕਉਹੋਤਪਰਾਪਤਿ
ਸੁਆਮੀ ਅਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਜਿਸੁਆਪਿਕਰੇਇ
ਨਾਨਕਸੋਸੇਵਕੁਗੁਰਕੀਮਤਿਲੇਇ ੨
ਬੀਸਬਿਸਵੇਗੁਰਕਾਮਨੁਮਾਨੈ ਸੋਸੇਵਕੁਪਰਮੇਸੁ
ਰਕੀਗਤਿਜਾਨੈ ਸੋਸੇਵਕੁਜਿਸੁਰਿਦੈਹਰਿਨਾਉ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਅਨਿਕਬਾਰਗੁਰਕਉਬਲਿਜਾਉ ਸਰਬਨਿਧਾਨ
ਜੀਅਕਾਦਾਤਾ ਆਠਪਹਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਰੰਗਿਰਾਤਾ
ਬ੍ਰਹਮਮਹਿਜਨੁਜਨਮਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਏਕਹਿਆਪਿ

ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਕਰਮੁ ਸਭ ਸੀਸ ਅਨਪਾਣੀ ਅਨਜਾਣੀ
ਹੈ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੩॥
ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਕਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ਧੌਸਰ ਚਾਰ ਨਗ
ਤੀਰਥ ਮਜਨ ਕੀਏ ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਗੋਸਾਈ ਮੁਨਿ ਰਵੇ
ਪਾਪ ਦੂਰ ਮਕੀਏ ਗਉ ਗਏ ਸੁਨਿ ਕੈ ਗੋਬਿਦ ਚਨਕਾ
ਨਾਥ ਪਾਏ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਆਤਮ ਪਤੀਆਏ ਪੂਰਾ
ਗੁਰੁ ਅਖਉ ਜਾਂ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦ ਧਿਆਵੈ
ਹੋਹਿ ਸੰਤ ਗੁਣ ਬਿਅੰਤ ਕੀਮਤਿ ਨਹ ਪਾਏ
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਕਉ ਦੇਇ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥
ਜਿਨ ਡਿਠੇ ਮੁਖੁ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਅਨੇਕ ਸੰਤ ਪਾਪ ਪੁਰਾਨ
ਛੇਦਕ ਰਾਮੁ ਕੀਲਿ ਨਰ ਪਦੁ ਉਤਪਤਿ ਹਾਰੀ ਅਗਮ
ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਣੀ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਧਰਾਣੀ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਅਨਿਕ

ਭਗਤਬੰਦਨੀਤਕਰੀ ਚਰਨਕਮਲਧਿਆਵੈ
ਸਿਮਰੀ ਸਦਾਖੀਰਣਉਗੇਸੰਤਗੁਰਅਪੁਨੇ
ਨਾਨਕਾਜਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਐਸਾਪੂਰਨਜਪਨੇ ੫ ਸ੍ਰੀਉ
ਡੀਗਸੁਧਾਵੈਜਨਕਰੀ ਅਮਰਤਪੀਵੈਅਘਾਸੇ
ਡਰੀ ਉਸੁਤਰਕਾਨਡੀਕਦੇਖਿਨਾਸ ਜਾਂਖੈਸੈ
ਪੁਨਟਿਗੁਨਤਾਸ ਅਾਰਧਣਾਡੀਕਾਸਮੁਖੇਰੁ
ਸਰੁ ਉਪਦੇਸੁਸੇਵਕਕਉਦੇਹੁ ਮੋਹਿਮਾਂਗਿਆ
ਕੈਸੰਗਿਨਖੇਪੁ ਸਨਮਾਂਡਾਖੈਡੀਗਡੀ ਪ੍ਰੇਕ
ਅੰਧਕਾਰਦੀਪਕਪ੍ਰਗਾਸੇ ਨਾਨਕਭਰਮਮੋਹਦੁਖ
ਤਹਤੇਨਾਸੇ ੬ ੜਪਿਤਮਾਂਡ[illegible]ਵਾਰਣੀ
ਅਨੰਦਭੀਏਆਂਦੁਖਨਾਠੇਭਾਈ ਜਨਮਸਾਂਕੇ ਗਨ
ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ਸੰ[illegible] ਸਾਧੂਕੇਪੂਗਸ ਉਪਦੇਸੇ
ਭਉਦ੍ਹਕਾਲਾਗਭਉਡਾਇਖਸੇ ਸਗਾਣਿਭਆਖੇ
ਸਨਰਖੈਨਾਸੇ ਜਿਸਕਾਮਾਂਤਿਨਕਿਯਾਂਪਾਗੀ

ਸਾਧਸੰਗਿਜੰਪਿਨਮੁਮੁਰਾਰੀ ਖਿੰਤਧਾਰੀਪ੍ਰਭਕੇਵਰੁ ਸੰ
ਤਸੰਗੀ
ਗਦਨ ਮੁਨਿਨਾਨਕਜਸਮੁਸੂਦਨ ੭ ਸੋਲਕੁ
ਆਂਧਸਮ੍ਰਪੁਨਭੇਟੈਤੀ ਕਣਾਂਸ੍ਰਿਜਿਸਿਮਾਰਖ
ਮਹੀ ਅਧਨੇਚਾਰਿਤਮ੍ਰਿਤਿਆਂਧਖਨਾਏ ਅਪ੍ਰਨੀ
ਕੀਮਤਿਆਂਧੇਧਾਣੇ ਫਰਿਖਿਨੁਦ੍ਰੂਜਾਂਨਹੀਕਿਣੈ
ਸਾਬਿਨਿਤਰਿਏਕਸਾਰਿ ਓਤਿਧਾਰਿਤਮਹਿਦਆਂ
ਮ੍ਰਿਧਾਗ ਭੇਦਿਪ੍ਰਾਗਾਂਸਸਾਂਧਕੈਸੰਗ ਰਿਚਾਰਪ
ਅਧਨੀਕਿਣਧਾਂਗੀ ਆਨਿਕਥਾਂਗਨਾਂਨਕਥੀਪ
ਡੰਗੀ ੮ ੧੮ ਸਲੋਕੁ ਸਖਿਨਚਾਲੇ
ਖਿਨੁਭਜਨਾਂਥੀਖਿਆਂਸੁਗਾਧੀ ਛਾਰੁ ਪੀਰੀ
ਨਾਮੁਕਸਾਂਦ ਨਾਂਨਕਰਿਦਧਨੁ ਸਾਂਗ ੧
ਅਸਟਪਦੀ ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਕਰਹੁਬੀ
ਚਾਰੁ ਏਕੁਸਿਮਰਿਨਾਮਆਧਾਰੁ ਅਵਰਿਉਪਾਵ
ਸਭਿਮੀਤਬਿਸਾਰਹੁ ਚਰਨਕਮਲਰਿਦਮਹਿ

ਉਪਾਉ ਕਰਨਕ ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਮਰਥੁ ਕਿਛੁ
ਗਵਨ
ਕੀਗਤਿਨਮੁਤੀਵਕ੍ਰੈ ਇਹੁਧਨੁਸੰਚਹੁਹੋਵਹੁਭਗ
ਵੰਤ ਸੰਤਜਨਾਂਕਾਨਿਰਮਲਮੰਤ ਏਕਆਸਰਾ
ਖਹੁਮਨਮਾਹਿ ਸਰਬਰੋਗਨਾਂਨਕਮਿਟਿਜਾਂਹਿ
੧ ਜਿਸੁਧਨਕਉਚਾਰਿਕੁੰਟਉਠਿਧਾਵਹਿ ਸੋਧਨੁ
ਹਰਿਸੇਵਾਤੇਪਾਵਹਿ ਜਿਸੁਸੁਖਕਉਨਿਤਬਾਂਛਹਿ
ਮੀਤ ਸੋਸੁਖੁਸਾਧੂਸੰਗਿਪਰੀਤਿ ਜਿਸੁਸੋਭਾਕਉ
ਕਰਹਿਭਲੀਕਰਨੀ ਸਾਸੋਭਾਂਭਜੁਹਰਿਕੀਸਰਨੀ
ਅਨਿਕਉਪਾਵੀਰੋਗੁਨਜਾਇ ਰੋਗੁਮਿਟੈਹਰਿਅਵਖਧੁਲਾਇ
[illegible] ਸਰਬਨਿਧਾਨਮਹਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ
ਜਪਿਨਾਂਨਕਦਰਗਹਿਪਰਵਾਂਨੁ ੨ ਮਨੁਪਰਬੋ
ਧਹੁਹਰਿਕੈਨਾਇ ਦਹਦਿਸਿਧਾਵਤਆਵੈਠਾਇ
ਤਾਕਉਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ ਜਾਕੈਰਿਦੈਬਸੈ
ਹਰਿਸੋਇ ਕਲਿਤਾਤੀਠਾਂਢਾਹਰਿਨਾਉ ਸਿਮਰਿ

ਏਕਾ ਸਾਧ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਦੇਖੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ
ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ੭ ਏਕੋ ਜਪਿ ਏਕੋ ਸਾਲਾਹਿ
ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੋ ਮਨ ਆਹਿ ਏਕਸ ਕੇ ਗੁਨ
ਗਾਉ ਅਨੰਤ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਿ ਏਕ ਭਗਵੰਤ
ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭੁ
ਬਿਆਪਿ ਅਨਿਕ ਬਿਸਥਾਰ ਏਕ ਤੇ ਭਏ ਏਕੁ
ਅਰਾਧਿ ਪਰਾਛਤ ਗਏ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ
ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਤਾ
੮ ੧੮ ਸਲੋਕੁ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭ
ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤਉ ਸਰਨਾਇ ਨਾਨਕ ਕੀ
ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ੧
ਅਸਟਪਦੀ ਜਾਚਕ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ
ਦਾਨੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਾਧ
ਜਨਾ ਕੀ ਮਾਗਉ ਧੂਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ
ਪੂਰਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ਸਾਸਿ

ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭਤੁ ਮਨਹਿ ਅਰਾਧਿ ਚਰਨ ਕਮਲ
ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗਾਵਨ ਕਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀ
ਨਿਤ ਨੀਤਿ ਏਕੋ ਟੇਕ ਅਧਾਰੁ ਨਾਨਕ
ਮੈ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ
ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ
ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਨਹੀ ਡੋਲਾਨੇ ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਪ੍ਰੇਮ
ਰਸ ਰੰਗਿ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪੜੇ ਸਰਣਿ
ਆਨ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸ
ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ਬਡਭਾਗੀ ਜਪਿਆ
ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥
ਸੇਵਕ ਕੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀ ਭਈ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ
ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਲਈ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇਓ
ਦਇਆਲੁ ਸੇਵਕੁ ਕੀਨੋ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲੁ

ਬੰਧਨਕਾਟਿਮੁਕਤਿਜਨੁਭਈਆ ਜਨਮ
ਮਰਣ ਨ ਦੂਖੁਭ੍ਰਮੁਗਈਆ ਇਛਪੁਨੀ
ਸਰਧਾਸਭਪੂਰੀ ਰਵਿਰਹਿਆਸਦਸੰਗਿ
ਹਜੂਰੀ ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਿਲੀਆਮਿਲਾ
ਇ ਨਾਨਕਭਗਤੀਨਾਮਿਸਮਾਇ ੩
ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਘਾਲਨਭਾਨੈ ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈ
ਜਿਕੀਆਜਾਨੈ ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਨਿਸਭੁ
ਕਿਛੁਦੀਆ ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਜੀਵਨਜੀ
ਆ ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਅਗਨਿਮਹਿਰਾਖੈ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਬਿਰਲਾਲਾਖੈ ਸੋਕਿਉਬਿਸ
ਰੈਜਿਬਿਖੁਤੇਕਾਢੈ ਜਨਮਜਨਮਕਾਟੂਟਾ
ਗਾਢੈ ਗੁਰਿਪੂਰੈਤਤੁਇਹੈਬੁਝਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ
ਅਪੁਨਾਨਾਨਕਜਨਧਿਆਇਆ ੪ ਸਾਜਨਸੰ
ਤਕਰਹੁਇਹੁਕਾਮੁ ਆਨਤਿਆਗਿਜਪਹੁ

ਹਰਿਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁਪਾਵਹੁ
ਆਪਿਜਪਹੁਅਵਰਹੁਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ ਭਗਤਿ
ਭਾਇਤਰੀਐਸੰਸਾਰੁ ਬਿਨੁਭਗਤੀਤਨੁਹੋਸੀ
ਛਾਰੁ ਸਰਬਕਲਿਆਣਸੂਖਨਿਧਿਨਾਮੁ
ਬੂਡਤਜਾਤਪਾਏਬਿਸ੍ਰਾਮ ਸਗਲਦੂਖਕਾ
ਹੋਵਤਨਾਸੁ ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਹੁਗੁਨਤਾਸੁ
੫ ਉਪਜੀਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਰਸੁਚਾਉ ਮਨਤਨ
ਅੰਤਰਿਇਹੀਸੁਆਉ ਨੇਤ੍ਰਹੁਪੇਖਿਦਰਸੁਸੁਖੁ
ਹੋਇ ਮਨੁਬਿਗਸੈਸਾਧਚਰਨਧੋਇ ਭਗਤ
ਜਨਾਕੈਮਨਿਤਨਿਰੰਗੁ ਬਿਰਲਾਕੋਊਪਾਵੈ
ਸੰਗੁ ਏਕਬਸਤੁਦੀਜੈਕਰਿਮਇਆ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਮੁਜਪਿਲਇਆ ਤਾਕੀਉਪਮਾ
ਕਹੀਨਜਾਇ ਨਾਨਕਰਹਿਆਸਰਬਸਮਾਇ

੬ ਪੂਰਬਕਥਸੰਦ ਦੀਨਦਯਾਲੁਅਗਾਧ ਭਗਤਿ
ਵਛਲਸਦਾਸਿਕੰਧਾਲ ਅਨਕ ਨਕਿਗੋਬਿੰਦ
ਗੁਪਾਲ ਸੁੰਦਰਪਦਾਕਮਲਪ੍ਰੀਤਿਪਾਲ
ਆਦਿਪੁਰਖਕਾਰਣਕਰਤਾ ਭਗਤਜਨਾਕੇ
ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ ਜੋਜੋਜਪੈਸੁਹੋਇਪੁਨੀਤ
ਭਗਤਿਭਜਹੁਪਾਵੈਮਨਪ੍ਰੀਤ ਤਾਸੋਨਿਗੁਨੀ
ਰੀਸਾਤੇ
ਆਨੀਚਅਜਾਨ ਨਾਨਕਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸ
ਭਾਵਨ ੭ ਸੰਬਤਬੈਕੁੰਠਮੁਕਤਿਸੋਧਯਾਏ
ਹੋਕੈਨਿਮਖਪ੍ਰੀਤਿਕੇਗੁਨਗਾਏ ਅਧਿਕਾਰਦ
ਭਗਵਾਨਹਰਿਆਪਹੀ ਪ੍ਰੀਤਕੇਨਾਮਕੀਰਤਿਅਸੋ
ਭਾਖੀ ਬਹੁਭੋਜਨਕਾਪਸੰਗੀਤ ਸਨਾ
ਸੰਪਤੀਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੀਤਿਨੀਤ ਭਾਲਿਸੁਕਰਨੀ
ਸੰਤਾਪਨਦਵੈ ਪ੍ਰੀਤਦੈਬਸੈਪਰਨਗਾਮੰ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪੂਰਬਲੇ ਪੁੰਨਿਵਾਸ ਸਭ ਸੁਖ
ਨਾਨਕ [illegible] ਪ੍ਰਗਾਸ ੮ ੨੦ ਸਲੋਕੁ
ਸਰਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀ ਆ
ਪਿ ਆਪਨ ਕੀਆ ਨਾਨਕਾ ਆਪੇ ਹੀ ਫਿਰਿ
ਜਾਪਿ ੧ ਅਸਟਪਦੀ ਜਬ ਅਕਾਰੁ
ਇਹੁ ਕਛੁ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਤਬ ਕਹ
ਤੇ ਹੋਤਾ ਜਬ ਧਾਰੀ ਆਪਨ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਤਬ
ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਿਸੁ ਸੰਗਿ ਕਮਾਤਿ ਜਬ ਇਸ ਕਾ
ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨ ਜਾਪਤ ਤਬ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਹੁ
ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ਜਬ ਆਪਨ ਆਪ ਆ
ਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਬ ਮੋਹ ਕਹਾ ਕਿਸੁ ਹੋਵਤ
ਭਰਮ ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਵਰਤੀਜਾ ਨਾਨਕ
ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ੧ ਜਬ ਹੋਵਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ
ਧਨੀ ਤਬ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਹੁ ਕਿਸ ਕਉ ਗਨੀ

ਜਥਾ ਏਕੁ ਤੋ ਆਸ ਅਧਾਰ ਤਥਾ ਨਾਕੇ ਸੁ
ਗਾਕਰੁ ਕਉ ਨਿਉਤਾ ਜਥਾ ਸੈਗੁਨ ਪ੍ਰਭਸਜ
ਸੁਭਾਉ ਤਥਾ ਸਿਵ ਸਕਾਰ ਕਉ ਉਕ ਤੁਰਾਉ
ਜਥਾ ਅਧਾਰੁ ਆਪ ਅਪਨੀ ਜੋਤਿ ਪਾਰੇ ਤਥਾ
ਕਦਨ ਸਿਨ ਰੁਕਦਨ ਕਰਨਾਰੈ ਅਪਨਚਉ
ਤਆਪਿਕਾ ਨੈਣਾ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਆਸਅ
ਧਾਰ ੨ ਅਥਿ ਨਾਸੀ ਸ੍ਰੁਧ ਅਧਨ ਆਸਨ
ਤੁਜਨ ਸਸਾਰ ਨਕਰੁ ਕਣੀ ਬਨਾਸਨ ਜਥਾ
ਪ੍ਰੁਗਨ ਕਾਰ ਤਾਪ੍ਰਭ ਸੀਉ ਤਥਾ ਜਮਕੀ ਤ੍ਰਾਸ
ਕਟੁ ਕਿਸੁ ਤੀਉ ਜਥਾ ਅਧਾਗ ਤਓਤਾ ਪ੍ਰਭ
ਭੁਕਾ ਤਥਾ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਕਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਤਲੇਖਾ
ਜਥਾ ਨਾਸੈ ਨਿੰਦ੍ਰਨ ਅਉਤਾਰ ਆਗਾਧ ਤਥਾ
ਕਉਨ ਛੁਟੇ ਕਉਨ ਬੰਧਨ ਬਾਧੇ ਅਧਨਤਅਧ
ਅਧਉ ਅਤਰਜਾ ਨਾਨਕ ਅਧਨ ਰੁਪ ਆਪਉ

ਉਪਜਾਂ ੨ ਜਉਨਿਰਮਲਪੁਰਖੁਪੁਰਖੁਪਤਿ
ਹੋਤਾਂ ਤਉਬਿਨੁਮੈਲੁਕਹਹੁਕਿਆਂਧੋਤਾਂ
ਜਉਨਿਰੰਜਨਨਿਰੰਕਾਰਨਿਰਬਾਨ ਤਉਕਉਨ
ਕਉਮਾਨਕਉਨਅਭਿਮਾਨ ਜਉਸਰੂਪਕੇਵਲ
ਜਗਦੀਸ ਤਉਛਲਛਿਦ੍ਰਲਗਤਕਹੁ
ਕੀਸ ਜਉਜੋਤਿਸਰੂਪੀਜੋਤਿਸੰਗਿਸਮਾਵੈ
ਤਉਕਿਸਹਿਭੂਖਕਵਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਕਰਨਕਰਾਵਨ
ਕਰਨੈਹਾਰ ਨਾਨਕਕਰਤੇਕਾਨਾਹਿਸੁਮਾਰੁ ੪
ਜਬਅਪਨੀਸੋਭਾਆਪਨਸੰਗਿਬਨਾਈ ਤਬਕ
ਵਨਮਾਇਬਾਪਮਿਤ੍ਰਸੁਤਭਾਈ ਜਉਸਰਬਕ
ਲਾਆਪਹਿਪਰਬੀਨ ਤਉਬੇਦਕਤੇਬਕਹਾਕੋਊਚੀਨ ਉ
ਜਬਆਪਨਆਪੁਆਪਿਉਰਿਧਾਰੈ ਤਉਸਗਨ
ਅਪਸਗਨਕਹਾਬੀਚਾਰੈ ਜਉਆਪਨਊਚਆ
ਪਨਆਪਿਨੇਰਾ ਤਉਕਉਨਠਾਕੁਰਕਉਨਕਹੀਐ

ਤੇਰਾ ਇਸਮਨਿ ਬਿਸਮਾਦੁ ਬਿਸਮਾਂਦ ਨਾਨ
ਆਪਨੀ ਗਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪਿ ੫ ਜਤ ਅਵਲਾਪ
ਵੇਦ ਅਵੇਦ ਸਮਾਈਆਂ ਗੁਣਾਂ ਕਿ ਸਭ ਤਿਥੈ ਅਪਾ
ਮਾਈਆਂ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪੀ ਅਦੇਸੁ ਤਿਨ
ਗੁਰਦਾ ਆਨਾਦੀ ਪੈਂਵੇਸੁ ਜਤ ਏਕੀ ਏਕ ਏਕਣਾ
ਦੰਤਾ ਤਤਕ ਉਨੁ ਅਦਿੰਤ੍ਰ ਕਿਸੁ ਭਾਏ ਸੰਤ ਜਤ
ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਪਰੀਆ ਤਤਕਉ ਨਿ ਕਦੇ ਕਉ
ਨਸੁ ਨਨੈਤਾ ਬਪੇ ਅੰਤ੍ਰ ਉਚਤੇ ਉਚਾ ਨਾਨਕ
ਆਪਸ ਕਉ ਆਪੀ ਪਤੂਰਾ ੬ ਜਤ ਅਪਾਪੇ
ਓਪੰਪੰਤੁ ਅਕਾਰੁ ਤਿਤੁ ਗੁਰ ਦਾ ਸਾਈ ਕੀਨੋ ਬਿਸ
ਥਾਰੁ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਤਬ ਕਹ ਤੇ ਹੋਆ ਕਉਨੁ ਨਰਕਉ
ਸੁਰਗ ਬੈਕੁੰਠਾਂ ਦਾਤ ਆਂਪ ਜਾਂ ਪਾਸਾਈ ਆਪੇ ਜਾਣ
ਪਹਿਲੋ ਸੋਭਾ ਅਕਲਾ ਸੂਖਸੁ ਪਸਾਨ ਅਪਸ
ਅਤਿ ਪੂਰਨ ਕੀਓ ਬਿਖਾਰ ਅਪਨ ਬੇਲਾ

ਕਰਿਦੇਖੈ ਖੇਲੁਸੰਕੋਚੈਤਉਨਾਨਕਏਕੈ ੭
ਜਹਅਬਿਗਤੁਭਗਤੁਤਹਆਪਿ ਜਹਪਸਰੈਪਾਸਾਰੁ
ਸੰਤਪਰਤਾਪਿ ਦੁਹੂਪਾਖਕਾਆਪਹਿਧਨੀ ਉਨਕੀ
ਸੋਭਾਉਨਹੂਬਨੀ ਆਪਹਿਕਉਤਕਕਰੈਅਨਦ
ਚੋਜ ਆਪਹਿਰਸਭੋਗਨਨਿਰਜੋਗ ਜਿਸੁਭਾਵੈ
ਤਿਸੁਆਪਨਨਾਇਲਾਵੈ ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਖੇਲ
ਖਿਲਾਵੈ ਬੇਸੁਮਾਰਅਥਾਹਅਗਨਤਅਤੋਲੈ
ਜਿਉਬੁਲਾਵਹੁਤਿਉਨਾਨਕਬੋਲੈ ੮
ਦਾਸ
੨੧ ਸਲੋਕੁ ਜੀਅਜੰਤਕੇਠਾਕੁਰਾਆ
ਪੇਵਰਤਣਹਾਰ ਨਾਨਕਏਕੋਪਸਰਿਆਦੂਜਾ
ਕਹਦ੍ਰਿਸਟਾਰ ੧ ਅਸਟਪਦੀ ਆਪਿ
ਕਥੈਆਪਿਸੁਨਨੈਹਾਰੁ ਆਪਹਿਏਕੁਆਪਿ
ਬਿਸਥਾਰੁ ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਏ
ਆਪਨੈਭਾਣੈਲਏਸਮਾਏ ਤੁਮਤੇਭਿੰਨਨਹੀ

ਰਵਿਰਹਿਓ ਅਧਨਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭੁ ਜਗਤਪਾਲੀ
ਜਾਂ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸਚੁ ਨਾਮੁ
ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਸੋ ਸਮਦਰਸੀ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ
ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਜੇਤਾ ੧ ਜੀਅ ਜੰਤ
ਸਭ ਤਾਂ ਕੈ ਹਾਥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾ
ਥੁ ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰੈ ਸੋ ਮੂਆ ਜਿਸੁ
ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੈ ਤਿਸੁ ਤਜਿ ਅਵਰ ਕਹਾਂ ਕੋ ਜਾਇ
ਸਭ ਸਿਰਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ਜੀਅ ਕੀ ਜੁਗ
ਤਿ ਜਾਂ ਕੈ ਸਭ ਹਾਥਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਸਾਂ
ਥਿ ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸ
ਦਾ ਬਲਿਹਾਰ ੨ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਦਇਆਲ
ਸਭ ਊਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ਅਪਨੇ
ਕਰਤਬ ਜਾਨੈ ਆਪਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪਿ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਜੀਅਨ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਜੋ ਜੋ ਰਚਿਓ

ਸੁਤ ਸਮੀਪਿ ਅਨੇਕ ਜਿਸੁ ਭਵੈ ਤਿਸੁ ਗੁਣ ਪ੍ਰੇਮ
ਵਸੀਐ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ਮਨ
ਅੰਤਰਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ਕਰਨਹਾਰੁ ਨਾਨਕ
ਇਕੁ ਜਾਨਿਆ ੩ ਜਨੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਏਕੈ ਨਾਇ
ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸੇਵਾ
ਬਨਿ ਆਈ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ
ਇਸ ਤੇ ਊਪਰਿ ਨਹੀ ਬੀਚਾਰੁ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਸਿ
ਆ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਭਏ ਨਿਰਵੈਰ
ਅਨਦਿਨੁ ਪੂਜਹਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰ ਇਹ ਲੋਕ ਸੁਖੀਏ
ਪਰਲੋਕ ਸੁਹੇਲੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਹਿ ਮੇਲੇ
੪ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦ ਗੁਨ ਗਾ
ਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦ ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਤੁ ਕਰਹੁ ਬੀ
ਚਾਰੁ ਦ੍ਰੁਲਭ ਦੇਹ ਕਾ ਕਰਹੁ ਉਧਾਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਬਚਨ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ਪ੍ਰਾਨ ਤਰਨ ਕਾ ਇਹੈ
ਨਤਰਨਕ

ਸੁਆਉ ॥ ਅੰਤਰਗਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪੇਖਤ ਨੇਰਾ
ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨੁ ਬਿਨਸੈ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ਸੁਨਿ ਉਪ
ਦੇਸੁ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵਉ ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਨਾਨਕ
ਫਲੁ ਪਾਵਉ ॥ ੫ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੁਇ ਲੇਹੁ
ਸਵਾਰਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ
ਪੂਰੀ ਦੀਖਿਆ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ
ਪਰੀਖਿਆ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਮਨ ਤੇ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਸਚੁ ਵਾ
ਪਾਰੁ ਕਰਹੁ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ਦਰਗਹ ਨਿਬਹੈ ਖੇਪ ਤੁਮਾ
ਰੀ ॥ ਏਕਾ ਟੇਕ ਰਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਹੁ
ਰਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ੬ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਦੂਰਿ ਕਹਾ
ਕੋ ਜਾਇ ॥ ਉਬਰੈ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਧਿਆਇ ॥ ਨਿਰਭਉ
ਜਪੈ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੁਟੈ ॥
ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ

ਮਨਿ ਹੋਵਤ ਸੂਖ ਚਿੰਤ ਜਾਇ ਮਿਟੈ ਅਹੰਕਾਰੁ
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰੁ ਸਿਰ ਊਪਰਿ
ਠਾਢਾ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰ ੭
ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾਂ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸਨੁ
ਪੇਖਤ ਉਧਰਤ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕੇ ਅਨੂ
ਪ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਸੁੰਦਰ ਹਰਿ ਰੂਪ ਧੰਨੁ ਸੇਵਾ
ਸੇਵਕੁ ਪਰਵਾਨੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ
ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲੁ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ
ਨ ਆਵੈ ਕਾਲੁ ਅਮਰ ਭਏ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ
ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ੮ ੨੨
ਸਲੋਕੁ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਅਗਿਆਨ
ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸੁ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਭੇਟਿਆ
ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀ

ਸੰਤਸੰਗਿਅੰਤਰਿਪ੍ਰਭੁਡੀਠਾ ਨਾਮੁਪ੍ਰਭੂਕਾਲਾ
ਗਾਮੀਠਾ ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਏਕਸੁਘਟਮਾਹਿ
ਅਨਿਕਰੰਗਨਾਨਾਦ੍ਰਿਸਟਾਹਿ ਨਉਨਿਧਿਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾਨਾਮੁ ਦੇਹੀਮਹਿਇਸਕਾਬਿਸ੍ਰਾਮੁ
ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਅਨਹਤਤਹਨਾਦ ਕਹਨੁਨਜਾ
ਈਅਚਰਜਬਿਸਮਾਦ ਤਿਨਿਦੇਖਿਆਜਿ
ਸੁਆਪਿਦਿਖਾਏ ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਸੋਝੀ
ਪਾਇ ੧ ਸੋਅੰਤਰਿਸੋਬਾਹਰਿਅਨੰਤ
ਘਟਿਘਟਿਬਿਆਪਿਰਹਿਆਭਗਵੰਤ
ਧਰਨਿਮਾਹਿਆਕਾਸਪਇਆਲ ਸਰਬਲੋਕਪੂ
ਰਨਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਬਨਿਤਿਨਿਪਰਬਤਿਹੈਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮੁ ਜੈਸੀਆਗਿਆਤੈਸਾਕਰਮੁ ਪਉਣਪਾ
ਣੀਬੈਸੰਤਰਮਾਹਿ ਚਾਰਿਕੁੰਟਦਹਦਿਸੇਸਮਾਹਿ

ਤਿਸਤੇਭਿੰਨਨਹੀਕੋਠਾਉ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਓ ੨ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿ
ਮਹਿਦੇਖੁ ਸਸੀਅਰਸੂਰਨਖ੍ਯਤ੍ਰਮਹਿਏਕੁ
ਬਾਣੀਪ੍ਰਭਕੀਸਭੁਕੋਬੋਲੈ ਆਪਿਅਡੋ
ਲੁਨਕਬਹੂਡੋਲੈ ਸਰਬਕਲਾਕਰਿਖੇਲੈ
ਖੇਲ ਮੋਲਿਨਪਾਈਐਗੁਣਅਮੋਲ
ਸਰਬਜੋਤਿਮਹਿਜਾਕੀਜੋਤਿ ਧਾਰਿਰਹਿਓ
ਸੁਆਮੀਓਤਿਪੋਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਭਰਮਕਾਨਾਸੁ
ਨਾਨਕਤਿਨੈਏਹੁਬਿਸਾਸੁ ੩ ਸੰਤਜਨਾ
ਮਹਿ
ਕਾਪੇਖਨੁਸਭੁਬ੍ਰਹਮੁ ਸੰਤਜਨਾਕੈਹਿਰਦੈਸਭਿ
ਧਰਮ ਸੰਤਜਨਾਸੁਨਹਿਸੁਭਬਚਨ
ਸਰਬਬਿਆਪੀਰਾਮਸੰਗਿਰਚਨ ਜਿਨਿਜਾਤਾ
ਤਿਸਕੀਏਹਰਹਤ ਸਤਿਬਚਨਸਾਧੂਸਭਿਕ
ਹਤ ਜੋਜੋਹੋਇਸੋਈਸੁਖੁਮਾਨੈ ਕਰਨਕਰਾਵਨ

ਉਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਓਹੀ
ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸਭ ਮੋਹੀ ੪ ਆਪਿ ਸਤਿ
ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸਗਲੀ ਉਤਪਤਿ
ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕਰੇ ਬਿਸਥਾਰੁ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਏਕੰਕਾਰੁ
ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਲਖੀ ਨਹ ਜਾਇ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ
ਲਏ ਮਿਲਾਇ ਕਵਨ ਨਿਕਟਿ ਕਵਨ ਕਹੀਐ ਦੂਰਿ
ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪ ਭਰਪੂਰਿ ਅੰਤਰਗਤਿ ਜਿਸੁ
ਆਪਿ ਜਨਾਏ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ੫
ਸਰਬ ਭੂਤ ਆਪਿ ਵਰਤਾਰਾ ਸਰਬ ਨੈਨ ਆਪਿ ਪੇਖਨ
ਹਾਰਾ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕਾ ਤਨਾ ਆਪਨ ਜਸੁ
ਆਪ ਹੀ ਸੁਨਾ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਬਨਾਇਆ
ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਨੀ ਮਾਇਆ ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਅਲਿਪ
ਤੋ ਰਹੈ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਸੁ ਆਪੇ ਕਹੈ ਆਗਿਆ
ਆਵੈ ਆਗਿਆ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਜਾ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ

ਰੈ ੬ ਇਸਤੇਹੋਇ ਸੁਨਾਹੀਬੁਰਾ ਓਰੈਕਹੁ
ਕਿਨੈਕਛੁਕਰਾ ਆਪਿਭਲਾਕਰਤੂਤਿਅਤਿਨੀਕੀ
ਆਪੇਜਾਨੈਅਪਨੇਜੀ ਕੀ ਆਪਿਸਾਚੁਧਾਰੀ
ਸਭਸਾਚੁ ਓਤਿਪੋਤਿਆਪਨਸੰਗਿਰਾਚੁ ਤਾਕੀ
ਗਤਿਮਿਤਿਕਹੀਨਜਾਇ ਦੂਸਰਹੋਇਤਸੋਝੀ
ਪਾਇ ਤਿਸਕਾਕੀਆਸਭੁਪਰਵਾਨੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਾਨਕਇਹੁਜਾਨੁ ੭ ਜੋਜਾਨੈਤਿਸੁਸਦਾਸੁਖੁ
ਹੋਇ ਆਪਿਮਿਲਾਇਲਏਪ੍ਰਭੁਸੋਇ ਓਹੁਧਨ
ਵੰਤੁਕੁਲਵੰਤੁਪਤਿਵੰਤੁ ਜੀਵਨਮੁਕਤਿ
ਜਿਸੁਰਿਦੈਭਗਵੰਤੁ ਧੰਨੁਧੰਨੁਧੰਨੁਜਨੁਆ
ਇਆ ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਸਭੁਜਗਤੁਤਰਾਇਆ
ਜਨਆਵਨਕਾਇਹੈਸੁਆਉ ਜਨਕੈਸੰਗਿ
ਚਿਤਿਆਵੈਨਾਉ ਆਪਿਮੁਕਤੁਮੁਕਤੁਕਰੈਸੰਸਾਰੁ
ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰੁ ੮

੨੨ ਸਲੋਕੁ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਿਆ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ
ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਪੂਰੇ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ
੧ ਅਸਟਪਦੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇ
ਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਪੇਖੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ
ਸਿਮਰਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀ ਉਤਰੈ ਚਿੰਦ
ਆਸ ਅਨਿਤ ਤਿਆਗਹੁ ਤਰੰਗ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ
ਮਨ ਮੰਗ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਬੇਨਤੀ ਕਰਹੁ ਸਾਧ
ਸੰਗਿ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਹੁ ਹਰਿ ਧਨ ਕੇ ਭਰਿ ਲੇਹੁ
ਭੰਡਾਰ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਮਸਕਾਰ ੧
ਖੇਮ ਕੁਸਲ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜੁ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਿ
ਉਧਾਰਹੁ ਜੀਉ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ
ਪੀਉ ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਹੁ ਨਾਰਾਇਣ ਏਕ ਏਕ
ਰੂਪ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ਅਨੇਕ ਗੋਪਾਲ ਦਾਮੋਦਰ
ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੂਰਨ

੧੬੧

ਕਿੰਧਾਰ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਮੁਬਾਰੰਬਾਰ ਨਾਨ
ਜੀਅਕਾਇਹੈਅਧਾਰ ੨ ਉਤਮਸਲੋਕਸਾ
ਧਕੇਬਚਨ ਅਮੁਲੀਕਲਾਲਏਹਿਰਤਨ
ਸੁਨਤਕਮਾਵਤਹੋਤਉਧਾਰ ਆਪਿਤਰੈਲੋਕਹ
ਨਿਸਤਾਰ ਸਫਲਜੀਵਨੁ [ਸਫਲਤ] ਕਾਸੰਗੁ
ਜਾਕੈਮਨਿਲਾਗਾਹਰਿਰੰਗੁ ਜੈਜੈਸਬਦੁਅ
ਨਾਹਦੁਵਾਜੈ ਸੁਨਿਸੁਨਿਅਨਦਕਰੇਪ੍ਰਭੁਗਾ
ਜੈ ਪ੍ਰਗਟੇਗੁਪਾਲਮਹਾਂਤਕੈਮਾਥੇ ਨਾਨਕ
ਉਧਰੇਤਿਨਕੈਸਾਥੇ ੩ ਸ[ਰਨਿ] ਜੋਗੁਸੁਨਿ
ਸਰਨੀਆਏ ਕਰਿਕਿਰਪਾ[ਪ੍ਰਭ]ਆਪਿਮਿਲਾਏ
ਮਿਟਿਗਏਬੈਰਭਏਸਭਰੇਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਾਮੁਸਾਧਸੰਗਿਲੈਨ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਗੁਰਦੇਵ
ਪੂਰਨਹੋਈਸੇਵਕਕੀਸੇਵ ਆਲਜੰਜਾਲ

ਕਿਕਾਰਤੇ ਰਤੇ ਗਾਮ ਨਾਮ ਸੁ ਨਾਮ ਸੁਨ ਕਰਤੇ
ਕੀਏ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦਾਇਆ ਪੂਰਬਿ ਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਕੀਏ ਤੇ
ਸੇ ਬਡਭਾਗੀ ੬ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸੰਤ ਮੀਤ
ਸਾਵਧਾਨ ਏਕਾਗ੍ਰ ਚੀਤ ਸੁਖਮਨੀ ਸਹਜ
ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਨਾਮ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੋਤ ਨਿ
ਧਾਨ ਸਰਬ ਇਛਾ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਪ੍ਰਧਾਨ
ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਇ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਪਾਏ ਅ
ਸਥਾਨੁ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਵੈ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਹਰਿ ਧਨੁ
ਖਾਟਿ ਚਲੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ
ਹੋਇ ੭ ਖੇਮ ਸਾਂਤਿ ਰਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਬੁਧਿ
ਗਿਆਨੁ ਸਰਬ ਤਹ ਸਿਧਿ ਬਿਦਿਆ ਤਪੁ ਜੋਗੁ
ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਨੁ ਗਿਆਨੁ ਸ੍ਰੇਸਟ ਊਤਮ ਇਸਨਾਨੁ
ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਸਗ

ਘਟੇਹੁੰਦਾਸ ਸੁੰਦ੍ਰਸੁਘਰਚਤੁਰਤਤਕਾਬੇਤਾ
ਸਮਦਰਸੀਏਕਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ਇਹਫਲਤਿਸੁ
ਜਨਕੈਮੁਖਿਭਨੇ ਗੁਰਨਾਨਕਨਾਮਬਚਨਮਨਿ
ਸੁਨੇ ੬ ਇਹੁਨਿਧਾਨੁਜਪੈਮਨਿਕੋਇ ਸਭ
ਜੁਗਮਹਿਤਾਕੀਗਤਿਹੋਇ ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਾਮ
ਧੁਨਿਬਾਣੀ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਬਖਾਣੀ
ਸਗਲਮਤਾਂਤਕੇਵਲਹਰਿਨਾਮ ਗੋਬਿੰਦ
ਭਗਤਕੈਮਨਿਬਿਸ੍ਰਾਮ ਕੋਟਿਅਪ੍ਰਾਧਸਾਧ
ਸੰਗਿਮਿਟੈ ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਮਤੇਛੁਟੈ ਜਾਕੈ
ਮਸਤਕਿਕਰਮ ਪ੍ਰਭਿਪਾਏ ਸਾਧਸਰਣਿਨਾਨਕ
ਤੇਆਏ ੭ ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਨੈਲਾਇਪ੍ਰੀਤਿ
ਤਿਸੁਜਨਆਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚੀਤਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤਾ
ਤਾਕਾਦੂਖੁਨਿਵਾਰੈ ਦੁਲਭਦੇਹਤਤਕਾਲਉਧਾਰੈ

ਨਿਰਮਲਸੋਭਾਅੰਮ੍ਰਿਤਤਾਕੀਬਾਨੀ ਏਕੁਨਾਮੁ
ਮਨਮਾਹਿਸਮਾਨੀ ਦੂਖਰੋਗਬਿਨਸੇਭੈਭਰਮ
ਸਾਧਨਾਮਨਿਰਮਲਤਾਕੇਕਰਮ ਸਭਤੇਊਚਤਾ
ਕੀਸੋਭਾਬਨੀ ਨਾਨਕਇਹਗੁਣਿਨਾਮੁਸੁਖਮਨੀ
੮ ੨੪ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭਜੀ
ਭੁਲਾਚੁਕਾਬਖਸਿਲੈਣਾ ਸਲੋਕੁ

ਪਉਣੁਗੁਰੂਪਾਣੀਪਿਤਾਮਾਤਾਧਰਤਿਮਹਤੁ
ਦਿਵਸੁਰਾਤਿਦੁਇਦਾਈਦਾਇਆਖੇਲੈਸਗਲ
ਜਗਤੁ ਚੰਗਿਆਈਆਬੁਰਿਆਈਆਵਾਚੈਧਰਮੁ
ਹਦੂਰਿ ਕਰਮੀਆਪੋਆਪਣੀਕੇਨੇੜੈਕੇਦੂਰਿ
ਜਿਨੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗਏਮਸਕਤਿਘਾ
ਲਿ ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਕੇਤੀਛੁਟੀਨਾਲਿ
੧ ਲਖਨੇਕੀਆਚੰਗਿਆਈਆਲਖਪੁੰਨੀ

ਪ੍ਰਭ ਦਾ ਲਖ ਤਪ ਉਪਾਰਿ ਤੀਰਥਾਂ ਸੁਤਿ ਜ

ਜੋਗ ਵੇਖਾਂ ਦੁ ਲਖ ਸੁਰਤਿ ਨ ਸੰਗ੍ਰਾਮੁ

ਰ ਲਮਤਿ ਬੁਟ ਰਾਪੂੰਨਾ ਲਖ ਸੁਰਤੀ ਲ

ਖੀਰ ਅਨਾਥ ਅਨਾਥ ਕੀ ਅਰਪਾਰ ਤ੍ਰਾਂਨ

ਜਿਨਿ ਕਰਤੇ ਕਾਰਣਾਂ ਕੀ ਆਲਖਿਆਂ

ਆਵਦਾ ਜਾਂ ਦੁ ਨਾਨਕ ਮਤੀ ਸਿਖਿਆ

ਰਾਮ ਸਰਣਾਗਤਿ ਸਾਂਦੁ ੨ ਪਰਿਜੀਅਕੇ

ਏਕ ਟੇਕ ਲਾਇ ਇਦ ਰਾਂ ਨੀ ਆਸ ਨਾਨਕ

ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਤੂੰ ਕਾਰਜ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ੨

ਪੰਤਰਖੀ ਗੁਰ ਪਾਰਥੁ ਡ ਮਸਿਟੈ ਪ੍ਰਪੰਚ ਬਿਕਾਰ

ਨਾਨਕ ਸੋ ਅਰਾਧੀਐ ਅੰਤ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ

੫ ਙਾ ਲਾਖੇ ਤੁਹਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ

ਅਰਾਧਿ ਕਾਂਟਾ ਤੂਟੈ ਜਿਸ ਅਪਦਾ ਨਾਸ

ਮਿਟੈ ਉਪਾਧਿ ੫ ਜੀਉ ਦੇ ...

੩੧

ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਵਡਭਾਗੇ ॥੬॥ ਸਲੋਕ ॥

ਨਦਰਿ ਉਤੇ ਆਦਿ ਧਾਰੁ ਜੋਅਣਿ ਆਸ ਚਰਣਹੁ

ਪਾਰੁ ॥੭॥ ਧਮੁ ਦਆਲੁ ਧਿਆਇਆ ਜੀਸਣੁ

ਨਾਨਕ ਆਪਣ ਤੀ ਪੂਰਨਾ ॥੮॥ ਧਨੋਆਣੋ

ਆਦਿ ਜੀਵ ਧਾਣੀ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀਏ

ਵੰਡਿਆਣੀ ॥੯॥ ਸੁਣ ਚਕ ਬਖਸ ਲੇਨ

ਵਾਹਗੁਰੂ ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰ

ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ

ਪੁਰਖੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਉੜੀ ੧੬੪

ਮਃ ੫ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਸਲੋਕੁ

ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ
ਪਰਮੇਸੁਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸਖਾ ਅਗਿਆਨ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰ
ਦੇਵ ਬੰਧਿਪ ਸਹੋਦਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਉਪਦੇਸੈ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ ਨਿਰੋਧਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸਾਂਤਿ
ਸਤਿ ਬੁਧਿ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਪਰਾ
ਗੁਰਦੇਵ ਤੀਰਥੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ
ਮਜਨੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਪਾਪ ਹਰ
ਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਕਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਆ
ਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ ਹਰਿ ਜਪਿ
ਉਧਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਮ
ਮੂੜ ਪਾਪੀ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ

ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰਦੇਵ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਨਮਸਕਾਰ ੧
ਸਲੋਕੁ ਆਪਹਿ ਕੀਆ ਕਰਾਇਆ ਆਪਹਿ
ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਦੂਸਰ
ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ੧ ਪਉੜੀ ਓਅੰ ਸਾਧ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਨਮਸਕਾਰੰ। ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੰ।
ਆਪਹਿ ਸੁੰਨ ਆਪਹਿ ਸੁਖ ਆਸਨ ਆਪਹਿ ਸੁਨਤ
ਆਪਹੀ ਜਾਸਨ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਹਿ ਉਪਾਇ
ਓ ਆਪਹਿ ਬਾਪੁ ਆਪਹੀ ਮਾਇਓ ਆਪਹਿ ਸੂਖ
ਮ ਆਪਹਿ ਅਸਥੂਲਾ ਲਖੀ ਨ ਜਾਈ ਨਾਨਕ ਲੀ
ਲਾ ੧ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ
ਤੇਰੇ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਨੁ ਹੋਇ ਰਵਾਲਾ ੧ ਰਹਾਉ ਸਲੋਕ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਕਾਰ ਆਪਿ ਨਿਰਗੁਨ ਸਰਗੁਨ ਏਕ
ਏਕਹਿ ਏਕ ਬਖਾਨਨੋ ਨਾਨਕ ਏਕ ਅਨੇਕ ੧

ਪਉੜੀ ਓਅੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਓ ਅਕਾਰਾ ਏਕ
ਹਿ ਸੂਤਿ ਪਰੋਵਨ ਹਾਰਾ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ
ਬਿਸਥਾਰੰ ਨਿਰਗੁਨ ਤੇ ਸਰਗੁਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰੰ
ਸਗਲ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਕਰਹਿ ਉਪਾਇਓ ਜਨਮ
ਮਰਨ ਮਨ ਮੋਹੁ ਬਢਾਇਓ ਦੁਹੂ ਭਾਤਿ ਤੇ ਆ
ਪਿ ਨਿਰਾਰਾ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ੨
ਸਲੋਕੁ ਸੇਈ ਸਾਹ ਭਗਵੰਤ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਪੈ ਹਰਿ
ਰਾਸਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸੁਚਿ ਪਾਈਐ ਤਿਹ ਸੰਤਨ
ਕੈ ਪਾਸਿ ੧ ਪਉੜੀ ਸਸਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੋ
ਊ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨ ਕੋਊ ਸੋਊ ਸਰਨਿ
ਪਰੈ ਜਿਹ ਪਾਯੰ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ
ਸੁਨਾਯੰ ਸੰਸੈ ਭ੍ਰਮੁ ਨਹੀ ਕਛੁ ਬਿਆਪਤ
ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਤਾਹੂ ਕੋ ਜਾਪਤ ਸੋ ਸਾਧੂ ਇਹ

ਪੜਚਨਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਣਾ ॥੩॥
ਸਲੋਕ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਕਹਤਾ ਪ੍ਰਕਾਰਤੇ ਮਾਇਆ ਅੰਤ ਸਭ
ਪੂਰ ॥ ਨਾਮੀ ਬਹੁਨੇ ਨਾਨਕਾ ਪੁਰਜਾਂਤ ਸਬਦੁ ॥੧॥
ਪਉੜੀ ॥ ਧਧਾ ਧੂਰਿ ਪੁਨੀਤ ਤੇਰੇ ਜਨੂਆ ॥ ਧਨਿ ਤੇਊ
ਜਿਹ ਰੁਚਿਆ ਮਨੂਆ ॥ ਧਨੁ ਨਹੀ ਬਾਛਹਿ ਸੁਰਗ
ਨ ਆਛਹਿ ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਰਜ ਰਾਚਹਿ ॥
ਧੰਧੇ ਕਹਾ ਬਿਆਪਹਿ ਤਾਹੂ ॥ ਜੋ ਏਕ ਛਾਡਿ ਅਨ
ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਹੂ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹੀਐ ਦੀਓ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥੪॥ ਸਲੋਕ ॥
ਅਨਿਕ ਭੇਖ ਅਰੁ ਙਿਆਨ ਧਿਆਨ ਮਨਹਠਿ ਮਿਲਿ
ਅਉ ਨ ਕੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਭਗਤੁ ਙਿਆ
ਨੀ ਸੋਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਙੰਙਾ ਙਿਆਨੁ ਨਹੀ ਮੁਖ
ਬਾਤਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਰਿ ਭਾਤਉ ॥

ਙਿਆਨੀਸੋਈਜਾਂਕੈਦ੍ਰਿੜੁਸਊ ਕਹਤਸੁਨ
ਤਕਛੁਜੋਗੁਨਹੋਊ ਙਿਆਨੀਰਹਤਆਗਿ
ਆਂਦ੍ਰਿੜੁਜਾਕੈ ਉਸਨਸੀਤਸਮਸਰਿਸਭ
ਤਾਂਕੈ ਙਿਆਨੀਤਤੁਗੁਰਮੁਖਿਬੀਚਾਰੀ
ਨਾਨਕਜਾਂਕਉਕਿਰਪਾਂਧਾਰੀ ੫ ਸਲੋਕੁ
ਆਵਨਆਏਸ੍ਰਿਸਟਿਮਹਿਬਿਨੁਬੂਝੇਪਸੁਢੋਰ
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸੋਬੁਝੈਜਾਂਕੈਭਾਗਮਥੋਰ
੧ ਪਉੜੀ ਯਾਂਜੁਗਮਹਿਏਕਹਿਕਉਆ
ਇਆਂ ਜਨਮਤਮੋਹਿਓਮੋਹਨੀਮਾਇਆਂ
ਗਰਭਕੁੰਟਮਹਿਉਰਧਤਪਕਰਤੇ ਸਾਸਿਸਾ
ਸਿਸਿਮਰਤਪ੍ਰਭੁਰਹਤੇ ਉਰਝਿਪਰੇਜੋਛੋ
ਡਿਛਡਾਨਾਂ ਦੇਵਨਹਾਰੁਮਨਹਿਬਿਸਰਾ
ਨਾਂ ਧਾਰਹੁਕਿਰਪਾਜਿਸਹਿਗੁਸਾਂਈ

ਇਤੁਉਤ ਨਾਨਕੀ ਤਸੁਖਿ ਸਹਜੁ ਨਹੀ ਦਿ
ਸਲੋਕੁ ਅੰਦਰਹੁ ਕਸੀਆ ਖਿੜਾਂ ਸਤਕ
ਇਤ ਆਪੀਖ ਆਪੀ [illegible] ਪਿੰਡ ਨਨਕਈ
ਅੰਦਰ ਜਾਂਣਾਂ ਇਤਨੇ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਜਾਣ
ਸਨਿ ਸਾਇ ੧ ਪਉੜੀ ਏਤੁ ਜੀਅ
ਬਹੁਤੁ ਮਰਦ ਦਾਸੇ ਸਹਮਗਨ ਸੀਰ
ਜੋਨਿ ਫਸੇ ਇਨਿ ਮਾਇਆ ਅੰਧੈ ਗੁਣਾਖਸਿ
ਕੀਨੇ ਅਪਨੇ ਸੋਹ ਪਟੇ ਪਟੇ ਦੀਨੇ
ਏਸ ਜਾਨ ਕਛੁ ਕਰਹੁ ਉਪਾਇਆ ਜਾਂਤੇ
ਤੁੰਹੁ ਨਿਕਸਾਇਲ ਸਾਇਆ ਕੀਜਿੱਧ ਸਰ
ਸੰਗਿ ਸਿਮਰਾਇ ਨਾਂਨਕ ਨੈ ਕੇ ਨਿਕਾਟਨ
ਸਾਹੇ ੭ ਸਲੋਕ ਕਿਤੁ ਕਾਮਦਲ ਸਭ
ਆਸੂਵ ਕੀ ਜੀਤਨੇ ਪੁਖਿਆਂਧ ਪਸੂਆਂ

ਪਨ ਤਟਿ ਤਿਕੋਸੈ ਨਾਂਨਕ ਖਿਨੁ ਤੀਰਕ ਤਾਕ
ਮਃ ੧ ਪਉੜੀ ਏਕੋ ਆਪਿ ਕਾ
ਵਰਤਦਾਂ ਆਪਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨਿ ਖਿ ਸਭਣਾਂ
ਜਿਨਾਂ ਜਗੁ ਸਿਰ ਸਿਰ ਆਪਿ ਤਿਸੁ
ਕੀ ਸਉਸੈ ਪਾਈਐ ਜੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਈਐ
ਤਿਆਗਃ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕਉ ਜੋਗੋ ਕੋਸੈ
ਕੀਜੈ ਤੁ ਏਕੀ ਤੇ ਸਭ ਜੀਵਸਥਾਂ
ਨਾਂਨਕ ਆਪਿ ਸਦਾਸ ਤਾਂ ੮ ਸਲੋਕੁ
ਜੋਰੁ ਕੇ ਕੀਨ ਤਾਂ ਖਿ ਨ ਦਰਸ ਸਿੰਗ
ਖੈ ਸਰ ਨਾਂਨਕ ਕਿਉ ਸਗਲੇ ਪਾਰਉਖਿ
ਸਿਵਾਣੀ ਸੈਸਰ ੧ ਪਉੜੀ ਸੋਮਨ
ਖਿਨੁ ਤੀ ਜੋਗ ਚਾਉ ਤਤਤਾ ਬੰਧਨ ਪਾਈ

ਜਿਉ ਧੀ ਕਰਨੁ ਨ ਜੁਟੀ ਐ ਸਾਚਾ ਤੇਰੋ ਹੁ
ਕਮਾਉ ਹਉ ਹਉ ਕਿ ਸਤੋਕਾ ਸਾਹਿਬ ਕੋ
ਬੇਪ੍ਰਵਾਹ ਧੁਰਿ ਨਉ ਜਿਉ ਸਮਸੇਰੁ
ਤਹਿ ਏ ਹੁਕਮ ਸਿਕਾਰ ਬੰਧੇ ਜਾਮ ਕੀ
ਸੇਵਗੀ ਸਿਰ ਹੀ ਮਾਂਹੀ ਆਂਗ ਹ ਬੁਸਕੇ
ਸਉ ਨਉ ਬੁਝੀ ਉ ਸੱਚੁ ਬਸਦਾ ਸੰਗ
ਹੋਵੈ ਗਿਆਨ ਤ ਨ ਛੁਟੀ ਐ ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ
ਨਸੂਧ ਜਿਸ ਨੋ ਬੁਝਾਏ ਸੁੰਨਕਾਂਤਰ
ਭੁਖ ਵਿਕਿ ਮਾਸ ਚਬੂਧ ੬ ਸਲੋਕ
ਛੁਟੇ ਬੰਧਾਨ ਜਾਂ ਸੁਕੇ ਤਿਆਸ ਤਾਂ ਸਉ
ਜੋਗ ਤਿੰਗ ਏਕ ਕੈਨਾ ਕਾਹੁ ਨਾਂ ਕਉ ੧
ਪਉੜੀ ਸਾਂਗ ਤੁਰੀ ਆਸਨ ਅਪਨੋ

ਤੀਤੀ ਨਾਮੁ ਜਾਪਤੁ ਜਪੁ ਗਸਨਾਂ ਗੋਦਾ

ਗਤਕੈ ਨਕੈਹੁ ਅੰਤਿਵੈਰ ਅਦਾ ਗੁ

ਸੁਭਦੇਹੁ ਤੁਆਂ ਸੁਤਦੀ ਪਾਦੀਹਿ ਥਾਂਸਾਂ

ਜਨਮਮੱਨ ਨੇਤੋਈ ਖਿਨਾਂਸਾਂ ਮਸਤ

(ਵਿਕਾਮੁ ਓਂਮੇਓ ਪੂਗੋ ਜਵੈ ਓਸੰਧੌ

ਨਾਂਨਕਪਾਗਤਕੈ ੧੦ ਸਲੋਕੁ

ਦਾਂਦਾਚਭ੍ਰੂ ਨਿਖਿਕਾਂਗਮਨੋਖਿਅਥਨ

ਮੁਨੇਅੰਧ ਘਮੀਧਾਰੇਦ੍ਰਾਗਯੰਸਿ ਓਂਨਕ

ਸਾਂਸੀਪ੍ਰਾਂਵੰਧ ੧ ਪਉੜੀ ਦਾਦਾਂਦ

ਧਾਟ ਖਿਚੌ ਗਸਾਰਾਂਤੇ ਅਤੰਦ੍ਰਾਧੇ ਸਾਂਸੀਤ੍ਰਾਂ

ਜਾਨਾਣੈ

ਸਦਆਂਤੇ ਨਿਤ੍ਰਾਂਸਾਂਸੀਹਾਂ ਸਰੋਂ ਸਾਗਨਾਂ

ਜਾਨਸਿਜਾਤੁ ਤਕਸੁਾਂਤਿ ਦੋਤ ਓਦ੍ਰਾਂਗ ਨਾਂ

ਕੋਨ ਓਨਨਕਯ੍ਰਾਂ ਕਹੁਸੁਧਨਨਕਯੁਾਂ

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਭਾਵਡੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਭਾਵਨਾ
ਨਾਨਕ ਨਾਂ ਕੁਗਸਦਾਂ ਆਖਿਆਨਾ ੧੧ ਸਲੋਕੁ
ਭਾਂਭਾਗੁਪਾਂ ਭਾਗੋਵਿੰਦ ਪੂਰਗਏ ਗੰਭੀਰ
ਅਥਾਂਤ ਤ੍ਰੁਸਗਤਡੀ ਅਦੋਕਿਨਾਂ ਨਕਥੇਪਾਂ
ਵਾਂਤ ੧ ਪਉੜੀ ਭਭਾਂਤਖੈ ਭਦੈ
ਨਕੋਉ ਏਕੋਇਆਂਪ ਅਦਾਗ ਨਡੋਉ
ਡੋਵਨਡਾਂਗੁਡਰਸਦ ਆਗਿਏਆਂ ਉਆਗਾਅੰਗੋ
ਨਕਾਂਡੁਪਾਂਗਿਏਆਂ ਵੀਟਡਸਤਿਸੀਏਗੁਗਸਸਾਂ
ਨੈ ਪ੍ਰਗਟਪੁਗਪਸਗਣਾਂਉਜਾਂਨੇ ਜਾਂਕਤ
ਦੀਨੋ ਡੀਗਸੁਆਪਨਾਂ ਨਾਂਨਕ ਗੁਗਮੁਖਿ
ਡੀਡੀਤਿਡਜਾਪਨਾਂ ੧੨ ਸਲੋਕੁ
ਆਂਤਮਾਸੁੰ ਜਾਡਜਾਂਣੇ ਆਂਡਾਂਗੇਂ ਮੰਸਜੋ
ਮਾਂਨੇ ਨਾਂਨਕਪਨੀ ਪਨੀ ਪਨੀ ਜਾਂਨ ਆਪੋਤ

ਪਰੰਦਾ ੧ ਪਉੜੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਸਰ ਪਤਿ
ਭੁਗਤਿ ਗਿਆਨੀਐ ਜਾਂਸੁ ਮਸਨ ਪੀਓ ਸੂਭ
ਨੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਸਾਇਆਪੂਰੇ ਸੰਗਿ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਂਦੀਏ ਗੋਬਿ ਆਂਦਰ ਸੋਜ
ਨੁ ਨਾਮੁ ਸੰਤਾਂ ਜਾਂ ਕਉ ਦਯੁ ਆਮਾਏਆ
ਬਿਧਸਾਤਾਂ ਹੋਵੇ ਕੀਏਆਂਦ ਨਿਹਿਜਨਿਨ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਆਂ ਨਾਂਕ ਪਿਵੇਦ ਗੋਸਸਮਾਏ
ਆਂ ੧੩ ਸਲੋਕੁ ਖਾਂਸੂ ਜਪਤ
ਮਨਿ ਤਨਿ ਅਨੰਦ ਬਿਨੋਦੁ ਜਾਂ ਕਉ
ਦੁਖ ਦਾਰਦ ਕਿਸਨਾਂ ਥੁ ਹੈ ਨਾਂਨਕ ਨਾਂਮ
ਸਮਾਰਿ ੧ ਪਉੜੀ ਖਖਾ ਜਾਂ ਗੁਰਦੇਵ
ਗਸਿਰਦਉ ਜਿਤਸਿ ਹਿਤ ਆਗਿਆਸੁ ਖਸਜੋ
ਸੋਊ ਖਖਾਂ ਸ੍ਰੀਪਾਉ ਸੰਤ ਸਮਾਨਾਂ ਸੋ

ਅਸਾਹਿ ਅਭਰੂ ਜਪੁਤਾਸਨਾ ਅਖਾਂ ਜੋਨ
ਇਸ ਅੰਦਰਿ ਸਉ ਏਕ ਨਾਮ ਧਿਆਨੀ ਪਰੋ
ਖਖਾਂ ਜਨਮੁ ਨਉਗੀ ਐ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਰੇ ਕੀਏ
ਕ ਨਾਨਕ ਤਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜੰਕੈਡੀ
ਅਉਰ ਏਕ ੧੫ ਸਲੋਕ ਅੰਤਰਿ ਸ
ਨਾਨਕ ਬਸਿ ਗੇ ਏ ਕਉ ਤਕੇ ਸੀਤ ਗੁਰ
ਪ੍ਰਭ ਉਪਦੇਸ ਅੰਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਨੀਤ
੧ ਪਉੜੀ ਅਨਦਿਨੁ ਸਿਮਰਹੁ ਤਾਸ
ਕਉ ਜੋ ਅੰਤਿ ਸਹਾਈ ਹੋਇ ਇਹ ਬਿਖਿਆ
ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਛਿਅ ਛਾਡਿ ਚਲਿਓ ਸਭੁ ਕੋ
ਇ ਕਾ ਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਧੀਆ ਗ੍ਰਿਹ
ਬਨਿਤਾ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਲੀਆ ਐਸੀ ਸੰਚਿ
ਜੁ ਬਿਨਸਤ ਨਾਹੀ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਅਪੁਨੈ ਘਰਿ

ਜਾਂਦੀ ਸਾਧਸੰਗਿਕਰਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਈਐ
ਨਾਨਕਤੇਤੇਭੇਟੀਅਨਿਆਈਆਂ ੧੫
ਸਲੋਕੁ ਅਤਿਸੁੰਦਰਕੁਲੀਨਚਤੁਰਮੁ
ਖਿਙਿਆਨੀਧਨਵੰਤ ਮਿਰਤਕਕਹੀਅਹਿ
ਨਾਨਕਾਜਿਹਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਭਗਵੰਤ ੧
ਪਉੜੀ ਙੰਙਾਖਟੁਸਾਸਤ੍ਰਹੋਇਙਿ
ਆਤਾ ਪੂਰਕੁਕੁੰਭਕਰੇਚਕਕਰਮਾਤਾ
ਙਿਆਨਧਿਆਨਤੀਰਥਇਸਨਾਨੀ
ਸੋਮਪਾਕਅਪਰਸਉਦਿਆਨੀ ਰਾਮਨਾਮ
ਸੰਗਿਮਨਿਨਹੀਹੇਤਾ ਜੋਕਛੁਕੀਨੋ
ਸੋਊਅਨੇਤਾ ਉਆਤੇਊਤਮੁਗਨਉਚੰਡਾ
ਲਾ ਨਾਨਕਜਿਹਮਨਿਬਸਹਿਗੁਪਾਲਾ
੧੬ ਸਲੋਕੁ ਕੁੰਟਚਾਰਿਦਹਦਿਸਿ

ਭੁ ਮੇਕਾ ਸਾਕਿ ਰਤਿ ਕੀਓਥ ਸੁਕਦੁ ਥਾਸੁ
ਕਿਤੇ ਜੀਅ ਸਿਨਾਂਨਕ ਲਿਖਿ ਰਲਿਖ ੧
ਪਉੜੀ ਕਕਾਂਕਾਰ ਨ ਕਾਰ ਤਾਂਸੋਉ
ਲਿਖਿ ਰਲਿਖੁ ਨ ਮੇਟਤ ਕੋਉ ਨਉਰ
ਤਕਿਆ ਦੇ ਉਕਾਂਰ ਕਮੈ ਭਾਸੁਰਾਣ
ਰਣਾਂ ਕਾਪੁ ਪਸੁ ਮਿਦਕਾਂਰੈ ਅਥੋ
ਕਾਉਰੇ ਆਂਨ ਭੁ ਮੇਤ ਪਛਾਤਾਂਪੈ
ਆਂਪਨ ਕੇਲੁ ਅਥਾ ਪੀਵੀਨ ਜੋਤੁ
ਦੇਲੈ ਸੁਨਾਂਨਕ ਪਾਂਨੈ ੧੦ ਸਲੋਕ
ਘਾਂਤਕ ਚੌਂਤ ਵਿਪ ਛਤ ਰਹੁਏਨ
ਸਾਂਹਿਕੋਂਰਾ ਹਿਹਿ ਜਪਤ ਐਨਕ ਜਨਨਾਂਕ
ਨਾਂਹ ਸੁਮਾਰ ੧ ਪਉੜੀ ਸਭਾਂਪੁਨਾਂਕਰੁ
ਨਹੀ ਤਿਸੁ ਸੰਮਸਰ ਕੋਪਾਂਹਿ ਜੈਦੇਨਾਂਸਦਰੋਉ

ਭਾਂਡੈਤਉਤਉਜਾਣੀ ਐਚੁਵਤਾਂਨਾਂਮਪਤ੍ਰਤੁਜੋ
ਭਾਤਨਕੀਰਾਸਿ ਖਿਮਾਂਗੀਬੀਅਨ ਦਸਠਾ
ਜਪਤਾਂ ਰਉ ਗੁਣ ਤਾਸ ਖੇਲਉਖਿਗਸਟਿਆ
ਨਦੀਅਰੁਜਾਕਰਉਤਿਕੂਪਾਂਲ ਸਦੀਵਗਮੀ
ਦਸੁਤਾਂਦਨੇਗਾਮਨਾਮਗਿਉਮਾਲ ਖੇਦੂੰਦ੍ਰ
ਨਾਂਰੁਤਿਉਜਾਂਕਉਨਦੀਕਰੀ ਸਾਂਨਕਤਪੂਰ
ਭਾਂਇਤਾਅਪੁਗੀਤਿਨਾਂਥਗੀ ੧੮ ਸਲਕ
ਗਨੀਅਨਿਦੇਖਉਮਨੈਮਾਣਿਸਾਧਾਚਾਣੋ
ਲੋਗ ਅਸਤੀਨੇਤਗੁਰਮੁਖੀਸਿ ਟਨਾਂਨਕਨਾਮ
ਔਗ ੧ ਪਉੜੀ ਗਾਗਾਂਗਵਿੰਦ ਗੁਣਾਸ੍ਰਉ
ਸਾਂਸਿਸਾਸਿਜਾਏਨੀਤ ਕਤਾਂਬਿਸਾਂਸਾਦੇਤਕਾਂਬ
ਲਾਸਨਕੀਉਮੀਰ ਨਤਬਾਂਗੁਕਨਤਜਾਖੈਨ
ਸਿਰਪੀਕਲਪਖੁ ਕਿਤ ਬੋਗਾਂਨ ਫਕੁਸ੍ਰੀਐ ਜਰੁ
ਅਪ੍ਰਧਾਂਇਜਾਮਹੂਕ ਤਿਅਨੀ ਧਿਆਨੀਬਤ੍ਰਥੈਖੀ
ਰਨੀ ਨਡੀ ਉਤਨਹਿ ਰਹਿਕਰਿਸਗਲੀ

ਗਏਮੁਕਤਉਪਾਪਟਾਰੀ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਿਮਰਤਰਹੈਜਾਹੂਮਸਤਕਿਭਾਗ ਨਾਨਕ
ਆਏਸਫਲਤੇਜਾਕਉਪ੍ਰਿਅਹਿਸੁਹਾਗ ੧੯
ਸਲੋਕੁ ਖੋਜਤਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਸਭਆਨਨ
ਕਥਤਉਕੋਇ ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਹੁਣਿਹੋਵਤ
ਨਾਨਕਏਕੈਸੋਇ ੧ ਪਉੜੀ ਘਘਾਘਾਲਹੁ
ਮਨਹਿਏਹਬਿਨੁਹਰਿਦੂਸਰਨਾਹਿ ਨਹਹੋਆਨਹ
ਹੋਵਨਾਜਤਕਤਓਹੀਸਮਾਹਿ ਘੂਲਹਿਤਉ
ਮਨਜਉਆਵਹਿਸਰਨਾ ਨਾਮਤਤੁਕਲਿਮਹਿ
ਪੁਨਹਚਰਨਾ ਘਾਲਿਘਾਲਿਅਨਿਕਪਛੁ
ਤਾਵਹਿ ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਕਹਾਥਿਤਿਪਾਵਹਿ
ਘੋਲਿਮਹਾਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਿਹਪੀਆ ਨਾਨਕ
ਹਰਿਗੁਰਿਜਾਕਉਦੀਆ ੨੦ ਸਲੋਕੁ
ਙਣਿਘਾਲੇਸਭਦਿਵਸਸਾਸਨਹਬਢਨ
ਘਟਨਤਿਲੁਸਾਰ ਜੀਵਨਲੋਰਹਿਭਰਮਮੋਹ

ਨਾਨਕ ਤੇ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਮਾ ੧ ਪਉੜੀ ਛੰਦ
ਸੇਵਾ ਗੁਰਿ ਤਉ ਜੋ ਸਾਕਰ ਪੂਰੀ ਕੀਨ ਅਨੇਕ
ਜੋਨਿ ਜਨਮ ਮਹਿ ਮਨੀ ਆਤਮ ਸਾਧੁ ਸਚੀਨ
ਇਵ ਆਨ ਪਧ ਅਨੁਰਾਗ ਕਰ ਤੁ ਆਣੇ ਕੀਨਿਆਂ
ਸਤ ਆਂਧਿ ਵਿਵਾਣੇ ਫਰਾਰੇ ਫਰਪੀ ਨਠ
ਕੌਲ ਪੂਰੁ ਟੇ ਕਾਚੇ ਗਾਰੀਂ ਸਾਧਕ ਟੇ ਸੋਜੀ
ਦਰ ਸਿਤ ਜੀਵਤ ਸਿਧਿਆ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ
ਨਾਨਕ ਤਉ ਛਪਿਆ ੨੧ ਸਲੋਕ
ਇਤ ਚਿਤ ਰਵ ਤੁਰਾ ਦਾ ਗਹਿ ਕੈ ਤੁ ਪਕਰ ਲ
ਇਵ ਗਸਤ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਅਪਨਿ ਗੋਬਿੰਦ
ਨਾਨਕ ਸਤਮਤਾਂਤ ੧ ਪਉੜੀ
ਤਉਪਾਰਾਨ ਕਸ ਵਧੁਗਾਣਾਂ ਪੰਨਿਪਨਿ
ਉਆਦਿਨ ਸੰਜੋਗ ਸਭਾਂ ਜਾਗਿ ਕੁੰਟਦਤ
ਇਦੀ ਸੁਭੂਮਿ ਆਪੁਰ ਭਣੀ ਸ੍ਰੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦੋਸ

ਪਾਇਓ ਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ਬਿਨਸਿਓ ਸਭ ਦੂਆ
ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੂਆ ਚਿੰਤ ਬਿਸਰੀ
ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਿਹ
ਨੇਤ੍ਰਾ ੨੧ ਸਲੋਕੁ ਛਾਤੀ ਸੀਤਲ
ਮਨੁ ਸੁਖੀ ਛੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਇ ਐਸੀ
ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਇ ੧
ਪਉੜੀ ਛਛਾ ਛੋਹਰੇ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਦਾਸ
ਦਾਸਨ ਕੇ ਪਾਨੀਹਾਰੇ ਛਛਾ ਛਾਰੁ ਹੋਤ ਤੇਰੇ ਸੰ
ਤਾ ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਭਗਵੰਤਾ ਛਾਡਿ
ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਨ ਟੇਕ
ਟਿਕਾਈ ਛਾਰੁ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ
ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ੨੨ ਸਲੋਕੁ
ਜੋਰ ਜੁਲਮ ਫੂਲਹਿ ਘਨੋ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਬਿਕਾਰ
ਅਹੰਬੁਧਿ ਬੰਧਨ ਪਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਛੁਟਾਰ

੧ ਪਉੜੀ ਜਜਾਂ ਜਾਨੈ ਹਉ ਕਿਛੁ ਹੂਆ ਬਾਧਿ
ਓ ਜਿਉ ਨਲਿਨੀ ਭ੍ਰਮਿ ਸੂਆ ਜਉ ਜਾਨੈ ਹਉ ਭਗ
ਤੁ ਗਿਆਨੀ ਆਗੈ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੀ
ਜਉ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਥਨੀ ਕਰਤਾ ਬਿਆਪਾਰੀ ਬਸੁ
ਧਾ ਜਿਉ ਫਿਰਤਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਹ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ
ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਮੁਰਾਰੀ ੨੪ ਸਲੋਕ
ਝਾਲਾਘੇ ਉਠਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਆਰਾਧਿ
ਕਾਰ੍ਹਾ ਤੁਝੈ ਨ ਬਿਆਪਈ ਨਾਨਕ ਮਿਟੈ ਉਪਾਧਿ ੧
ਪਉੜੀ ਝਝਾ ਝੂਰਨੁ ਮਿਟੈ ਤੁਮਾਰੋ ਰਾਮ ਨਾਮ
ਸਿਉ ਕਰਿ ਬਿਉਹਾਰੋ ਝੂਰਤ ਝੂਰਤ ਸਾਕਤ ਮੂਆ
ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਹੋਤ ਭਾਉ ਬੀਆ ਝਰਹਿ ਕਸੰਮਲ ਪਾਪ
ਤੇਰੇ ਮਨੂਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸੰਤਸੰਗਿ ਸੁਨੂਆ
ਝਰਹਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਦ੍ਰੁਸਟਾਈ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਸਾਈ ੨੫ ਸਲੋਕ

ਞਤਨ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਅਨਿਕ ਬਿਧਿ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵਹੁ ਮੀਤ
ਜੀਵਤ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ
੧ ਪਉੜੀ ਞੰਞਾ ਞਾਣਹੁ ਦ੍ਰਿੜ ਸਹੀ ਬਿਨ
ਸਿ ਜਾਤ ਏਹ ਹੇਤ ਗਣਤੀ ਗਣਉ ਨ ਗਣਿ ਸਕਉ
ਊਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ਕੇਤ ਞੋ ਪੇਖਉ ਸੋ ਬਿਨਸਤਉ ਕਾ ਸਿਉ ਕਰੀ
ਐ ਸੰਗੁ ਞਾਣਹੁ ਇਆ ਬਿਧਿ ਸਹੀ ਚਿਤ ਝੂਠਉ
ਮਾਇਆ ਰੰਗੁ ਞਾਣਤ ਸੋਈ ਸੰਤੁ ਸੋਇ ਭ੍ਰਮ ਤੇ ਕੀ
ਚਿਤ ਭਿੰਨ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਤਿਹ ਕਢਹੁ ਜਿਹ ਹੋਵਹੁ
ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਞਾ ਕੈ ਹਾਥਿ ਸਮਰਥ ਤੇ ਕਾਰਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ
ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਉਸਤਤਿ ਕਰਉ ਞਾਹੂ ਕੀਓ ਸੰਜੋਗੁ
੨੬ ਸਲੋਕੁ ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਜਨਮ ਮਰਨ
ਸਾਧ ਸੇਵ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਨਾਨਕ ਮਨਹੁ ਨ ਬੀਸਰੈ
ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗੋਬਿਦ ਰਾਇ ੧ ਪਉੜੀ
ਟਹਲ ਕਰਹੁ ਤਉ ਏਕ ਕੀ ਜਾਂ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਕੋਇ

ਮਨਤਨਮੁਖਿਹੀਐਬਸੈਜੋਚਾਹਹੁਸੋਹੋਇ ਟਹਲ
ਮਹਲਤਾਂਕਉਮਿਲੈਜਾਕਉਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਾਧੂ
ਸੰਗਤਿਤਉਬਸੈਜਉਆਪਨਹੋਹਿਦਇਆਲ ਟੋਹੇ
ਟਾਹੇਬਹੁਭਵਨਬਿਨੁਨਾਵੈਸੁਖੁਨਾਹਿ ਟਲਹਿਜਾਮਕੇ
ਦੂਤਤਿਹਜੁਸਾਧੂਸੰਗਿਸਮਾਹਿ ਬਾਰਿਬਾਰਿਜਾਉਸੰਤ
ਸਦਕੇ ਨਾਨਕਪਾਪਬਿਨਾਸੇਕਦਿਕੇ ੨੭ ਸਲੋਕੁ
ਠਾਕਨਹੋਤੀਤਿਨਹੁਦਰਿਜਿਹਹੋਵਹੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨ
ਜੋਜਨਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੇਕਰੇਨਾਨਕਤੇਧਨਿਧੰਨਿ ੧
ਪਉੜੀ ਠਠਾਮਨੂਆਠਾਹਹਿਨਾਹੀ ਜੋਸਗਲ
ਤਿਆਗਿਏਕਹਿਲਪਟਾਹੀ ਠਹਕਿਠਹਕਿਮਾਇਆ
ਸੰਗਿਮੂਏ ਉਆਕੈਕੁਸਲਨਕਤਹੂਹੂਏ ਠਾਂਢਿਪਰੀ
ਸੰਤਹਸੰਗਿਬਸਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤਹਾਂਜੀਅਰਸਿਆ
ਠਾਕੁਰਅਪੁਨੇਜੋਜਨੁਭਾਇਆ ਨਾਨਕਉਆਕਾ
ਮਨੁਸੀਤਲਾਇਆ ੨੮ ਸਲੋਕੁ ਡੰਡਉਤਿਬੰ
ਦਨਅਨਿਕਬਾਰ ਸਰਬਕਲਾਸਮਰਥ ਡੋਲਨਤੇਰਾਖਹੁ
ਪ੍ਰਭੂਨਾਨਕਦੇਕਰਿਹਥ ੧ ਪਉੜੀ

ਰਹਰੇਗਾਇਹੁਨਹਿ ਜਾਹਿਰੇਗਾਂ ਤਹਜਾਂਨ੍ਹ ਓਅਰੇ
ਕਾਂਸਾਜਮੋਂਗੁਮਵੈਂਸਵਦੀਯਾਂਨ੍ਹ ਇਆਰੇਗੈਂਸੁ ਕਵ
ਮੁਕੀਯਾਂਤੇ ਜਾਂਕਰ ਸੁਨਹਿਸੀਗਾਰਾਂਤੇ
ਓਅਰੇਗਾਕੀਸਿਮਹਿਤਜਾਨੈ ਜਾਂਕਹਿਦ੍ਰਸਾਇ
ਪ੍ਰਗਟ ਭਗਵਾਂਨੈ ਰੇਗਾਂਨਿਹਜਾਂਭ੍ਰਸਾਹੁਸਾਂਧ
ਸੰਗਿਯਾਂਈਆਂ ਨਾਂਨਕਰੇਜਨਨਹਿਰੇਗਾਣੀਆਂ
੨੫ ਸਲੋਕੁ ਢਾਂਹਿਨਾਂਗੇਯੁਮਾਈ
ਕਿਨੈਨਯਾਂਲਾਹਿਓਨਿਯ ਨਾਂਨਕਹਿਬੇਗਾਂਯਹਿਗੀ
ਸਾਂਧਸੰਗਿਮਸਨਤੰਧ ੧ ਪਉੜੀ ਢਾਂਢੂੰਢ
ਤਕਹਿਓ ਗਹੁੰਰ[illegible]ਮਨਸਾਂਹਿ ਸੰਗਿ
ਰਹਾਂਗੈਪ੍ਰਭੂਕਸੌਂਵਨਵਨਕ ਭਾਂਫਿਗਾਂਹਿ ਢੇਗੀ
ਢਾਂਹਿਸਾਂਧਸੰਗਿਅਹਿ ਤ੍ਰਿਯਿਕਰਾਂਭ ਸੁਖੁ
ਧਾਂਵਹਿਸਹਿਜੇਖਸ ਤੁਹਾਂਸਨੁਵੇਕੀਨਹਿਣਾ
ਰੇਗੀਜਾਂਨੈਜਾਂਮਿਮ ਸੇਗਾਂਭ ਜਾਂਨਿਦ੍ਰਯੁਧਾਂਈ
ਮਹਿਮਾਗਨਾਂਯਟਤਗੈਹਿਤਹਿਓਆਂਵਜਾਂਈ
ਢਹਿਤਢਹਿਕਿਅਕਵਹਿਯਗੇ [illegible] ਸਾਂਗਾਈ

ਦੂਖ ਰੋਗ ਭਉ ਕਾਟਿਆ ਨਾਨਕ ਲੀਏ ਸਮਾਇ
੩੦ ਸਲੋਕੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨੁ ਕੀ
ਰਤਨੁ ਨਾਨਕ ਨੀਤ ਣਾ ਹਉ ਣਾ ਤੂੰ ਣਹ ਛੁਟਹਿ
ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਈਅਹੁ ਦੂਤ ੧ ਪਉੜੀ
ਣਾਣਾ ਰਣ ਤੇ ਸੀਝੀਐ ਆਤਮੁ ਜੀਤੈ ਕੋਇ
ਹਉਮੈ ਅਨ ਸਿਉ ਲਰਿ ਮਰੈ ਸੋ ਸੋਭਾ ਦੂ ਹੋਇ
ਮਣੀ ਮਿਟਾਇ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਉਪਦੇਸ
ਮਨੂਆ ਜੀਤੈ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਤਿਹ ਸੂਰਤਣ ਵੇਸ
ਣਾ ਕੋ ਜਾਣੈ ਆਪਣੋ ਏਕਹਿ ਟੇਕ ਅਧਾਰ ਰੈਣਿ
ਦਿਣਸੁ ਸਿਮਰਤ ਰਹੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰ ਰੇਣ
ਸਗਲ ਇਆ ਮਨੁ ਕਰੈ ਏਊ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਹੁਕਮੈ
ਬੂਝੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ੩੧
ਸਲੋਕੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪਉ ਤਿਸੈ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿ
ਲਾਵੈ ਮੋਹਿ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਕਾਟੀਐ ਚੂਕੈ ਜ
ਮ ਕੀ ਜੋਹ ੧ ਪਉੜੀ ਤਤਾ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ

ਗੁਣਨਿਧਿਗੋਬਿੰਦਰਾਇ ਫਲਪਾਵੀਮਨੁ
ਭਾਵਤੇ ਤਪੇਤਰਭਾਗੀਰਾਇ ਕ੍ਰਸੀਮਟੇ
ਜਮਪੰਥਕਵਿਜਾਸੁਖਸੈਮਨਿਨਾਉ ਗੋਤਪਵ
ਪੰਡਮਾਰਿਰਭੋਇਧੂਗਾਸਮਡਲੀਪਵਿਤਰਾਉ
ਤਾਰੂਸਾਗਿਨਪਨੁਚਲੋਗਿਉਜਸਥਨਸਾਂਜ
ਸੰਤਸੰਗਿਸਿਮਰਿਖਡਉਭੈਤਡਉਕਾਜ ਤਤਾ
ਕਰੁਨਾਉਣੀ ਤੈਜਾਓਤਥਿਨਿਵਾਗੈ ਆਪ
ਪ੍ਰਿਤਪਾਲੈਨਾਨਕ ਡਮਾਉ ਆਪਹੀ ਮਈਆ
ਪ ੩੨ ਸਲੋਕੁ ਕਾਕੇਥਡੁਥਿਯਾਲ
ਤੈਤ੍ਰਪਤਿਨਿਤ੍ਰਸਨਾਲਾਥ ਸੰਚਿਸੰਚਿਸਾ
ਕਰਮੁਹੋਇਨਾਨਕ ਮਈਆਂ ਸੁਖ ੧
ਪਉੜੀ ਬਖਸਿਸ ਕਉਤਨਤੀਕਾਸੀਪਸਾਰਉ
ਪਾਵ ਅਨਿਕਬਿੰਚਰਬਾਲਾਲਕਰਮਾਈਆ
ਹਿਕਰੂਪਾਵ ਬੈਲੀਸੰਡਸੁਕਾਡਪਾਕਰਪੰ
ਗਵਾਰੀ ਮਨਕੈਕਾਮਿਨਆਵਹੀਐਤੈਅਓਸਾ

ਥਾਰ ਥਿਤਿ ਪਾਵਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਸੰਤਹ ਕੀ ਸਿਖ
ਲੇਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਹੁ ਸਦ ਏਕ ਸਿਉ ਇਆ ਸਾਚਾ ਅਸਨੇਹੁ
ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨੋ ਸਭ ਬਿਧਿ ਏਕੈ ਹਾਥ ਜਿਤੁ
ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਨਾਨਕ ਜੰਤ
ਅਨਾਥ ੨੨ ਸਲੋਕੁ ਦਾਸਹੁ ਏਕੁ ਨਿਹਾਰਿ
ਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਵਨਹਾਰ ਸਾਂਸਿ ਸਾਂਸਿ ਸਿਮ੍ਰਤ
ਰਹੇ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਅਧਾਰ ੧ ਪਉੜੀ ਦਦੈ ਦਾ
ਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਸਭ ਕਉ ਦੇਵਨਹਾਰ ਦੇਂਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆ
ਵਈ ਅਗਨਤ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਦੈਨਹਾਰੁ ਸਦ ਜੀਵਨ
ਹਾਰਾ ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਿਉ ਤਾਹਿ ਬਿਸਾਰਾ ਦੋਸੁ
ਨਹੀ ਕਾਹੂ ਕਉ ਮੀਤਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਬੰਧੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀ
ਤਾ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਹਿ ਜਾ ਕੇ ਆਪੇ ਨਾਨਕ ਤੇ ਤੇ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਧ੍ਰਾਪੇ ੨੪ ਸਲੋਕੁ ਧਰ ਜੀਅਰੇ
ਏਕ ਟੇਕ ਤੂੰ ਲਾਹਿ ਬਿਡਾਨੀ ਆਸ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਈਐ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ੧

ਪਉੜੀ ਪਾਪਾਂ ਵਟਾ ਕਰਤਉ ਮਿਟੈ ਸੰਤਸੰਗਿ ਰਹੀਐ ਸੁ
ਖੁਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਗੁਰੁ ਆਪਿ ਤਰਉ ਤਿਸ ਸਉ ਧਿਆਸੁ
ਪਰਮਸਾਂਚਾਂ ਹੋਇ ਸੁਮਤਿ ਸਾਉ ਹੀ ਹੀਪੁੰਜੀ ਨਾਮੁਖਿ
ਸਾਉ ਪੀਰ ਜਨ ਜਸੁ ਸੁਣਿ ਰਸੁ ਬਨਿਆ ਹੀਹੀ
ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਦੀਜਹੁ ਸੁਨਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਉ ਪ
ਇਕ ਮੈਸ ਮਾਈ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਨਿਮ ਪੀਵ ਰਾਈ
੨੫ ਸਲੋਕ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੁਰਖਿ ਅੰਤਰੀਖਾ
ਹੀਗੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤੁਪਦੇਸਿ ਅਨਾਵਿ ਨਾਹਿ ਸਾਧਸੰ
ਗਿ ੧ ਪਉੜੀ ਨਾਨਾ ਨਾਮ ਕਪੁਹਿਤੋ ਨਾਹੋ ਜਾਂਕੇ
ਮਨ ਤਨ ਨਾਮੁ ਬਸਾਈ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੇਤ
ਪਰੇ ਮਿਥਿਆ ਮਾਇ ਅਸਾਂਤਿ ਨਾ ਹੋਵੈ ਕਪਰੇ ਨਾ
ਕਾਮਨ ਤਿ ਤਾਂ ... ਨਾਮੁ ਮੰਤ੍ਰ ਸੁਣਿਚੀ ਨ ਜਾਂਉ
ਨਿਥਾਵਿਆ ਥਾਂ ਹੀ ਆਮਿਤ ਪੂਰੋ ਤਾ ਤਉ ਬਾਣੇ ਨਾਨਕ
ਅਨਦ ਕਰੋ ੨੬ ਸਲੋਕ ਪਤਿ ਸਾਥੀ ਗੁਰਪਾ
ਭੜ ਮਤ ਜਿਪੰਪੰ ਖਿਵਾਂ ਨਾਨਕ ਸੋ ਆਂਪੀ

ਤਾਕਤੁ

ਰ ਮੋਨ

ਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ ੧ ਪਉੜੀ ਪਪਾ
ਪਰਮਿਤਿਪਾਰੁਨਪਾਇਆ ਪਤਿਤਪਾਵਨਅਗ
ਮਹਰਿਰਾਇਆ ਹੋਤਪੁਨੀਤਕੋਟਅਪਰਾਧੂ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਪਹਿਮਿਲਿਸਾਧੂ ਪਰਪੰਚਧ੍ਰੋਹ
ਮੋਹਮਿਟਨਾਈ ਜਾਕਉਰਾਖਹੁਆਪਿਗੁਸਾਈ
ਪਾਤਿਸਾਹੁਛਤ੍ਰਸਿਰਸੋਊ ਨਾਨਕਦੂਸਰਅਵ
ਰੁਨਕੋਊ ੩੭ ਸਲੋਕ ਫਾਹੇਕਾਟੇਮਿਟੇ
ਗਵਨਫਤਿਹਭਈਮਨਿਜੀਤ ਨਾਨਕਗੁਰਤੇ
ਥਿਤਪਾਈਫਿਰਨਮਿਟੇਨਿਤਨੀਤ ੧ ਪਉੜੀ
ਫਫਾਫਿਰਤਫਿਰਤਤੂਆਇਆ ਦ੍ਰੁਲਭ ਇਆ
ਦੇਹਕਲਿਜੁਗਮਹਿਪਾਇਆ ਫਿਰਿ×ਅਉਸਰੁ
ਚਰੈਨਹਾਥਾ ਨਾਮੁਜਪਹੁਤਉਕਟੀਅਹਿਫਾਸਾ
ਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵਨਜਾਨੁਨਹੋਈ ਏਕਹਿਜਪੁ
ਏਕਜਪਹੁਜਪੁਸੋਈ ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਕਰਨੈਹਾਰੇ
ਮੇਲਿਲੇਹੁਨਾਨਕਬੇਚਾਰੇ ੩੮ ਸਲੋਕ

ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦੀਨਦਇਆਲ
ਗੁਪਾਲ ਸੁਖਸੰਪੈਬਹੁਭੋਗਰਸਨਾਨਕਸਾਧਰਵਾ
ਲ ੧ ਪਉੜੀ ਬਬਾਂਬ੍ਰਹਮਜਾਨਤਤੇਬ੍ਰ
ਹਮਾਂ ਬੈਸਨੋਤੇਗੁਰਮੁਖਿਸੁਚਧਰਮਾਂ ਬੀਰਾਆ
ਪਨਬੁਰਾਮਿਟਾਵੈ ਤਾਹੂਬੁਰਾਨਿਕਟਿਨਹੀਆਵੈ
ਬਾਧਿਓਆਪਨਹਉਹਉਬੰਧਾ ਦੋਸੁਦੇਤ
ਆਗਹਿਕਉਅੰਧਾਂ ਬਾਤਚੀਤਸਭਰਹੀਸਿ
ਆਨਪ ਜਿਸਹਿਜਨਾਵਹੁਸੋਜਾਨੈਨਾਨਕ
੪੧ ਸਲੋਕੁ ਭੈਭੰਜਨਅਘਦੂਖਨਾਸ
ਮਨਹਿਅਰਾਧਿਹਰੇ ਸੰਤਸੰਗਜਿਹਰਿਦ
ਬਸਿਓ ਨਾਨਕਤੇਨਭ੍ਰਮੇ ੧ ਪਉੜੀ
ਭਭਾਂਭਰਮੁਮਿਟਾਵਹੁਅਪਨਾਂ ਇਆਸੰਸਾ
ਰੁਸਗਲਹੈਸੁਪਨਾਂ ਭਰਮੇਸੁਰਿਨਰਦੇਵੀਦੇਵਾਂ
ਭਰਮੇਸਿਧਸਾਧਿਕਬ੍ਰਹਮੇਵਾਂ ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿ
ਮਾਨੁਖਡਹਕਾਏ ਦੁਤਰਮਹਾਬਿਖਮਇਹ

੧੮ ਮੋਤ

ਸਚੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਮਿਟਾਈਆ ਨਾਨਕ
ਤੇਤਯਸ ਸੁਚੁਯਾਣੀਆ ੫੦ ਸਲੋਕ ਸਃ
ਹੌਮੈ ਕਰੁ ਕਿਧੀ ਸਤੁ ਨਾਪਾਇਓ ਹੌਤੇ ਤਸਾਗ
ਸੰਗਨਰੇ ਜਗਤ ਸਾਰਾ ਖਪੁ ਸਨੋਨਕ ਨਾਮਤੇ
ਮਃ ੧ ਪਉੜੀ ਸਸਾਸੰਤਨ ਦਾਸੁ ਣਿਆਨ
ਦੇਖਾ ਤਾ ਵੇ ਗੁਰਮੁਖ ਜਾਣ ਜੋਦੀ ਨਸ ਏਕਤ
ਥਾ ਸਨਮੁਖ ਕਤਕਾਤੁਰਕਾ ਜਲਿਆ ਗਏ
ਤਲਿਆ ਸਾਗਿਤਖੀਆ ਜਾਤੇ ਕਸਥਨ ਕਰਬੀਆ
ਸਾਗਨਿ ਸਾਗਏ ਤ ਏਕ ਸੋਮਾਗ ਨਾਨਕਤਾ ਤੇ
ਹੌਤਯਗਾ ੫੧ ਸਲੋਕ ਸਾਣਤੁ ਗੋਪਏ ਨ
ਤੇਸਾਚੁਰੋ ਮਨ ਸੰਤ ਜਿਤ ਜਾਨਿ ਹੋਏ ਖਰਾ ਖਾ
ਨਾਨਕ ਤੇ ਰਗਵੰਰ ੧ ਪਉੜੀ ਸਸਾ ਜਾਭੁਸ
ਗਸੁਪਢਾਨ ਕੇਟ ਤਸਥਸੀਸਯਰੀਆਨ ਦੁਖ
ਸੁਕਰਿਆ ਕੈਸਾਤ ਬੀਚਾ ਨਾਕ ਸੁਗਾਗਡਤ

ਅਓਤਾਂ ਤਾਂਉਸੰਗਤਾਂਉਨਿਰਲੋਆਂ ਪ੍ਰੀਤ
ਨਾਪਰਾਪਰਪ੍ਰਭਖੋਲਿਆਂ ਉਆਸਾਸਟੇ
ਉਆਉਸੁਖੁਪਾਈਆਂ ਨਾਨਕਲਿਖਤਲਡੀ
ਤਿਨਮਣੀਆਂ ੫੨ ਸਲੋਕ ਪਾਸਹਿ
ਸੁਖਿਸਾਂਜਨਤੇਬਿਨੁਤੇਗਿਦੁਖਦੁਨਿਸੁ ਨਾਨਕ
ਤਿਨਬੰਧਨਕਾਟੇਗੁਰਕੀਏਗਧਾਰਿ
੧ ਪਉੜੀ ਅਚਾਂਜਾਤਨਕਾਤਕਉਥੋ
ਥੀਆਂ ਏਕਨਾਮੁਬਿਨੁਕਤਨੀਸਬੀਆਂ
ਅਉਤਨਕੀਓਤਿਹਾਂਟਾਂ ਉਆਉਜਾਰ
ਨਸਾਪਸੰਗਾਂ ਆਂਉਬਾਨਪਾਂਸਬਕਉ
ਉਆਂਤਿਜਾਪੀਬਿਨੁਉਬਾਰਨਨਤਉ ਆਂਉ
ਤਕਨਤਾਂ ਨਸਮਸਖਾਂ ਨਾਪਲਡਿਗੁਰ
ਨਾਨਕਾਂ ਮਨਬਰਤਕ ਮਜਿਤਆਂਪਜਾਨਈ
ਨਾਨਕਤਿਤਮਾਂਣਪਾਗਟੀਆਂਈ ੫੩

ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ਨਾਨਕ ਦੂ ਸੰਗਿ ਕਾ ਦੂ ਅਪਨ
ਆਪੁ ਬੀਚਾਰੈ ਜੋਇ ਨਿਸਾਨ ਜਾਗੀ ਸਭ
ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ੧ ਪਉੜੀ
ਗਾਂਹੇ ਨਿ ਉਤ ਸਭ ਜਾਂ ਕੀ ਤੰਤ ਅਸਮਾਂ
ਨੁ ਫੂਟੇ ਤੇ ਗਿਆਂ ਕੀ ਗਿਣਦਿਆ ਡਿ ਰਉ ਸੀਖੁ
ਤਿਭਾਈ ਜਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ
ਨਾਤਾ ਭਤ ਗਉ ਜਾਂ ਗੁ ਵਿਕਾਰ ਗੁਰ ਪੂਰੇ
ਸਬਦਿ ਅਪਾਰ ਗਾਂਤੇ ਗਿਆਨ ਅਸਮਾਂਤੇ
ਨਾਨਕ ਡਿਗੁਰ ਕੀਤੀ ਦਾਂਤੇ ੫੫ ਸਲੋਕ
ਪਾਂਪਾਰ ਕੂਨਿ ਖਕੈਥ ਆਪੈ ਗੁ ਆਂਦੇ ਡਿਮਡਿ
ਬਾਂਸ ਡੋ ਡੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਅ ਨਾਨਕ
ਗੁਖਿ ਨਿਵਾਂਸ ੧ ਪਉੜੀ ਪਾਪਾਂ ਪਦ ਤੂੰ
ਅਰਖਿ ਪਤਾਪੂ ਦੂਖਦਾਤ ਤਿਡੀ ਮਟ ਟਿਖਿ

ਸਾਹੁ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਯੁ ਜਿਨ ਕੀ ਦੇਂਗੇ ਨਾਵੈ
ਤਾਂ ਉਹੁ ਗੁਰ ਸੁਧ ਨੈਨ ਤਿਆਂਵੈ ਡੀਠ ਅਰਾਧਿਯੁ ਸਭੀ
ਘਟ ਤੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਖਿਨ ਖਿਧਿ ਨਧਾਨੀ
ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸੰਗ ਮੁਕਤੀ ਦੀਆ ਨਾਨਕ ਰਉਂਹੈਂ
ਦੁਖ ਨਥੀਆ ੫੫ ਸਲੋਕ ਵਾਸਦੇਵ
ਸਾਬ੍ਰਤ੍ਰ ਮੈ ਊਨ ਨ ਕਤਹੂ ਠਾਇ ਅੰਤਰਿ ਬਾ
ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹੈ ਨਾਨਕ ਕਾਇ ਦੁਰਾਇ ੧ ਪਉੜੀ
ਵਰਤਾਂਵੈ ਗਨਕ ਗੀ ਸੇਵਕੂ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ
ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਣੂ ਵਾਸੁਦੇਵ ਜਲ ਥਲ ਮਹੀਅਲ
ਰਵਿਆ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਦੇਖਾਲੈ ਹੀ ਰਵਿਆ
ਵੈਰੀ ਦੋਖੀ ਮਿਟੇ ਰਿਦ ਜਸੰਤੇ ਹੀ ਕੀਆ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਸੁ ਨਤੇ ਵਰਨੈ ਚਰਨ ਸਗਲੋ ਤੇ
ਹਰਤਾਂ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਕਹਤਾਂ
੫੬ ਸਲੋਕ ਹਉਹਉਕ ਗਰਿਬਉ

ਸੀਆਸਾਕਤਮੁਗਧਅਜਾਣ ਨਰਕਿਆਮੁਏ
ਜਿਉਉਝੜਖਾਂਦੰਤਨਾਨਕ ਕਿਰਤਕਮਾਤ ੧
ਪਉੜੀ ਰਰਾਰਾਰਿਮਿਟੈਸੰਗਿਸਾਧੂ
ਕਰਮਧਰਮਤਤੁਨਾਮਅਰਾਧੂ ਰੂੜੋਜਿਹ
ਬਸਿਓਰਿਦੈਮਾਹੀ ਉਆਕੀਰਾਰਿ
ਮਿਟਤਬਿਨਸਾਹੀ ਰਾਰਿਕਰਤਸਾਕਤ
ਗਾਵਾਰਾ ਜੇਹਹੀਐਅਹੰਬੁਧਿਬਿਕਾਰਾ
ਰਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਰਾਰਿਮਿਟਾਈ ਨਿਮਖਮਾਹਿ
ਨਾਨਕਸਮਝਾਈ ੪੭ ਸਲੋਕ
ਸਾਧੂਕੀਮਨਓਟਗਹੁਉਕਤਿਸਿਆਨਪ
ਤਿਆਗੁ ਗੁਰਦੀਖਿਆਜਿਹਮਨਬਸੈ
ਨਾਨਕਮਸਤਕਿਭਾਗੁ ੧ ਪਉੜੀ
ਸਸਾਸਰਨਿਪਰੇਅਬਹਾਰੇ ਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ
ਹਰਿ
ਤਬੇਦਪੂਕਾਰੇ ਸੋਧਤਸੋਧਤਸੋਧਿਬੀਚਾਰਾ

ਬਿਨਸੀ ਭ੍ਰਮਾਂਤਿ ਨਟੀ ਛੁਟਕਾ ਸਾਂਸਾ
ਜਨ
ਸਿਮਰਤ ਸ੍ਰਵਣਾ ਤਉਰੇ ਤ੍ਰਿਅਸ ਮਾਸ ਅਗਾਸਿ
ਅਪਾਰੇ ਸ੍ਰਿਗਨਿ ਪਰੇ ਕੀ ਸਰਨਿ ਚਰੀ ਆਣਾ
ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਖਾਣ ਗੁਰ ਪਰਵਾਣਾ ੫੮ ਸਲੋਕੁ
ਪੂਰੀ ਮਿਟੀ ਤਿਖ ਸੁਖ ਭਏ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਅਰੋ
ਗ ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ ਉਸਤਤਿ
ਕਰਨੈ ਜੋਗ ੧ ਪਉੜੀ ਖਖਾ ਖਰਾ ਸਰਾਹਉ
ਤਾਹੂ ਜੋ ਖਿਨ ਮਹਿ ਊਨੇ ਸੁਭਰ ਭਰਾਹੂ
ਖਰਾ ਨਿਮਾਨਾ ਹੋਤ ਪਰਾਨੀ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਪੈ
ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ਭਾਵੈ ਖਸਮ ਤ ਉਆ
ਸੁਖ ਦੇਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਐਸੋ ਆਗਨਤਾ
ਅਸੰਖ ਖਤੇ ਖਿਨ ਬਖਸਨਹਾਰਾ ਨਾਨਕ
ਸਾਹਿਬ ਸਦਾ ਦਇਆਰਾ ੫੯ ਸਲੋਕ
ਸਤਿ ਕਹਉ ਸੁਨਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਰਨਿ ਪਰਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇ
ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਨਾਨਕ ਲਏ
ਸਮਾਇ

੧ ਪਉੜੀ ਸਭਾਸਿਆਨਪਛਾ
ਡੁਈਆਨਾ ਹਿਕਮਾਤਹੁਕਮਿਨਪਤੁ
ਪਤੀਆਨਾ ਸਨਸਰਣਿਤਕਾਉਚਾਰੁ
ਦੀ ਸੰਗਤਿਤੁਣਾਂਰੈਹੁਕਨਜਾਣੀ ਸੋਉ
ਸੋਉਜਾਪਿਆਂਦਿਨਰਾਤੇ ਮੇਜੀਅਚਏ
ਤੁਟਾਂਗੈਸਾਖੀ ਸਾਂਧਸੇਵਾਂਲਾਏਜੋੜ
ਅਧੈ ਨਾਨਕ ਤਾਕਉਦੂਖਨਥਿਅਥੋ
੫॰ ਸਲੋਕ ਡਿਗੀਡਿਗੀਮੁਖਰੇਖੋ
ਪੰਖਿਆਨਦੁਰੈਸੁਖਦਾਈ ਨਾਨਕਸਭ
ਸਾਂਡਿ ਗੋਦਸੁਤਿਆਖਾਂਨਖਨੰਤਗੋਸਾਇ
੧ ਪਉੜੀ ਡੇਰਉਥਪਈਪਈਸਗ
ਲਵੇਪੁਗੀਲੇਭਮਦਾਸ ਡੋਵੇਤਆਂਹੋ
ਸਦ ਸਦੀਵ ਦੁਖਭੰਜਨ ਗੁਸੋਈਆਂ

ਭਉ ਭ੍ਰਮੁ ਟੂਟੈ ਭਾਗੀਐ ਅਨੰਦ ਰਤੇ ਭਗਤਿ
ਤਉ ਆਖਿ ਭਰੇ ਦੂਖ ਜਨਮ ਮਰਣ
ਗਊ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਪਰਤਾਪ ਹਿਤ ਕਰੀ
ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜੈ ਦੀਓ ਆਪਣਾ ਸੰਤਨ
ਸੰਗਿ ਭੇਟੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਭ੍ਰਮ ਕਾਟਿਨ
ਕਿਨਹੂੰ ਕੀਆ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ
ਪੂਰੇ ਹੂਆ ੫੧ ਸਲੋਕ
ਲੇਖੈ ਕਤਹੂ ਨ ਛੂਟੀਐ ਖਿਨ ਖਿਨ
ਭੂਲਨਹਾਰ ਬਖਸਨਹਾਰ ਬਖ
ਸਿ ਲੈ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰ ੧
ਪਉੜੀ ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ਗੁਨਹਗਾਰ
ਬੇਗਾਨਾ ਅਲਪ ਮਤਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ
ਜਿਨਿ ਸੁਖ ਦੀਏ ਤਾਹਿ ਨ ਜਾਨਤ ਤਤ

ਲਾਹਾ ਮਾਂਇਆਂ ਕਾਰਨੈ ਦਹਦਿਸਿ
ਢੂੰਢਨ ਜਾਂਇ ਦੇਵਨਹਾਰ ਦਾਤਾਰ
ਪ੍ਰਭ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨਹਿ ਬਸਾਂਇ
ਲਾਂਲਚ ਝੂਠ ਬਿਕਾਂਰ ਮੋਹਿ ਆਸੰਪੈ
ਮਨਮਾਂਹਿ ਲੰਪਟ ਚੋਰ ਨਿੰਦਕ ਮਹਾ
ਤਿਨਹੂੰ ਸੰਗਿ ਬਿਹਾਇ ਤੁਧੁ ਭਾਂਵੈ ਤਾਂ
ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਖੋਟੇ ਸੰਗਿ ਖਰੇ ਨਾਂਨਕ
ਭਾਂਵੈ ਪਾਂਰਬ੍ਰਹਮ ਪਾਂਹਨ ਨੀਰਿ ਤਰੇ
੫੨ ਸਲੋਕ ਖਾਂਤ ਪੀਤ ਖੇਲ
ਤ ਹਸਤ ਭਰਮੇ ਜਨਮ ਅਨੇਕ ਭਵ
ਜਲ ਤੇ ਕਾਂਢਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਂਨਕ ਤੇਰੀ ਟੇਕ
੧ ਪਉੜੀ ਖੇਲਤ ਖੇਲਤ ਆਂ

ਸ੍ਰੀਗੁਰਿ ਅਨਿਕ ਰਾਜੇ ਨਿੰਦਕ ਦੁਖ ਪਾਏ ਬੇਦਾਸ
ਟੇ ਸਾਧੂ ਸੰਮਣ ਤ ਸਾਂਤ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸੰ
ਮਾਏ ਖਿਮਾ ਗਹੀ ਸਚ ਸੰਤੋਖ ਤਿਨਾ
ਸ੍ਰੀਗੁਰਿ ਅਮਰਨਾਮੁ ਕੈ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆਂ ਕਾ
ਭਏ ਅਨੰਦ ਸੁਖਾਂਵ ਸਾਮ ਥੋਪ
ਨਿਵਾਂ ਟੀਖ ਤੁਰਤ ਜਾਂਭ ਪਾਪ ਅਣੇਪਾਤੇ
ਵੰਤ ਖੁਸਦਿ ਜਾਂ ਸਾਂ ਗੁਰਿਦੀ ਆਂ ਆਯੁ
ਸੋਭੇ ਭਗਵੰਤ ਅਪਨ ਕੀਆਂ ਕਾ
ਤਿ ਆਂਪ ਅਨੈ ਪਾਵੈ ਆਪ ਨਾਨਕਸ
ਤ੍ਰਿਸ ਗੁ ਟੀ ਐ ਜਪਏ ਪਏ ਸੋ ਆਖਿਆ
ਪੈ ਪਤ ਸਲਕ ਅਨੇਕ ਭਾਗਾ
ਸਾਹਾ ਗਤੀ ਕਿਉਂ ਪਾਂਨਿ ਪਿਚਾਊ ਆਣ ਭੋਕਅਪਾਰ

ਉਮਨਬਸਤ ਨਾਨਕ ਉਤੇਸ਼

੧ ਪਉੜੀ ਅਖਾਸਪਿੰਤ੍ਰਭ

ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੇ ਅਖਾਗਿਕਗਿਕਰਿ

ਕੇਵਲੀਚਾਰੇ ਅਖਾਸਾਸੜਰੀਸੀ

ਰਿਪੁਸਾਣ ਅਖਾਨੰਦਕਖਨ

ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਨ ਅਖਾਸੁਕਰਿਮ੍ਰਿਗ

ਭੇਭਾਸ਼ ਅਖਾਰਕਾਸਕਿਰਤਸੁਰ

ਧਾਸ਼ ਇਵਸਟਸਿਨ ਅਖਾਰੈ

ਜੇਤਾ ਨਾਨਕਧਾਰਬੜਸਿਨਾਰੋਧ

੫੪ ਸਲੋਕ ਪ੍ਰਿਥਕਰਣਮਤ

ਗੰਮਸਤਕਿਰਿਆਖਾਂਦਤੀ ਤ੍ਰਿਸ਼ੁ

ਮੰਡੁਕੈਸਭਸਾਂਗੀ ਅਨੁਪਾਨੁਪਾਂਦਤੀ

ਤ੍ਰਿਸਤਾਤਿਕਰਨਨਨਾਂਗੀ ਸੁਖਡਤ

ਤਗੀਆਂ ਮਹੀਦੇਖਿਦਾਸੁਨਾਨਕ
ਬਾਣਾਤਗੀਆਂ ੧ ਪਉੜੀ
ਤੁਅਚੁਰਤੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਬਿਨਾਸੀ
ਅਪਨਾਂਸੁ ਤੇਪ੍ਰਗਟੁਤੇਸਮਰਥੈ
ਦੁਖਭੰਜਨੁਨਾਮੁਤੇਰਾਂਸੁ ਤੇਸੰਗੀਤ
ਨਿੰਕਾਰਤੇਨਿਗੁਣਸਭਟੇਕ
ਤੇਗੋਬਿੰਦਤੇਗੁਣਨਿਧਾਂਨਜਾਂਕੋ
ਸਦਾਂਬਖਸੇਕ ਤੇਅਪਰੰਪਾਰਤੀ
ਤੇਰਤੀਭੋਰੇਤੇਦਿਨਰਾਤ ਤੇਸੰਤੁਕੈ
ਸਦਾਂਸੰਗੀਨਿਧਾਂਅਧਾਰੁ ਤੇਲਖ
ਤੁਭਦਾਂਸੋਸੈਨਿਗੁਣੁਗੁਣੁਨਹੀ
ਕੋਇ ਨਾਂਨਕਦੀਜੈਨਾਂਮਦਾਂਨੁ
ਰਾਖਉਹੀਐਪਰੋਇ ੫੫ ਸਲੋਕ

ਗੁਰਦੇਵਮਾਤਾਗੁਰਦੇਵਪਿਤਾ
ਗੁਰਦੇਵਸੁਆਮੀਪਰਮੇਸੁਰਾ ਗੁਰ
ਦੇਵਸਖਾਅਗਿਆਨਭੰਜਨੁਗੁਰ
ਦੇਵਬੰਧਿਪਸਹੋਦਰਾ ਗੁਰਦੇਵ
ਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਉਪਦੇਸੈਗੁਰਦੇਵ
ਮੰਤੁਨਿਰੋਧਰਾ ਗੁਰਦੇਵਸਾਂਤਿਸਤਿ
ਬੁਧਿਮੂਰਤਿਗੁਰਦੇਵਪਾਰਸਪਰਸ
ਪਰਾ ਗੁਰਦੇਵਤੀਰਥੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸ
ਰੋਵਰੁਗੁਰਗਿਆਨਮਜਨੁਅਪਰੰਪਰਾ
ਗੁਰਦੇਵਕਰਤਾਸਭਿਪਾਪਹਰਤਾਗੁਰ
ਦੇਵਪਤਿਤਪਵਿਤਕਰਾ ਗੁਰਦੇਵ
ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗੁਜੁਗੁਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤ੍ਰਹਰਿ
[illegible] ਜਪਿਉਧਰਾ ਗੁਰਦੇਵ

ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਣ ਕੀ ਸਿਕੌਂ ਧਾਯਾ
ਸੁਤ ਪਾਯੀ ਸੈਨਤੁ ਲਗਾਤਾਂ
ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਯਾਂ
ਮੇਸਰੁ ਗੁਰਦੇਵ ਨਾਨਕ ਜੀਅ
ਸਕਾਂ ੧ ਇਹੁ ਸਲੋਕ ਆ
ਏਦ ਅੰਤਿ ਪਰਨਾ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਈ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਸਿਰੀਰਾ
ਗੁ ਮ: ੧ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਬੀ
ਜੁ ਕਰਮਾ ਕਰੋ ਸਲਿਲ ਆਪਾਉ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥
ਮਨੁ ਕਿਰਸਾਣੁ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਜੰਮਾਇ ਲੈ ਇਉ ਪਾਵਸਿ
ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਕਾਹੇ ਗਰਬਸਿ ਮੂੜੇ
ਮਾਇਆ ॥ ਪਿਤ ਸੁਤੋ ਸਗਲ ਕਾਲਤ੍ਰ ਮਾਤਾ ਤੇ
ਰੇ ਹੋਹਿ ਨ ਅੰਤਿ ਸਖਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬਿਖੈ ਬਿਕਾਰ ਦੁਸਟ ਕਿਰਖਾ ਕਰੇ ਇਨ ਤਜਿ ਆ
ਤਮੈ ਹੋਇ ਧਿਆਈ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਹੋਹਿ
ਜਬ ਰਾਖੇ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਮਧੁ ਆਸ੍ਰਮਾਈ
॥ ੨ ॥ ਬੀਸ ਸਪਤਾਹਰੋ ਬਾਸਰੋ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਤੀਨਿ
ਖੋੜਾ ਨਿਤ ਕਾਲੁ ਸਾਰੈ ॥ ਦਸ ਅਠਾਰ ਮੈ ਅਪਰੰ
ਪਰੋ ਚੀਨੈ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਇਵ ਏਕੁ ਤਾਰੈ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮ: ੧ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥ ਸੋਈ ਮਉ
ਲਾ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਮਉਲਿਆ ਹਰਿਆ ਕੀਆ ਸੰ
ਸਾਰੋ ॥ ਆਬ ਖਾਕੁ ਜਿਨਿ ਬੰਧਿ ਰਹਾਈ ਧੰਨੁ

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।ਰਾਗੁਸਿਰੀਰਾਗੁਮ:
੪।ਵਣਜਾਰਾ।ਹਰਿਹਰਿਉਤਮੁਨਾਮੁਹੈਜਿਨਿਸਿਰਿ
ਆਸਭੁਕੋਇਜੀਉ।ਹਰਿਜੀਅਸਭੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲ
ਦਾਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਸੋਇ।ਸੋਹਰਿਸਦਾਧਿਆ
ਈਐਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ।ਜੋਮੋਹਿਮਾਇਆ
ਚਿਤਿਲਾਇਦੇਸੇਛੋਡਿਚਲੇਦੁਖੁਰੋਇ।ਜਨਨਾ
ਨਾਮੁਧਿਆਇਆਹਰਿਅੰਤਿਸਖਾਈਹੋਇ।੧॥
ਮੈਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ।ਹਰਿਗੁਰਸਰਣਾਈਪਾ
ਈਐਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਵਡਭਾਗਿਪਰਾਪਤਿਹੋ
ਇ।੧।ਰਹਾਉ।ਸੰਤਜਨਾਵਿਣੁਭਾਈਆਹਰਿਕਿ
ਨੈਨਪਾਇਆਨਾਉ।ਵਿਚਿਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਵਦੇ
ਜਿਉਵੇਸੁਆਪੁਤੁਨਿਨਾਉ।ਪਿਤਾਜਾਤਿਤਾਹੋਈ
ਐਗੁਰੁਤੁਠਾਕਰੇਪਸਾਉ।ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇ
ਆਹਰਿਅਹਿਨਿਸਿਲਗਾਭਾਉ।ਜਨਨਾਨਕਿਬ੍ਰਹਮੁ
ਪਛਾਣਿਆਹਰਿਕੀਰਤਿਕਰਮਕਮਾਉ।੨।ਮਨਿ
ਹਰਿਹਰਿਲਗਾਚਾਉ।ਗੁਰਿਪੂਰੈਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਹ
ਰਿਮਿਲਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭਨਾਉ।੧।ਰਹਾਉ।ਜਬਲਗੁ

ਜੋਬਨਿਸਾਸੁਹੈਤਉਲਗੁਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਚਲਦਿ
ਆਨਾਲਿਹਰਿਚਲਸੀਹਰਿਅੰਤੇਲਏਛਡਾਇ॥
ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜਿਨਹਰਿਮਨਿਵੁਠਾਆ
ਇ॥ਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਸੇਅੰਤਿਗਏਪ
ਛੁਤਾਇ॥ਧੁਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਲਿਖਿਆਜਨ
ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੩॥ਮਨਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲ
ਗਾਇ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆਗੁਰਸਬਦੀਪਾ
ਰਿਲਘਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਆਪੇਆਪੁਉਪਾ
ਇਦਾਹਰਿਆਪੇਦੇਵੈਲੇਇ॥ਹਰਿਆਪੇਭਰਮਿਭੁ
ਲਾਇਦਾਹਰਿਆਪੇਹੀਮਤਿਦੇਇ॥ਗੁਰਮੁਖਾਮ
ਨਿਪਰਗਾਸੁਹੈਸੇਵਿਰਲੇਕੇਈਕੇਇ॥ਹਉਬਲਿ
ਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜਿਨਹਰਿਪਾਇਆਗੁਰਮਤੇ॥ਜਨਨਾਨ
ਕਕਮਲੁਪਰਗਾਸਿਆਮਨਿਹਰਿਹਰਿਵੁਠੜਾਹੇ॥
੪॥ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਕਰੇ॥ਹਰਿਗੁਰਸਰਣਾਈ
ਭਜਿਪਉਜਿੰਦੂਸਭਕਿਲਵਿਖਦੁਖਪਰਹਰੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਮਨਿਵਸੈਕਿਉ
ਪਾਈਐਕਿਤੁਭਤਿ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੀਐ

ਹਰਿਆਪਿਵਸੈਮਨਿਚਿਤਿ।ਮੈਧਰਨਾਮੁਅਧਾਰੁਹੈਹਰਿ
ਨਾਮੈਤੇਗਤਿਮਤਿ।ਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਿਸਾਹੁਹੈਹਰਿਨਾ
ਮੇਹੀਜਾਤਿਪਤਿ।ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਰੰ
ਗਿਰਤੜਾਹਰਿਰੰਗਿਰਤਿ।੫।ਹਰਿਧਿਆਵਹੁਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁਸਤਿ।ਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਣਿਆਸਭ
ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਤੇਉਤਪਤਿ।੧।ਰਹਾਉ।ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿ
ਲਿਖਿਆਸੇਆਇਮਿਲੇਗੁਰਪਾਸਿ।ਸੇਵਕਭਾਇ
ਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਗੁਰੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸਿ।
ਧਨੁਧਨੁਵਣਜੁਵਾਪਾਰੀਆਜਿਨਵਖਰੁਲਦਿ
ਅੜਾਹਰਿਰਾਸਿ।ਗੁਰਮੁਖਾਦਰਿਮੁਖਉਜਲੇਸੇ
ਆਇਮਿਲੇਹਰਿਪਾਸਿ।ਜਨਨਾਨਕਗੁਰੁਤਿਨਪਾ
ਇਆਜਿਨਾਆਪਿਤੁਠਾਗੁਣਤਾਸਿ।੬।
ਹਰਿਧਿਆਵਹੁਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿ।ਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀ
ਤਿਨਾਗੁਰਮੁਖਾਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨਾਰਹਰਾਸਿ।੧।ਰਹਾ
ਉ।੧।੫।

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ
ਪੂਰਬੀ ਮਃ ੫ ॥ ਕਵਨ ਗੁਨ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਮਿਲਉ
ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੂਪਹੀਨ ਬੁਧਿ ਬਲ ਹੀਨੀ
ਮੋਹਿ ਪਰਦੇਸਨਿ ਦੂਰਿ ਤੇ ਆਈ ॥੧॥ ਨਾਹਿਨ ਦਰਬੁ
ਨ ਜੋਬਨ ਮਾਤੀ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਕੀ ਕਰਹੁ ਸਮਾਈ ॥੨
॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਈ ਬੈਰਾਗਨਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਉ
ਫਿਰਤ ਤਿਸਾਈ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ
ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਜਲਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥੧॥
ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਃ ੫ ॥ ਛੋਡਿ ਛੋਡਿ ਰੇ ਬਿਖਿਆ
ਕੇ ਰਸੂਆ ॥ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਰੇ ਬਾਵਰ ਗਾਵਰ ਜਿਉ
ਕਿਰਖੈ ਹਰਿਆਇਓ ਪਸੂਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜਾ
ਨਹਿ ਤੂ ਅਪੁਨੇ ਕਾਜੈ ਸੋ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਤੇਰੈ ਤਸੂਆ ॥
ਨਾਗੋ ਆਇਓ ਨਾਗ ਸਿਧਾਸੀ ਫੇਰਿ ਫਿਰਿਓ ਅਰੁ ਕਾ
ਲਿ ਗਰਸੂਆ ॥੧॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਰੇ ਕਸੁੰਭ ਕੀ ਲੀ
ਲਾ ਰਾਚਿ ਮਾਚਿ ਤਿਨਹੂੰ ਲਉ ਹਸੂਆ ॥ ਛੀਜਤ ਡੋਰਿ ਦਿ
ਨਸੁ ਅਰੁ ਰੈਨੀ ਜੀਅ ਕੋ ਕਾਜੁ ਨ ਕੀਨੋ ਕਛੂਆ ॥੨॥
ਕਰਤ ਕਰਤ ਇਵ ਹੀ ਬਿਰਧਾਨੋ ਹਾਰਿਓ ਉਕਤੇ ਤਨੁ
ਖੀਨਸੂਆ ॥ ਜਿਉ ਮੋਹਿਓ ਉਨਿ ਮੋਹਨੀ ਬਾਲਾ

ਜਿਸ ਤੇ ਘਟੈ ਨ ਕੀਤੁ ਤਰਾਜੂਆ ॥ ੩ ॥ ਜਗੁ ਐਸ
ਮੋਹਿ ਗ੍ਰਾਸਿ ਦਿਖਾਇਆ ਉਤ ਤੇ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਤਜਿ ਗਰ
ਬਸੂਆ ॥ ਮਗ੍ਰ ਪੂਰਕ ਕੇ ਸੰਤ ਓਪਤਾਇਓ ਚੰਦ੍ਰਿਕੀ
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਜਸੂਆ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥
ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਃ ੫ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਰੀਝਾਵੈ
ਤੋਹੀ ॥ ਤੇਰੋ ਰੂਪੁ ਸਗਲ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੁਰਗ ਪਇਆਲ ਮਿਰਤ ਭੂਅ ਮੰਡਲ ਸਰਬ ਸਮਾਨੋ
ਏਕੈ ਓਹੀ ॥ ਸਿਵ ਸਿਵ ਕਰਤ ਸਗਲ ਕਰ ਜੋਰਹਿ ਸਰਬ
ਮਇਆ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੀ ਦੋਹੀ ॥ ੧ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਠਾਕੁਰ
ਨਾਮੁ ਤੁਮਰਾ ਸੁਖਦਾਈ ਨਿਰਮਲ ਸੀਤਲੋਹੀ ॥ ਗਿਆਨ
ਧਿਆਨ ਨਾਨਕ ਵਡਿਆਈ ਸੰਤ ਤੇਰੇ ਸਿਉ ਗਾਲ ਗ
ਹੋਹੀ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਗਉੜੀ ਮਾਲਵਾ ਮਃ ੫ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੇਹੁ ਮੀਤ ਲੇਹੁ ਆਗੈ ਬਿਖਮ ਪੰਥੁ ਭੈਆ
ਨ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਵਤ ਸੇਵਤ ਸਦਾ ਸੇਵਿ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ
ਬਸਤੁ ਹੈ ਕਾਲੁ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਤੂੰ ਸਾਧ ਕੀ ਹੋ ਕਾਟੀਐ ਜ
ਮ ਜਾਲੁ ॥ ੧ ॥ ਹੋਮ ਜਗ ਤੀਰਥ ਕੀਏ ਬਿਚਿ ਹਉਮੈ
ਬਧੇ ਬਿਕਾਰ ॥ ਨਰਕੁ ਸੁਰਗੁ ਦੁਇ ਭੁੰਚਨਾ ਹੋਇ ਬਹੁ
ਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥ ੨ ॥ ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਇੰਦ੍ਰ

ਪੁਨੀਤ ਚਲਾਕ ਬਾਤੁ ਨਾਤਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਨ
ਤੀਤ ਸਾਕਤ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ੩ ॥ ਜੋ ਸੰਗੁਰਿਖਿ
ਦੇਸਿਆ ਮੈ ਤਉ ਸੰਕਰਿਆ ਪੁਕਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕੈ ਸੁਨਿ
ਰੇ ਮਨ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਤਉ ਉਧਰਸਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥
ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮ: ੫ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਕ੍ਰਿਆ
ਬਿਰਥਾ ॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਣੇ ਇਹਿ ਓਰੈ
ਮੂਸੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਰਤ ਨੇਮ ਸੰਜਮ ਮਹਿ ਰਹਤਾ
ਤਿਨ ਕਾ ਆਢੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਆਗੈ ਚਲਣੁ ਅਉਰੁ
ਹੈ ਭਾਈ ਊਂਹਾ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾ
ਇ ਅਰੁ ਧਰਨੀ ਭ੍ਰਮਤਾ ਆਗੈ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਊਹਾਂ
ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਇਹ ਬਿਧਿ ਓਹੁ ਲੋਗਨ ਹੀ ਪਤੀਆ
ਵੈ ॥ ੨ ॥ ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਮੁਖ ਬਚਨੀ ਉਚਰੈ ਆਗੈ
ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਬੂਝੈ ਨਾਹੀ ਏਕੁ ਸੁਧਾਖਰੁ
ਓਹੁ ਸਗਲੀ ਝਾਖ ਝਖਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਕ
ਹਤੋ ਇਹੁ ਬੀਚਾਰਾ ਜਿ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਪਾਰ ਗਰਾਮੀ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇ
ਵਹੁ ਅਰੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਤਿਆਗਹੁ ਮਨਹੁ ਗੁਮਾਨੀ ॥
੪ ॥ ੫ ॥ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮ: ੫ ॥ ਭ੍ਰਮੁ ਮੋ ਮਾਧਉ ਮ
ਨੁ ਕਰਤੇ ਭ੍ਰਮੇ ਗਾਵਤ ਮਣਾ ॥ ਜੋ ਰਿਤ ਮਾਗੈ ਸੁ ਬਿਵ

ਫੁਸਾਸਤੁਸਬਦੁਨੀਸਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤੇਗਣ
ਜਾਤੀਆਸੁਣਿਕੈਉਪਕਰੀਆ।ਕਦੀਸੁਰਤਿਨਲਧੀ
ਆਮਾਣਿਆਸੋਤੜਿਆ॥੧॥ਕੇਇਬੁਝਨਰਤਨਸ
ਤਾਸੇਅਖੀਭਿਨੜਿਆ।ਕੇਈਜਿਸੁਗਮੁਖੇਭੀ
ਆਮੁਖਿਨਸੁਣੀਕਤਿਆ॥੨॥ਇਕਿਸੁਦੁਤਾਨ
ਕਿਆਗੰਣੀਸਭਇਕਤੁਸਾੜ੍ਹਿਮੁਠੀ।ਇਕੁਅਸੁ
ਨਾਇਰਸੀਅੜਾਕਾਢਿਰਲੀਜਾਇਵੁਠੀ॥੩॥
ਭਗਤਸਚੈਦਰਿਸੋਹਦੇਅਨਦਕਰਹਿਦਿਨਰਾਤਿ॥
ਰੰਗਿਰਤੇਪਰਮੇਸਰੈਜਨਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿਜਾਤ॥
੪॥੬॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।
ਟੋਡੀਮ: ੫ ।ਹਰਿਕੇਚਰਨਕਮਲਮਨਿਧਿਆਉ
ਕਾਢਿਕੁਠਾਰੁਪਿਤਬਾਤਹੰਤਾਅਉਖਧੁਹਰਿਕੋਨਾਉ॥੧॥
ਰਹਾਉ।ਤੀਨੇਤਾਪਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾਦੁਖਹੰਤਾਸੁਖਰਾਸਿ॥
ਤਾਕਉਬਿਘਨੁਨਕੋਊਲਾਗੈਜਾਕੀਪ੍ਰਭਆਗੈਅਰ
ਦਾਸਿ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਬੈਦਨਾਰਾਇਣਕਰਣਕਾ
ਰਣਪ੍ਰਭਏਕ।ਬਾਲਬੁਧਿਪੂਰਨਸੁਖਦਾਤਾਨਾਨਕ
ਹਰਿਹਰਿਟੇਕ॥੨॥੧॥ਟੋਡੀਮ: ੫॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦਾਸਦਜਾਪਿ।ਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਪਾ

ਰਖੂ ਨ ਮਸੂਆ ਮੀ ਵਿਸਰੀ ਕੀਨੀ ਆਪੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਫਿਰਿ ਤਿਨ ਹੀ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ਬਿਨਸੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪਾ ॥
ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਜਨ ਅਪਨੇ ਹਰਿ ਹੋਏ ਮਾਈ ਬਾਪਾ ॥੧॥
ਜੀਅ ਜੰਤ ਹੋਏ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਥਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਜਾ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪਾ ॥
੨॥੨॥ ਟੋਡੀ ਮ: ੫ ॥ ਸੁਆਮੀ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਦਰ
ਬਾਰੇ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪਰਾਧ ਖੰਡਨ ਕੇ ਦਾਤੇ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਉਨੁ
ਉਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੇ ਸ
ਰਬ ਅਰਥ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ
ਐ ਮਾਇਆ ਰਚਿ ਬੰਧਿ ਹਾਰੇ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰ
ਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਸੁਰਿ ਜਨ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਨਾਨਕ
ਅਨਦ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਨਿਵਾਰੇ ॥੨॥
੩॥ ਟੋਡੀ ਮ: ੫ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਹਾਂ ਹਾਂ ਲਪਟਿਓ ਰੇ ਮੂੜ੍ਹ
ਕਛੂ ਨ ਥੋਰੀ ॥ ਤੇਰੋ ਨਹੀ ਸੁ ਜਾਨੀ ਮੋਰੀ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਨ ਰਾਮੁ ਨ ਚੀਨੋ ਖਿਨੂਆ ॥ ਜੋ ਪਰ
ਾਈ ਸੁ ਅਪਨੀ ਮਨੂਆ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਸੰਗੀ ਸੋ ਮਨਿ ਨ ਬ
ਸਾਇਓ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਵਾਹੂ ਚਿਤੁ ਲਾਇਓ ॥੨॥
ਸੋ ਸੰਚਿਓ ਜਿਤੁ ਭੂਖ ਤਿਸਾਇਓ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ

ਤੇਰੋ ਸਰਨੀ ਪਾਇਓ ਜੀ ॥੩॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮੋਹ ਬਧ ਬੁਧਿ ਬਧੀ
ਆ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਕੋ ਤਰੀਆ ॥੪॥੪॥
ਟੋਡੀ ਮ: ੫ ॥ ਹਮਾਰੈ ਏਕੈ ਹਰੀ ਹਰੀ ॥ ਆਨ ਅਵਰ
ਸਿਞਾਣਿ ਨ ਕਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਅ
ਪੁਨਾ ਪਾਇਓ ॥ ਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ॥
੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪ ਤਾਪ ਬ੍ਰਤ ਨੇਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ
ਕੁਸਲ ਸਭਿ ਖੇਮਾ ॥੨॥ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰ ਜਾਤਿ
ਹਰਿ ਗੁਨੀਆ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਕੀਰਤਨ ਹਰਿ ਸੁਨੀਆ ॥
੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਠਾਕੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਤਿਸ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥੪॥੫॥ ਟੋਡੀ ਮ: ੫॥
ਘਰੁ ੪ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਰੂੜੋ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗੋ ਲੋੜੈ ॥
ਗਾਲੀ ਹਰਿ ਨੀਹੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ
ਦਰਸਨ ਕਾਰਣਿ ਬੀਥੀ ਬੀਥੀ ਪੇਖਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ
ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ਹੇ ॥੧॥ ਇਹ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਮੈ ਸਾਧੂ
ਕੰਨਹੁ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਓ ਧੁਰਿ ਮਾਥੈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਨਾਨਕ
ਹਰਿ ਨੈਂ ਅਲੋਇ ॥੨॥੬॥

ਅਤਿਆਰ੍ਹ ਸਿਆਣੇ

ਭਾਗਾ ਅੰਤੁ ਅਪਣਾ ॥ ੪॥ ਸੋ ਨਿਕੁ ਵਣਿ ਨਾਥ

ਠਟਾ ॥ ਸਦ ਵਾਰੀਆ ਨਿ ਦੁਰਕਮ ਸਰ ਨੇੜਾ ॥ ਸਤਗੁਰ ਤੁਮ

ਹਰਿ ਕੀ ਲਾਈ ਆ ਸਦਕੁ ਉ ਕਾਰ ਵਾਰਿਆ ਜੀਓ ॥੧॥

ਵਿਣੁ ਭਿ ਧਰਿ ਆਪੇ ਨਾ ਵਿਣਿ ਆਵਿ ਆਈ ਆ ਜੋ ਲੋਕੀ

ਕਾ ਸੋਈ ਪਾਏ ਆ ਆਪੇ ਪਤਿ ਆਪਣਿ ਗਤਿ ਅੰਦੈ ਸਤ

ਗੁਰਾਂ ਕਿਆ ਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਖ੍ਰਾਟਿ ਆਗਿਆ ਜੀਓ ॥੨॥

ਆਪੇ ਰੰਗਾ ਆ ਪੇ ਲੈ ਗਾਮ ਆਪ ਪਨਿ ਵਰੀਆ ਪੇਖ

ਗਾਮ ਪੇ ਪਤ ਖਾਤਿ ਵਰੈ ਸਮ ਕਾਨਿ ਆਈ ਸਬ ਕੁਵੀ ਤਰ

ਪ੍ਰਕਾਰਿਆ ਜੀਓ ॥੩॥ ਜਾ ਤੇ ਹਾਡੈ ਰਸੈ ਤੇ ਠਕਾਰਿਆ ॥

ਤਿਸ ਰਾਮ ਆਇਆ ਤੀਨਿ ਕੋ ਵਣਾਤੇ ਆ ॥ ਜੋ ਤੀਜੇ

ਤਿ ਮਿਲੀਆ ਸੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਨਾਈਕੁ ਪਸਾਰਿ

ਅਤੀਓ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩॥

ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਪਿਰਿ ਸੋਹਾਗੁ ਬਣਾਇਆ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਖੀ
ਏ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਤਿਤੈ ਘਰਿ ਸੋਹਹਿ
ਜੋ ਧਨ ਕੰਤਿ ਸਿਗਾਰੀ ਜੀਉ॥੧॥ ਸਾ ਗੁਣਵੰਤੀ
ਸਾ ਵਡਭਾਗਣਿ ਪੁਤ੍ਰਵੰਤੀ ਸੀਲਵੰਤਿ ਸੋਹਾਗਣਿ॥
ਰੂਪਵੰਤਿ ਸਾ ਸੁਘੜਿ ਬਿਚਖਣਿ ਜੋ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆ
ਰੀ ਜੀਉ॥੨॥ ਅਚਾਰਵੰਤਿ ਸਾਈ ਪਰਧਾਨੇ॥ ਸਭ ਸਿੰ
ਗਾਰ ਬਣੇ ਤਿਸੁ ਗਿਆਨੇ॥ ਸਾ ਕੁਲਵੰਤੀ ਸਾ ਸਭਰਾ
ਈ ਜੋ ਪਿਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਸਵਾਰੀ ਜੀਉ॥੩॥ ਮਹਿਮਾ ਤਿ
ਸ ਕੀ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ॥ ਜੋ ਪਿਰਿ ਮੇਲਿ ਲਈ ਅੰਗਿ ਲਾ
ਏ॥ ਥਿਰੁ ਸੁਹਾਗੁ ਵਰੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਧਾਰੀ ਜੀਉ॥੪॥੨॥ ਛੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫॥
ਲਾਲਨੁ ਕਾ ਪਨਾ ਦਾਸਿ ਅਲਾਲ ਕਰੀ ਲੋ ਗਾਉ ਰੰਗੀ ਭੀ ਰਵੇ ਅਤ
ਰੋ ਅਤੀ ਸਿੰਘਾਰਿ ਸਿੰਘਾਰਿ ਉਨੀ ਵੇ ਜੀਉ॥੧॥ ਰੂਪਵੰ

ਜਨਿ ਧਨਿ ਅਮੋਲਿਆ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਥਾਹੁ ਅਤੋਲਾ ਅ
ਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੰਭੌ ਮਨ ਸਿਮਰਤ ਠੰਢਾ ਥੀਵਾਂ ਜੀਉ
॥੨॥ ਸਦਾ ਸੰਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗ ਗੋਪਾਲਾ ਊਚ ਨੀਚ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲਾ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੩॥ ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਪਿਆਰੇ ਤੁਧੁ ਧਿਆ
ਈ ॥ ਏਹ ਸੁਮਤਿ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਧਰ ਤੂੰਹੈ ਠਾਕੁ
ਰ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਪਾਰਿ ਪਰੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥

ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿ
ਲਿਆ ॥ ਸਫਲੁ ਦਰਸਨੁ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਤਰਿਆ ॥ ਧੰਨੁ ਮੂਰ
ਤ ਚਸੇ ਪਲ ਘੜੀਆ ਧੰਨਿ ਸੁ ਓਇ ਸੰਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੧॥
ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਭ੍ਰ
ਮੁ ਸਗਲਾ ਖੋਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ
ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਸਗਲਾ ਰੋਗਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰੀ

ਵੰਞੀ॥ਤੂਧਣੀਧਿਕਰਤੈਆ॥ਦਖਣੀ॥ਗੁਰਿਦਾਸਿ
ਸਭੁਦੇਦੇਹੁਦੇਆਦਰਨਵੇਦਿਹੋਇ॥ਜੀਉ॥ ॥ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਨਾਮੁਹਰਿਰੰਗਿਪੀਆ॥ਹਰਿ॥ਨਾਮੁਸੁਰਤਿ॥ਸੰ
ਨਸਇੰਗਨਸਿਹੋਤੁਮਸਾਹਿਬਨਵਰੀਨਿਰੰਗਜੀਉ
॥੪॥੪॥ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ ਸਗਲਸੰਤਨਪ
ਹਿਦੁਸਤੂਇਕਸਾਗਰੁ॥ਕਰਤੈਵਿੰਨਤੀਸੁਨਤੇਸਾਗਰੁ॥ਦ
ਹਿਦੀਓਜਾਦੀਨਖਦਰੀਅਕੈਤਨਵੀਪੂਰਨੀਓ॥੧॥
ਤੂਸਚਾਤੇਰਾਪੁਰਖਵਿਧਾਤੇ॥ਤੂਸਭਅਗਮਅਗੋਚਰਤਾ
ਸਭਕੋਤੁਮਹੀਤੇਵਰਸਾਵੈਅਉਸਰੁਕਰਹੁਹਮਾਰਾਪੂਰਾਜੀ
ਉ॥ਕਾਰਜਸਾਗਿਨਿਤਰੈਵਦਨਪਨਿਰਾ॥ਅਤਸਾਗਰੁਵਿਖ
ਆਤਿਨਹਿਜੀਤਾ॥ਤੂਸਚਾਤੇਰਾਪੁਰਖਵਿਧਾਤੇਤਰਪਨੇਦੂ
ਅਦੂਰਨਸੁਰਾਜੀਉ॥੨॥ਨਿਸੰਤਨਵੀਸੈਰੈਆਖਿਲਾਏ
ਦ॥ਸਾਤੀਚਿਨਜੀਵੁਦੂਧਅਗਾਸਾ॥ਸਰੂਪਨਿਦੈਹੋਸਿਰ

ਤੇਸ੍ਰ ਹਰਿ ਗਾਏ ਨਨਕ ॥ ਵਿਨ ਸੋ ਗੁਰ ਜੀਓ ॥੪॥੫॥ ਰਾਗੁ ਮਾਝੁ
ਮਹਲਾ ॥੧॥ ਘਰੁ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਏ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਏ ॥ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ॥
ਸਚੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਵਣਿ
ਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਾ ਕੋ ਮੇਰਾ ਹਉ ਕਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥ ਸਾਚਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਮੇਰਾ ॥ ਹਉ
ਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਾਇ ਘਣੇਰੀ ॥ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਿ
ਆ ॥੨॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਸੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਵਖਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨ
ਾਮਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਸਚੈ ਛੂਟਸਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵ
ਣਿਆ ॥੩॥ ਮਨਮੁਖੁ ਭੂਲਾ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧਾ ਚੋਟਾ
ਖਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ਮੁਕਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ
॥੪॥ ਸਾਕਤ ਕੂੜੇ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਬਾਧਾ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥

ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਆ॥
॥੬॥ ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਜਾਤੋ ਨਾਹੀ ਝੂਠਿ ਵਿਛੁੰਨੀ ਰੋਵੈ ਨੀ॥
ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ॥ ਅਵਗਣ ਗੁਣਿ ਬਖਸਾਵਣਿ
ਆ॥੭॥ ਪੇਈਅੜੈ ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ
ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿ
ਆ॥੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਅਕਥੁ ਕਹਾਵੈ॥ ਸਚੇ ਠਾਕੁਰ ਸਾਚੋ ਭਾਵੈ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਗੁਣ ਗਾਇਆ॥੯॥
॥੧॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ॥੫॥ ਘਰੁ॥੪॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਦਯੁ
ਸਮਾਲੀਐ॥ ਮੂਲਿ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਤਾ
ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ॥ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਈਐ॥ ਤੋਸਾ ਹਰਿ
ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੈ ਤੇਰੇ ਕੁਲਹਿ ਨ ਲਾਗੈ ਗਾਲਿ ਜੀਉ॥੧॥ ਜੋ ਸਿਮਰੰਦੇ
ਸਾਂਈਐ॥ ਨਰਕਿ ਨ ਸੇਈ ਪਾਈਐ॥ ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ
ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਇ ਜੀਉ॥੨॥ ਸੇਈ ਸੁੰਦਰ ਸੋਹਣੇ

ਜਪੈ ਅਨਪੀਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕੇ ਕਿਸਿ

ਰਿਦਿਆ ਰਿਦੇ ਭੇਟ ਕੋ ॥੧॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗੈ ਦੇਖ ਪਗ ਧੂਰਿ ਮੁਕਤਿ ਤਾ ਤੇ ਕੀਨੀ

ਜਾ ਕੇ ਦੂਜਾ ॥੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਵੈ ਸਿਤਿ ਆਪ ਕਾ ਸਗਲ ਮੋਹ ਕਪੂ

ਕਾ ॥੩॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅ

ਲਿ ਪੂਰੋ ॥੪॥ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨੁ ਨਾਮੁ ਵਿਆਪ ਦਿੜੁ ਸੰਤ ਨ ਕੀਯੁ

ਰੋ ॥੫॥ ਸਭ ਕੂੜਿ ਵਣਿ ਪਸਾਰਿਆ ਪ੍ਰਭ ਜਿਨਿ ਪਕੜਿ ਉਧਰੇ

ਰੋ ॥੬॥ ਲਾਗਿ ਤੈ ਕੀਆ ਤਪਾਵਨ ਸੋਭਾ ਸੰਤ ਸੇਵਨੇ ਤਿ ਦੂਰੋ ॥੭॥

ਨਾਨਕ ਰਤ ਸਾਧੂਨਾ ਇਨਾ ਦੇਖੈ ਸਦਾ ਹਜੂਰੋ ॥੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਲ

ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਇਆ ਲਾਲੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ॥

ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਥੀਆ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਲਾਥੀ ਭੂਖ ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਲਾਥੀ ਚਿੰਤਾ ਸਗਲ

ਬਿਸਾਰੀ ॥ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਧਰਿਓ ਮਨੁ ਜੀਤੋ

ਪਸੀਗਿਜਿਨਕੈਹੋਰਿਹੋਨਾਰਿਪਨਾਜਿਨਿਸੀਜਿਆਮੇਏਰਿ
ਕੀਰਿਆਪਾਰਜੀਉ ॥੩॥ ਨਾਮਿਆਸਿਕਰਿਮਾਇਉਨ੍ਹਪੀਵਿ
ਮੈਦ੍ਰਿਸਟਿਕੈਜਨਕੇਜਾਂਦੀਆਂ ॥ ਕਰਜਾਸਾਭਿਮਵ
ਰਹਿਲੇ ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਭਗੁਣਗਾਵੈਪਾਵਜੀਉ ॥੪॥ ਜੋਨਰਿਕੀਤਾ
ਆਪਣਾ ॥ ਤਿਨਾਨਿਹਚਉਦੀਜਾਪਲਾ ॥ ਸੋਸੁਆਮੀਪਰਪਨਸੇ
ਮਸਤਕਿਜਿਸੁਕੈਕਰਮੁਜੀਉ ॥੫॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਅਪ
ਗਾਹਿਆਏਕਸਭਕਿਛੁਪਾਤਿਸਾਈਆਂ ॥ ਅਨਦਮੁ
ਦਿਨਹਿਪਾਜਓਤਮਈਕਾਹੇਲਾਗਿਜੀਉ ॥੬॥ ਵਡਭਾਗ
ਮੀਨਦਸਾਈਆਜਨਮੇਕਾਰੁਪਾਇਆ ॥ ਮਨਿਕਾ
ਦੂਆਰਿਕੰਤਹਰਿਤੇਰਾਬਿਰਹੁਆਸਰਣਗਜੀਉ ॥੭॥ ਅਚਰ
ਪਰਖਪਾਇਆਭੇਜਨਵੀਂਸਦਾਇਆ ॥ ਨਾਇਉ
ਰਨਨਕਾਰਿਆਜਿਤਜਨਮਿਆਪੇਕਰਜੀਉ ॥੮॥੪॥
ਰਾਗੁਮਾਝਬਾਰਹਮਾਹਾ ॥੫॥

ਰਸਭੀਆ॥੧॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਤ੍ਰਾਪਤਿਉਹਿਹਰਿਕਥਾਅਤਾਰਤੇਨਨਤੇਅ
ਬੁਝਾਇਆ॥ਅਗਟਪਜਨਨਸ੍ਰਤਿਗਾਏਰੀਅਜੋਤਿਨਿਹਿਤੇਸੁਕੀਆ॥
ਗਾਵਾ॥ਅਪਨਾਜਨੋਵਾਰਕੇਨਿਮਤਕਾਣਾਗਾਇਆਇਸੀਝੂਰਦੁਝੂਟੈ
ਗਾਣਾਪਹਨਿਵਰਹਰਸੇਨਿਉਗਟਿਉਤਿਉਥਿਸੁਗਤਿਤਤਪ੍ਰਤਿ
ਗਾ॥ਤੁਰਿਤਾਰੀਐਸਾਇਟਇਅਲੌਕਉਸੇਜਨਿਜਨਿਲੁਧਪਅ
ਗਾਵਾਨ੍ਹਨਿਵਜਪਰਵਿਧਾਵਿਗਾਮਸਾਨਗੁਣਹਿਪਨਾਇਦੇਵੈਨਾਮ
ਆ॥੪॥੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਛੰਤੁ
ਤਉਸ੍ਰੰਗਿਅਕੀਸਾਲੀਆ॥ਸਭਕੁਛੋਕਮਾਇਆਕੇਮੰਡਲਾ
ਗਿਆਨਿਗਿਪਰਤੇਪਰਵੀਨ॥੧॥ਕਹੀ॥ਸਮਸਤਾਸਿਮ੍ਰਤਿਵੇ
ਦਚੀਨ੍ਹੇ॥ਅਟਪ੍ਰਭਮਨਹਿਉਕਾਰੁਆ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਨ
ਹੀਨਿਸਤਰਾ॥ਸੁਨਕਉਲਾਗਿਆ॥੨॥ਤੀਨਿਵਦਾਬੀਨ
ਮਾਨਿਲੋਗੀਬੁਰਤਾਪਿਨਿਰਹੋ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਬਹਾਬਿਤਿ
ਪਾਵਹਿਕਤਪਤੋ॥ਕਾ॥ਅਨਿਬਿਨਾਸਕਤਮ

ਨਾਮੋਨਪੁੰਨਹੋਇਨਕਰਮਾ॥ਜਨਤੇਜਨਲਾਤੇਪ੍ਰਭਰੂਪਨਾਹੀਤਾਮ
ਕਾਲਾਵਿਸੋਖਿਨਨਮਾ॥੩॥ਨਹਿਕਰਨਮਨਪਰੋਹਿਸੀ
ਤਾਇਹੈਮਕਸਖੁਪੂਰਾ॥ਆਪਿਅਮੈਮਾਤਿਜਨਮਮਰਣਨਿ
ਵਰੋਨਕਜਨਕੀਪੂਰਾ॥੪॥੨॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਾਲਾ
ਮਹਲਾ॥੫॥ ਮੇਕਹੀਇਹਵਿਧਿਕਰਿਮਨੂਰਾਵਾਰ
ਕਤਉਇਜਨਿਦੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਉਰਾਰਾਮਿਤਾਕਿਧੁਕਨਾਇਕਮ
ਨੋਜਪਤਪਕਰੂਨਮਾਪਾਇਦਨਾਰਾਸਿਲੋਇਹਨਾਨਚਕਾਇਰਿ
ਕਦਨਕਰਮਕਰਿਵਾਪਾ॥੧॥ਮਨਤਨਧਨਰਿਮਨਮਰਉ
ਇਸਕਾਇਹਸੋਗਾਖਰਮਸੋਹਕਰੂਸੁਣਾਮਿਨਹਿਇਹਪ
ਖਰਪਟਪੇਖਾ॥੨॥ਤਿਆਗਿਇਹਕਹਕਮਦਨਪਾਸਿਮਹਰ
ਇਹਕਰਨਹੋਤਾਜਵਇਕਾਨਿਜਨਾਨਿ[illegible]ਕਾਪ੍ਰਭਮਰ
ਕਿਛੁਅਪੇਕਰਤਾ॥੩॥ਆਪਨੇਕਰਤਾਵਾਮਾਜਿਨਿਜਨ
ਇਹਕਰਨਕਰਾਇਆਜਾਲਪਹਨ[illegible]

ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀ
ਤਮੁ ਰਾਇਆ ॥ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਜੀਵਾਇ
ਆ ॥ ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਮੈ ਨੀਰੁ ਵਹੇ ਵਹਿ ਚਲੈ
ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਮੇਰਾ ਬਾਲ ਸਖਾਈ ॥ ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕ
ਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲ
ਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ ॥੪॥ ੧ ਮਾਝੁ ਮਹਲ
ਾ ॥੪॥ ਮਧੁਸੂਦਨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਕੋਈ ਸਜਣੁ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗੀ ਮੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਪਿਆਰਾ ਦਸੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜੀ ਭਾਲਿ ਭਾਲਾਈ ॥
ਕਿਉ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿਸੰਗ
ਤਿ ਖੋਜੁ ਦਸਾਈ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸੈ ਜੀਉ ॥੨॥
ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਹਮ ਬਾ
ਰਿਕ ਦੀਨ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰ

ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾ
ਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ
ਨਾਮ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਗੁਰਮਤਿ ਚਲੈ ਜੀਉ ॥੧॥
ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲਇਆ ਬੰਨਿ ਪਲੈ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਣ ਸਖਾ
ਈ ਸਦਾ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਹਰਿ

ਉਰਧਾਖਹਤਿਤਿਕਿਉਹੋਇਆ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਕਿਆਸਿਚੁਵਨੈਕਿਰਤ
ਦੇਹਰਾਖਿਆਇਉਧਾਰਿਲੇਹੁ॥ਜਿਤੁਤਰਾਜਲਾਵਤਾਰਿ
ਤਹਿਲਾਗਾਪ੍ਰਭਖਸਮਹਮਾਰੇ॥੨॥ਬਚਨਗੁਰੂਪ੍ਰਭਦਰਸ
ਤੇਦੇਖਿਪਾਇਦਰਸਦੇਹੁ॥ਨਾਨਕਕੀਬਿਨੰਤੀਹਰਿਪਾਸਿ
ਪੁਨਹਜਨਮਪਾਵਹ॥੩॥੫॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ॥੫॥ ਦੀਨਦਇਆਲਦਮੋ:
ਦਰਰਾਇਆਜੀਉ॥ਕੋਟਿਜਨਾਕਰਿਸੇਵਲਗਾਇਆਜੀਉ॥
ਭਗਤਵਛਲੁਤੇਰਾਬਿਰਦੁਰਖਾਇਆਜੀਉ॥ਪੂਰਨ
ਸਭਨੀਜਾਈਜੀਉ॥੧॥ਕਿਉਪੇਖਾਪ੍ਰੀਤਮੁਕਵਣਸੁਕਰਣੀ
ਜੀਉ॥ਸੰਤਾਦਾਸੀਸੇਵਾਚਰਣੀਜੀਉ॥ਇਹੁਜੀਉਵਤਾਈ
ਬਲਿਬਲਿਜਾਈਜੀਉ॥ਤਿਸੁਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉਪਾਈ
ਜੀਉ॥ਰ॥ਪੋਥੀਪੰਡਿਤਬੇਦਖੋਜੰਤਾਜੀਉ॥ਹੋਇਬੈ-

ਸਾਤਿਗੁਰਿਭੇਟਿਅਪੁਨਕਾਇਆ॥੪॥੩॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਾ
ਲਮਹਲਾ੫॥ ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰਕ੍ਰਿਆਬਿਰਥੇ॥ਜ
ਪਤਪਸੰਜਮਕਰਮਕਮਾਣੇਇਹਿਓਰੈਮੂਸੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਬਰਤਨੇਮਸੰਜਮਮਹਿਰਹਤਾਤਿਨਕਾਆਢੁਨਪਾਇਆ॥ਆ
ਗੈਚਲਣੁਅਉਰੁਹੈਭਾਈਊਂਹਾਕਾਮਿਨਆਇਆ॥੧॥ਤੀਰ
ਥਿਨਾਇਅਰੁਧਰਤੀਭ੍ਰਮਤਾਆਗੈਠਉਰਨਪਾਵੈ॥ਊਹਾਕਾ
ਮਿਨਆਵੈਇਹਬਿਧਿਓਹੁਲੋਗਨਹੀਪਤੀਆਵੈ॥੨॥
ਚਤੁਰਬੇਦਮੁਖਬਚਨੀਉਚਰੈਆਗੈਮਹਲੁਨਪਾਈਐ॥
ਬੂਝੈਨਾਹੀਏਕੁਸੁਧਾਖਰੁਓਹੁਸਗਲੀਝਾਖਝਖਾਈਐ॥੩॥
ਨਾਨਕੁਕਹਤੋਇਹੁਬੀਚਾਰਾਜਿਕਮਾਵੈਸੁਪਾਰਗਰਾਮੀ॥ਗੁ
ਰੁਸੇਵਹੁਅਰੁਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਤਿਆਗਹੁਮਨਹੁਗੁਮਾਨੀ॥
॥੪॥੪॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਾਲਮਹਲਾ੫॥ ਮਾਧਉ
ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮੁਖਿਕਹੀਐ॥ਹਮਤੇਕਛੂਨਹੋਵੈਸੁਆਮੀ

ਰਪੂਰੇ। ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਏਕੋਮਿਲਿਹਰਿਜਨਮੰ
ਗਲਗਾਏ। ਜਨਨਾਨਕਦੂਜੀਲਾਵਚਲਾਈਅਨਹਦ
ਸਬਦੁਵਜਾਏ।੨। ਹਰਿਤੀਜੜੀਲਾਵਮਨਚਾਉਭ
ਇਆਬੈਰਾਗੀਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ। ਸੰਤਜਨਾਹਰਿਮੇਲੁ
ਹਰਿਪਾਇਆਵਡਭਾਗੀਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ। ਨਿਰਮਲੁ
ਹਰਿਪਾਇਆਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆਮੁਖਿਬੋਲੀਹਰਿਬਾਣੀ।
ਸੰਤਜਨਾਵਡਭਾਗੀਪਾਇਆਹਰਿਕਥੀਐਅਕਥਕਹਾਣੀ
ਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਹਰਿਧੁਨਿਉਪਜੀਹਰਿਜਪੀਐਮਸਤਕਿ
ਭਾਗੁਜੀਉ। ਜਨਨਾਨਕਬੋਲੇਤੀਜੀਲਾਵੈਹਰਿਉਪਜੈਮਨਿ
ਬੈਰਾਗਜੀਉ।੩। ਹਰਿਚਉਥੜੀਲਾਵਮਨਸਹਜੁਭਇਆ
ਹਰਿਪਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ। ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਆਸੁਭ
ਇਹਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਾਲਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ। ਹ
ਰਿਮੀਠਾਲਾਇਆਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਇਆਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿ
ਵਲਾਈ। ਮਨਿਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇਆਸੁਆਮੀਹਰਿ
ਨਾਮਿਵਜੀਵਧਾਈ। ਹਰਿਪ੍ਰਭਠਾਕੁਰਿਕਾਜੁਰਚਾਇਆਧਨਹਿਰਦੈ
ਨਾਮਿਵਿਗਾਸੀ। ਜਨਨਾਨਕਬੋਲੇਚਉਥੀਲਾਵੈਹਰਿਪਾਇਆ
ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀ।੪।੨।

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪॥ ਹਰਿਪਹਿਲੜੀਲਾਵਪਰਵਿਰ
ਤਿਕਰਮਦ੍ਰਿੜਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਬਾਣੀਬ੍ਰਹਮਾ
ਵੇਦੁਧਰਮੁਦ੍ਰਿੜਹੁਪਾਪਤਜਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥
ਧਰਮੁਦ੍ਰਿੜਹੁਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਸਿਮ੍ਰਿਤਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿ
ੜਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਪੂਰਾਆਰਾਧਹੁਸਭਿਕਿਲਵਿ
ਖਪਾਪਗਵਾਇਆ॥ਸਹਜਅਨੰਦੁਹੋਆਵਡਭਾਗੀਮਨਿ
ਹਰਿਹਰਿਮੀਠਾਲਾਇਆ॥ਜਨੁਕਹੈਨਾਨਕੁਲਾਵਪਹਿਲੀ
ਆਰੰਭੁਕਾਜੁਰਚਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਦੂਜੜੀਲਾਵਸਤਿਗੁ
ਰੁਪੁਰਖੁਮਿਲਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਨਿਰਭਉਭੈਮਨੁ
ਹੋਇਹਉਮੈਮੈਲੁਗਵਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਨਿਰਮਲੁ
ਭਉਪਾਇਆਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆਹਰਿਵੇਖੈਰਾਮਹਦੂਰੇ॥
ਹਰਿਆਤਮਰਾਮੁਪਸਾਰਿਆਸੁਆਮੀਸਰਬਰਹਿਆਭ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਛੰਤਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੧

ਭਰਿਜੋਬਨਿਮੈਮਤਪੇਈਅੜੈਘਰਿਪਾਹੁਣੀਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥
ਮੈਲੀਅਵਗਣਿਚਿਤਿਬਿਨੁਗੁਰਗੁਣਨਸਮਾਵਨੀਬਲਿ
ਰਾਮਜੀਉ॥ਗੁਣਸਾਰਨਜਾਣੀਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀਜੋਬਨੁਬਾਦਿ
ਗਵਾਇਆ॥ਵਰੁਘਰੁਦਰੁਦਰਸਨੁਨਹੀਜਾਤਾਪਿਰਕਾਸਹਜੁ
ਨਭਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਪੂਛਿਨਮਾਰਗਿਚਾਲੀਸੂਤੀਰੈਣਿਵਿਹਾ
ਣੀ॥ਨਾਨਕਬਾਲਤਣਿਰਾਡੇਪਾਬਿਨੁਪਿਰਧਨਕੁਮਲਾਣੀ॥
੧॥ਬਾਬਾਮੈਵਰੁਦੇਹਿਮੈਹਰਿਵਰੁਭਾਵੈਤਿਸਕੀਬਲਿਰਾਮ
ਜੀਉ॥ਰਵਿਰਹਿਆਜੁਗਚਾਰਿਤ੍ਰਿਭਵਣਬਾਣੀਜਿਸਕੀਬ
ਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਕੰਤੁਰਵੈਸੋਹਾਗਣਿਅਵਗਣਵੰ
ਤੀਦੂਰੇ॥ਜੈਸੀਆਸਾਤੈਸੀਮਨਸਾਪੂਰਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਹਰਿ
ਕੀਨਾਰਿਸੁਸਰਬਸੁਹਾਗਣਿਰਾਂਡਨਮੈਲੈਵੇਸੈ॥ਨਾਨਕਮੈਵਰੁ

ਰਾਤਾਵੈਜਾਗਿਲੁਗਿਪ੍ਰੀਤਮਅਤੈਸੈ।ਤਾਬਾ॥ਬਾਲਾਗਨਾਗਵਿਤੀ
ਵੰਞਾਸਤੈਵਣਿਆਰਾਮਜੀਉ।ਸਾਤਹੁਕਮੁਰਜਾਇਸੋਨਟਲੈਜੋ
ਪ੍ਰਭੁਕਰੈਬਣਿਆਰਾਮਜੀਉ।ਕਿਰਤੁਪਇਆਕਰਤੈਕਰਿਪਾਇਆ
ਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਈ।ਜਾਵੀਨਉਨਾਤਨੇਕੇਵਲੁਗਵਿਗਣਿਅਤਿ
ਤੁਲੇਈ।ਆਇਨਿਰਸੀਰਿਇਵਿਛੁੰਨੀਘਾਲੀਕਵੈਏਤੋ।ਨਾਨ
ਕਸਾਚੁਸਬਦੁਸੁਖਮਹਲੀਗੁਰਚਰਣੀਪ੍ਰਭੁਚੇਤੋ।੩।ਬਾਬ
ਲਿਦਿਤੜੀਦੂਰਿਨਆਵੈਘਰਿਪੇਈਐਬਲਿਰਾਮਜੀਉ।
ਰਹਸੀਵੇਖਿਹਦੂਰਿਪਿਰਿਰਾਵੀਘਰਿਸੋਹੀਐਬਲਿਰਾਮਾ।ਸਾਚੇ
ਪਿਰਲੋੜੀਪ੍ਰੀਤਮਜੋੜੀਮਤਿਪੂਰੀਪਰਧਾਨੇ।ਸੰਜੋਗੀਮੇਲਾ
ਥਾਨਿਸੁਹੇਲਾਗੁਣਵੰਤੀਗੁਰਗਿਆਨੇ।ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸਦਾਸਚੁ
ਪਲੈਸਚੁਬੋਲੈਪਿਰਭਾਏ।ਨਾਨਕਵਿਛੁੜਿਨਾਂਦੁਖੁਪਾਏਗੁਰਮ
ਤਿਅੰਕਿਸਮਾਏ।੪।੧॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥੧॥ ਘਰੁ ੧

ਮੋਤੀਤਮੰਦਰਊਸਰਹਿਰਤਨਿਤ
ਹੋਹਿਜੜਾਉ॥ਕਸਤੂਰਿਕੁੰਗੂਅ
ਗਰਿਚੰਦਨਿਲੀਪਿਆਵੈਚਾਉ
॥੧॥ਹਰਿਬਿਨੁਜੀਉਜਲਿਬਲਿ
ਜਾਉ॥ਮੈਆਪਣਾਗੁਰੁਪੂਛਿਦੇਖਿਆ
ਅਵਰੁਨਾਹੀਥਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਰਤੀ
ਤਹੀਰੇਲਾਲਜੜਤੀਪਲਘਿਲਾਲ
ਜੜਾਉ॥ਮੋਹਣੀਮੁਖਿਮਣੀਸੋਹੈਕ
ਰੇਰੰਗਿਪਸਾਉ॥ਮਤੁਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀ
ਸਰੈਤੇਰਾਚਿਤਿਨਆਵੈਨਾਉ॥੨॥ਸਿ
ਧੁਹੋਵਾਸਿਧਿਲਾਈਰਿਧਿਆਖਾਆਉ

ਉ॥ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ਬੈਸਾ ਲੋਕੁ ਰਾ
ਖੈ ਭਾਉ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ॥ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ
ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ॥੩॥ਸੁਲਤਾਨੁ
ਹੋਵਾ ਮੇਲਿ ਲਸਕਰ ਤਖਤਿ ਰਾਖਾ
ਪਾਉ॥ਹੁਕਮੁ ਹਾਸਲੁ ਕਰੀ ਬੈਠਾ ਨਾਨ
ਕਾ ਸਭੁ ਵਾਉ॥ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀ
ਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ॥੪॥੧
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧॥ ੧ਓ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਪਹਰੇ ਘਰੁ ੧॥ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ
ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹੁਕਮਿ ਪਇਆ ਗਰਭਾ
ਸਿ॥ ਉਰਧ ਤਪੁ ਅੰਤਰਿ ਕਰੇ ਵਣਜਾਰਿ
ਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਖਸਮ ਸੇਤੀ ਅਰਦਾਸਿ॥ਖਸਮ

ਸੇਤੀਅਗਦਾਸਿਉਰੂਧਾਧਿਆਨਾਲਿ
ਵੇਖਦੇ
ਵਲਾਗਾਲੇਮਾਰਿਜਾਦੂਆਇਆਕ
ਘਿੜੀਤ.ਰਿਖਾਤੂਵ੍ਹਿਜਾਮੀਨਾਗਾਜੇ
ਸੀਕੰਖਮਵ੍ਹਤੀਤੇਮਸਤਕਿਤੇਸੀ
ਜੀਅਹੈਪਾਸਿਾਕਤੁਨਾਨਕਧਾਨੀਪੰਡ
ਲੈਪੜਿਤੁਕਸਿਪਾਇਆਗਰਭਾਸਿ
੧ ਦੂਜੈਪਾੜਿਗੈਟਿਕੇਵਣਜਾਇਆ
ਸਿਰਾਦਿਸਾਰਿਗਇਆਧਿਆਨੁਾਤ
ਖੇਤਖਨਿਕਾਈਐਦਣਜਾਰਿਆਸਿ
ਰਾਤਿਓਜਸੁਦਾਪਿਰਿਕਾਨੁਾਤਖੇਤਬ
ਨਦਾਈਐਧਾਨੀਮਾਤਕਤਸੁਤਅੰਗ
ਜੋਤਿਅਰਤਸੁਕਮਨਾਏਰਅੰਤਨਤ

ਕਿਛੁਤੇਰਾ॥ਜਿਨਿਰਚਿਰਚਿਆਤਿ
ਸੈਨਜਾਣੈਮਨਭੀਤਰਿਧਰਿਗਿਆ
ਨੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਦੂਜੈਪਹਰੈਵਿ
ਸਰਿਗਇਆਧਿਆਨੁ॥੨॥ਤੀਜੈਪਹ
ਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਧਨ
ਜੋਬਨਸਿਉਚਿਤੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨ
ਚੇਤਹੀਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਬਧਾ
ਛੁਟਹਿਜਿਤੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਚੇਤੈ
ਪ੍ਰਾਣੀਬਿਕਲੁਭਇਆਸੰਗਿਮਾਇ
ਆ॥ਧਨਸਿਉਰਤਾਜੋਬਨਿਮਤਾਅ
ਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਧਰਮਸੇ
ਤੀਵਾਪਾਰੁਨਕੀਤੋਕਰਮੁਨਕੀਤੋਮਿ

ਤ੍ਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤੀਜੈਪਹਰੈਪ੍ਰਾਣੀਧ
ਨਜੋਬਨਮੋਹੁਰਿਚਿਤ੍ਰਾ॥ਚਉਥੈਪ
ਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਲਾ
ਵੀਆਇਆਖੇਤ੍ਰਾਜਾਜਮਿਪਕੜਿ
ਚਲਾਇਆਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾ
ਕਿਸੈਨਮਿਲਿਆਭੇਦੁ॥ਭੇਦੁਚੇਤੁ
ਹਰਿਕਿਸੈਨਮਿਲਿਓਜਾਜਮਿਪਕ
ੜਿਚਲਾਇਆ॥ਝੂਠਾਰੁਦਨੁਭਇ
ਆਦੁਆਲੈਖਿਨਮਹਿਭਇਆਪ
ਰਾਇਆ॥ਸਾਈਵਸਤੁਪਰਾਪਤਿ
ਹੋਈਜਿਸੁਸਿਉਲਾਇਆਹੇਤ੍ਰਾ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉਥੈਪਹਰੈ
ਲਾਵੀਲੁਣਿਆਖੇਤ੍ਰਾ॥੪॥੧॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੋਇਲਿ ਆਇ ਗੋਇਲੀ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਡੰਫੁ ਪਸਾਰੁ॥ ਮੁਹਲਤਿ
ਪੁੰਨੀ ਚਲਣਾ ਤੂੰ ਸੰਮਲੁ ਘਰ ਬਾਰੁ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ
ਮਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਿਆਰਿ॥ ਕਿਆ ਥੋੜੜੀ ਬਾਤ ਗੁਮਾ
ਨੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੈਸੇ ਰੈਣਿ ਪਰਾਹੁਣੇ ਉਠਿ ਚਲਸਹਿ ਪਰਭਾਤਿ
॥ ਕਿਆ ਤੂੰ ਰਤਾ ਗਿਰਸਤ ਸਿਉ ਸਭ ਫੁਲਾ ਕੀ ਬਾਗਾਤਿ॥੨॥
ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲੋੜਿ॥ ਸਰ
ਪਰ ਉਠੀ ਚਲਣਾ ਛਡਿ ਜਾਸੀ ਲਖ ਕਰੋੜਿ॥੩॥ ਲਖ ਚਉ
ਰਾਸੀਹ ਭ੍ਰਮਤਿਆ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਪਾਇਓਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ
ਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ਸੋ ਦਿਨੁ ਨੇੜਾ ਆਇਓਇ॥੪॥੧॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਤਿਚਰੁ ਵਸਹਿ ਸੁਹੇਲੜੀ
ਜਿਚਰੁ ਸਾਥੀ ਨਾਲਿ॥ ਜਾ ਸਾਥੀ ਉਠੀ ਚਲਿਆ ਤਾ ਧਨ ਖਾ
ਕੂ ਰਾਲਿ॥੧॥ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਣੈ ਕਾ

ਧੰਨੁ ਸੁ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ਹੈ ॥੩॥ ਜਿਨੀ ਲੋਕ ਵਦਿ ਸਿਆ ਕੀਤ ਧਰਿ
ਜਾਂਹਿ ਜੀਉ ਸਭ ਕਰਾਤਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾਂ ਸੀ ਕਤ ਕਰਤੇ
ਪੁਛੈ ਤਗੈ ਖੇਤਾ ॥ ਕਾਪੜਿਆ ਨੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿਤੇ ਸਾਹੁ ਕਰਨੇ
ਖਿਵਣਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਰਭਉ ਅਮਰ ਸੁਖ ਤੇ ਪਵੇ ਨਾਲ ਕਰ
ਖਾਇ ॥੩॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬੈ ਦੁਇ ਸਾਚਿ ਵਡਿਆਈਆ ॥ ਨ
ਨਕ ਧੰਨੁ ਸੇਵਕ ਜਿਨ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਲਿਆ ਕਮਾ ॥੪॥੨॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਸੁਣਿ ਮਨ ਮਿਤ੍ਰ ਪਿਆਰਿਆ ਮਿਲੁ ਵੇਲਾ ਹੈ ਏਹ ॥ ਜਬ
ਲਗੁ ਜੋਬਨਿ ਸਾਸੁ ਹੈ ਤਬ ਲਗੁ ਇਹੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ॥ ਬਿਨੁ
ਗੁਣ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮ
ਨ ਲੈ ਲਾਹਾ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ
ਹਉਮੈ ਨਿਵਰੀ ਭਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਗੰਢਣੁ
ਗੰਢੀਐ ਲਿਖਿ ਪੜਿ ਬੁਝਹਿ ਭਾਰੁ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਹਿਨਿ

ਰਸਿਆ ਗਲੀ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਸਹੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅ
ਤੋਲਵਾ ਗੁਰਮਤਿ ਕੀਮਤਿ ਸਾਰੁ ॥੨॥ ਲਖ ਸਿਆਣ
ਪ ਜੇ ਕਰੀ ਲਖ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਿਲਾਪੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਸਾ
ਧ ਨ ਧ੍ਰਾਪੀਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜੀਅਰੇ
ਛੁਟੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੀਨੈ ਆਪੁ ॥੩॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਗੁਰ ਪਹਿ ਵੇ
ਚਿਆ ਮਨੁ ਦੀਆ ਸਿਰੁ ਨਾਲਿ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਖੋਜਿ ਢੰਢੋ
ਲਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿ
ਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਲਿ ॥੪॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਅ
ਰੁ ਫੁਲੜਾ ਨਾਠੀਅੜੇ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ ਪਬਣਿ ਕੇਰੇ ਪਤਿ
ਜਿਉ ਢਲਿ ਢੁਲਿ ਜੁੰਮਣਹਾਰ ॥੧॥ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ ਲੈ ਪਿ
ਆਰਿਆ ਜਾ ਜੋਬਨੁ ਨਉ ਹੁਲਾ ॥ ਦਿਨ ਥੋੜੜੇ ਥਕੇ ਭ
ਇਆ ਪੁਰਾਣਾ ਚੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਜਣ ਮੇਰੇ ਰੰਗੁਲੇ

ਜਾਇ ਸੁਤੇ ਜੀਰਾਣਿ ॥ ਹਭੀ ਵੰਞਣੁ ਮਾਣੀਓ ਸੋਵਾਣੀ ਨੀ
ਬਾਣਿ ॥ ਨਾਕੀ ਨੇ ਸੁਣੈ ਨ ਗਏ ਗਈਏ ਆਪਣੜੈ ਨੀ ਸੋਇ
॥ ਲਾਗੀ ਆਵਹਿ ਸਾਹਰੈ ਨਿਤ ਨ ਪੇਈਆ ਹੋਇ ॥੩॥
ਨਾਨਕ ਸੁਤੀ ਪੇਈਐ ਜਾਣਿ ਵਿਰਤੀ ਸੰਨਿ ॥ ਗੁਣਾ ਗਵਾ
ਈ ਗੰਠੜੀ ਅਵਗਣ ਚਲੀ ਬੰਨਿ ॥੪॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ਦੂਜਾ ॥ ਆਪੇ ਰਸੀ
ਆ ਆਪਿ ਰਸੁ ਆਪੇ ਰਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਚੋਲੜਾ
ਆਪੇ ਸੇਜ ਭਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਰਵਿ ਰਹਿ
ਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਮਾਛੀ ਮਛੁਲੀ ਆਪੇ ਪਾ
ਣੀ ਜਾਲੁ ॥ ਆਪੇ ਜਾਲ ਮਣਕੜਾ ਆਪੇ ਅੰਦਰਿ ਲਾਲੁ
॥੨॥ ਆਪੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੰਗੁਲਾ ਸਖੀਏ ਮੇਰਾ ਲਾਲੁ
॥ ਨਿਤ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਣੀ ਦੇਖੁ ਹਮਾਰਾ ਹਾਲੁ ॥ ਪ੍ਰਣਵੈ
ਨਾਨਕ ਬੇਨਤੀ ਤੂੰ ਸਰਵਰੁ ਤੂੰ ਹੰਸੁ ॥ ਕਉਲੁ ਤੂ ਹੈ ਕਵੀ

ਆਤੂਨੈਆਪੇਵੇਖਿਵਿਗਸੁ॥੪॥੩॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੩॥ ਇਹੁਤਨੁਧਰਤੀ
ਬੀਜੁਕਰਮਾਕਰੋਸਲਲਆਪਾਉਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ॥ਮਨੁ
ਕਿਰਸਾਣੁਹਰਿਰਿਦੈਜੰਮਾਇਲੈਇਉਪਾਵਸਿਪਦੁਨਿਰ
ਬਾਣੀ॥੧॥ਕਾਹੇਗਰਬਸਿਮੂੜੇਮਾਇਆ॥ਪਿਤਸੁਤੋਸ
ਗਲਕਾਲਤ੍ਰਮਾਤਤੇਰੇਹੋਹਿਨਅੰਤਿਸਖਾਇਆ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਬਿਖੈਬਿਕਾਰਦੁਸਟਕਿਰਖਾਕਰੇਇਨਤਜਿ
ਆਤਮੈਹੋਇਧਿਆਈ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਹੋਹਿਜਬਰਾ
ਖੇਕਮਲੁਬਿਗਸੈਮਧੁਆਸ੍ਰਮਾਈ॥੨॥ਬੀਸਸਪ
ਤਾਹਰੋਬਾਸਰੋਸੰਗ੍ਰਹੈਤੀਨਿਖੋੜਾਨਿਤਕਾਲੁਸਾਰੈ॥
ਦਸਅਠਾਰਮੈਅਪਰੰਪਰੋਚੀਨੈਕਹੈਨਾਨਕੁਇਵਏ
ਕੁਤਾਰੈ॥੩॥੨੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਘਰੁ੫॥
ਅਛਲਛਲਾਈਨਹਛਲੈਨਹਘਾਉਕਟਾਰਾਕਰਿਸਕੈ
ਜਿਉਸਾਹਿਬੁਰਾਖੈਤਿਉਰਹੈਇਸੁਲੋਭੀਕਾਜੀਉਟਲ

ਬਿਨੁਅਵਗੁਣਕੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਸਚੁਪ੍ਰਭੁਨਿਰਮਲਾਸਬਦਿ
ਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥ਗੁਰਤੇ॥ਸਬਦਿਮਿਲੈਸੋਮਿਲਿਰਹੈਜਿ
ਸਨਉਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਕੋਨਾਮਿਲੈਫਿ
ਰਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇ॥ਸਭਮਹਿਇਕੁਵਰਤਦਾਏਕੋਰਹਿਆ
ਸਮਾਇ॥ਜਿਸਨੋਆਪਿਦਇਆਲੁਹੋਇਸੋਗੁਰਮੁਖਿਨਾ
ਮਿਸਮਾਇ॥੨॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਜੋਤਕੀਵਾਦਕਰਹਿਬੀ
ਚਾਰੁ॥ਮਤਿਬੁਧਿਭਵੀਨਬੁਝਈਅੰਤਰਿਲੋਭਵਿਕਾਰੁ॥ਲ
ਖਚਉਰਾਸੀਹਭਰਮਦੇਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਪੂ
ਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਵਣਾਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰੁ॥੩॥ਸਤਿ
ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਗਾਖੜੀਸਿਰੁਦੀਜੈਆਪੁਗਵਾਇ॥ਸਬ
ਦਿਮਿਲਹਿਤਾਹਰਿਮਿਲੈਸੇਵਾਪਵੈਸਭਥਾਇ॥ਪਾਰਸਿ
ਪਰਸਿਐਪਾਰਸੁਹੋਇਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰ
ਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਆਇ॥੪॥ਮਨ
ਭੁਖਾਭੁਖਾਮਤਕਰਹਿਮਤਤੂੰਕਰਹਿਪੁਕਾਰ॥ਲਖਚਉ
ਰਾਸੀਹਜਿਨਿਸਿਰੀਸਭਸੈਦੇਇਅਧਾਰੁ॥ਨਿਰਭਉਸਦਾਦ
ਇਆਲੁਹੈਸਭਨਾਕਰਦਾਸਾਰ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੀ
ਐਪਾਈਐਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੫॥

ਪੈ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਤੇਲ ਦੀਵਾ ਕਿਉ ਜਲੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪੋਥੀ ਪੁਰਾਣ ਕਮਾਈਐ ॥ ਭਉ ਵਟੀ ਇਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈਐ ॥
ਸਚੁ ਬੂਝਣੁ ਆਣਿ ਜਲਾਈਐ ॥੨॥ ਇਤੁ ਤੇਲਿ ਦੀਵਾ
ਇਉ ਜਲੈ ॥ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਸਾਹਿਬ ਤਉ ਮਿਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਇਤੁ ਤਨਿ ਲਾਗੈ ਬਾਣੀਆ ॥ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੇਵ ਕਮਾਣੀ
ਆ ॥ ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਆਵਣ ਜਾਣੀਆ ॥੩॥ ਵਿਚਿ
ਦੁਨੀਆ ਸੇਵ ਕਮਾਈਐ ॥ ਤਾ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਪਾਈ
ਐ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਲੁਡਾਈਐ ॥੪॥੩੪॥

ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਜਿਸ ਹੀ ਕੀ ਸਿਰਕਾ
ਰ ਹੈ ਤਿਸ ਹੀ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ
ਸਚੁ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜਿਸ ਕੈ ਸਚੁ ਵ
ਸੈ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ
ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਮੈ ਹਰਿ

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਘਰੁ ੪॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਨਾਰਾਇਣ ਨਰਪਤਿ ਨਮਸਕਾਰੈ॥ ਐਸੇ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾ
ਈਐ ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੋਹਿ ਤਾਰੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਕਵਨ
ਗੁਨ ਕਹੀਐ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਛੁ ਪਾਰੈ॥ ਲਾਖ ਲਾਖ ਲਾਖ
ਕਈ ਕੋਰੈ ਕੋ ਹੈ ਐਸੋ ਬੀਚਾਰੈ॥੧॥ ਬਿਸਮ ਬਿਸਮ ਬਿ
ਸਮ ਹੀ ਭਈ ਹੈ ਲਾਲ ਗੁਲਾਲ ਰੰਗਾਰੈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ
ਰਸੁ ਆਈ ਹੈ ਜਿਉ ਚਾਖਿ ਗੂੰਗਾ ਮੁਸਕਾਰੈ॥੨॥੧॥ ਕਾਨੜਾ
ਮਹਲਾ ੫॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਪ੍ਰਭ ਪਰਸਨ॥ ਰਸਨਾ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਭੋਜਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ਅਖੀਅਨ ਕਉ ਸੰਤੋਖੁ ਪ੍ਰਭ
ਦਰਸਨ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਨਨਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਜਸੁ ਪ੍ਰੀਤਮ
ਕਲਮਲ ਦੋਖ ਸਗਲ ਮਲ ਹਰਸਨ॥ ਪਾਵਨ ਧਾਵਨ ਸੁ
ਆਮੀ ਸੁਖ ਪੰਥਾ ਅੰਗ ਸੰਗ ਕਾਇਆ ਸੰਤ ਸਰਸਨ॥੧॥ ਸਰਨਿ ਗ

ਤਉਪੂਰਨਆਥਿਬਿਲਸੰਅਨਭਉਪਦਵਿਬਕਤਨਹਿਕਿਸਨਾਕਹ
ਜਾਤਿਲੀਏਨਾਨਕਜਨਅਪੁਨੇਪ੍ਰਭਪਹਿਚਾਨਸਾਗਰਨਿਮਰਸਨ
॥੨॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥ ਵਾਰਿਵਾਰਉਅਨਿਕਡਾਰਉਸੁਖ
ਪ੍ਰਿਅਸੁਹਾਗਪਲਕਰਾਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਨਿਕਮੰਦਰਪਾਟਸੇ
ਜਸਖੀਮੋਹਿਨਾਹਿਇਨਸਿਉਤਾਤ॥੧॥ਮੁਕਤਿਲਾਲਅਨਿ
ਕਭੋਗਬਿਨੁਨਾਮਨਾਨਕਹਾਤ॥ਰੂਖੋਭੋਜਨੁਭੂਮਿਸੈਨਸਖੀ
ਪ੍ਰਿਅਸੰਗਿਸੂਖਿਬਿਹਾਤ॥੨॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥ਪਾਰੂ
ਜਨਕਉਪ੍ਰਭਸੰਗੇਅਸਨੇਹੁ॥ਸਾਜਨੋਤੂਮੀਤਮੇਰਾਗ੍ਰਿਹਿਤੇਰੈ
ਸਭਕੇਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਨੁਮਾਂਗਉਤਾਨੁਮਾਂਗਉਧਨੁਲਖਮੀ
ਸੁਤਦੇਹੁ॥੧॥ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਭੁਗਤਿਪੂਰਨਪਰਮਾਨੰਦਪਰ
ਮਨਿਧਾਨਾ॥ਭੈਭਾਇਭਗਤਿਨਿਹਾਲਨਾਨਕਸਦਾਸਦਾਕੁਰ
ਬਾਨਾ॥੨॥

ਬਖਸਿਲੈਹੁਤਬੈਨਾਨਕਸੀਵ

ਕਾਨੜ੍ਹਾਮਹਲਾ੪ਅਸਟਪਦੀ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਨੁਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਧਿਆਵੈਗੋ॥ਲੋਹਾਹਿਰਨੁਹੋਵੈਸੰਗਿਪਾ
ਰਸਗੁਨੁਪਾਰਸਕੋਹੋਇਆਵੈਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁ
ਮਹਾਪੁਰਖੁਹੈਪਾਰਸੁਜੋਲਾਗੈਸੋਫਲੁਪਾਵੈਗੋ॥ਜਿਉਗੁ
ਰਉਪਦੇਸਿਤਰੇਪ੍ਰਹਿਲਾਦਾਗੁਰਸੇਵਕਪੈਜਰਖਾਵੈ
ਗੋ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨੁਬਚਨੁਹੈਨੀਕੋਗੁਰਬਚਨੀਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਪਾਵੈਗੋ॥ਜਿਉਅੰਬਰੀਕਿਅਮਰਾਪਦਪਾਏਸ
ਤਿਗੁਰਮੁਖਬਚਨਿਧਿਆਵੈਗੋ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿ
ਸਰਣਿਮਨਿਭਾਈਸੁਧਾਸੁਧਾਕਰਿਧਿਆਵੈਗੋ॥ਦਇਆ
ਲਦੀਨਭਏਹੈਸਤਿਗੁਰਹਰਿਮਾਰਗੁਪੰਥੁਦਿਖਾਵੈਗੋ
੩॥ਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਪਏਸੇਥਾਪੇਤਿਨਰਾਖਨਕਉਪ੍ਰਭੁ
ਆਵੈਗੋ॥ਜੇਕੋਸਰੁਸੰਧੈਜਨਊਪਰਿਫਿਰਿਉਲ
ਟੋਤਿਸੁਲਗਾਵੈਗੋ॥੪॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਸਤ

ਸੇਵਕ ਤਿਨ ਰੰਗੁ ਮਾਨਹਿ ਵਾਵੈਗੋ। ਗੁਰਮਤਿ ਰ
ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਤਾ ਪਿਆਵਾ [illegible] ਲਿਮਿ [illegible] ਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਵੈਗੋ।੫। ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੁ ਬੇਦੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਪ
ਰਚੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਹਰਿ ਰੂਪੋ ਹੋਵੈ ਹਰਿ
ਜਨ ਕਉ ਪੂਜ ਕਰਾਵੈਗੋ।੬। ਸਾਕਤ ਨਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ
ਕੀਨਾ ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਹਰਿ ਭਰਮਾਵੈਗੋ। ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਸੁਆਨ ਕੀ ਸੰ
ਗਤਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕਰੰਗਿ ਲਗਾਵੈਗੋ।੭। ਰਾਮ ਨਾਮੁ
ਸਭ ਜਗ ਕਾ ਤਾਰਕੁ ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ।
ਨਾਨਕ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਰਾਖਿ ਸਮਾਵੈਗੋ।
੮।੧।

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤੁ। ਸੇ ਉਧਰੇ
ਜਿਨ ਰਾਮ ਧਿਆਏ। ਜਤਨ ਮਾਇਆ ਕੇ ਕਾਮਿ ਨ

ਆਇਓ॥੨॥ ਆਪਿ ਆਇਓ ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਪਾਇਓ ਧਨਿ ਪਤੀਤ ਉਧ
ਰਣਹਾਰੀਆ॥ ਭਉ ਭਰਮ ਗਏ ਨਾਮਿ ਲਾਗੇ ਇਨ ਸਾਧਿ
ਸੰਗਿ ਦੁਖਾਰੀਆ॥ ਤਾਹਿ ਨਾਮੇ ਡਾਬਿ ਕਾਰਾਨ
ਲਗੀ ਤਰਉ ਤਿ ਨਵੇ ਪਾਇਓ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਉਤ
ਆਸੀ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਓ॥੩॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ
ਸਗਲ ਮਿਥਿਆ ਸਾਧੁ ਨਿਤ ਭਜਨ ਨਾਇਆ॥ ਰਸ ਕੀਰ
ਸਕਿਮੁ ਆਸੀ ਗੁਣ ਗਾਇਆ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਜੀਵਤ
ਉ ਅਸਿ ਓਪਿਦਿਤ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਭਉ ਗਇਆ ਸੰਤ ਸੰਗਿ
ਪਾਈਐ ਤਗਿ ਧਿਆਈਐ॥ ਬਹੁੜਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗਏ॥
ਕਰਿ ਦਇਆ ਦਾਤੇ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸੰਤ ਸੇਵ ਕਮਾਇ
ਆ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪ੍ਰਭਿ ਬਾਂਹ ਪਕੜਿ ਉਧਾਰ
ਸਾਧ ਜਿਸ ਆਇਆ॥੪॥੪॥ ਸਗਲੇ ਨੀਤ ਭਰ ਤੁ
ਗੋਪਾਲ ਜਪਤ ਸੰਜਮ ਪੂਰਨ ਪਾਇਓ॥ ਨਿਤਕਾ
ਤੁ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਜਨ ਤੁਮਾਰੀਆ ਪ੍ਰਭਾਇ
ਆ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਈਐ ਨਿਤ ਧਿਆਈਐ ਪਰਵਾਣ

ਸੋਈ ਆਇਆ ॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰੰ
ਜਨ ਗੋਬਿੰਦ ਧਨੁ ਸੰਗਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕ
ਰਿ ਦਇਆ ਦੀਜੈ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਬਾਧਉ ਪਲਾਇਆ ॥੩॥ ਮੰਗ
ਲਚਾਰ ਚੋਜ ਆਨੰਦਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥
ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹਗਾਮੀ ਇਛ ਮਨ ਕੀ ਪੁੰ
ਨੀਆ ॥ ਬਜੀ ਬਧਾਈ ਸਹਜੇ ਸਮਾਈ ਬਹੁੜਿ ਦੂਖਿ
ਨ ਰੁੰਨੀਆ ॥ ਲੇ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਸੁਖ ਦਿਖਾਇ ਬਿਕਾਰ ਬਿਨ
ਸੇ ਮੰਦਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਪੁਰਖ
ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੪॥੧॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮਾ ਰਮ ਰਾਮੈ ਅੰ
ਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ਤੁਮਰੇ
ਤੂ ਬਡ ਪੁਰਖੁ ਪਿਤਾ ਮੇਰਾ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ
ਕੇ ਨਾਮ ਅਸੰਖ ਅਗਮ ਹੈ ਅਗਮ ਅਗਮ ਹਰਿ ਰਾਇ
ਆ ॥ ਗੁਣੀ ਗਿਆਨੀ ਸੁਰਤਿ ਬਹੁ ਕੀਨੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ
ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਸ
ਗੁਣ

ਸਦਾ ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਕਿਨੈ ਦ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਤੂ ਆਪਿ
ਤੂ ਆਪੇ ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਸ੍ਰੀਧਰੁ ਜਪੀਐ ਸੁਖ ਦਾਇ
ਆ ॥੨॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜਨ ਨਾਮਦੇਉ ਨਾਮਾਦਰਿ
ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਤੁਮ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੁਆਮੀ ਨ ਤੁਮ ਮੇਰੇ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ
ਕਤਹੂ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਜਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਜਗਦੀਸੁਰ ਹ
ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਪਥੇਰਨ ਕਉ
ਟੇਕ ਟੇਕ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ ਹਮਾਰੈ ਏਹ
ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ ਅਲਿ ਮਕਰੰਦ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਮਨੁ
ਫੇਰਿ ਫੇਰਿ ਰੀਝੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨ ਜਲਾ ਸਿਉ ਕਾਜੁ
ਨ ਕਛੂਐ ॥ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਕਉ ਦੀਜੈ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਮਿਲ
ਬੇ ਨਾਹੀ ਸੰਤੋਖਾ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਜੈ ॥੨॥੧॥
ਰਾਗੁ ਕਲਿ ੫ ॥

ਸਰਬ ਧਾਰਿ ਸਰਬ ਕੇ ਨਾਇਕ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਕੇ ਦਾਤੇ
॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੇਤੀ ਕੇਤੀ ਮਾਂਗਨਿ ਮਾਂਗੈ ਭਾਵਨੀਆ ਸੋ ਪਾਈ
ਐ ॥੧॥ ਸਫਲ ਸਫਲ ਸਫਲ ਦਰਸੁ ਰੇ ਪਰਸਿ ਪਰ
ਸਿ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਤਤ ਤਤ ਸਿਉ ਮਿਲੀਐ
ਹੀਰੇ ਹੀਰੁ ਬਿਧਾਈਐ ॥੨॥੨॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫
ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ॥ ਸਦ ਨਵਤਨ ਮਨ ਰੰਗੀ ਸੋਭਾ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਭਗਤਿ
ਦਾਨੁ ਜਸੁ ਮੰਗੀ ॥੧॥ ਜੋਗ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸੇਖਨਾ
ਗੇ ਸਗਲ ਜਪਹਿ ਤਰੰਗੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਬਲਿ
ਹਾਰੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਦ ਸੰਗੀ ॥੨॥੩॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫
ਘਰੁ ੨ ੴ

ਤੇਰੈ ਮਾਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਾ
ਨਿ ॥ ਨੈਨ ਬੈਨ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨੀਐ ਅੰਗ ਅੰਗੇ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਨਿ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਤ ਉਤ ਦਹ ਦਿਸਿ ਰਵਿਓ ਮੇਰ ਤਿਨਹਿ ਸਮਾ
ਨਿ ॥੧॥ ਜਤ ਕਤਾ ਤਤ ਪੇਖੀਐ ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਪਰਧਾਨ
ਸਾਧਸੰਗਿ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮਿਟੇ ਕਥੇ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ

੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰਾ ॥ ਮ: ੫

ਗੁਨ ਨਾਦ ਧੁਨਿ ਅਨੰਦ
ਬੇਦਾ ਕਥਤ ਸੁਨੰਤ ਮੁਨਿ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਮਾਨ ਦਾਨ ਮਨ ਰਸਿਕ ਰਸਨਾ ਨਾ
ਮੁ ਜਪਤ ਤਹ ਪਾਪ ਖੰਡਲੀ ॥੧॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਗਿਆਨ
ਭੁਗਤਿ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦ ਤਤ ਬੇਤੇ ਜਪ ਤਪ ਅਖੰਡਲੀ
ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਨਾਨਕ ਕਛੂ ਦੁਖੁ ਨ ਡੰਡਲੀ ॥੨॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਮ: ੧

ਤਕ ਕਾਤਿਆ ਕਰਿ ਪਾਰਦਾ ਭਾ ਬਿਖੁ ਔਟੇ ਤਤੁ ਭਾਇ ਸਾਕਟਿ ਜਾਭੁ
॥੧॥ ਕਿਆ ਕਰੀਐ ਸਾਰਬੇ ਗਤਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਦਰਗਤੇ ਸ
ਲਾਰੇ ਤੁਗੀਰਿ ਕਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਨਗਰੀ ਜੋਤਿ ਭੂਕਾ ਆਤਿ
ਮਾਤੁ ਸਾਤੇ ਤ੍ਰਿਗੁਟੀ ਆ ਆਂਗਿਲਤ ਨਾ ਸ੍ਰਾਤੋਂ ਕਾਰ

ਕਿਤੈ ਮਤਿ ਆਇਆ ਜੋ ਨਰੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਰੀ ਨਿਰਗ
ਣ ਧਿਆਵੈ ਮਨਮੁਖਾ ॥ ਬੂਝ ਕਹਣਾ ਸੁਨਣਾ ਅਕਾਲ
ਪਾਪ ਕਮਾਇਆ ਕਸਮਲੀ ਧਰ ਨੰ ਸੈਨਕ ਜਾਇ
ਜਾਇਆ ॥੪॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਆ
ਪੰਜ ਤਤ ਬਣਾਇ ਕੈ ਬਹੁਰੰਗੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉ
ਪਾਇ ਧਰਤਿ ਸਿਰਜੀਆ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇ
ਖੈ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਸਭ ਜੀਆ ਨੋ ਰਿਜਕੁ ਦੀ
ਆ ॥੧॥ ਕਲੀ ਕਾਲਿ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਰਾਮੁ
ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਪਤਾ ਨਾਮੁ [illegible] ਰਤੇ ਵਿਚਿ ਕਲਿਜੁਗਿ ਘ
ਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਗੁ
ਤਾ ਗੁਪਤੁ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਤੇਨਾ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਜੋ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਈ ਭੈ ਜਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪੰ
ਚ ਪੰਚੇ ਵਸਿ ਆਣੈ ਖਿਮਾ ਸੰਤੋਖੁ ਗੁਰਮਤਿ
ਪਾਵੈ ॥ ਸੋ ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਵਡ ਪੂਰਾ
ਜੋ ਭੈ ਬੈਰਾਗਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੩॥ ਗੁਰ
ਤੇ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ਜੇ ਕੋਈ ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ
ਨ ਚਿਤਿ ਧਰੈ ॥ ਕਰਿ ਆਚਾਰ ਬਹੁ ਸੰਪਉ
ਸੰਚੈ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਨਰਕਿ ਪਰੈ ॥੪॥ ਏ
ਕੋ ਸਬਦੁ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਏਕਸੁ ਤੇ
ਉਤਪਾਤਿ ਚਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਇ ਰਲੈ
॥੫॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ
ਕਲਿਆਣ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਕਾਰਜੁ ਸਗਲਾ

ਕੀਨੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ
[illegible] ਮਨ ਦ੍ਰਿੜੇ ॥ ਦ੍ਰਿੜ [illegible] ਦ੍ਰਿੜ ਮਨਿ
[illegible] ॥੧॥ [illegible]
[illegible] ॥ [illegible]
ਦੀ ॥੨॥ [illegible]
ਈ [illegible] ਈ ॥੨॥
[illegible] ਅਰਦਾਸਿ [illegible]
[illegible] ਨਾਨਕ [illegible] ॥੪॥੧॥ ਧ
[illegible] ਮਹਲਾ ੫ ॥ [illegible]
[illegible] ਪਾਈ [illegible]
[illegible] ਜਾਈ [illegible]
[illegible] ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ [illegible]
[illegible]

ਜੈਤ੍ਰਸ੍ਰੀ ॥੧॥ ਸਾਜਾ ਸੰਗੀ ਤੇ ਆਪ ਸੰਗ ਨਾਸ੍ਰੁਾ ਚਨ
ਨੇਰ ਮੰਲ ਮਾਨ ਮੰਡਿ ਨੈਵਾ ਸ੍ਰੁਾ ॥੧॥ ਜੈਤਿ
ਕੀਆ ਸ੍ਰਿ ਨਿ ਵੀਮੈਂ ਗਰਨ ਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਭ
ਆਸਾ ਬਕਾ ਨਾ ਸ੍ਰੁਾ ॥ ਜੋ ਮੰਡਿ ਨੈਵਾ ਜੋ ਕਿ
ਰਪਾ ਧਾਰਿਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਨਕਰ ਮਤਾ ਕੇਆਰਾ
ਗਾ ॥੨॥ ਸੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਵੇ ॥
ਨੇ ਮਚ ਰੂ ਰਾਮੀ ਤ ਜੋਨੈ ਨਰੂ ਵੇ ॥ ਈਤੋ
ਸੁਰਿ ਚਰਨ ਪ੍ਰਭ ਜਾਗੇ ॥ ਸੁਖ ਸੁਰਿ ਜਨ ਲਗਾ
ਰੇਣ ਰਬਾਰੇ ॥੨॥ ਜਿਹ ਸੁਆਸਤ ਕਿਉ ਸ੍ਰੁਾ
ਪਰਿਆ ਤਾ ਸ੍ਰੁਾ ॥ ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਤੇ ਕੋ ਟਿਰ
ਜਾ ਚਾਸੁ ॥ ਜਾ ਕਿ ਮਨ ਮਤੀ ਆ ਕਿ
ਪੇਖੈ ਨਰ ਪ੍ਰਗਿਆ ਸਾਨ ਕਉ ਧਾਵਾਗਿ
ਤਿਸੁ ਜਨ ਪ੍ਰਗਿਆ ॥੪॥ ॥੨॥ ਥਤੀ

ਹਲਾ ੫॥ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਅ
ਪਨੇ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜ
ਪਨੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸੁ
ਣਤ ਨਿਹਾਲਾ॥ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਬਿਖਿ
ਆ ਜੰਜਾਲਾ॥੧॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਸਿਉ ਲਾ
ਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਆਇ
ਆ ਚੀਤਿ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਆ ਪ੍ਰ
ਗਾਸੁ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਕੀਨਾ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾ
ਸੁ॥੩॥ ਗੁਰ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ
॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾ
ਲ॥੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ
ਕਰਤ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਦੀਨ
ਦਇਆਲ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਅਪਣਾ

ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸੰਤਿ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸੁ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਪੂਰਨ ਭਈ ਆਸਾ॥
੧॥ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੂਖ ਮਨਿ ਵੂਠੇ
ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਤੂਠੇ॥
੨॥੬॥ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ
ਨਾਮ ਰਮ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਾਪਿਆ ਕਲਿ ਕਲੇ
ਸ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰ ਤਾ
ਪਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸੰਤ
ਚਰਨ ਲਾਗਿ ਮਨੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਜਾਹਿ ਪਾਪ
॥੧॥ਨਾਨਕੁ ਬਾਰਿਕੁ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨੈ ਰਾਖ
ਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਈ ਬਾਪਾ॥੨॥੧॥ਧ
ਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਚਰਨ ਕਮਲ ਸ

ਰਨਿ ਟੇਕਾ॥ ਊਚ ਮੂਚ ਬੇਅੰਤ ਠਾਕੁਰੁ
ਸਰਬ ਊਪਰਿ ਤੁਹੀ ਏਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਦੁਖ ਬਿਦਾਰ ਦੈਨਹਾਰ
ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕਾ॥੧॥ ਨਮਸਕਾਰ ਰਖ
ਨਹਾਰ ਮਨਿ ਅਰਾਧਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਕਾ॥ ਸੰਤ
ਰੇਨੁ ਕਰਉ ਮਜਨੁ ਨਾਨਕ ਪਾਵੈ ਸੁਖ
ਅਨੇਕਾ॥੨॥੨॥੮॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥

ਗੋਤਮੁ ਤਪਾ ਅਹਿਲਿਆ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤਿਸੁ
ਦੇਖਿ ਇੰਦ੍ਰੁ ਲੁਭਾਇਆ॥ ਸਹਸ
ਸਰੀਰ ਚਿਹਨ ਭਗ ਹੂਏ ਤਾ ਮਨਿ ਪ
ਛੋਤਾਇਆ॥੧॥ ਕੋਈ ਜਾਣਿ ਨ ਭੂਲੈ
ਭਾਈ॥ ਸੋ ਭੂਲੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸ੍ਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੈ ਲੈ ਨ ਗੁਰ ਨਤਾ ਸੀਤ ਭਾਸਾ ਪ੍ਰ
ਭਲੇ ਨਾ ਕਮਲਾ ਦਿਆਂ ਲੀ ਭਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੁੰਚ ਮਨ ਮਤੀ ॥ ਤੇ ਅਕਰ ਸਾਰ ਨ ਕੈ ਬਾਨੇ
ਨਾਤੀ ॥੨॥ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਆਇ ਸਨ ਭ੍ਰਾਇ ਬਕੀ ॥ ਪਾਸ ਭ੍ਰ
ਤੋ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਤ ਕੀ ॥੩॥ ਨਾਮ ਨਾਮ ਕੋ ਲੈ ਸੋਤ
ਹਿ ਵਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਸਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੋ ॥੪॥੧॥
ਸ੍ਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸੋ ਸੰਨਾਂ ਕਰੂ ਸੋ ਭੈ ਪਤਾਸੋ ॥ ਜਿਤੁ ਰਸਾ ਤਹਿਨ
ਸੁ ਕਿਕਾਰੇ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਬੋਲਿ ਭੀ ਖਰੀ ਨਿਰਾਇਤਾ ਭਾਇਆ ਸਾਧਕਾ
ਵਤਿ ਗੁਰ ਸਦਾ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਵਨ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਾਨ ਸਨੁ
ਖ੍ਰਤੋਸਾ ॥ ਕਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸੁਨੇਸਾ ॥੨॥ ਜਾਕੀ
ਭੁਮਤ ਕਾਮ ਸੁਤਸਾ ॥ ਭ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗ ਰਸਾ ॥੩॥ ਨਾਮ ਨ
ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਖ ਨਤਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥

ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸੰਤਹੁ ਸਾਚੀ ਨਿਸਤਰੁ ਪ੍ਰਭ [illegible] ਕਾ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਰਿਦੈ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਗੁਰੂ ਪੂਰੈ ਆਪਿ [illegible]
ਮਿਲੀ ਨੇ ਰਤੇ ਕਰਤੇ ਆ ਸਾਧੂ ਗੁਣੀ ਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਉਦੈ ਸਾਚੁ ਤਤੁ ਸਤਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤਾ ਤੇ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ
ਫਾਸੀ ॥੨॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੀ ਨਿਜ ਦੀਆ [illegible] ਸੰਤ
ਆਨੰਦ ਨਾਨਕ ਗੁਰ [illegible] ॥੨॥੩॥ ਸੂਹੀ ਮ: ੫
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸਾਧ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ
ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਰਸਨ ਬਖਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਲੀ
ਕਾਲ ਕੇ ਮਿਟੇ ਕਲੇਸਾ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਮਨ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸਾ ॥੧॥ ਸਾ
ਧੂ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾ
ਈ ॥੨॥੪॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਭਲੀ ਸੁਹਾਵੀ ਛਾਪ
ਰੀ ਜਾ ਮਹਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ਕਿਤ ਹੀ ਕਾਮਿ ਨ ਧਉਲਹਰ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਬਿ
ਸਰਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦੁ ਗਰੀਬੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆ

ਸਤਿਗੁਰ [illegible] ਲਿਖਿ ਨਾਉ ਦੇਣੁ ਚੜਿ ਪਵਣਾ ਸਾਇਆ ਆਇਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥

੧ ॥ ਮਨ [illegible] ਜਿ ਕੀਨਾ ਸਰੀਰੁ [illegible] ਮਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਣੁ ਜੇ ਸਮਰੇ ਨ

ਕਿਉ [illegible] ਬੁਝਾਈ ॥੨॥ [illegible] ਨਿਰਤ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਕੈਤੇ

ਤੁਮ ਰਤਾ ਮਾਇਆ ॥ ਖਸਮ ਕੀ ਨਦਰਿ ਦਿਲਹਿ ਪਸਿੰਦੇ ਜਿਨੀ ਕਰਿ ਏਕੋ

੩ ॥ ਸਚੁ ਬਿਨੁ ਤੁਮ ਸੋਇ ਨ ਕਬਹੂ ਤੁਮ ਆਪਿ [illegible] ਕਰਾਈ ॥ ਸਾਚੀ

ਮਤਿ ਸਮਝ ਤਨ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਾਈ ॥੪॥੧॥

ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਭੀਖਾ ਸੰਤੁ ਧਨ ਗਨ ਪਾਇ ਤੁਮ ਕਾ ਪਾਹਿ ਤਾਂ ਗਾਂ ॥ ਭ

ਈ ਮੀਤ ਸੁਤ ਸਾਜਨ ਤੇਰੀ ਅਸਤੁ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਸਾਂਗਾ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ [illegible]

ਸਚ ਕਰੀ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਸਤਗੁਰ ਭਉ ਦੂਜਾ ਦਾਹੁ ਜਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਪਾਵੈ

ਸਤਿ ਉਪਜੈ ਸੁਖਿ ਲਾਹਾ ਜਿਉ ॥੧॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਵਰਨੁ ਬਿਨਤੀ

ਕਉਰੀ ਨਰ ਕਿਰਿਆ ਸੀ ਪਤਿ ਕਰਿ ਅਭਿਮਾਨੁ [illegible] ਨ ਪਾਰ ਹਰੀ

ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਪਾਈ ॥੨॥ ਤਜਿ ਲੋਭ ਕਾਮੁ ਮੁਹੁ ਮੁਕਤ ਕਰਉ ਕਿਨ

[illegible] ਮਨ ਸਾਧੂ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਜਿ ਸਭਿ ਮਨ ਮਨ ਪਤਿ ਲੈਂ ਮਿਟੈ ਕਉਰਦ ਰੋਗ ਦਾਨਾ

੩ ॥ [illegible]
[illegible] ॥੪॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨਿ ਮੋਹੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਤਾਹੂ ਮਹਿ ਪਾਉ ॥
ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਇਹੁ ਬਿਖਈ ਜੀਉ ਦੇਹੁ ਅਪੁਨਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾ ਤੇ ਨਾਹੀ ਕੋ ਸੁਖੀ ਤਾ ਕੈ ਪਾਛੈ ਜਾਉ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਜੋ ਸਗਲ ਕਉ
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਲਪਟਾਉ ॥੧॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੁਣਾਪਤੇ ਤੇਰੇ
ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਮਾਉ
॥੨॥੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਸਭਿ ਅਵਗੁਣ ਮੈ ਗੁਣੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥
ਕਿਉ ਕਰਿ ਕੰਤ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥੧॥ ਨਾ ਮੈ ਰੂਪੁ ਨ ਬੰਕੇ ਨੈਣਾ ॥ ਨਾ
ਕੁਲ ਢੰਗੁ ਨ ਮੀਠੇ ਬੈਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸੀਗਾਰ ਕਾਮਣਿ
ਕਰਿ ਆਵੈ ॥ ਤਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਾ ਕੰਤੈ ਭਾਵੈ ॥੨॥ ਨਾ ਤਿਸੁ
ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕਾਈ ॥ ਅੰਤਿ ਨ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਿਆ ਜਾਈ ॥

ਦੈ ॥ ਸੁਰਤਿ [illegible] ਤਿ ਸਤਿ ਬਹੁ ਗਈ ॥ [illegible] ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ [illegible]
[illegible] ॥ ਅਗਿਆਨ [illegible] ॥ [illegible]
[illegible] ॥੫॥ [illegible] ॥ [illegible]
ਕਾਮੁ ਨਿਵਾਰਿਆ ਗੁਰ [illegible] ਪਾਈਆ ॥੬॥ [illegible]
[illegible] ॥ [illegible] ਪ੍ਰਭੁ [illegible]
੭॥ [illegible] ॥ ਨਾਨਕ [illegible] ਪਿਆਰ ਤੇਰ ਦੇਸੀ
॥੮॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਲੰਗ ਮਃ ੯
ਚੇਤਨਾ ਹੈ ਤਉ ਚੇਤ ਲੈ ਨਿਸਿ ਦਿਨਿ ਮੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਅਉਧ
ਬਿਹਾਤੁ ਹੈ ਫੂਟੈ ਘਟ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਾਹਿ
ਨ ਗਾਵਹੀ ਮੂਰਖ ਅਗਿਆਨਾ ॥ ਝੂਠੈ ਲਾਲਚਿ ਲਾਗਿ ਕੈ ਨ
ਹਿ ਮਰਨੁ ਪਛਾਨਾ ॥੧॥ ਅਜਹੂ ਕਛੁ ਬਿਗਰਿਓ ਨਹੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭ

ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਸਚੁ ਸਮਾਵਤਿ ਤਉ ਨਾਨਕ ਤੇ ਸਿਰ ਭੁਖ ਦਾਸ [illegible] ॥

ਤਿਲੰਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥
ਜੀਅ ਸਗਲ ਕਉ ਦੇਇ ਦਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਕਾਹੇ ਡੋਲਹਿ
ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਤੁਧੁ ਰਾਖੈਗਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ਜਿਨਿ ਪੈਦਾਇਸਿ ਤੂ ਕੀਆ
ਸੋਈ ਦੇਇ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ਸੋਈ ਕਰਦਾ
ਸਾਰ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਾਲਕੁ ਦਿਲਾ ਕਾ ਸਚਾ ਪਰਵਦਗਾਰੁ ॥੨॥
ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਜਾਣੀਐ ਵਡਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ਕਰਿ ਬੰਦੇ ਤੂ ਬੰਦਗੀ
ਜਿਚਰੁ ਘਟ ਮਹਿ ਸਾਹੁ ॥੩॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਅਕਥੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜੀਉ
ਪਿੰਡੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥ ਰਹਮ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਕੀ
ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰ ੨ । ਜੈਸੀ ਮੈ ਆਵੈ
ਖਸਮ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤੈਸੜਾ ਕਰੀ ਗਿਆਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ ਪਾਪ ਕੀ ਜੰਞ ਲੈ ਕਾਬਲ [illegible]

[illegible] ॥੧॥ [illegible]

[illegible]

[illegible]

॥੨॥ [illegible]

[illegible] ॥੩॥ [illegible]

[illegible]

[illegible] ॥੪॥ [illegible]

[illegible] ॥੫॥

[illegible]

[illegible] ॥੬॥ [illegible]

[illegible] ਵਡੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ [illegible]

[illegible] ॥੭॥ [illegible]

[illegible]

ਤੇਉਆ ਭਗਿਆਹੋਇ ॥ ੮ ॥ ਗਯਾਨ ਦੇ ਮੁਕਤਿ ਦਿਓ ਪਾਰ ਸੰਤੁ ਸਾਰ
ਜਾਨੈ ॥ ਗਸੀ ਆਤ ਦੇ ਮੁਕਤ ਕਤੁ ਭੂਤ ਉਪਜੈ ਹੋ ਜਾ ॥
ਅਪਿਉ ਪੀਵੈ ਨਿਰਭਉ ਸੋਈ ਸਮਾਵੈ ॥ ਸਤਸੰਗ ਸਤਸੰਗੀ
ਇਕਤੇ ਆਪ ਅਪਾਰ ਪਾਵੈ ॥੧੦॥੧॥

੧ਓ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭੁਜੰਗ ਸਤਨਾਮ ॥੧॥੫॥
ਤੀਰਥ ਕਰਨੀ ਸੁ ਅਗਮ ਸੁ ਸਤ ਕਿਓ ਬਖਸ਼ੀ ॥ ਓਹ ਦਿ
ਗਤ ਓਸ ਤਸੀ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈ ॥ ਓਸ ਤਕਿ ਤਨ
ਜਾਇ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਤੁ ਤਰਗਿਆ ॥ ਸੰਤੀ ਏਥੇ ਵਿਦਆਤ ਨਾਲ ਵਖ
ਰਗੀਆ ॥ ਸਤਿ ਸਭ ਮ ਤਿਵੈ ਸਿਕੀ ਗਤਿ ਤਸੰ ਨੰਕਾ
ਰਪੀ ਸਭੁ ਸੀਗਾਬ ਇਜਾਂ ਓ ਸਭ ਹੋਵੈ ਪ ਮਾਸਾਏ
ਸੀਸ ਸਕਰ ਸੀਹਵੀ ਓ ਨਾਰ ਤਸੀ ਸਸੁ ਕਤੇ ਦੇਖ ਗ੍ਰ
ਤਾਸ ਜਾਨੁ ਪਈ ਲੋ ॥ ਸਬੀ ਕਜਾ ਤ੍ਰਭੁ ਤ ਤੋਲਾ ਸਭੇ
ਕਿਵ ਸਜੀਆ ॥ ਸੇਪਾ ਕਿ ਵੀ ਏਸ ਸੀਗ ਸਾਗਿ ਕਿ ਸ ਜਾਨੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਭਗਤਾ ॥ ਸਧਨਾ ॥੧॥ ਫੋਕ੍ਰਾ ॥

ਸਾਖੀ ਭਗਤ ਸਧਨੇ ਕੀ ਹੈ ਸਿ ਭਗਤ ਸਧਨਾ ਜਾਤਿ ਕਸਾਈ ਥਾ
ਠਾਕੁਰ ਸਿਮਰਤਾ ਰਹੰਦਾ ਥਾ ਜਾ ਆਗਿਆ ਸਾਧਨੇ ਜਗ੍ਯਾ ਆਗੁ
ਆਪਣੇ ਗ੍ਰਿਹ ਆਗਤ ਹੈ ਹੋਰ ਜਿ ਆਗਿਆ ਮੋਹਿ ਥੇਕਰ ਦ੍ਵਾਰਾ
ਸੋ ਹਿਰਦੇ ਤਿਨ ਸੋ ਨੋ ਪਰਗਟ ਭਏ ਸਗਰ ਦੇ ... ਇਸ ਕਾ
ਪ੍ਰੀਤ ਸਾਗਰ ਲਾਹਰ ਮਤਾ ਕਿ ਖੜੇ ਹੈ ਤਉ ਏਹ ਸਾਧਨੇ ਸੀ
ਤਿਸ ਉਪਰ ਸਬਦ ਬਾਣੀ ਬਿਧਿ ਕਹੀ ਸਾਧਨਾ ਨਿਕ
ਪੀਤਮ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਜਪੈ ਕਰਤੂਤਿ ਪਰਮੇਸਰ ਗੁਰ ਕੀ ਕਹੀ ਹੈ ॥
॥੧॥ ਸ੍ਰੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪਿਆਰੇ ਨਾਮ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭੇਟਣ ਹੀ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ
ਭਗਤੁ ਪਰਕਾਰ ਸਤਿਦਾਸ ਰਿਸੋਤ ਨੀ ਸੋਤ ਨ ਮਿਆਣ ਤਿਵਾਰ
ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਤਿਲਾਂ ਆਨ ਕਥਤ ਨੈ ਭਖ ਦਾਸੋ ਜਾਤੇ ਰੇ ਕੀਤਾ
ਸੀਰੀ ਮਨ ਤਿ ਲਾਗੇ ਨ ਸੁਭੈ ਤਾ ਆਪ ਟੇਵਟੋ ॥

ਰਹੈ ਆਪੇ ਜੋਰਿ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਚਾ ਵਿਨਾਸੀ ਆਪਿ
ਗਾਤਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਤਿ ਤੈ ਪਾਤਿ ਲੇਕੇਤੁ ਕੀਏ
ਰੈ ਅਨਾਂ ਤੇ ਭਤਾਤੇ ਅੰਤ੍ਰ ਕੀ ਪਾਰ ਦੇਗ੍ਰਾਕ
ਉਨਤੈ ਕਰੈ ਕੀ ਕਰੂ ਜਾਗਾ ਕੇ ਪਤੇ ਸੁਖ ਪਨਕੇ
ਆਪਰੂ ਜਾਨੂ ਨਾ ਨਕੁ ਭਗਤ੍ਰ ਦ ਕਿਤੁ ਲਿਖਿ ਕਲਿ
ਕਲਿਕ ਲਿਖ ਕਲਿ ਸਟ ਕਲਿਜਾ ਕੀਆ
ਮਿਤ ਪੂਣ ਨਸਾ ਕਿ ਅਤੁਲ ਭਣੈ ਗਰ ਭਾਗਿ ਪਰੋਜੋਤ ਪ
ਰੈ ਅਪਰ ਆਪਾਗਾ ਤਆਪਨੋ ਭਾ ਦ ਨੁਕਰਿ ਅਦਾਨ
ਭੁਸਰੈ ਪਾਰਿ ਉਪਤਿ ਪਕੋ ਏਕੈ ਨਿਮਪਹੁ ਪਾਰਿ
ਅਨਾਤੇ ਸਮਸਾ ਕਿ ਉ ਜੀ ਅਰੋ ਨਿ ਸਾਰਿਕੋ ਇਪਰ
ਛਜਾਣੀ ਨਾ ਅਲੀਏ ਰਹਿ ਹਿ ਨਾ ਕਭਗਤੁ ਦਾਰਿ
ਉਲਿਖਹੁ ਤਸਸ ਅਸਾਰਿ ਏਕ ਨਾ ਸੋਨੁ ਤਕਿ ਆਵ ਪਾਰ
ਕਿਕਲਿਕ ਲਿਖ ਕਲਿ ਸਟ ਕਲਿ ਕਿਤਾ ੧੪੪

ਮਿਤ੍ਰਬ੍ਰਾਨਤਨਬਰਪਰਭੂਤਪ੍ਰਾਣਭੇਟਪਟੀ
ਜੈਤਸਰੀਆਨਨਕਰਿਆਪੈਦਾਇਆਪਰਤੁ
ਮੈਨਮਤ੍ਰਪੁਲੋਟੋਨਰਹੀਆ॥੨॥ਸੋਤਿਆਨਥ
ਪਿਆਸਜਿਤੁਜਨੋਤਿਤਰਾਖੁਤਨਾਜੈਜੈਸੀ
ਪੰਤਸਗਲਜਾਂਕਉਕਰਹੁਪਾਤਿਗਤਿਕਿਨ
ਲਖੀਆਨਨਕਉਪਰਸੰਪੰਸਏਵਸੇਵਕਾਜਿਨਾ
ਭੁਤਿਤੁਰਖਨੁਸੋਤੀਆ॥੩॥ਸੋਤਿਸਹੁਲੀਤੁਸਜਿ
ਭੁਈਪਰਤੁਸਾਇਬਿਨਿਕਉਸਰੇਆਸੋਤਛਡਿਕਿ
ਤੂਸਬੁਦੇਤਿਪਰਤਉਸਖਿਪਰੇਸੁਖਿਪਰੇਤ
ਮੈਪਰਆਸਸੇਰੇਜੀਅਤੀਪ੍ਰਨਪਤੋ॥ਲਵਲਡਿ
ਏਸਤਸਤਿਤਸਗੀਤੋਏਗਤੋ॥੪॥ਤਿਭਾਤਕਉਸਿ
ਤੂਸੰਪਾਗਜਿਉਕਿਨਿਵਿਤ੍ਰਗੈਲੀਆ॥ਨਾਨਕਪਿ
ਤੇਪਾਇਪਾਸੋਜਾਸੀਗਿਤਸਹੁਲੀਨਨਾਦਿ

ਸ੍ਵੈਯਾ੪੧॥॥

[illegible]

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਪਾਂਨਿਪਾਨੈਂਤਮਰੇਗਾ
ਗਪਾਰਿਉਠਿਆਏਆਪਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸੋਤੇਵੰਕਵ
ਅਉਧਸਗਲਗੁਨਤਿਨਤੇਸ੍ਰੁਆਮੀਸ੍ਰਧ
ਗਾਈਆਨਦਮੰਗਲਜਨਗਵਤੇਨਵਲਨਵਨਾ
ਸੇਤੂਬਧਕਵਨਜਨਬਾਲਾਮੈਸੀਸੇਜਾਸੋਨੀਦੇਖ
ਮੋਤੀਸਗਲਭਸੰਸਦਉਧਰਿਆਨਾਨਕਪਾਏ
ਮੇਰੀਆਸਪੂਰੀਮਿਲਾਏਆਸੁਆਮੀਅਪਰੰਪਰਾ॥੨॥
ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ਛੰਤੁ॥ ॥ਮੋਹਿਤਰਿਪ੍ਰਭੁ
ਸੇਵਾਂਅਨਾਥਸ੍ਰਮਸਾਮਹੂਜਾਸਾਗਰਤਿਸਰਿਪਇਆ
ਉਆ
ਰੰਗਿਰਲੀਆਮਾਣੁਰਾਮਾ॥ ਵਡਭਾਗੀਆਸੇ
ਤਾਰਣੀ॥ਤਰਿਮਸਕਿਆਣਾਰਾਮਾ॥ਤਰਿਪ੍ਰਭੁਤਰਿਸੇ
ਕ੍ਰਤੇਨਨਕਮਨਿਤਰਨਾਰਮਾ॥੧॥ਨਿਮਣੀਆਤਰਿਅੰਤ੍ਰ
ਜੀਤਿਆਂਪਪ੍ਰਭੁਤਰਿਆਏਰਾਮਾ॥ਗੁਣਨੰਮਪੇਆਪਗਾਦ
ਗੁਨਾਤਰਿਜੀਤਸੋਰਾਮਾ॥ਮੋਰਤਰਿਪ੍ਰਭੁਸਰਨ

[illegible]

ਤਾਰਹਿ ਇਕਿ ਤਾਰਿ ਰਾਖੈ ਰਾਮਾ ॥ ਤਾ ਨਾਨਕ ਸਤਜੀ ਸਿਭਾਈ
ਅਤਿ ਰਿਗਸਿਤ੍ਰ ਰਿਧੂਰਪੈ ਰਾਮਾ ॥੨॥ ਮਨ ਸਜਣ ਮਿਤ੍ਰ ਨਿਕਟਿ ਪਿਆ-
ਰੀ ਅੰਤਰਿ ਸਾਦ ਵੈਣੇ ਵਿ ਰਸ ਮਾਣਾ ਗੁਰ ਸਖੀ ਮਿਲੁ ਸੋਹਾਗਣੀ
ਰੰਗੁ ਤੇਰੇ ਖਾਨੇ ਰਾਮਾ ॥ ਜਿਨ ਸਮਾਹ ਸਜਣ ਨਾਮਿ ਪਾਇਆ ਤਿ
ਨਿਭ ਗੁਣਮਾਏ ਰਸ ਮਾ ॥ ਤਾਰਿ ਤਾਰਿ ਰਖਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਜਾਨੁ ਤੇਰਾ
ਮੂੰਏ ॥੩॥ ਗੁਰ ਤਾਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮੁ ਦਿਖਾਇਆ ਗੁਣ ਤੁਰਿ
ਮਿਲੀ ਨਰਮਾ ॥ ਭਗਤ ਵਛਲੁ ਤਾਰਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ
ਚੀਨ ਰਮਾ ॥ ਬਿਨੁ ਤਰਿਆ ਨ ਜੀਮੁ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀਐ
ਨਾਮੁ ॥ ਸਫਲਾ ਜਨਮੁ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨਾਰਿ
ਰਾਮਾ ॥੪॥੩॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਛੰਤ ॥੫॥ ਮੰਗਲ ਸਾਜੁ ਭਇਆ
ਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਗਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਵਰੁ ਸੁਣਿਆ
ਮਨਿ ਉਪਜਿਆ ਚਾਉ ਰਾਮਾ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਵਡੈ ਭਾਗੀ
ਕਬ ਮਿਲੀਐ ਪੂਰਨ ਪਤੇ ॥ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈਐ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪਾ-
ਈਐ ਦੇਹੁ ਸਖੀਏ ਮੋਹਿ ਮਤੇ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਠਾਢੀ ਕਰਉ ਸੇਵਾ
ਪ੍ਰਭ ਕਵਨ ਜੁਗਤੀ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ

ਸੋਤਾਭਾਣਿਲੀਆਈਸੋ॥੧॥ਭਇਆਸੁਮਤੀਭ੍ਰਾਤਰਿ
ਰਹਿਗੁਰੂਵੀਸਾਤਰਾਮਦਾਸੰਜੀਵੰਜਾਦਾਪਤਸਿਮੰਤਾ
ਪਾਠਰਾਮਦਾਸ॥ਮਿਲੇਸਤਿਗੁਰੂਦੇਇਆਰਹਕਥ
ਤੈਸਕਾਖਬੀਦਲੋਗਮਾਂ॥ਇਕਦਿਨਇਕਸਾਹਿਬ
ਆਇਸੁਆਮੀਵਾਇਪੁਨੀਧਿਅਗਿਆਕਰਤਉਪ
ਭੂਪੇਤਿਕਰੇਬਿਨਤੀਮਿਲੇਤਸਿਤਗੁਰਾਤਾਬਿਨ
ਵੰਤਿਨਨਕਦਾਸੁਤੇਰਾਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਆਰਾਮੁਆਵਾਤ
॥ਕਾਸਤਆਣਲਗਣੀਆਪੁਰਨਸਤੋਗਰਾਮਾਤ
ਖਸਮਵੁਠਤਏਗਇਆਦਿਤੋਸਰਾਮੁ॥ਮਿਲਿ
ਸਤਿਪਇਆਰੇਦਇਆਪਾਰੇਬਾਣੀਆਖਾਜਨੀ
ਆ॥ਮਿਲਿਇਕਤ੍ਰਤਏਸਗਤਿਛਏਭਾਤਿਪ੍ਰੀਤਿ
ਭੁਪਸੀਮਾਣੀਲੈਆ॥ਆਖਿਜੇਤਿਜਤੀਛਤਾਪ
ਤੀਤਸਿਨਸੁਸਹੁਰਸਾਭਗੋਆ॥ਬਿਨੁਏਤਨਾਨਕਸੰ
ਰੀਸਭੀਪ੍ਰਭੁਕਰਨੁਕਥਨਜੇਗੁਰੂਆਸ ਪਰਮੇਸੁਰ
ਤਦਨਪਾਰਸਿਖੰਕਰੀਰਾਮਾ॥ਸਪੁਭੁਪਾਰਿਇਤੈ

ਆਇਆ ਨਿ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗੀ ਸਾ ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾ
ਗੀ ਸਤ ਜਨ ਜਗੀਸ ਗਾਲਥੀਵ ਪੁਨੀਤੇ ਮੇਰੀ ਆਸ
ਪੁਰੀ ਸਤਿ ਪੁਰੀਤ ਗੀ ਮੇਟੇ ਕੰਤ ਵਿਛੁੜਿ ਆ ਮਿਲਿਆ
ਨਿਦਿਨੁ ਵਜਨੀ ਵਜੇਤੀ ਮਾਤਿ ਮਨ ਕੀਤ ਮਗੀ ਆ ਬਿਨ
ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿ ਸੰਗਿ ਭਿੜਵਾਗੀ
ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥
ਜੇ ਦਰਿ ਮਾਂਗਤੁ ਕੂਕ ਕਰੇ ਮਹਲੀ ਖਸਮੁ ਸੁਣੇ ॥ ਭਾਵੈ ਧੀਰਕ
ਭਾਵੈ ਧਕੇ ਏਕ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੧॥ ਜਾਣਹੁ ਜੋਤਿ ਨ ਪੂਛਹੁ ਜਾ
ਤੀ ਆਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਆਪਿ ਕ
ਰੇਇ ॥ ਆਪਿ ਉਲਾਮੇ ਚਿਤਿ ਧਰੇਇ ॥ ਜਾ ਤੂੰ ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰਤ
ਾਰੁ ॥ ਕਿਆ ਮੁਹਤਾਜੀ ਕਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆ
ਪੇ ਦੇਇ ॥ ਆਪੇ ਦੁਰਮਤਿ ਮਨਹਿ ਕਰੇਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ
ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਦੁਖੁ ਅਨ੍ਹੇਰਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥੩॥ ਸਾਚੁ

476

ਪੂਰਨ੍ਹ ਸ੍ਰਸਨਾਮੈ ਪਿਲਿਸ੍ਰ ਪ੍ਰਾਦਿਕਾ ਸੈਜੀ ਹਿ। ਤ੍ਰਾ। ਸੋਢਿਨੁ
ਕੁਲਕਵੇਸੁ ਗੋਬਿੰਦ ਅਜੋਧ੍ਹਾ ਪੁਰਕੈਸਾ।। ਤਾਹਿ ਦਵਾ।। ਗੁਰਦ੍ਰਿਰ
ਪੂਰਨ ਕਾਜੋ। ਜਿਨ ਸਾਰਿਆਂ ਅ ਕਰਮੁਕੰਦਾਸੇ ਭਜਨਨਨ
ਕਰਕੇ ਮਿਲਿਸੁ ਸੈਜੀ ਹੋ।।੪।।੧੦।।

